

శ్రీమద్రామరసమత్రయం

28-1-83
150 పైసలు

మళ్ళీ బిడు సంచితృరాల
ఎలాగనుపాత్రో దేవుడో!!

పాపం! గిల్లినోళ్లు పదవి కోసం ఎలా
సమ్మలంనుకుంటారో ఆలోచిస్తుంటే
తన ప్రవృత్తిని చూపా!

సిపాజిల్లు కూడెదక తేడు పాపం

దీని పోయిన మంత్రులు
వారి
మనస్తత్వం

Raju

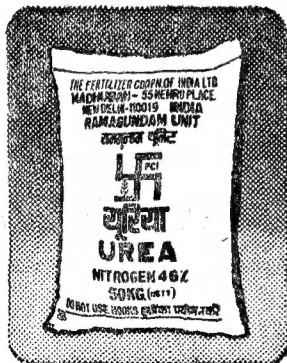
దీని పోయిన దగ్గర నుండి ప్రతి చిన్న
విషయానికీ అంతెత్తు తేస్తున్నారు పిన్నీ!!

మీరు దీని పోయారుకదా ఇప్పుడు
ఏం చేద్దామనుకుంటున్నారు?
మళ్ళీ నా పాత వృత్తి
చేసుకుందామనుకుంటున్నారా?

రైతుల పాపిటి కల్పతరువు రామగుండం యూరియా

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తయారు చేయబడుతున్న
యూరియా, రామగుండం యూరియా,
అన్ని పంటలకు, అన్ని కాలములకు అనువైన ఎరువు,
వాడండి
రామగుండం యూరియా.

స్పెస్టిక్ బ్రాండ్
యూరియా

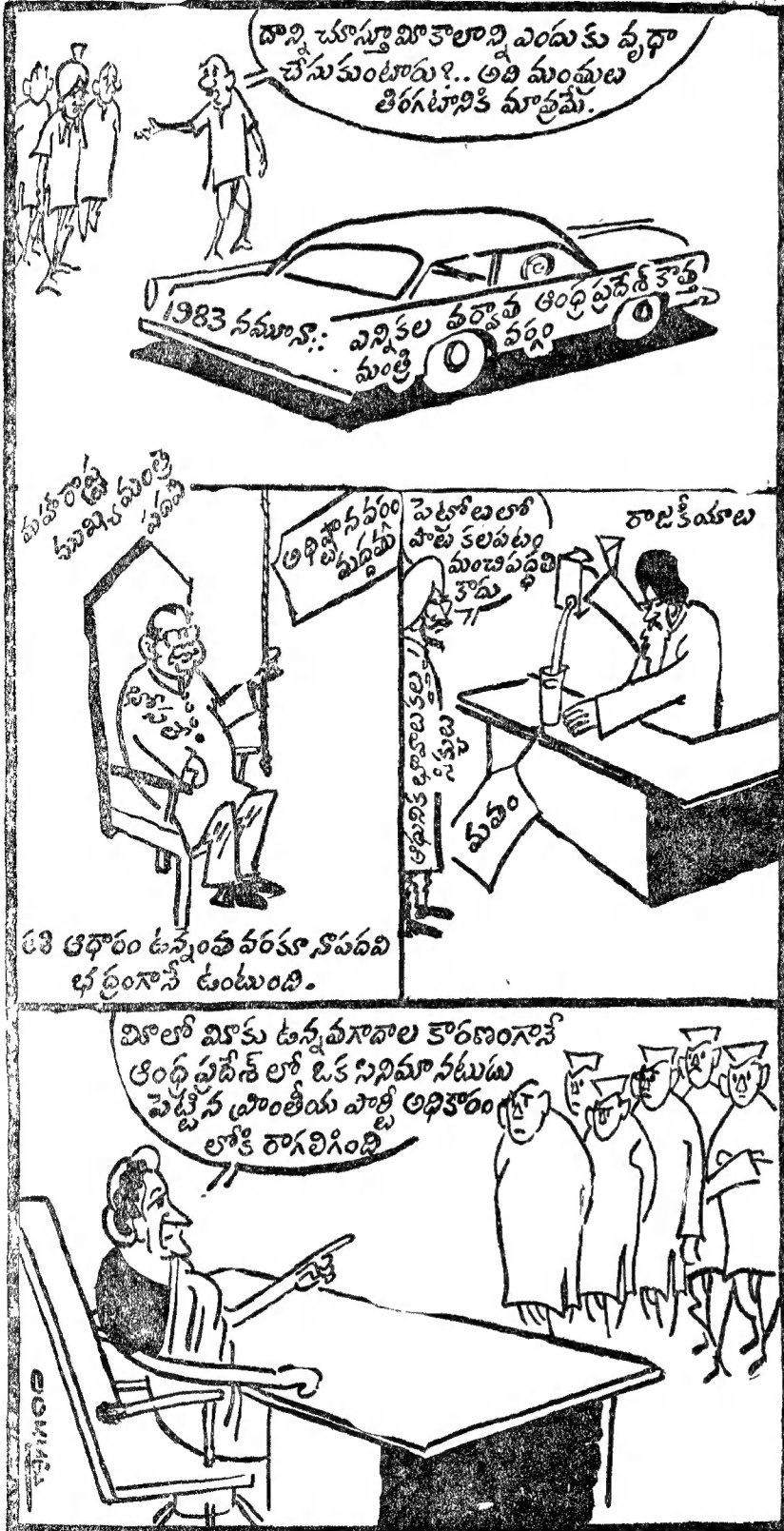

దీ పేర్రిలైజర్ కార్పొరేషన్
ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్

అమృతపు విభాగము
6-2-30/C, లకిడి కా ఫూల్.,
హైదరాబాద్-500 004.

లోకం పోకడ * డీజిమెన్

ఆంధ్ర సాహిత్య చరిత్ర

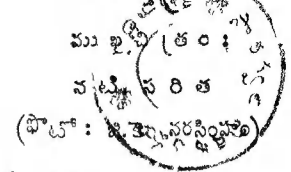
వ్యవసాపకులు :

డేవోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
సావితం : 1908
శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు :
[1938-1972]
శుక్రవారం : 28-1-'83
దురదానినామ సం శుక్ల-మాఘ, శు. పౌర్ణమి
సంపుటము 75 : సంచిక 22
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

విడి ప్రతి వెం రు. 1-50
అరుమాసాల చందా రు. 42-90
పోస్ట్ లో ఏడాది చందా రు. 85-80
ఆంధ్ర సాహిత్య కార్యాలయము
గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

కథలు :

ఉద్యోగం	...	8
ఎలర్షి	...	18
తాణకవి స్వప్నం (పెద్ద కథ)	...	24
ఆ రోజులు వెరు	...	29
నవ్వినాడుగుగక...	...	52

నీరియల్ నవలలు :

రాగాన్ని	...	12
జీవన్ మృతులు	...	42
నిలాకాశం	...	48

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

లోకం పోకడ-4, తెలుగుదేశం...-5, హ్యాడ్లిక్స్
లేఖ-6, వారఫలం, వ్యక్తిగతం...-11,
కొత్త గొంతులు-16, ప్రశ్నావళి-22,
డాక్టర్ నవలలు-28, సినిమా-34, విదేశీ
చిత్ర విశ్లేషణలు-40, ఫలాక్షని డైరీ-59,
పాదరాజ్ నోట్ బుక్-65, ఉత్తరాలు-66.

తెలుగుదేశం అద్భుతవిజయం!

ఆంధ్రప్రదేశ్ శాసనసభకి జనవరి 5న జరిగిన ఎన్నికలలో ప్రజలు యిచ్చిన తీర్పు తలలు పెండిన రాజకీయ నాయకులకి కూడా దిగ్భ్రాంతిని కలిగించింది. తెలుగుదేశం పార్టీ ఎవరూ ఎదురు చూడని విధంగా విజయాన్ని సాధించడమే కాక శాసన సభలో మూడింట రెండువంతుల పైగా మెజారిటీని సంపాదించుకున్నది. ఇంత గొప్పగా గెలిచిన ఈ పార్టీని కేవలం తొమ్మిది నెలల క్రితమే ప్రఖ్యాత సినీ నటుడు శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు స్థాపించారు. చాలాకాలంగా ఉన్న జాతీయ స్థాయి ప్రతిస్పర్థలలో వేటితోనూ పాటు కుదరకపోయినా తమకు తాముగానే (దాదాపు ఒంటరిగా) ప్రచార కడ సారధ్యాన్ని వహించి తమ అభిరూపంతోపాటు అన్ని వర్గాలవారిని ఆకట్టుకోగలిగి రని ఈ ఎన్నికల ఫలితాలు విరూపించాయి.

కేంద్రంలో, రాష్ట్రంలో ఎంతో కాలంగా పరిపాలన సాగిస్తున్న ఇందిరా కాంగ్రెసు పట్ల ప్రజలకి కలిగిన అసంతృప్తి ఈ ప్రాంతీయ పార్టీ విజయానికి దోహదం చేసింది. ఎప్పుడూ తెలుగు ప్రజల ఆదరాభిమానాలు ఇందిరా కాంగ్రెసుకే ఉంటాయన్న నలువూరు రాజకీయ విశ్లేషకుల నమ్మకాలన్నీ వమ్ము అయిపోయాయి.

ఇందిరా కాంగ్రెసు పట్ల వ్యక్తమైన ఈ అసంతృప్తిని జాతీయస్థాయి ఉన్న ఇంకే రాజకీయ పక్షంవారూ తమకి అనుకూలంగా వినియోగించుకోలేక పోవటం కూడా చెప్పకోదగిన విషయం.

కొత్తగా ఏర్పడిన తెలుగుదేశం పార్టీ అన్ని శాసనసభ స్థానాలకు పోటీచెయ్యడం అందరికీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. ఒక్క ఇందిరా కాంగ్రెసు మినహా మరే రాజకీయ పార్టీ అన్ని సీట్లకు తమ అభ్యర్థులని నిలబెట్టలేకపోవడం కూడా ప్రాంతీయపార్టీ విజయానికి దోహదం చేసింది.

ఎన్నికల ప్రచారం జోరుతోకూడా కొత్త దనం వెల్లి విరిసింది. కాపేట్ల యుద్ధం ప్రజలని ఆకర్షించింది. తెలుగుదేశం అధ్య

ఆంధ్రప్రదేశ్ కొత్త ముఖ్యమంత్రిగా ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికైన శ్రీ నందమూరి తారక రామారావు

క్షుడు శ్రీ రామారావు రూపొందించిన 'ప్ర'రథం' దేశంలో ఎంతోమందికి అనకిని కలిగించింది. తెలుగుజాతి ఆత్మగౌరవాన్ని నింబెట్టడానికి తమ పార్టీకి ఓటువెయ్యమన్న శ్రీఎన్.టి.ఆర్. నివాదం తెలుగుదేశం విజయానికి బాగా తోడ్పడింది. స్త్రీలకి అస్తిహక్కు, రక్షణ కల్పిస్తామన్న హామీ అడవారి ఓట్లని బాగా ఆకర్షించింది. కిలో బియ్యం రెండు రూపాయలకే యిస్తామన్న ఆయన మాట పేద, బడుగువర్గాల ప్రజల ఓట్లని ఆకట్టుకున్నది. ఇన్నీ కలిసి తెలుగుదేశానికి అద్భుతమైన విజయాన్ని సాధించి పెట్టాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కొత్త ముఖ్యమంత్రిగా

ఏకగ్రీవంగా ఎన్నిక అయిన శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు తమ వాగ్దానాన్ని నెరవేరుస్తామని హామీ యిచ్చారు. కేంద్రంలో సహకరిస్తామని, జాతీయ నమై కృతకి తమ పార్టీ కట్టుబడి ఉంటుందని స్పష్టం చేశారు.

రాష్ట్ర సర్వతో ముఖాభివృద్ధికి అందరి సహకారం తీసుకుంటూ ఆర్థిక పక్షపాత రహితమైన, అందరికీ న్యాయం జరిగే విస్తృత శంకమైన పరిపాలనని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం అందిస్తుందని అందరూ విదురుమానున్నారు.

—ఎం. ఆర్.

తాతా, బిర్లా, నెహ్రూ...

విమానాలని నిర్మించే ఇంజనీరులు లెక్కలు వేసి భ్రమరం ఎగరలేదంటారు. వాయు గమన శాస్త్రం ప్రకారం ఆ కీటకం ఎగర లేదని వారి వాదం. కాని, పురుగు వాయు గమనశాస్త్రం చదువుకోలేదు కదా? అందుకని హాయిగా ఎగురుతూనే ఉంటుంది. శాస్త్రవేత్తలు తలలు వట్టుకుని పుస్తకాలు తింగిస్తూనే ఉంటారు.

ఈ పద్ధతిమీదనే భారతదేశం ఒక దేశంగా ముస్తావు. ముస్తావులేదనే ఎందరో విదేశీ నిపుణులు అంటూ ఉంటారు వారికి వంట పాడే దేశవాళీ నిపుణులకీ కొడువలేదు దేశవాళీ నిపుణులు "ఆధునిక" రాజకీయ సిద్ధాంతాలని చదువుకున్నవారు. భారతదేశం ఈ 'ఆధునిక' సిద్ధాంతాలని చదువుకుందా? లేదనే అనుకోవాలి. ఆధునిక సిద్ధాంతాల వేటినయినా చదువుకున్నా అని ఏ లండన్ స్కూల్ ఆఫ్ ఇకనామిక్స్ లోనో, హార్వర్డ్ విశ్వవిద్యాలయంలోనో నేర్చే సిద్ధాంతాలుకావు విచిత్రం ఏమిటంటే, ఇవే చదువుకోకుండానే భారతదేశం ఒక దేశంగా కొనసాగుతోంది, అభివృద్ధి చెందుతోంది, ఒక తరంలోనే అగ్రరాజ్యం కావచ్చుకూడా.

భారతదేశంలో "ఆధునిక" సంస్థలు ఏవీ పె సొందలేవుట. అందుకనే ఇవి ఒక దేశంగా నిలువలేదుట. సరే, బాగానే ఉంది కాని

"ఆధునిక సంస్థ" అంటే ఏమిటి? "ఆధునిక సంస్థ"లో వర్గంకాదు వ్యక్తి ముఖ్యం. వ్యక్తుల వలననే ఒక దేశం నిలవ గలదు అంటారు "నిపుణులు". భారతీయులకి గతంలో కుటుంబం, కులాన్ని ఎలాగ నిలపాలో తెలుసు కాని నేడు ఆధునిక ప్రపంచానికి కావలసిన సంస్థలని నిలవటం తెలీదుట. ఈ ఆధునిక సంస్థలు ఏమిటి? శాసనసభలూ,

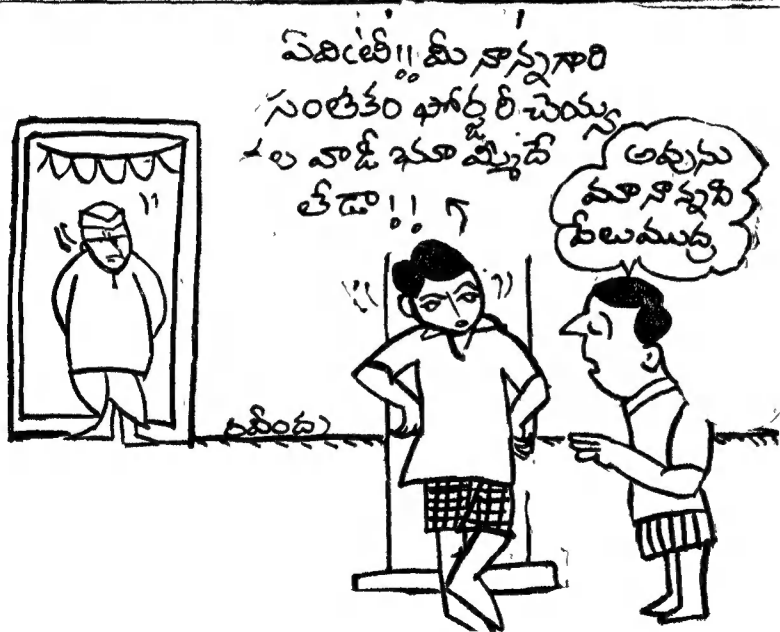
రాజకీయవజ్రాలూ, వశ్యవిద్యాలయాలూను. వీటిని భారతీయులు సక్రమంగా నిర్వహించ లేకపోతున్నారుట.

ప్రతి సమాజానికి నిర్మాణాంశాలు కొన్ని ఉంటాయి - ఒక కట్టడానికి ఇటికలు ఉన్నట్లే. ప్రతి వీనికి కూడా ఇలాంటి అంశాలు ఉంటాయి కదా? చెట్లలోనూ, జంతువులలోనూ జీవకణాలు ఉంటాయి కదా? భారతీయ సమాజం యొక్క ప్రధాన

నిర్మాణాంశం కుటుంబం. ఇది తప్పా? పాశ్చాత్యదేశాలలో కుటుంబవ్యవస్థ షీటీచి పోయినంతమాత్రాన భారతదేశంలోనూ షీటీచి మకుపోవాలా? ఇదీ అనివార్యమా? వాంఛనీయమా? యూరోపులో మతం, సంస్కృతి వలన కుటుంబం పాముఖ్యం పోయి వ్యక్తి పాముఖ్యం పెరిగింది. భారత దేశంలో కుటుంబ వ్యవస్థ ఇంకా నిలవటానికి ఎన్నో గట్టి కారణాలు ఉన్నాయి.

భారతదేశానికి పారిశ్రామికాభివృద్ధికావాలి. అయితే, కుటుంబ వ్యవస్థ దీనికి అడ్డు వస్తోందిట. ఇది కొందరి సిద్ధాంతం. ఇదొక అర్థంలేని సిద్ధాంతం. అసలు పారిశ్రామికాభి వృద్ధిద్వారా తప్ప "ఆధునికీకరణం" వీలు కాదనటంలో అర్థంలేదు. యూరోపు, అమెరికాలలో పారిశ్రామికాభివృద్ధి చరిత్ర తీసుకుంటే అది అక్కడ కొన్ని కుటుంబాల చరిత్ర అనేపిస్తుంది. పెద్ద పాశ్చాత్య వాణిజ్య సంస్థలు కుటుంబ సంస్థలే వశ్యమ జర్మనీకి చెందిన క్రుప్, ఇటలీలోని ఫియట్, అమెరికాలో రాక్ ఫెల్లర్, బిల్ గేట్స్ లీవర్ సంస్థలు కుటుంబ సంస్థలే కదా? జపాన్ లోని పెద్ద వాణిజ్య సంస్థలు సయితం కొన్ని కుటుంబాల చేత నడవబడేవే. సోనీ, హిటాచీ, నేషనల్ సంస్థలని కొందరు వ్యక్తులు ప్రారంభించారు. అవిదాలా పెద్దనయి పోయాయికాని వాటిని స్థాపించిన వారి కుటుంబాల వారే ఇంకా వాటిని నడుపుతున్నారు. ప్రస్తుతం కొన్ని అంతర్జాతీయ పాశ్చాత్య సంస్థల మీద కుటుంబాల అదుపులేనిమాట నిజమేకాని అది వేరేసంగతి. అసలు విషయం ఏమిటంటే, పాశ్చాత్యదేశాలలో కూడా పారిశ్రామిక సంస్థల పునాదులు కొన్ని కుటుంబాలు వేసినవే. తరువాత ఏమి జరిగితేనేమి?

భారతదేశంలో వర్గమలని అధికంగా స్థాపించినవారు కొన్ని కొన్ని ప్రముఖ కుటుంబాలకి చెందినవారే కదా? ఒక తాతా అనంతరం మరొక తాతా, ఒక బిర్లా తరువాత మరొక బిర్లా - ఇదే జరిగేది. బొంబాయిలో తాతా, ఢిల్లీలో డి. పి. ఎస్; మదరాసులో కొత్తారీ సంస్థలలో కొన్ని కుటుంబాల పెత్తనం ఎంతో ఫియట్, సోనీలతో కొన్ని 6 ఆంధ్రనవిత్రవారసత్వ 28-1-83

కుటుంబాల పెత్తనమూ అంతే పోయిన ఏదాది తాతా ఇండస్ట్రీస్ అధ్యక్షుడుగా జె. ఆర్. డి. తాతా విరమించుకున్నప్పుడు ఆయన వారసుడుగా వచ్చినవారు పాల్కివాలా కాదు, మూల్ గవ్ కర్ కాదు - జె. ఆర్. డి. తాతా నన్ను ఆర్. ఎన్. తాతా. భారతదేశంలో కెల్లా ఆధునిక వ్యాపార సంస్థ ఏదంటే తాతాలదే అంటారు ఎందరో ["ఆధునిక" అంటే అర్థం ఏమిటో వాళ్ళు సరిగ్గా చెప్పలేరనుకోండి.]

భారతదేశంలోని పరిశ్రమలు కొందరి చేతులలో లేకపోయినట్లయితే ఇంకా బాగా పెరిగేవి, అంటారు కొందరు. ఇది అర్థంలేని మాట. ప్రభుత్వరంగం ఏవరి చేతులలో ఉంది? ప్రభుత్వం చేతులలోనే కదా? దానిలో ఎంత డబ్బు పోశారు? అది ఎంత సమర్థవంతంగా నడుస్తోంది?

ఇదంతా వ్యాపారం. రాజకీయాల సంగతి తీసుకుందాము. అందులో మాత్రం కుటుంబాల

ప్రతి తక్కువదా? జనహార్ లో నెహ్రూ ఒక గొప్ప ఆధునికుడంటారు. యూరోపు నుంచి ఏవో గొప్ప సంస్థలని దిగుమతి చెయ్యటానికి ప్రయత్నించాడంటారు. వాటిని భారతదేశంలో నాటడానికి కృషిచేశాడంటారు. కాని, ఆయన స్వంత వ్యాపారం రాజకీయాలు. ఈ వ్యాపారంలో ఆయన తాతా, బిర్లానే అనుసరించాడు. తమ కుమార్తెని రాజకీయాలలోకి తీసుకువచ్చి ఆమెని కుర్చీ మీద కూర్చో పెట్టటానికి ఆయన కృషి చెయ్యలేదా? భారతదేశంలో వాణిజ్య సంస్థలని కొన్ని కుటుంబాలు తమ అదుపులో ఉంచుకుంటున్నాయని అరిచేవారు నెహ్రూ కుటుంబం యొక్క స్వంత వ్యాపారం రాజకీయాలే అనీ, అందులో కుటుంబ పద్ధతి కొనసాగుతూనే ఉందనీ ఒప్పుకోలేమి?

అసలు ఉన్న సంగతి ఏమిటంటే, "ఆధునిక" మయినది ఏమీలేదు - కొందరు నిపుణులు అనేట్లు వదమర నుంచి వచ్చిన

దంతా ఆధునికం, టూర్పులో ఉన్నదంతా బూజా వట్టి పోయినది అంటే తప్ప ప్రపంచంలో ఒకచోట ఆధునికంగా తోచేది మరొకచోట పాతదిగా తోచవచ్చు. సుమారు 5000 సంవత్సరాలపాటు భారత దేశంలో కుటుంబం ఒక సంస్థగా నిలిచి దేశాన్ని కూడా నిలబెట్టింది. ఇక దీని ఆయుష్షు అయిపోయింది ఫిషన్ ని అనుసరించి ఇంకొక సంస్థ దేనినయినా ఎంచుకోవాలి - అనుకోవటం వహేతుకంగా ఉండదు. భారతీయ సమాజాన్ని కాని, భారత దేశాన్ని కాని పెరగకుండా అడ్డు నిలవలేదు కుటుంబం అనే సంస్థ ఏప్పుడూ. నిపుణులుగా చెలామణి అయ్యేవారు తగినంత సాక్ష్యాన్ని చూపించకుండా దానిని తిట్టిపోసినంత మాత్రాన దానిని వదులుకోవాలా? మనదేశం ముందు ముందు వినోయి యుద్ధాలు చెయ్యవలసి ఉంది. ఏటన్నిటిలోనూ కుటుంబం అనే సంస్థ మనకి బాగా పనికిరాగలదు!

ఆస్పిన్
తలనొప్పిని తొలగిస్తుంది
చిరునవ్వులు వెలిగిస్తుంది

చికిత్సలేగా

ఎందుకంటే ఆస్పిన్ ఒక్కటే మైక్రోఫైన్ డిజైన్ చేయబడింది.

Stoia-NIA-584/81 CTA

ఉష్మగం

సుసేన సుందర రమయ్య.

తను చచ్చుట కొడుతూ, 'మార్వెల్! కథలు గ్లా రాయాలంటే ఈ మాత్రం భావావేశంవాలి! నా మాట విని ఉద్యోగం సంగతి మరిపోయి కలం పుచ్చుకొని కథలాయ వోయ్! అతి త్వరలో రచయితగా పెన్నపై తావు!' అన్నాడు.

'వతిదీ మీకు వేళాకోళంగానే వుంటుంది.. స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం అనవరమని రెండు ముక్కలు చెబితేనే మీరు సహించలేక పోతున్నారు కదా! రేపు ఆదిర్భాలను, అభ్యుదయ భావాలను కథల్లో ఏకరువు పెడితే మీరు నన్ను కాపురం చేయనిస్తారా?'

'చూడు లల్లీ! భార్య భర్తలిద్దరికీ అన్ని విషయాలలోనూ ఒకే రకమైన అభిప్రాయాలుండాలని ఎక్కడలేదు అయితే అనవరం దృష్ట్యా ఎవరో ఒకరు మరొకరి అభిప్రాయాలతో రాజీ పడాలి!'

'నేను ఉద్యోగం చేయటం మీ కిష్టంలేదు కదూ?'

'నిజమే! కాని అందుక్కారణం స్త్రీ పేషెంట్లకు అడ్డుతగలాలని కాదు! మన బుజ్జి గాడి భవిష్యత్తు దృష్ట్యా మనది రిలో ఒక్కరే ఉద్యోగం చేయటం వాంఛనీయం! జీవన సముద్రంలో దారి తెలియక సతమత మయ్యే నావికుల్లాంటి వారు పసివారు తల్లి కాని, తండ్రికాని వారి పాలిట దిక్కుచియ్యే సరైన మార్గాన్ని చూపించి తమంతటి వారిని చేయాలి. ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే మనద్దరం ఉద్యోగాలు చేస్తూ కూర్చుంటే సరైన ఆలస పాలస లేక బుజ్జి గాడి భవిష్యత్తు దెబ్బ తినవచ్చు!'

'నన్ను శ్రమించండి! మీ మనసులోని ఉద్దేశాన్ని తెల్పుకోలేక పోయాను. మీరు చెప్పిన దాంట్లో అనత్యంలేదు. నాక్కూడా బుజ్జి గాడికి బంగారు భవిష్యత్తును ఏర్పరచాలని వుంది. నేను కూడా కొద్దో గొప్పో సంపాదించ కల్గితే మీకు సంసార రథాన్ని లాగటంలో సాయం చేయటమే కాకుండా బుజ్జి గాడ్ల పేద్ర పేద్ర చదువులు చదివించటానిక్కూడా అవకాశం వుంటుంది.'

ఆ నాటి లలిత మాటలను తను పెడ చెవిని పెట్టాడు. కాని ఈనాడు ఆమె అన్న మాటల్లో నూటికి మారుపాళ్ళ నిజం వుందన్న విషయం అనగతమౌతూంది.

తను చేసేది ప్రభుత్వద్యోగమే! తన సంపాదన నాల్గు అంకెల మీదే!

'...ఏమండీ! నాక్కూడా ఉద్యోగం చేయాలనుంది!' రెండేళ్ళ క్రితం లలిత అన్నమాటలు విశ్వం చెవుల్లో మ్రోగొగుతున్నాయి.

ఆనాడు ఆమె మాటలను హాస్యంగా తీసుకొని ఆట పట్టించాడు తను.

అప్పటికే తను పెళ్ళయి నాల్గేళ్ళయింది.

బుజ్జి గాడికి మూడేళ్ళనయను.

'మీ దృష్టిలో ఆడదంటే భర్త అడుగు ఒక మడుగులో తూ అణిగి మణిగి వంటింట్లోనే పడివుండల్సిన యంత్రం! స్త్రీకి స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వాలంటే మీ చేతిలోంచి ఏదో అధికారం జారిపోతున్నట్లే మీరు ఫీలవుతారు... మీ మగవాళ్లంతా స్వార్థ పరులండీ!' అనేకంలో వర్కింది లలిత.

కాని ఏ ఎఫ్ లోన్, కోవరేజ్ బ్యాంకు రోన్, ఇన్సూరెన్స్, షాస్టివల్ ఎడ్యువ్ నగైరా కటింగ్స్ పోగా తనకు వెనెలా చేతికి వచ్చేది కొన్ని వందలు మాత్రమే...

ఆవచ్చే డబ్బుతో నెలంతా గడవాలంటే గగనమే!

ప్రభుత్వం పుణ్యమా అని అన్యడన్సుడు కరువు భత్యంలో పెరగుదల వుంటుంది.

కాని ఏం లాభం?

కరువుభత్యం నూటికి నాలుగురూపాయలు పెరిగితే బజార్ ధరలు ఎనిమిది రూపాయలు పెరుగుతాయి. పెరుగుతున్న ధరలు ఓ పక్క, వచ్చే పోయే చుట్టూల తాకిడి మరో పక్క, అనుకోకుండా అవసరమయ్యే ప్రయాణాలు చేరో పక్క, రోగాలకయ్యే ఖర్చులు ఇంకో పక్క సుధ్యతరగతి మనిషిని వేధించుకు తింటున్నాయి.

ఈ ధరలు ఇలా పెరుగుతుంటే తన లాంటి మధ్య తరగతి వాళ్లు నెలకు వచ్చే జీతం రాళ్లతో పెళ్లాం బిడ్డలను బ్రతికించటం కష్టం!

జీతం కాక అదనంగా ఏదైనా సంపాదన వుంటే తప్ప సంసారాన్ని సాగించటం సాధ్యం కాదు!

తను చేస్తున్న ఉద్యోగంలో మామూళ్లు గట్టా దొరకవు! అసలు దొరికినా తీసుకొనే మనస్తత్వం కాదు తనది! ఏదైనా వ్యాపారం చేసే డబ్బు సంపాదించవచ్చు. కాని అందు క్లాగలసి ధనము, దిక్షిత తనకు లేవు. కాబట్టి తనకు మిగిలిందల్లా ఒక్కటే మార్గం! అది లింక కోరిక తీర్చటం! అయితే ఇది తనకు సాధ్యమేనా?

గత కొద్ది నెలలుగా తను లింక ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నం చేస్తూనే వున్నాడు. కాని తన ప్రయత్నాలే అయ్యెను తెలినివ్వటం లేదు. అందుక్కారణం సంవత్సరం క్రితం జరిగిన సంఘటనే! ఆ సంఘటన జరిగిన దగ్గర్నుంచీ తలెత్తి తను ఆమె వద్ద ఉద్యోగ ప్రస్తావన తీసుకు రాలేకపోతున్నాడు.

ఆ రోజు శనివారం...

తను రెండు గంటలకల్లా ఇంటికి వచ్చేశాడు.

తను ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టగానే 'ఏమండీ! కోమలికి మీ ఆఫీసులో ఉద్యోగం వచ్చిందటగా!' అని నిలదీసి అడిగింది లలిత.

తనకు తెల్లు! ఏదో రోజున లలిత తననా (వస్త్ర అడుగుతుందని.

'ఎవరు చెప్పారు?' అని అడిగాడు తను.

'ఇంటకు ముందే కోమలి వచ్చి వెళ్లింది. పోస్టింగ్ ఆర్డర్ కూడా చూపించింది. ఇంటర్వ్యూకు వెళ్తే ఈ ఉద్యోగం తప్పకుండా నాకే వచ్చేది. ఇంటర్వ్యూ కమిటీ చైర్మన్ మీ ఆఫీసరేనట! ఆయనకు మీరంటే చాలా గౌరవం, ఇష్టమూనట కదా! మరి జాబ్ కు అప్లయ్ చేయమని నా కెండుకు చెప్పలేదండీ?' మనసులోని వ్యధనంతా ఒక్కసారే బయట పెట్టింది లలిత.

'లలితా! మంచి నడులను గుర్తించే విజ్ఞత నా క్కూడా వుంది. ఆఫీసులో పోస్ట్ వచ్చిందని తెల్లు! ఇంటర్వ్యూ కమిటీ చైర్మన్ మా ఆఫీసరే తెల్లు! నేను చెబితే ఆయన తప్పకుండా నిన్ను సెలెక్ట్ చేస్తారని కూడ నాకు తెల్లు! కాని నా మంచితనాన్ని, వరసతినీ ఈ రకంగా క్యాష్ చేసుకోటం నా కిష్టంలేదు. ఉద్యోగం అన్నది అర్హతను

బట్టి లభిస్తే బాగుంటుందని నాలభిప్రాయం. మనింట్లో నేను ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. తిండికి లోటు లేకుండా రోజులు గడస్తున్నాయ్. కాని కొన్ని కుటుంబాలు ఇంట్లో చదువు కొన్నవారు వున్నప్పటికీ ఉద్యోగం ఏ ఒక్కరికి లేని కారణంగా పన్నులుంటున్నాయి. అలాంటి కుటుంబాల్లో వారికి ఈ ఉద్యోగం వస్తే కొన్ని జీవాలకు ఊదాబ్బడ తప్పినట్లేగా! మరో సంగతి ఏమిటంటే ఇది కేవలం టెంపరరీ పోస్ట్! మూడు నెలలు మాత్రమే!—

తన సమాధానంతో లలిత తృప్తి పడలేదు

'కోమలి నాకంటా చెప్పండి. పేరుకు టెంపరరీ అయినప్పటికీ పర్మనెంట్ అయ్యే అవకాశాలున్నాయట! మీరీ ఉద్యోగానికి రికమెండ్ చేయకపోయినా నేను బాధపడేదాన్ని కాను! నా బాధల్లా ఒకటే! మీ ఆఫీసులో కాళీ వచ్చిందని తెల్లి కూడా గుప్తంగా వుంచారు. ఇంటర్వ్యూకు వెళ్లి నా అభ్యుపాయాన్ని నేను పరీక్షించుకొనే దాన్నిగా! ఉద్యోగం అర్హతనుబట్టి యివ్వాలన్నారు కాని, ఇప్పుడు

శ్రీ పిలకా గణపతిశాస్త్రి

కాలధర్మం

ప్రముఖ రచయిత, కవి, పండితుడు శ్రీ పిలకా గణపతి శాస్త్రిగారు జనవరి 2 వ తేదీ రాత్రి 2 - 35 ని. లకు మదరాసులో తమ 72 వ ఏట కాలధర్మం చెందారు.

శ్రీ శాస్త్రిగారికి ఇద్దరు కుమారులు, ఒక కుమార్తె ఉన్నారు. ఆయన ముగ్గురు సోదరులలో ఇద్దరు సుప్రసిద్ధ హామియో వైద్యులు శ్రీ దీక్షితులు, శ్రీ కృష్ణమూర్తిగారు. మూడవ సోదరుడు శ్రీ సరసింహమూర్తి ప్రముఖ చిత్రకారులు.

శ్రీ గణపతిశాస్త్రిగారికి ఆంధ్రపత్రికతో దాదాపు మూడు దశాబ్దాల అనుబంధం ఉన్నది. ఆంధ్రపత్రిక, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, భారతీలలో ఆయన దాదాపు రెండు దశాబ్దాలపాటు పనిచేశారు. పది సంవత్సరాల క్రితం ఉద్యోగ విరమణ చేశారు.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ఆయన కథానికలు ఎన్నో వెలువడి అసంఖ్యక పాఠకుల ఆదరణని చూరగొన్నారు.

'ప్రాచీన గథా లహరి' అన్న శీర్షిక క్రింది ఆయన రాసిన కథలు ధారావాహికంగా ప్రచురింపబడి ఆబాల గోపాలాన్ని ఆకట్టుకున్నాయి.

ఆంధ్రపత్రిక ఆదివారం అనుబంధంలో శాస్త్రిగారి మహాభారతం, దేవీభాగవతం పరంపరగా ప్రచురితం అయినాయి. ఆయన రాసిన 'శ్రీకృష్ణభాగవతం' ప్రస్తుతం ప్రచురింపబడుతున్న ఉంది.

శ్రీ గణపతిశాస్త్రిగారు కవిగా, నవలా రచయితగా కూడా ప్రసిద్ధులైనారు. ఆయన రాసిన 'విశాల నేతలు' నవల 1966 - 67 లో ఉత్తమ నవలగా ఆంధ్రపత్రికే సాహిత్య అకాడమీ అవార్డుని అందుకున్నది.

సంతానము గర్భాశయ
వ్యాధులూ, పెక్స్ ఆంథ
రంగిజ సమస్యలూ, ముఖ
వ్యాధులూ, మొలలూ, చర్మ
వ్యాధులూ ఆ సుఖ వ
చికిత్స పొమ్మిద్దామన్నా
చికిత్స కలదు.

సరోజ సర్పింగ్ హోమ్,

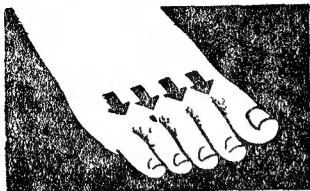
డాక్టర్ యన్. సరోజిని, డాక్టర్ వి. మధు
H.O. కొత్తపేట చౌకు, కె. టి. రోడ్,
విజయవాడ-1.

దాంపి: శిలంపారిపేది, జిన్నాలపర్, గుంటూరు.
మగరూ, ఉబ్బసమునకు ఉత్తమచికిత్స!

తా జానార్తలకు

ఆంధ్రప్రతిక దినపత్రిక
చదవండి!

చర్మ రోగం
పోకిందా?

ఉపశమనం కలిగించే లిచెన్ సా
స్కిన్ ఆయింటు మెంటు
నిరసాయకరంగా, శీఘ్ర
నివారణ కలిగిస్తుంది.

దూకు చేయబడిన రి మందులతో కూడిన
నిరసాయకరమగు నాజూకైన ములాము
అమోమంగా పనిచేస్తుంది చర్మ రోగాలకు,
కోతంకు, పుండ్లకు... మరియు మొలమ
లకు, చమటకాయలకు పొడుపుకుకాయ
లకు!

చర్మ రోగాలు కనిపించే కనిపించడంతో
నిరసాయకరమైన శీఘ్ర నివారణకు
లిచెన్ సా పెద్ద పాత్ర పోషిస్తుంది.

లిచెన్ సా

స్కిన్ ఆయింటు మెంటు

7560 TG

ఉద్యోగం

జరిగిందేమిటి? ఆ ఉద్యోగం ఓ పోలీస్ స్టేషన్
కూతురుకు వచ్చింది. ఉద్యోగం ఆమెకు
అవసరం కాదు! కేవలం హాబీ! మరిష్టుడు
ఆ ఉద్యోగం ఎన్ని జీవాలకు తుదాధ తీర్చ
కల్గిందో చెప్పండి?'

తను వెంటనే సమాధానం చెప్పలేక
పోయాడు. కారణం ఆమె మాటల్లో అసత్యం
ఏ మాత్రం లేదు.

'అసలు ఉన్న కొద్దీ మీకు ఇలాంటిభావాలు
కల్గుతున్నాయేమిటండీ? ఒకింటిలోనే ఇద్దరు
ఉద్యోగం చేస్తే అది నేరమా? దేశ
ద్రోహమా? దాని మూలంగా నిరుద్యోగ
సమస్య పెరుగుతుందా?'

మరి ఒక ఇంట్లోనే కుటుంబ సభ్యు
లందరి పేర్లతోనే కాక, కుక్క, పిల్లి వగైరా
పెంపుడు జంతువుల పేర్లతో అస్తాస్తామలను
రాయించి ఇన్ కంట్ టాక్స్ ఎగ్ గొట్టడం న్యాయ
మేనా? అది దేశద్రోహం కాదా? సామ్య
వాదానికిది గొడ్డలి పెట్టు కాదా?

కేవలం నేనొక్కడాన్ని ఉద్యోగం చేస్తేనే
దేశమంతా కప్పిరు కారున్నదా?—'

'సారీ లలితా! ఈ విషయాన్ని ఏందు
కింత సీరియస్ గా తీసుకొంటున్నావ్? ఉద్యోగం
కావాని నీవు పదే పదే అడగనవసరం
లేదు! ఏదో నాటికి నీవు ఉద్యోగిని వచ్చతావు!
నేనే నీ కోసం ఉద్యోగం సంపాదించి
పెంపుడు... స్టైట్... వెయిట్ ఫర్ సవ్
టైమ్...'

'ఉద్యోగం చేయాలన్న కోరిక నాలో చచ్చి
పోయిందేమిటి! ఇంక ముందు మీ దగ్గర ఈ
ప్రస్తావన తీసుకురాను, సరేనా?' అంటూ
కొంగుతో కళ్ళు అడ్డుకొంది

ఆనాటి సంఘటన గుర్తుకురాగానే విశ్వం
కళ్ళు అశ్రునూరితాలయ్యాయి.

మనసులో సంవలనం కల్గింది.

నితేకం వెన్ను తట్టింది.

అల్లి విశ్వాసం అభయమిచ్చింది.

నెమ్మదిగా లేచి నిలబడ్డాడు.

'వెంటనే శేష గిరి ని కల్లు కొని
లలిత ఉద్యోగం గురించి ఆటో ఇటో
తేల్చుకోవాలి...' అనుకొంటూ వరండాలోంచి
వంగడిలోకి వచ్చాడు.

తడిసిన బొగ్గులు కావటం చేత కాబోలు
పొయ్యి సరిగ్గా మండటంలేదు. విసనక్కరతో

ఇస్రో ప్రదర్శన

అంతరిక్ష ప్రదర్శనలో భారతీయులు
పాదమున్న ప్రగతిని తెలియ చేసే
ప్రదర్శన ఒకటి ఇటీవల పశ్చిమ
జర్మనీలో జరిగింది. భారతీయ
పరిశోధనా సంస్థ ఇస్రో, జర్మనీ
పరిశోధనా సంస్థలు దీనిని సంగంకంగా
నిర్వహించాయి. అంతరిక్ష పరిశోధనలో
రెండు దేశాల మధ్య 1971 లో ఒక
ఒప్పందం కుదిరింది. ఆ తరువాత
క్రమేణా ఇది ఇతర సాంకేతిక రంగా
లకు విస్తరించింది. ఇటీవల భారత
దేశం ప్రయోగించిన ఉపగ్రహాలు
జర్మనుపేరుల దృష్టిని ఆకర్షించాయి.
తెలి కమ్యూనికేషన్ రంగంలో వీటి
ప్రాముఖ్యతను జర్మను పేరుల దృష్టికి
తీసుకురావడం జరిగింది.

విమరుతూ పొగమధ్య ఉక్కిరిబిక్కిరవుతోంది
లలిత

"లల్లి! నేను శేష గిరి దగ్గరకు
వెళ్ళాస్తాను!" అన్నాడు విశ్వం ఉత్సాహంగా.

"అంత అర్థంబు పనేమిటండీ?
ఓ ప్రక్క ముసురువట్టి బయట వర్షం
కురుస్తుంటేనూ..." అంది లేచినిలబడుతూ.

"ఇలాంటి సమయంలోనే వాడు దొరుకు
రాడు హోటల్ గదిలో..." అన్నాడు
చొక్కా తొడుక్కుంటూ.

శేషగిరి విశ్వానికి క్లాన్ మేట్. స్కూల్
ఫ్రెయిల్ కావటంతో తండ్రి చేస్తున్న రోడ్
గోల్ వ్యాపారాన్ని చేపట్టాడు. వ్యాపార
దక్షత వల్ల అతి తక్కువ కాలంలోనే ఊళ్లోని
ప్రముఖ వ్యాపారవేత్తగా పేరుపొందాడు.
డబ్బుకు కొడువలేదు విలాస జీవితానికి అల
వాటు పడ్డాడు. ఎన్నో వ్యాపకాలు వున్న మనిషి
కావటం చేత అతని దర్శనం దొరకటమే
కష్టం. ఆ ముందు రోజే అతను ఊళ్లోకి
వచ్చాడని తెలియటం చేత విశ్వం అతని దగ్గ
రకు ప్రయాణమయ్యాడు. చీర కొంగుకు
చేతులు తుడ్చుకొంటూ వరండాలోకి వచ్చింది
లలిత.

"ఆయన్ని ఈ వర్షంలో కల్చుకోకపోతే

(60 వ పేజీ చూడండి)

వారఫలం

28-1-1983 శుక్రవారం మొదలు
3-2-1983 గురువారం వరకు

గమకం: పరిస్థితులు చాల విధాల అనుకూలం. ప్రతిభ రాణిచే సమయం, పనిమందిలో పేరు తెచ్చుకొనే అవకాశం గలవారం. భారీ వ్యాపార మై, అది వల్లక, గ్రంథ ప్రకటన మైతే మంచి లాభం చేసుకుంటుంది. స్త్రీలకు: ఆదాయం, అభిమానుల వలన మేలు, ఆత్మీయులు యింటికి రావటం జరుగుతుంది.

రవ్వషధం: 'విజమాడితే నిప్పురమే' అని అనిపిస్తుంది కొన్ని విషయాలలో, గృహ విషయాలు ఎంతో శ్రద్ధాసక్తులతో పరిశీలించుకోవడం అవసరం. బంధు శాశి, తమ్మలంగా వ్యయం చెప్పదగిన అంశాలు. స్త్రీలకు: విద్యార్థనావకాశాలు, కొందరు ఉద్యోగావకాశాలుంటాయి.

మిథునం: ఆదాయం గలవారం కళా సాహితీ రంగాలలో సదవకాశాలు లభిస్తాయి. కొందరు ప్రయాణంలో 'ప్రమాదం' చెప్ప అనునైన గ్రహస్థితి గలదు. చాల మంది ఆస్తి పెంపొందించే ప్రయత్నాలు చేస్తారు. స్త్రీలకు: అన్ని రంగాలలో అభివృద్ధి చెప్పదగి యున్నది.

కర్కాటకం: విలువగల వస్తువులు సేకరించుకో గలుగుతారు ఉపయక్తములైన సంబంధములు, మిత్రులతో గోష్ఠి విరుద్ధ అవకాశ మున్నది. న్యాయంగా ఒకానొక విషయంలో మీకు మేలు జరుగ నున్నది. స్త్రీలకు: నూతన విషయాల గ్రహించటం, వృత్తి ఉద్యోగాల యందభివృద్ధి చెప్పదగిన అంశాలు.

మిథునం: ఆదాయ మున్నది. చాల మందికి వేలికి అంద వలసిన పైకం అందుతుంది. అప్పులు కూడా వకూలయ్యే మార్గ మున్నది. స్త్రీలకు: రాజకీయంగా మేలు, దూర ప్రాంతాలకు ప్రయాణం చేయ వలసి రావటం కొందర విషయాలలో చెప్ప దగిన అంశాలు.

కన్య: కళా సాహిత్య రంగాలలో కొందరు సముచిత మైన అభివృద్ధి చెప్పదగి యున్నది అలంకారాని
|| అనునైన వస్తువులు సేకరించుకు విలువన్నది. నూతన వస్తువులను కలిసికొనే అవకాశం, నూతనాంశాలు తెలిసికొనే అవకాశం, రాజకీయంగా చాలమందికి మేలు జరిగే అవకాశ మున్నది. స్త్రీలకు: ఆదాయం, అభివృద్ధి గౌరవం అన్ని విధాలా చెప్ప దగిన వారమే

మిథునం: వృత్తి ఉద్యోగాలలో, సాహితీ రంగాన, రాజకీయ రంగాన సాంఘిక రంగాన, మీకు మేలు జరుగ గలదు చెప్ప వలసి యున్నది. స్త్రీలకు: విద్యా పథం సేకరింపు, విందు భోజనాలకు అవకాశం గౌరవపులతో సంభాషణలు చెప్పదగిన అంశాలు.

మృగశిరం: మీ ప్రతిభ రాణిచే అవకాశాలు విరుద్ధ గలవు. మీ ఆదాయం అభివృద్ధి చెంద గలదు. అనుకూల అన్ని రంగాలలో విరుద్ధ గలదని గ్రహించాలి. స్త్రీలకు: ఉద్యోగంలో కొందరుకు 'ప్రమాదం' లభించే అవకాశాలుంటాయి.

ధనుస్సు: ధన విషయంలో గాని, వృత్తి విషయంలో గాని, గృహ విషయాల కార్యక్రమంలో గాని, సాహితీ పరంగా గాని, రాజకీయ రంగాన గాని, మీకు వివిధంగా యిబ్బంది రాదు. ప్రగతికి అనునైన కాలమే స్త్రీలకు: వగలు వస్త్రాలు, సేకరించుకోనే అవకాశ మున్నది.

మకరం: మీ మేలు కోరినవారు, మీకు అనుకూలత చేకూర్చ గలవారు, మీరు కోరిన వస్తువులను సేకరించుకోవటంకు అనునైన వారం. స్త్రీలకు: శుభ కార్య ప్రయత్నవలతో, బంధువుల హడావుడితో వారం గడచి పోతుంది.

మీనం: ప్రజారంగంలో మీ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు అతిశయించ గలవు సాహితీ పరంగా మీకు సదవ కాశాలు లభించ గలవు. దూర ప్రాంతాలకు ప్రయాణం చేయవలసిన పరిస్థితులు విరుద్ధ వస్తు. స్త్రీలకు: నూతన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. బంధు గోష్ఠికి అవకాశం గలవారం

మీనం: అన్ని వ్యవహారాలను మిగిలి శ్రద్ధా సక్తులతో నెరవేర్చుకోవాలి. పొయిన వస్తువుల పదలి నూతనమైనవి సేకరించుకో ప్రయత్నించాలి. గౌరవ పదవి కొందరుకు లభించ వచ్చు. స్త్రీలకు: ఉన్నత విద్యాన కాశాలు ఫలిస్తాయి. సమయానికి ధనం అంది అవకాశాలు తీరుతాయి.

— విద్యాన కోట సత్య రంగయ్య శాస్త్రి *
11 ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక 28-1-1983

వ్యక్తిగతం

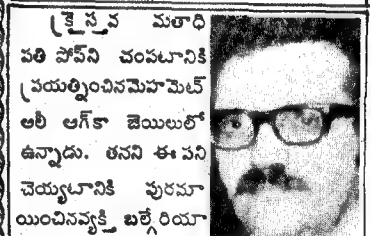

స్థానం సరసింహారావుగారు ఆడ వేషాలు వేసి ప్రసిద్ధి పొందారు. ఇప్పుడు సినిమాలలో మగవారు ఆడ వేషాలు వెయ్యటం చాలా తక్కువ! కాని, ప్రఖ్యాత హాస్యపుడ నటుడు డబ్బిన్ హాఫ్ మాన్ "టూప్రీ" అనే సినిమాలో ఆడ వేషాలు వేసే ఒక మగ నటుడుగా వేషం వేస్తున్నారు...

ఆయన ఆనెల ఆస్తి యా దేశానికి చెందినవాడు. తన పదిహేనవేల హైందవ మరాఠీ పుచ్చుకున్నాడు. ఇప్పుడు వయస్సు 60. ఆమెరికాలో (పీరక్యాన్

విశ్వవిద్యాలయంలో) మానవ తత్వశాస్త్రం అధ్యాపకుడుగా పనిచేస్తున్నాడు. రిటయరయిన తర్వాత (ఆది శంకరాచార్యులవారి రాష్ట్రం కనుక) కేరళలో స్థిరపడిపోతాడుట. "హైందవ మతం ఊణించటంలేదు బాగా అభివృద్ధి చెందుతోంది" అని ఆయన నమ్మకం. రబిన్స్ రాంటి "గురువు" అని మాస్తే ఆయనకి అపహ్వాం. ఎవరూ ఎవరినీ మతం మార్చడానికి ప్రయత్నించకూడదు. ఇష్టం వస్తే - తనలాగే - వారే మార్చాలని డి అడుగుల రి అంగులాల పాడుగు న న్యాసి డాక్టర్ అగోహనందభారతి అంటాడు. ఆయనకి జర్మన్, ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచి, హిందీ, బెంగాలీ, గుజరాతీ, టిబెట్ భాష, సింహళ భాష, లాటిన్, గ్రీక్, సంస్కృతం, పాలీ వగయిరాలు వచ్చు...

కైస్తవ మతాది పరి పోషి చంపటానికి ప్రయత్నించినమెహమెట్ అలీ అగీకా జెయిలులో ఉన్నాడు. తనని ఈ పని చెయ్యడానికి పురమాయించినవ్యక్తి బల్గేరియా దేశం యొక్క విమాన సంస్థ (బాల్కన్ ఎయిర్ లయిన్స్) అధిపతి ఇకానోస్ ఆంటోనోస్ అని అతను అంటున్నాడు. కొంతకాలా సాక్ష్యం అగీకా ఆరోపణని బలపరిచేట్లే ఉందని ఇటలీ పోలీసువారు అంటున్నారు.

గిరిజను ఆ రోజు పుండపామ్మంది. ఉంటే గారెలు చేసి పెద్దానంది. అలా మాట మార్చి పనుల్లో నిమగ్నమై నా- మనస్సు రవిచంద్ర దగ్గరకి పరుగు తీస్తోంది.

తన భర్త మరణ పర్యంతం తన దుఃఖంలో సంతోషంలో భాగం పంచుకుంటానని ప్రమాణం చేసిన భర్త సాహిత్యతో వున్నాడు.

తనను ప్రేమించినట్లే- తనను లాలించినట్లే- తనను ముద్దుచేసినట్లే- అంతే ప్రేమగా- కోరికగా సాహిత్యతో వుంటున్నాడా? ఇన్నాళ్లు సాహిత్యను తమ మధ్యకు రానిచ్చేది కాదు- మూడో మనిషికి తమ మధ్య స్థానం లేదు- బయట మనిషిని- తలపుల్లోకి రానిచ్చేదికాదు. కాని గిరిజ లాంటి దగ్గర స్నేహితులు- అత్యయములు వచ్చి నప్పుడు తప్పనిసరిగా ఆ మూడోమనిషిని తెస్తున్నారు. ఇది కల్పనకాదు, బ్రాంతికాదు- సాహిత్య రవిచంద్ర రెండో భార్య- చట్టం వ్యవహారాలయినా, ఆ పెళ్ళి పెళ్ళికాదు అన్నా- ఎది నిజంకాదు-చెల్లదుఅన్నా- రవి చంద్ర సాహిత్యతో కాపురం చేస్తున్నమాట వాస్తవం- దానిని ఎవ్వరూ కాదన లేరు.

రౌతి రవిచంద్ర సాహిత్యను దగ్గరపెట్టు కొనేనా తనకు ఫోన్ చేశాడు? అదంతా తనమీద ప్రేమలే అనుకుంది. వెళ్ళేటప్పుడు అందుకే అంత హెచ్చరికగా వున్నాడు- కారులో వారిద్దరే ప్రయాణం చేసి వుంటారు- రవిచంద్ర- అంద మైన అమ్మాయి ప్రక్కన వుంటే చేతులు వూరు కోపు... ఇంకా దీరతో పుట్టుక ముసుపు- ఎన్నో కొంటే పనులు చేసేవాడు- వూపిరి బిగిపెట్టే పనులు- చేసేవాడు.

"కారులో దూరప్రయాణం బోర్గా వుందా! అందమైన అమ్మాయి ప్రక్కన వుంటే బోర్ ఏమిటి? అందులో పెళ్ళాం అయితే ఇక చెప్పనే వని లేదు- ఏది ఇలా చెయ్యి ఇప్పుడూ... కాస్త దగ్గరకు రా- నేను డ్రైన్ చేస్తున్నా నాకన్నది ఒక చెయ్యి" అంటూ తన చెయ్యి పట్టుకుని గుండెమీద కాసేపుపెట్టుకుని-ఆచేరిని వదిలి-పెట్టుకున్నాడు. పులిక్కిపడి లాగేసుకుంది.

"అక్కడ కరెంటు తిగేమైన తగిలిందా! షాక్ కొట్టిందా!" అంటూ పకపక నవ్వు "నీవు హార్వర్డ్ రాబిన్స్ నవలలు చదవలేదా లక్ష్మీ-వాడి హీరోలు ఎయిరోప్లేన్స్ తోనే ఎక్కి దిగే తోవల పునకారాలు చేసేస్తారు. వాడు ఎయిరోప్లేన్ తో చేయంగ- మనం మన కారులో- నీవు...మేను..."

క్లెమాక్స్ సీమలో, కారు పోతుంటే - భయంగ కళ్లు మూసుకుంది. కారును రోడ్డు నుంచి ప్రక్కకు పోచిచ్చి - గతుకుల రోడ్డుపై పడుతూ లేస్తూ వెళ్లి పి చెల్లు చాలుకు తీసుక వెళ్ళాడు.

"సానీలో ఇంకా కేక్ - కారులో ప్రేమలు. అందుకే క్లెమాక్స్ లో చెల్లుకు గుడ్ బైరు -" అంటూ నవ్వాడు లక్ష్మిని దగ్గరగా- మరి దగ్గరగా తీసుకుంటూ.

దీరక పుట్టుక - పుట్టింటి నుంచి ముంటే బ్రైన్ లో ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్ మెంటు కాబినీ తలుపు మూసి - వచ్చి ప్రక్కన పడుకున్నాడు - రౌతి ప్రయాణం- రైలు మరి వేగాన్ని పుంజుకుంది - రైలు కుదుపులో కుదుపు కలుపుతో

"అత్తగారు - అల్లుడనీలా కావాలా వుంది. దగ్గరకు చేరవీయలేదు. చూడు ఎలా చిక్కిపోయానో- మూడు వెలులు - మరింకోపారి నో పుట్టిళ్ళు..."

అలా తనకు ప్రతి నిమిషం- గంట ఈ పది సంవత్సరాలు మై మరపించిన రవిచంద్ర - రవి తన భర్త - సాహిత్యతో తిరుగుతున్నాడు - అని అనుకుంటే గుండె గట్టిగా పట్టుకున్నట్లేంది.

అరంటం అంతకంతకు ఎక్కువవుతుంది. చిరు చెమట ముఖాన్ని కప్పేసింది - వెన్నులో నన్నగా చలి ప్రారంభమైంది - ఆ బాధలో మొదలు సరికిన మహావృణంలా- క్రిందికి వారిపోయింది. "అమ్మో!" అంటూ గిరిజ - లక్ష్మిని చోక్క పెట్టుకుని - బిగ్గరగా ఏడ్చుసాగింది.

* * *

సాహిత్య- రవి చంద్రలు - అమరావతిలో వున్న అమరేశ్వరుని ఆలయానికి వెళ్ళారు. ఆలయ ప్రవేశం చేసేముందు ప్రక్కనే వున్న కృష్ణలో కాళ్ళు కడుక్కుని, నీళ్ళు తల మీద చల్లుకున్నాడు.

రవిచంద్ర చెయ్యిపట్టుకుని సాహిత్య గట్టుపై నిలుచుని - కృష్ణానది అందాన్ని చూచింది. పడ మట్టి నుంచి తూర్పుకు ప్రవాహిస్తున్న కృష్ణానది అక్కడ వంపు తిరిగి ఉత్తరం నుంచి దక్షిణానికి పోయింది. అమరేశ్వరుడు దేవతల కోరికపై అక్కడ వెలిగాడు.

నదులు దిక్కులు మారిన చోట - పవిత్రంక ఎంచి సాధారణంక ఆలయాలు నది వొడ్లన కట్టు తారు.

గంగ తల మీద వున్నా - గంగ ఎక్కడ ప్రవహిస్తుంటే అక్కడ శివుడు వెలుస్తుంటాడు. సాధారణంక శివాలయాల్ని గంగ వొడ్లన చూస్తాం.

రవిచంద్రను తీసుకుని దిగంతాలకు వెళ్ళిపోదాం అని వుంది సాహిత్యకు.

"ఇక్కడే వుండి పోయేలా వున్నావు- ఆలయం చూడనా" అంటూ చెయ్యిపట్టుకుని నడిపించుకుంటూ ఆలయ ప్రవేశం చేశాడు.

మూలవిరాట్ ను చూసి సాహిత్య కళ్ళు పెద్దవై నాయి. సాలెరాలో వున్న లింగం- పదిహేను అడుగుల పొడవుంది. పూజారి మెల్లమీదక వెళ్ళి పూజ- అభిషేకం చేస్తున్నాడు.

"దేవుడుకాబట్టి ఎంతపొడగైనా పెంచేస్తాడు. నీ పొడవు అరంగుళాలు చాల్చి అన్నాడు." సాహిత్య చెవిలో గుసగుసలాడినాడు రవిచంద్ర. ముద్ద మందారంలా వున్న సాహిత్యను చూసి- పూజారి పూజకు రమ్మని పీలివాడు.

ఇక్కడ పుణ్యక్షేత్రం చాలా ప్రసిద్ధమైనది. కృష్ణానది ఒడ్డున మహాలింగమూర్తి వుండటమే కాక- స్థలపురాణం ప్రాముఖ్యత కూడా వుంది. ఇక్కడ శివుడు- ప్రాణేశ్వరుడు- అగస్త్యేశ్వర- కోటేశ్వర- సోమేశ్వర- పార్వతీశ్వర పంచలి గాలలో వుద్భవించాడు. అదీగాక, శివభక్తుడైన తారకాసురుడు, తన ప్రాణాన్ని శివలింగంలో వుంచి- తన కంఠంలో వుంచుకున్నాడు. కు మార స్వామి తారకాసురుని కంఠాన్ని చేదించినప్పుడు వదులు ముక్కలైన లింగము వదులు స్థలాలలో పడింది.

భీమేశ్వరంలో ఒకటి (కాకినాడ), పాలకొల్లు రెండో- మూడు (రాజ్ గిరిమము, నాల్గు కోటిపల్లి (ఈస్టర్న్ గోదావరి)లో అంటూ- కథ చెప్పే- హరిలియిచ్చాడు- పూజారి. అది కూడా మాధావి అంటూ మరో ప్రయాణానికి పాను వేసింది సాహిత్య.

పూజారి దక్షణ ఇచ్చి - దగ్గరలో శిథిలమైన బౌద్ధ స్తూపం చూశారు. అమరేశ్వరాలయంలో ఉన్న తెల్లరాయిలో వున్న లింగము- అసలు, అశోకుని స్తంభమని, తర్వాత, శివలింగముగా మార్చి 11 వ శతాబ్దంలో మార్పు జరిగిందని చెప్పతారు.

బౌద్ధ విగ్రహాలు - విరిగిన శిల్పాలు - ఒక్క-దగ్గర చేర్చిన మ్యూజియం చూసి - చెల్లు క్రింద చేరారు.

వెళ్ళితిలా పడుకున్న రవిచంద్ర - చెల్లు కొమ్మపై పిచుకల సరసాలు చూస్తూ - "ఇప్పుడు మనం పిచుకల్లా మారిపోతే ఎంత బాగుంటుంది ... పూర్వం దేవతలు ఏ రూపం కావాలంటే ఆ రూపంలో మారి పెక్కు జరిపించేసేవారు- అలాగేకాదా అశ్వినీ-దేవతలు పుట్టింది."

జరిగిన తథ-13: రవిచంద్ర 'రచన' వార మాస పత్రికలో మేనేజింగ్ ఎడిటర్ గా పనిచేస్తుంటాడు. అతనికి పి.ఎ. గా చేరిన సాహిత్య తన అభిమాన రచయిత రవిచంద్రను ఎంతగానో ప్రేమిస్తుంటుంది. ఆమెకు ఎంత దూరంగా వుండాలనుకుంటున్నాడో అంతగా దగ్గరవుతుంటాడు రవిచంద్ర. ఎలాగైనా ఆరవ్వు తనవాడిగా చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకొంటుంది. జూలాజిక్ పార్క్ లో రవిచంద్ర లింబు చూసిన గిరిజ ఆ విషయం ఫోన్ ద్వారా లక్ష్మికి తెలియజేస్తుంది. ఇక ఇలా ఎంతోకాలం పోగడని, దాగడని తెలుసుకొన్న రవిచంద్ర, సాహిత్యులు కలకత్తా పోయి పెళ్ళి చేసుకోవడాన్ని నిర్ణయించుకొంటారు. కానీ ఇంట్లో పరిస్థితి అర్థం చేసుకొన్న రవిచంద్ర ఆ పని చేయలేకపోతాడు. ఫలితంగా సాహిత్య అతనిని ఫిదరించుకొంటుంది. చచ్చిపోవడాన్ని స్టేసింగ్ ట్రాజెడీ మింగిన సాహిత్యను పెళ్ళి చేసుకొని బ్రతికిస్తాడు రవిచంద్ర. రవిచంద్ర, సాహిత్యలు హానీమూన్ ట్రప్ క్రింద అమరావతి వెళ్తారు.

రవిచంద్ర మాటలు వింటుంటే సాహిత్య పితృలను చూస్తున్న తన మనస్సు మరేదో ఆలోచిస్తోందని రవిచంద్ర గ్రహించాడు.

"వియ్ సత్యా!" అని తియ్యగా పిలిచాడు. చెట్టా పట్టా లేసుకుని తిరిగాడు. ప్రేమవతుల్లే చెట్టు కింద వేరారు. ఎంత ఆనందంగా వున్నారు. ఈ ఆనందం రేపు పూలుందా! రవిచంద్ర ఈరోజు కాకపోయిన రేపు పూడరాదామని వెళ్ళిపోతాడు. చంద్రుని కోసం ఎదురు చూసే - చకోరిలా - తను రవిచంద్ర కోసం - ఎదురు చూడాలి. అతిథిలా వచ్చి పోతాడు - ఆ దుఃఖం ఈ ఆనందాన్ని మింగేసింది.

"దాడి" పిల్లవాడి స్వరం వినిపించి అప్రయత్నంగా చూశాడు రవిచంద్ర.

దీరక్ పిలిచినట్లే వుంది.

తమలాగే - చూద్దానికి వచ్చిన యాత్రికులు - అటు పోతున్నారు - వాళ్ళ అబ్బాయి - తండ్రి చెయ్యి పట్టుకుని పోతున్నారు. వారినే చూస్తున్న రవిచంద్రను చూసిన సాహిత్య అధికారిని చూస్తూ హాసం విరక్తిగా కదిలింది.

అలసిపోయిన జంట ప్రాద్దుక్యంగా వేళకు గదికి చేరుకున్నారు.

వస్తూ లీలామహర్షి ఇంగ్లీష్ సీనియర్ మాధ్యమం అనుకున్నారు.

సాహిత్య గణగణ స్థానాలు ముగించి ప్రజ్ఞ చేసుకుంటుంది.

రవిచంద్ర ఇంటికి ఫోన్ చేశాడు. ఇంకా రెండు రోజుల పని వుంది, అని చెప్పటానికి. ఎంతకీ ఇంట్లో ఫోన్ ఎవ్వరూ ఎత్తలేదు. అవతల రింగ్ ఆవటుం వినిపిస్తూనే వుంది. ఆ వికృతం భయం గొలుపుతుంది. తను లేవవచ్చు లక్ష్మి ఎక్కడికీ పోదు. కాకీ ఏమై వాడు? రవిచంద్ర భృకుటి ముడుచుకుంది.

దీరక్ ఈ వేళకీ ఆడుకుని ఇంటికి చేరుకుంటాడు కదా! అలాగే పట్టుకున్నాడు ఫోన్ ను - ఎవ్వరికీ ఫోన్ ఎత్తిన కాకీ - "హలో" అన్నాడు. "కాకీ ఇంత వరకు ఎక్కడ వున్నావు? ఫోన్ ఎవ్వరు ఎత్తలేదు?" రవిచంద్ర హాంకరించాడు.

రవిచంద్ర కోపాన్ని ఎప్పుడూ చూడని సాహిత్య పెదాలకు రంగు వేసుకుంటున్నదాని అగి-అద్దంలో నుంచి చూసింది.

"అయ్యగారా! ఎక్కడ నుంచి"

"అమ్మని పిలుపు -"

"అమ్మగారు ఇక్కడెక్కడ వున్నారండీ, అనుభవతికి తీసుకుపోయారు గిరిజ అమ్మగారు ..."

"దేనికి!"

"పున్నట్లుండి విరుచుకు పడిపోయారు. ఫిట్స్ మున్నాయి కదండీ"

ఫోన్ టక్కున పెట్టేసాడు రవిచంద్ర. రవిచంద్ర పాటిపోయిన ముఖం చూచి - సాహిత్య భయపడింది. రవిచంద్ర కైం చూసుకుంటూ తిరిగి ఫోన్ డయల్ చేస్తూ -

"సాహిత్య వర్తెయి - వెళ్ళిపోవారి - లక్ష్మి హాస్పిటల్లో వుంది."

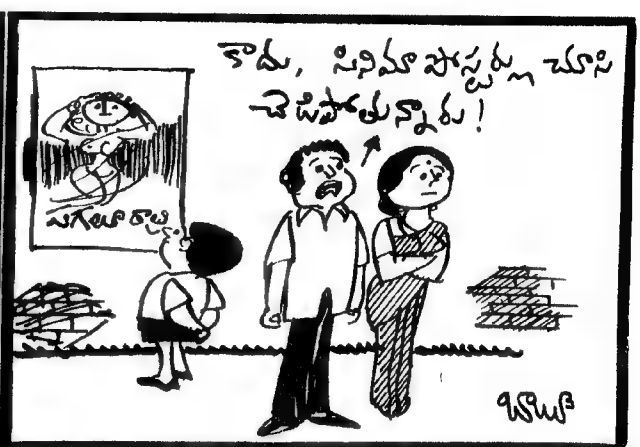
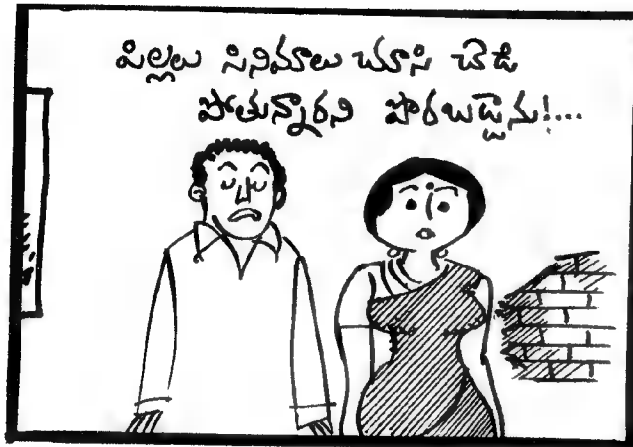
"ఇప్పుడా!"

"అవును-ఫ్లెన్ వుంటే-ఫ్లెన్ లో పోదాం" సాహిత్య ముఖాన ఎవ్వరో చల్లనీళ్ళు కొట్టినట్లే ఉంది. హాస్పిటల్ లో నీరు కారి పోయింది. సీనియర్ పోలే పోయింది. రేపు వాళ్ళు వేసుకున్న స్ట్రాంగ్ మాట మిటి-ఇది తన హానీమూన్ - కదా! తన కిచ్చిన మాటేమిటి?

"రేపు మనం కొండవల్లికి పోదాం అనుకున్నాం కదా!" చిన్న స్వరం అంది.

చిత్రంగా చూశాడు సాహిత్య వైపు. లక్ష్మి తన భార్య-హాస్పిటల్లో వుంది. ఫిట్స్ అంటున్నాడు - కదా పురో పున్నవ్వకు ఫిట్స్ వస్తే కండవ్లన్ సరిగ్గా లేనట్లే కదా. బయటికి అలా వున్నా లోలోన వణికిపోతున్నాడు. 'లక్ష్మికి ఏమైన జరిగితే తను బ్రతకడు. ఆ ఫిట్స్ రావటానికి తనే కారకుడు- అని మనస్సు ఎటుగెత్తి చెప్పున్నది.

తను బ్రతుకు తున్న జీవితం- లక్ష్మిది. తను అనుభవిస్తున్న సుఖం - సంతోషాలు లక్ష్మిని. లక్ష్మి పెట్టిన భిక్ష. అలా చేయటానికి వీలులేదు- వద్దు అని శాసన సాహిత్యను పెళ్ళి చేసుకునే శక్తి వుండేది కాదు. శారీరకంగా బంధించినా-మనస్సును భదించలేక ఆ ప్రేమలోపడి తన భర్త రవిచంద్ర ను పోలాడు. ఏర్పరాడై పోలాడేమోనన్న భయానికి

తనను ఇదేమిటి! అని ప్రశ్నించలేదు. ఎంతపెట్టి తన ప్రేమతో కట్టెనుకోవాలని చూచింది- తనలో లోనం ఏంటి- తనకు లేనిదేమిటి! ఏమి ఇప్పుడేదు- అని తనను తాను ప్రశ్నించుకుంటూ- నరిగిపోతున్న లక్ష్మి తన ప్రాణం! అని సాహిత్యకు చెప్పలేక -

"సాహిత్య- అర్థం చేసుకో- ఏ ఈజ్ మై పైఫ్" అన్నాడు.

లక్ష్మి అంటే ఎంత ప్రేమో ఆ మాటల్లోనే తెలిసిపోయింది. రచనల ద్వారా పరిచయమంతగా, సాహిత్య ముఖం కూడా వివర్ణమై పోయింది.

"ఆమె ఏ ప్రాణం. మరి వేవో!" అంది.

జెరిసీ - ఏడుపు - కోపం ముప్పిరిగొనగా నిలిచి గోముగా అడిగింది.

సాహిత్య అలా అడుగుతుంటే దీర్ఘ జ్ఞాపకం వచ్చాడు. గబగబా దగ్గరకు వెళ్లి సాహిత్య తలమ ఎదుకు చేర్చుకున్నాడు.

* * *

లక్ష్మి కళ్ళు తెరిచింది - ఎదురుగా దగ్గరగా తన పై న వంగిన రచనల ద్వారా చూచింది. అతని కన్నులు కన్నీటితో నిండి పున్నాయి. చెప్పని కన్నీటిని తుడిచింది.

"లక్ష్మి!" అంటూ పొడవైన ముఖం చేర్చి-

"లక్ష్మి, ఐ లవ్ యా! నా గుండెలనిండా నీవే పున్నావు. ఇంత కంటే ఇంకేమి చెప్పను. నీకేమైన అయితే నేను పుట్టానను కున్నావా! నన్ను నమ్మి లక్ష్మి." కనుకొలుక్కల్లో నిలిచిన వేడి కన్నీరు- క్రిందికి జారింది.

"నన్ను క్షమించు లక్ష్మి..." ఇంకెలా చెప్పాలో చెప్పలేనట్లు నిస్సహాయంగా చిన్న పిల్లాడిలా తల కొట్టుకున్నాడు. భర్త పుర్రులో ప్రేమ చవిచూసిన ఆమె ■ తలను అదిమిపట్టుకొంది. లక్ష్మి రోములు తడిఅయ్యాయి. వారి ప్రేమతో కోరిక తలెత్తింది. ఒకరిలో ఒకరు లీనమైపోయిత ప్రేమ వారిని కదిలించి వేసింది.

■ రోజు నుంచి రచనల ద్వారా లక్ష్మికి కనుమరుగు కాలేదు. గర్భిణీతో పుండి- మానసికంగా బాధపడతే పాణానికె ముప్పని మంచం విడిచి పోలేడు.

ఆ రోజు విజయవాడ నుండి వచ్చేటప్పటికి సుపా తప్ప పున్న లక్ష్మికి అప్పడప్పుడు ఫిట్స్ వస్తూనే వున్నాయి - మత్తు మందు ఎక్కువ ఇవ్వటానికి వీలులేదు. ఆ ముమ్మటిలో పున్న లక్ష్మి -

14-అంగదం(తవారూతి- 28-1-83

రా గా గ్ని

"రచి - రచనల ద్వారా ఏమంటి -" అని కలవరిస్తూ - "రచి! ■ లవ్ యు- మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నారని. అందుకే- అందుకే- ఈ బాధ- మీ ప్రేమ పువ్వువడే మీ చేతుల్లో చవిపోతానండి - చచ్చిపోచి వస్తోంది - రచి ఈ రాగాగ్ని నన్ను కాల్చేస్తోంది..." అలా పలకరిస్తూంది- రచనల ద్వారా నవలలో ప్రాసిన ధైర్యాగులు వల్లస్తుంది - "నేను ఒంటరిగా లేను- ఆహా! నీలా వింగిలోని నక్షత్రాలు- మన పెరట్లోనే ఉన్నాయి- మల్లె వందిరి విరిగిపడింది- మీ నవ్వలా వుంది..."

అలా లక్ష్మి కలవరిస్తుంటే- మమ్మ అల్ల కల్లోల మైంది- లక్ష్మి బడబాగ్ని గుండెలో దాచుకుంది. తన ప్రేమతో తనే కలిపోతున్నా పై పైకి- నిర్మల నీలాకాశంలా వుంది. అలాంటి లక్ష్మి తనకు దూరమయినాడని తమా వుండదు- లక్ష్మి ఎక్కడ-ఏ రూపంలోవుంటే తమ వెంట పోతాడు- కృతనిశ్చయమైనట్లు లక్ష్మిని కంటికి రెప్పలా కాను కున్నాడు.

సాహిత్య జ్ఞాపకం రాకపోలేదు - సాహిత్య చిన్న పిల్ల- ఎలాగైనా కాంక్షించే మొదటి - ప్రెండ్స్ పున్నారు- తల్లి, తండ్రి పున్నారు- తన గురించి దిగులుపడే అవసరం లేదని తెలుసు.

* * *

సాహిత్యకు ఏమీ తక్కువ లేదు పెద్ద అవ్వలదంకాలేవో లోట- లోటలో వూయల - ప్రేమించి - అర్థం చేసుకుని అవసరానికి అడుగునే తల్లిదండ్రులు - కోరిన వగలు -

గో(కా)పురాలు

పాఠశాల

గోపురాలు కాదు

కట్టించడము.

నిడలేని

కాపురాలు నీవు

నిలబెట్టాలి!

- 'వేదాబి' రఘుపతి

సాహిత్య సరిపడే దుస్తులు - అందం- వదుపు- సంస్కారం గల సాహిత్యకు ఏం తక్కువ?

అన్నీ పున్నాయి - కాని అనుభవించి అనందించే మనస్సు లేనప్పుడు- వాటిని చూచి-పార్శించి మురిసి అవసరించే భర్త దగ్గర లేకంటే - అవన్నీ పున్నా లేనట్లుగానే పుంటాయి.

భార్యకు నీరియన్గా వుంది - అందుకే రాలేదు- అని సాహిత్య తల్లి తండ్రులు - అర్థం చేసుకుని అవసరమైనప్పుడు అడుగునే మనస్సు పున్న రచనల ద్వారా మెచ్చుకున్నారు- సాహిత్య అందానికి ఆమె డబ్బుకి దాసుడు కాక - మనస్సు మనిషిగా భార్య దగ్గర పున్న అతని వ్యక్తిత్వం బాగా నవ్వింది. కూతురి మనస్సును పూరించుస్తూ- తమ వెంట - నివిమాంకి- పార్శిలకు - లీనుకు వెళ్లి సాహిత్య మూడ్ పాడుకాకుండా చూసుకుంటున్నారు. బోర్గా వుంటే ప్లాటికా ఆసీనుకు వెళ్ళుమన్నారు.

ఆ రోజు ఆసీనుకు వెళ్ళింది - రచనల ద్వారా ఆసీనుతో వుండలేక పోయింది.

కమల వెంటరాగా, కాసేపు పాపుల్స్ దూరి - చివరికి నీనిమాకి వెళ్ళారు. నీనిమా ఇంకా మొదలు పెట్టలేదు.

"కమలా! నీ పెళ్లి విషయం ఏమైంది. ఆ సంబంధం బాగానే వుంది కదా- కాదు, బంగళా, డ్రాక్షిటోటా- ముప్పులు సంవత్సరాలు. వయసులో పెద్ద తేడా లేదు- రచనల ద్వారా నా కంటే పది సంవత్సరాలు పెద్ద -"

"అన్నీ బాగున్నాయి - రెండో పెళ్లివాడని మరచిపోతున్నా సాహిత్య!"

"భార్య లేదుగా"

"సాహిత్య! నీకు అన్నీ పున్నాయి. నీవు సంతోషంగా పున్నావా! నీవు విన్నీ అయినా అను - భార్య పున్నా లేకపోయినా రెండో పెళ్లివాడు అంటే- అతనికి అన్నీ అయిపోయి పుంటాయి-అను భవాలు-కానిమనకి అన్నీ డ్రిల్లింగ్లా వుంటాయి- పుడుకు రక్తం. కాబట్టి మొదటి రాత్రి మనకి కొత్త! అతనికి కాదు. మొదటి భార్య గర్భిణీ అంటే - తండ్రి అవుతున్నానని అతడి భావాలు - సంతోషం- అన్నీ అనుభవించేసే పుంటాడు- నాకు కలిపు వస్తే - అంతేకదా - అప్పట్లో మాపు విసిరి వేస్తాడు - మొన్న మా బంధువుల ఆమె వెళ్ళింది. వారికి వయస్సులో వ్యత్యాసముంది- ఈవిడతో అతను తూగలేక పోతున్నాడు- "ఆ పని" అయిపోగానే- గుర్తు పెట్టిస్తా

Hallmark DELUX

హోల్మార్క్ డీలక్స్ స్టైన్లెస్ స్టీల్ గ్యాస్ స్టవ్

IS 4246

GUARANTEED
FOR

5

FULL YEARS!

అన్ని సదుపాయాలతో మరెంతో మన్నిక
కలిగి మీ గృహానికి అందానిచ్చే స్టవ్

- శుభ్రపరచటానికి ఏలుగా తీసిపెట్టగల
Spill trays
- ఇతర స్టాండులతో అవసరంలేని
Rubber feet
- ఇంధనాన్ని పొదుపు చేయుటకు అత్యధిక
సామర్థ్యంగల Burners
- మీ పాత్రలకు స్థిరమైన ఆధారాన్ని ఇచ్చే
Pan Supports

- సాకర్యం కొరకు మధ్యలో ఒక
Pan Support
- అయిదు పూర్తి సరివత్సరముల గ్యారంటీ

తయారు చేయువారు

ORIENTAL APPLAINCES (P) Ltd.,

Madras-600 013, Ph : 555874

పంపిణీదారులు .

NISCHA-DEEP ENTERPRISES

8, VICTORIA CRESCENT,

MADRAS-600 105, Ph : 811403

6-1-67/19, Saifabad,

Hyderabad-500 004, Ph : 36719

2, Nanjappa Rd, Shanti Nagar,

Bangalore-560 027

Hallmark గృహ పరికరాలలో - ప్రత్యేక తరహా

“సమస్యలు రోతులు తీసి

సామాన్యుల గోతుల్లో తోసి
కాలాన్ని గాలంగా వాడుకుంటూ
నిర్లక్ష్యత తోనే నిప్పును రాజేస్తూ
అనంత అమాయక మానవజాతిని
అనాదిగా అధ్వాన్నముగా పరిపాలించే
పీడికెడు మేధావులకు

“పెరామిడ్లు కట్టాలనుంది”— జ్యోలాముఖి.

దిగంబర కవిగా పుట్టిన జ్యోలాముఖి
ఆశయం అది. జ్యోలాముఖి ఉపన్యాసం ఎంత
ఉద్రేకంగా వుంటుందో కవిత్వం కూడా అంత
ఇమోషనల్ గానూ ఉంటుంది. ఉపన్యాసం విన్న
శ్రోతకు తనకు తెలియని వేదన ఏదో మనస్సులో
ప్రారంభమవుతుంది. కవిత చదివిన పాఠకునిలో
ఆలోచనకు అంతగా అవకాశం లేని అనేకం
పుడుతుంది.

జ్యోలాముఖి వచన గేయానికి ఉపని
సలపని గమనం ఉంది. అతను ఉపయోగించిన
రూపకాలు సరికిత్ర రూపాలు. గత నిరాసం,
వర్తమానం మీద ఏవగింపు, భవిష్యత్తు పెట్ట
ఆశ ఒక్క జ్యోలాముఖికి కాదు ఈ కాలంలో
కవిత్వం రాస్తున్న ప్రతి ఒక్కడి జీవ లక్షణం.
సాధారణీకరణమైన ఈ లక్షణాన్ని జ్యోలాముఖి
అభివ్యక్తి కరించడంలో ఒక ప్రత్యేకత కనబడు
తుంది. కవిత్వ ప్రారంభకాలంలో జ్యోలాముఖి
వర్తమానాన్ని అసహ్యించుకుంటూ అది మానవ
వ్యవస్థ వైపు వీపు తిప్పాడు. ‘పునరీ యోని
ప్రవేశం’ అందుకు మంచి ఉదాహరణ.

“నాగరికతా అవహేళనలో”

కన్నీళ్ళను అడుక్కుంటున్న యుగ భిక్షువుని
నేను

విజ్ఞానం వినని విషకిరణానికి చెడిపోయిన
చతువును నేను

వృధాశోకం పీడిత రోకలలో

విరిసిన కారుణ్యం మహాబోధి చెలుగులో

మెరిసిన తదాగతుణ్ణి నేను

అపాంకారం శిలవపై నవ్వి నెత్తురు
గులాబిని నేను”

ఆధునిక కవితకు మరోసారి పురిటివెప్పలు
ప్రారంభమైన కాలంలో, ఉద్యమమే ఉపరిగా
జీవిస్తున్న కాలంలో జ్యోలాముఖి భావ
గమనం ఆ తీరుగా ఉన్నది. ఏరు ప్రవాహ
గుణాన్ని కోల్పోతే ఏలా దుర్గంధ
భూయిష్టం అవుతుందో అట్లా కవిష్టాబురైతే
కవిత్వం చచ్చిపోతుంది. ప్రాణికి చైతన్యం పేద
లక్షణం. కవిత్వానికి పరిణామం సహజ గుణం.

చిత్తగొంతులు

జి.ఎ.కె.కె.కె.కె.

జ్యోలాముఖి దిగంబర కవితోద్యమంలో పాటు
ఎదిగిన కవి. సమాజాన్ని శాపనార్థాలు పెట్ట
డానికి కవిత్వమే అక్కర్లేదని, తీట్లతోనూ,
బుకాయించుకోనూ, పాలికికలతోనూ సమాజం
మారదని, వ్యవస్థిత వద్దతి ద్వారా మూతమే
సమాజంలో మార్పు వస్తుందని, ■ వద్దతికి
మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతం మూతమే మూలమని
దిగంబర కవులందరూ చిట్టచివరకు గట్టిగా
విశ్వసించారు. ‘వ్యూహయానికి మేధావుకు మధ్య
తేగిన అదీగిమ’ తనకూ తన తలకూ మధ్య
చెడిన దారిని యాధాస్థితికి తేవటానికి శత్రు
చికిత్సలన్న మరో మార్గం లేదని జ్యోలాముఖి
విశ్వాసం. ‘ఓటమి-తిరుగుబాటు’ శత్రు చికిత్స
ఖండికల్లో ఈ నమ్మకం బాగా ధ్వంసించింది.
‘హింస విస్తవానికి మంత్రతనాని’ అనటం దిగంబర
కవితోద్యమం కొత్త చైతన్యంతో మరో
ఉద్యమంగా పరిణమించటానికి సూచన.

సమ్మెలు, ఆందోళనలు, సత్యాగ్రహాలు
వ్యవస్థ కుప్పిపోయినపుడు నిష్ప్రయోజనాలు.
నిరంతరంగా సాగుతున్న దోపిడి మహావృక్షాన్ని
కూకటివేళ్ళతో పడగొట్టడానికి జనం ఉప్పెన
కెరటమై తిరగబడితే తప్ప, ప్రమోజనం లేదనే
నమ్మకం నక్కల్ బరి ఉద్యమంతో ప్రాణం
పోసుకొంది. ఈ నమ్మకానికి జ్యోలాముఖి
‘ఆకాశం ఎరబడుతుంది’ అనే ఖండికలో

రా గా గ్ని

కాని భర్త అనురాగాన్ని పంచుకున్న స్త్రీకి పుట్టాడే
అన్న దేవుని, అమాయా. తన భర్త మొదట ఓ
స్త్రీతో కాపురం చేశాడు— అని ఆ పిల్లాడాదిని చూసి
నవ్వుడల్లా అనుక్షణం గుర్తు చేస్తుంటే మనస్సు
కలుక్కుచుంటుంది — అని బిడ్డలు — రెండో
భార్యను తల్లిగా స్వీకరించరు— అమెకు— ఆ పిల్లలకి

అక్షరాక్యతి కలిగించాడు. రో పీకటి వ్యవస్థా
గర్భాన్ని చీల్చి పీడిత జనాన్ని ‘మార్కస్ స్పానం’
చేయించటానికి ఎంతోమంది ప్రాణత్యాగం
చేశారు. ‘లక్ష నక్షత్రాలు రాంందే ఉజ్జ్వల
ఉదయం ప్రవహించ’దని చెబుతూ అప్పటికే
రాలిన నక్షత్రాలను కవిత్యంలో ఆర్థాంతరంగా
మార్చినాడు.

“ఆ త్యాగధనులంతా

నిర్మల నక్షత్రాలు

సంపూర్ణ మానవతా మూర్తులు

పీకటిని చేదిస్తున్న రాత్రి భాస్కరులు

సామరజనాలను పదిలపరుస్తున్న గణపతులు

క్రాంతి పాణి గ్రహణానికి

పరి తపించిన విప్లవ శ్రామిక గిరిాలు

కష్టజీవుల కైలాసాలు.”

ఇక్కడ పేరాన్న పేర్ల చరిత్ర చెప్పవల
సిన అగత్యం లేదు. ఈ ఆశయ సాధనలో
ఈనాడు రాలిన ఐక్యోక్తి నక్షత్రం రేపటి
మార్క కిరణం; ఈనాటి త్యాగాలే రేపటి
తూర్పు సౌరభాని చెబుతాడు జ్యోలాముఖి.

కవిత్యంలో ఏమి రాయాలో, ఎందుకు
రాయాలో ‘మా విషాద’ ఖండికలో చెప్పాడు.
జీవితంలో లేని మనలాన్ని గూర్చి కవులు కంట
కనటం పరిచేటే. మన్మథునికి కీయల ఇచ్చిన
సమాధానంలో వర్తమాన కవిత్య పథ విర్దేశం
ఉన్నది. గతంలో జరిగిందీ, ఆ గతంలో జరగ
వలసినదీ ధ్వనింపబడింది ఈ ఖండికలో. కీయల
కంతం సింహవాదమై ధ్వనిస్తుంది. ఆ నివా
దంతో సమస్త గొంతులూ కలిసి ఈ వ్యవస్థకు
భరతవాక్యం కలుకుతాయి. ‘ఈ వెత్తురు
చిత్తిడి ఇంకా ఎన్నోళ్ళ’ అని హెచ్చరిస్తాడు.

ఈ వ్యవస్థ మారాలనే తపనతో కవిత్యం
రాస్తున్న కవి జ్యోలాముఖి. సుమారు పదిహేను
సంవత్సరాలనుంచీ కవితోద్యమంలో తిరుగుతూ
ఉరూరా ఉపన్యాసాలిచ్చి ఉద్యమ స్వరూప
స్వభావాలను వివరించిన జ్యోలాముఖి ఇప్పుడే
కారణంగానో ఒంటరిగా ఉంటున్నాడు. వ్యక్తుల
కంటే సంస్థలు గొప్పవనీ, అవి ఉద్యమ అవసరా
లను తీరేవగా ప్రతిబింబించాలని జ్యోలాముఖి
ఆశయం.

“రాత్రి రాలిన నిర్మల నక్షత్రాలు

చరిత్రాకాశంలో విశ్వంగా మెరుస్తాయి

బిళ్ళకూ, మోళ్ళకూ దిక్కుచులై

విరుస్తాయి

బిక్కు బిక్కు మనే దిక్కుల్లో విద్యుత్తును
కురిపిస్తాయి”

డబ. ఆ తర్వాత— ఏం చెయ్యాలో, ఏం కావాలో
మరి నేను వూహించలేకున్నాను.

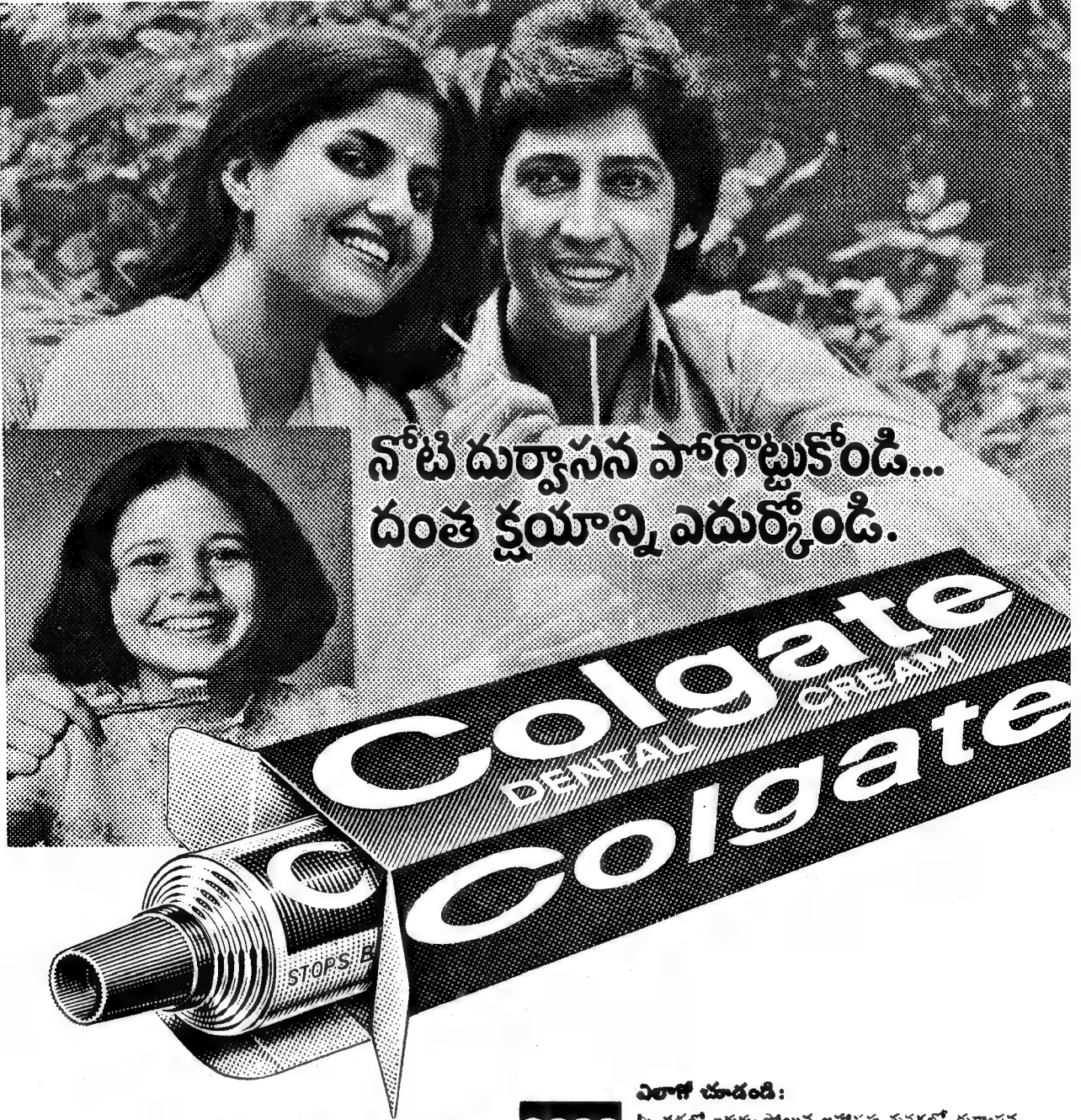
పైగా అతనికి కొడుకున్నాడు, ఆ కొడుకును
సవతి తల్లి సరిగ్గా చూస్తుందో లేదోనని ఎప్పుడూ
నిఘా వేసి వుంచుతారు — అతని మొదటి భార్య
కొడుకుని చస్తే ప్రేమించలేను. పిల్లలంటే ప్రేమ
లేకకాదు— తల్లి లేని పిల్లాడని దయలేక కాదు.

16—ఆంధ్రనవీకరణ— 28—1—83

అనుక్షణం యద్దం జరుగుతుంటే కారులు—
బంగారాలు మనశ్శాంతి నిస్తాయా నీవే చెప్ప? పెద్ది
కాకపోయినా ఫరవాలేదు కాని— ఆ పెద్ది మాత్రం
చేసుకోను.”

ఆ తర్వాత సాహిత్య సినిమా చూడలేక
పోయింది. కమల చెప్పిన విషయాలు— మనస్సులో
సుదులు తిరుగుతున్నాయి.

(ఇంకా వుంది)

నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి...
దంత క్షయాన్ని ఎదుర్కోండి.

కోలేట్ తాలూకు నమ్మకమైన
పార్కులా మీ నోటి శ్వాస
శుభ్రంగా, తాజాగా వుండేలా
చేస్తుంది...
మీ పళ్ల ఆరోగ్యంగా,
దృఢంగా వుండేలా చేస్తుంది.

ఎలాగో చూడండి:

మీ పళ్లలో ఇరుక్కుపోయిన అహారపు తునకల్లో దుర్వాసన,
దంతక్షయం కలిగించే సూక్ష్మజీవులు పెరుగుతాయి.

కోలేట్ లోని అద్వితీయమైన శక్తి గల నురుగు లోతుగా
పోచుకుపోయి, హానికరమైన అహారపు తునకలనీ,
సూక్ష్మజీవులనీ తొలగిస్తుంది.

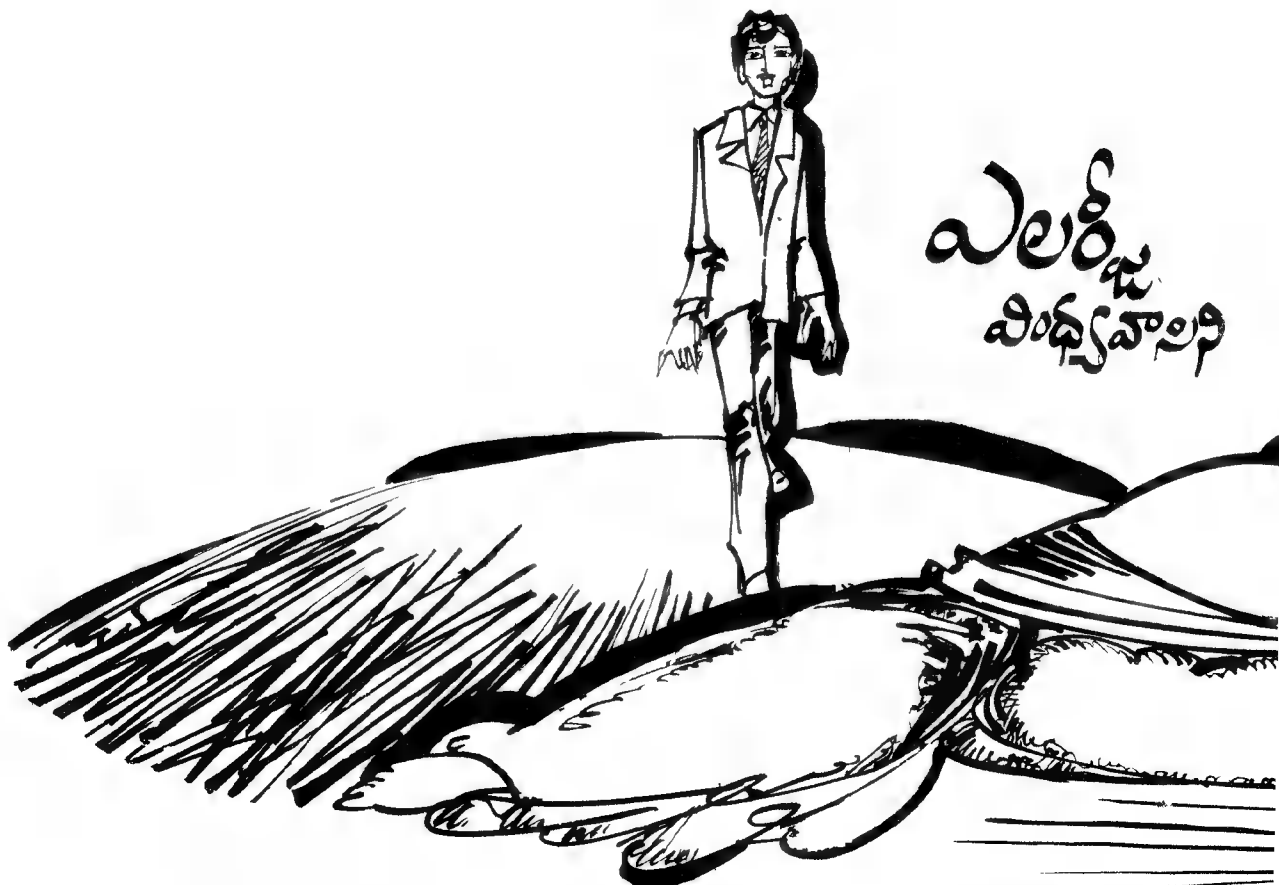

ఫలితం: అశ్శవిశ్వాసాన్నిచ్చే తాజా శ్వాస, దంతక్షయం
నుండి రక్షణ, ఆరోగ్యమైన గట్టి పళ్లు.

గురువుకోండి, ప్రతిసారి ఫోజనం కాగానే కోలేట్ డెంటల్ క్రిమ్ పళ్ల బ్రష్
చేసుకోండి. నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి...దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి.

దీని తాజా పిప్పరమెంట్ రుచి మీ కెంతో నచ్చుతుంది!

ఎలర్క్ చింధ్యవాల్సి

రాత్రి తొమ్మిది గంటలయ్యింది. 'నవజీవన్' సర్కిల్ హోమ్లో కారిడర్లు, వరండాలు, డ్యూబీ రూముల్లో తప్ప, మిగతా గదుల్లో లయిట్లున్న ఒక్కొక్కటిగా ఆరిపోతున్నాయి.

ఆఖరి రౌండ్స్ ముగించుకుని వచ్చిన డా॥ శంకరావుకి పోర్టికో దగ్గర నిలుచుని ఉన్న నైట్ డ్యూబీ వాచ్మన్ చెయ్యిల్ని పతాం చెప్పాడు. డాక్టరు సమాధానంగా తల పంకించి ఒక్క శ్వాస నిలుచున్నాడు.

వది నిమిషాల క్రితం తుంపరగా మొదలయిన వాన జల్లుగా మారింది. చేతిలో ఉన్న గొడుగును విప్పి తీసి తలమీదుగా పట్టుకుని పోర్టికో దాటి ముందుకు అడుగులు వేసాడు డా॥ శంకరావు.

డాక్టరుగారి ఇరవయ్యేళ్ళ శ్రమ పరితంగా ఈ స్థితికి వచ్చిన 'నవజీవన్'కి వెనుకవయ్యున కొన్ని గజాల దూరంలో ఉన్నది ఆయన నివాస గృహం.

రెండు నిమిషాల్లో ఇల్లు చేరుకున్నాడు డాక్టరు. ఇట్లాంటి వాతావరణంలో, ఆయన రోజుకు ఎన్ని కప్పుల బీ తాగుతారో లెక్కే ఉండదు.

"బీ తాగుతారా, ఏకంగా భోజనం వేద్దామా?"

అడిగింది ఆయన భార్య సుభద్ర.

"భోజనం రెడీనా?" అడిగాడు డాక్టరు

కోటు విప్పి అమె చేతికి అందిస్తూ. ఇంట్లో ఉన్నది ఇద్దరు. పదార్థాలు వేడిగా ఉంటాయని, సుభద్ర మామూలుగా ఏడు గంటలకిగానీ వంట మొదలుపెట్టదు.

"ఓ. వడ్డించేయమంటారా?"

నిజానికి వారున్న స్థితికి స్వయంగా వంట చేయవలసిన అవసరం అవిడకీ లేదు. కానీ తను చేస్తే తప్ప డాక్టరుగారు తప్పక భోజనం చేయరని తెలుసు. పైగా ఏ పనీ లేకుండా సోమరిగా కూర్చోవటం కూడా అవిడకీ ఇష్టం ఉండదు. అవిడ హెచ్చుగా చదువుకోలేదు కాబట్టిగానీ, లేకుంటే సర్కిల్ హోమ్లో డాక్టరుగారికి సహాయంగా ఏ పనీ కల్పించుకుని ఉండేది.

పోస్టల్ కూర్చోని బూటు లేవే విప్పబోయిన శంకరావు, పోసు గణగణమనటంతో ఆ పని మానేసి లేచి రిసీవర్ అందుకుని, "హలో" అన్నారు.

మాట్లాడుతున్న స్వరాన్నిబట్టి, తనకు పరిచయమైతే మనిషిని గుర్తు పట్టేయ్యగలడు ఆయన. మాట్లాడుతున్నది, టెన్షన్ పెద్ద వ్యాపారస్తుల్లో ఒకరుగా చెప్పకోవలసిన, ఆపైన తన బాల్యస్నేహితుడు అయిన రాజరత్నం అని గుర్తించాడు.

"శంకరం మనెనా మాట్లాడుతున్నది?"

"నేనే, ఏమిటి అంత అదుర్దా?"

"అమ్మాయి సరిస్థితి ఏమీ బాగాలేదురా. మళ్ళీ వెంటనే రాలి." "

"అవలేమయింది? మొన్న బజార్లో కప్పించి బాగానే మాట్లాడింది."

"దాని జబ్బు ఎప్పుడూ ఇలా పడన్గానే కదా? బొత్తిగా ఊపిరి అందక అవస్థ పడుతోందిరా" రాజరత్నం స్వరంలో జీర, శంకరావుని కదిరిస్తోంది.

అయినా చకచక శ్వాసలో ఆరోపించింది ఆరని బుర్ర.

"చూడు రాజా, నేనొక మాట చెబుతా విను. నేను అక్కడికి రావటంకన్నా, నువ్వు పాపని తీసుకొని అక్కడికి రావడం త్వరగా చేయచ్చు కదూ? ఆ పనే చెయ్యి. అవసరమయితే, రెండ్లోజాలు సర్కిల్ హోమ్లో ఉంటుంది సరేనా?"

ఫోన్ పెట్టస్తూ, "ఇదిగో సుభద్రా, ప్రస్తుతానికి భోజనం వాయిదా వేసేయ్యి. వేడిగా బీ ఇచ్చేయ్యి చాలు" అని భార్యని కేకేశాడు డాక్టరు.

బీ కప్పు తెచ్చి ఇస్తూ, "ఎవరంటి ఫోన్ మాట్లాడుతున్నది?" అనడిగింది సుభద్ర.

అప్పటికే కోటు వేసేసుకున్నాడు శంకరావు. "అదేనోయ్ మన రాజరత్నం వాళ్ళమ్మాయి సంధ్య లేదూ, = పిల్లకి మళ్ళీ ఇస్పీరియా ఎటాక్ అయి నట్టుంది. బ్రిక్ లేవేగా ఉండటం. సర్కిల్ హోమ్కి తీసుకురమ్మన్నాను" బీ తాగుతూ విషయం వివరించాడు.

"తిరిగి రావటం అలస్యం అవుతుందా?"

"ఉహూ, అంత ప్రమాదం ఏమీ ఉండదు.

ఆ జబ్బుగలది అది. చూసేవాళ్ళకి చాలా భయంగా, బాధగా ఉంటుంది. పాపుగంటలో వచ్చేస్తే, "అయితే ఉండండి, నేమావస్తాను ఇంట్లో విసుగ్గా ఉంది. అలాగే సంధ్యనుచూసినట్టు ఉంటుంది" అంటూ మళ్ళీ కూడా బయలుదేరింది ఆయన వెంటడే.

* * *

సంధ్య పరిస్థితి చాలా దయనీయంగా ఉంది. కారు దిగి తండ్రి ఒకవయస్సు, వర్నింగ్ హోమ్ సిస్టర్ రజనీ ఒకవయస్సు వట్టుకోగా రోపటికి వదిలివచ్చింది. తెరలు తెరలుగా వస్తున్నదగ్గుతో, మనిషంతా అదిరిపోతుంది. కళ్ళనిండుగా నిరు. ఎగిరివడ్డున్నగుండెలు, ఆమెకు ఊపిరి అండటం ఎంతకష్టంగా ఉన్నదీ చూపుతున్నాయి. రోపల ఊపిరితిత్తులు రాసుకుంటున్నాయా అన్నట్లుగా వింతశబ్దం బయటికే విపిస్తోంది.

“ఏమ్మా, అయిన్ క్రిం గాని తిన్నావేమిటి?” అడిగాడు డాక్టరు.

చల్లటి పదార్థాలు సంధ్య ఒంటికి వడపు. అందుకనే ఆయనలా అడిగేడు.

“లేదండీ” ఆమెకు బయటికి రావటమే చాలాశ్రమ అయిందా అమ్మాయికి.

అప్పటికే డాక్టరుగారు ఆమెకొసం తయారు చేయించిన స్పెషల్ రూంలో బెడ్ మీద గోడకూతాలుగు దిట్ట అన్ని కూచోబెట్టారు సంధ్యని. కొంచెం అయినా దగ్గు తెరిసి ఇచ్చేరాకా, పడుకునేందుకు వీలులేదు.

సిస్టర్ రజనీ అందించిన సిరంజితో ఒక ఇంజక్షన్ చేశారు డాక్టరు, సంధ్యకి. బలవంతాన మూడురకాల బిళ్ళలు మింగించారు. వేడిగా కాఫీ తెప్పించి ఇచ్చారు.

“కొంచెం సేవయితే రిలిఫ్ వస్తుంది. ఏం భయంలేదు,” అంటూ స్నేహితుణ్ణి అవతలికి తీసుకుని వెళ్ళాడు, శంకరాపు.

అడ్మిట్ చేసుకున్న ప్రతి పేషంట్ను వ్యయంగా శ్రద్ధగా చూసుకునేందుకు ఆవవరం అయేంతమంది స్టాఫ్ ఉన్నారక్కడ. అందుకని పేషంట్లు కుటుంబ సభ్యులెవరయినా చూసి వెళ్ళుతుంటే తప్ప, అక్కడ ఉండనీవ్వరు. ఈ రూాలు, చేరిన వారు డాక్టర్ శంకరాపుకి కావలసిన స్నేహితులయినా సరే సడలించటం అంటూ ఉండదు.

రాజరత్నం వెనుకే మూలులో ఉన్న యువకుణ్ణి ఎవరా? అని చూశాడు డాక్టరు.

“మా మేనల్లుడు మధుమాదనం. గుర్తు పట్టలేదా?” ప్రశ్నిస్తూనే పరిచయం చేశాడు, రాజరత్నం.

“ఈ అబ్బాయి అమెరికాలోకదూ ఉండటం?” అడిగాడు శంకరాపు.

“అయితేభయం అమెరికాలో ఉన్నాడు. ఏదాది కొక్కపారే లీపు తీసుకుని ఒస్తుంటాడు. స్వయానా మా చెల్లెలికొడుకే శంకరం. అమెరికాకు వంపించింది నేనేలే. ఇదో వచ్చేనెల్లో పెళ్ళికి ముహూర్తాలు అనుకుంటున్నాం. ఇంతలో అమ్మాయికి అనారోగ్యం...”

“అబ్బే ఇదో సమస్య కాదులే. ఆహారం, వాతావరణం— ఈ రెండు విషయాల్లో జాగ్రత్త తీసుకుంటే అసలు రానేరదు.”

“ఏమిటో శంకరం, ఆ మూడు ముళ్ళు పడిపోతే, నా బాధ్యత తీరిపోతుంది. అమెరికాలో వైద్యానికి రోటీనుంది? అల్లాడే జాగు చేయించుకుంటాడు.”

సిస్టర్ రజనీకి సంధ్య బాధ్యతను ఒప్పజెప్పి,

ఇంటికి బయల్దేరారు డాక్టర్ శంకరాపు దంపతులు.

దారివెంబడి రాజరత్నం, అతని కుటుంబం, అతనికి డాక్టరుకి మధ్యనున్న స్నేహం ఈ విషయాల్లో చర్చించుకున్నారు ఇద్దరూ.

భోజనాలు ముగించుకుని, చెంక పుస్తకం పుచ్చుకుని, మంచాలమీద మేమలాల్పాడు శంకరాపు, ముఖ్య.

ఏదో మెడికల్ జర్నల్ లో గుండె జబ్బుకి సంబంధించిన వ్యాసాన్ని దీక్షగా చదువుతున్నాడు డాక్టరు.

‘రాజాజీ రామాయణం’ చదువుతున్న సుభద్రకి అక్షరాలమీద మనసు నిలవకుండా, వదేవదే సంధ్య ముఖమే గుర్తిస్తోంది.

“ఏమండీ, ఇంతకుముందు కూడా అమ్మాయి రెండు మూడుసార్లు మన ఆస్పత్రిలో చేరింది కదూ?”

“పును. అప్పడప్పుడు మామూలు జలుగు చేసి, అదే ఇన్ఫ్లెన్జియాలోకి తిరిగి కాస్త తలక్రిందులు చేస్తుంటుంది. ఇది నాలుగో సారిమకుంటూ ఇక్కడ చేర్చుకోవటం. ఏం?”

“ఏదో ఎలర్జిక్ వస్తుంటుందని మీరు అంటుంటే విన్నాను...”

పుస్తకం మూసి పక్కన పెట్టాడు డాక్టరు.

“కొంతమంది శరీరానికి, ఒక్కొక్క ఆహార పదార్థం సరిపడదు. పదార్థం తిన్న రోజున జబ్బు తిరగబెడుతుంది. వాతావరణంలో హఠాత్తుగా

జలుబు వల్ల ఓ మంచి రోజును పాడవనివ్వకండి

జలుబును పోగొట్టుకోవచ్చు

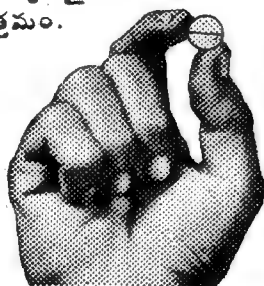
ముక్కు కారడం, ముక్కు దిబ్బడ, తలభారం, గొంతు నొప్పి, గుండెలో కఫం చేరడం లాంటివన్నీ మీ మంచి రోజుల్ని పాడు చేస్తాయి. అయితే, ఈ లక్షణాలుగల జలుబునుంచి ఉపశమనానికి ఓ మార్గం ఉంది.

జలుబు మందుతో వాటిని ఎదుర్కోండి

ఏ ఇతర జబ్బుకో చికిత్స చేసినట్లు జలుబుకి చికిత్సచేసే చాలదు. జలుబు లక్షణాలకు లోనైన అన్ని చోట్లా ఓకే మారుగా పనిచేసే ప్రత్యేకమైన మందే వాడండి.

కోల్డరిన్ కేవలం జలుబు కోసమే

మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టే అన్ని జలుబు లక్షణాలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది కోల్డరిన్. దీనిలోని ప్రత్యేకమైన ఔషధ పదార్థాలు జలుబు లక్షణాలుగల అన్నిచోట్లా కలిసికట్టుగా పనిచేస్తాయి. పైగా మీ శరీరంలో నికోధక శక్తిని పెంచే విటమిన్ సి దీనిలో ఉంది. మీకు జలుబు చేస్తే, దానికి ప్రత్యేకమైన జలుబు మందే వేసుకోవడం ఉత్తమం.

కోల్డరిన్

జలుబు కోసం ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడింది

ఎం. రీజు

వచ్చే మార్పులు కూడా కొంతమంది తట్టుకోలేరు చాలామట్టుకు ఇలాంటి ఎంర్టీవల్ల ఎటాక్ వస్తూంటుంది."

"....."

"ఏమిటి వివరాలన్నీ అడిగి ఆలోచనలో పడిపోయావే."

"అహ మరేంలేదు. ఆ పిల్లని చూస్తే, దేనికోసమో చాలా బాధపడుతున్నట్లుగా ఉంది. కళ్ళు చూస్తే, బాగా ఏడ్చేదేమో అనికూడా అనిపించింది."

"ఛ! ఎందుకేడుస్తుంది? లక్ష్యాధికారి కూతురు. దేనికి తక్కువలేదు. రేపామాసా పెళ్ళయితే ఆమెరికా వెళుతోంది కూడాను."

"అహ. వెంట ఉన్న అబ్బాయేనా మీ స్నేహితుడి మేనల్లుడు. మీరేమయినా అనుకోండి. ఆ కుర్రాడు, ఈ పిల్ల అందం ముందు దిగదుడుపే. కాకి ముక్కుకు దొండపండులా ఉంటుంది."

"సాదూ! అబ్బాయిలకి అందం ఏమిటి? చదువు, సంపాదనా ఉంటే చాలదా? లక్షలు ఖర్చు చేసి స్వయంగా అల్లుడ్ని వదిలించుకున్నాడు మా రాజరత్నం. అంతా కూతురి సుఖం కోసం కాదా?... " అవునోయ్ అన్నట్లు వివరాలు అన్నీ అడుగుతోంటే గుర్తొస్తోంది నాకు. సావం, ఆ అబ్బాయి దురదృష్టం ఏమిటో, అతను ఏదాది కోకాపారి వచ్చినప్పుడల్లా ఈ పిల్లకిలా అయి మంచం ఎక్కుతుంది. పెద్ద జబ్బు వాడనుకో. అయినా సరదాగా గడపాల్సిన వయసు. అంత దూరం నుండి వస్తాడా, కాబోయే భార్య, మరదలు - ఈ పిల్లకిలా అవటం, ఆ అబ్బాయి కెంత బాధగా ఉంటుందో."

"బాధా? ఆ అబ్బాయిని చూస్తే అలా కనిపించలేదే" సాలోచనగా అన్నది సుభద్ర.

అవిడ మనసులో ఉన్నదేమిటో శంకరాపుకి అర్థం కాకుండా ఉంది. "ఏమండీ, మనలో ఒక్కొక్కరంటే, ఒక్క మనిషికి సరిపడదనుకోండి. అదీ ఒకరకమయిన ఎలర్జీనే కదూ? ఇలాంటి ఎలర్జీ శరీరంమీద ఎట్లా పని చేస్తుందో..."

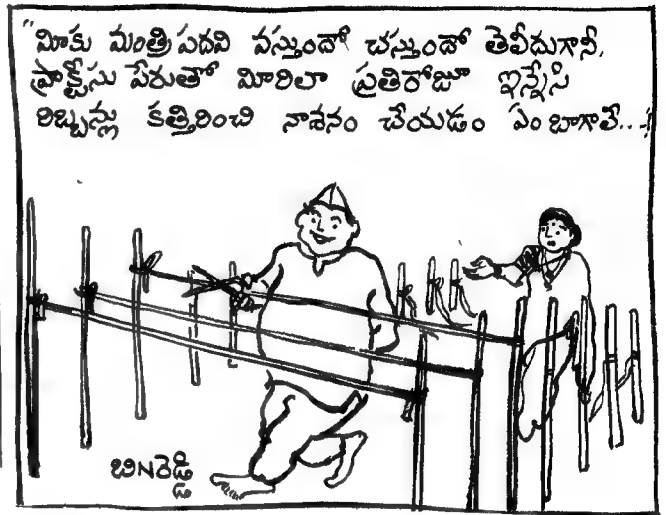
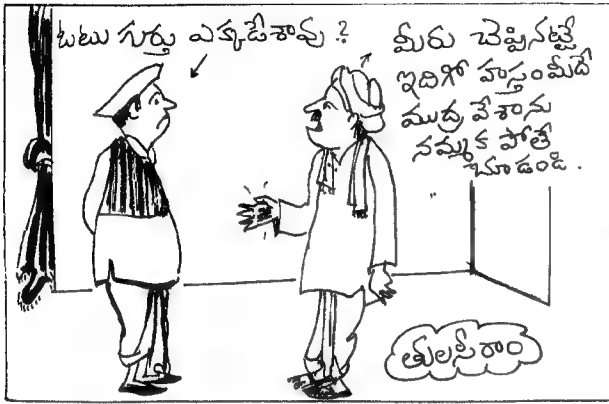
"ఏమో, నేను మామూలు డాక్టర్లే కానీ, సైకో ఎనలిస్ట్ ని కాను. అయినా ఈ విషయంలో నీ ఆలోచనకి ఆధారం ఏదీ ఉన్నట్లు నాకు తోచదు" దున్నటిని కాళ్ళమీదుగా కప్పకుంటూ అన్నాడు డాక్టరు.

* * *

సంధ్యకి పూర్తి నయం అవటానికి మూడు రోజులు పట్టింది. ప్రతిరోజూ ఏదో ఒక సమయం లో సుభద్ర ఆ అమ్మాయిని చూసి, పరామర్శించి వస్తోంది.

"ఏమ్మా ఇవాళ ఇంటికెళ్ళిపోతావా?" అని డాక్టరు అడిగితే, "ఫర్వాలేదండీ. ఇంకో రెండు రోజులు ఉండమన్నా నాకే. అభ్యంతరం లేదు" అని చిరునవ్వుతో జవాబిచ్చింది ఆ అమ్మాయి.

వెంటదేవచ్చిన భార్యతో, "చూశావా? సంధ్య కిక్కడి వాతావరణం బావుంటుందట. ఎప్పుడు చేరినా ఇంతే, మరో రెండురోజులు ఎక్కువే ఉండి

వెళుతుంది" అని గర్వంగా చెప్పక న్నాడు శంకరాపు. సుభద్రకిది ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అవిడ అప్పడమ్మడు తెలిసిన వారున్నా లేకపోయినా, ఊరికే వచ్చి రోగులందరినీ పరామర్శిస్తూ ఉంటుంది. ఇలా వెళ్ళుమన్నా ఉంటానని కోరుకున్న పేషంటును అవిడ మునుపెన్నడూ చూడలేదు. అందుకనే ప్రత్యేకించి పరిశీలనగా ■ అమ్మాయి ముఖంలోకి చూసింది సుభద్ర.

* * *

ఆ వేళ అనరేషన్ అయిన ఒక పేషంటును ఒకసారి చెక్ చేయాలని రాత్రి పదిగంటలకి వచ్చిందో హోమ్ కి బయల్దేరాడు, డా. శంకరాపు.

"సంద్యను రేపు డిస్ ఛార్జ్ చేస్తున్నాం. వచ్చేసరి మూడవ తేదీ పెర్మిట్ జా కూడా నిర్ణయించేశారు."

"అలాగా. ఇవాల అటువయ్యపు రావటానికే కుదర్లేదండీ. వదండీ, మీతోబాటు వచ్చి, ఆ అమ్మాయిని పలకిస్తాను" అంటూ సుభద్రకూడా బయలు దేరింది.

సంద్య గదిలోపలికి అడుగువేయబోతూ, రోవల మాటలు వినిపించి ఆగిపోయింది సుభద్ర.

మా ఒల్లో బాలు సన్నగా ఏడుస్తున్న శబ్దం కూడా వినిపిస్తోంది.

"ఊరుకో సంద్యా. ఊరుకోవూ? ఉద్యోగం కోసం కాదుశక్తులా కృషి చేస్తున్నాను. నన్నునమ్ము. సువ్వట్లా బెంబేలవడితే, నాకు ఇంకా అర్ధే ర్యంగా ఉంటుంది తెలుసా?"

"అదే ఆఖరుసారనుకో మనం కలుసుకోవడం. మా బావతో పెళ్ళికి తేదీ కూడా నిర్ణయించేశారు మా నాన్న. ఇక్కడినుంచి డిస్ ఛార్జ్ అయి ఇంటికి వెళ్ళాక, బయటికిరావటం కూడా కష్టమే. దెయ్యం లాగా ఎప్పుడూ నాకు కావలాఉంటాడు మా బావ..."

ఓహో... ■ మనిషిని చూస్తేనే తేళ్ళు జైరులు పాకినట్లుంటుంది. మన ఖర్చు ఇట్లా వుంది. నాకు తెలుసు సత్యం - నీ గురించి నాన్నకు చెబితే ఈమాత్రం ముఖాలు చూసుకునే అవకాశం కూడా ఉండదు. ఒక్కసారి చెప్పేమాడు అంటావుగానీ ఆయన సంగతి నీకు తెలిదు సత్యం... ఆయన క్యాన్సరింది డబ్బు... దాన్ని సంపాదించగల యంత్రాల్లాంటి మనుషులు."

క్యూరియాసిటీ వంపుకోలేక పోయింది సుభద్ర. దగ్గరగా వేమన్న తలుపులు కొద్దిగా తోసి కర్టన్ సందులోంచి శబ్దంలేకుండా తొంగిచూసింది. అక్కడ కీటికీవయ్యపు తిరిగి కూర్చుని సంద్య ఒక్కరే ఉంది ఇంత డాకా ఆ పిల్ల ఎవరితో మాట్లాడు తున్నదీ అర్థం చేసుకోలేక మరింత పరిశీలనగా చూసింది సుభద్ర. కీటికీకి అవతల ఎవరో నిలుచుని ఉన్నారు. ఎవరో అతను పొలికిళ్ళురోవు వయసుం బుంది. ఒడ్డు పొడుగు ఆకారమే తప్ప, మనకచీకట్లో ఉన్న అతని ముఖకవళికలు తెలియటంలేదు.

"సాయంత్రం నుంచి ఈ గోడ దగ్గరే కావలా కాస్తున్నా. మీ బావ, వాళ్ళమ్మగారు ఎంతకీ కదిలారు కాదు," అంటున్నాడు అతను.

"పోన్లే ఇంక వెళ్ళ సత్యం. సిస్టర్ టాక్సెట్ ఇవ్వటానికొచ్చే టయిమయింది. ప్రతిరోజూ నిద్ర మాత్ర ఇస్తేగానీ నాకు నిద్రరాదని ఇస్తున్నారు తెలుసా? నాకు నిశ్చింతగా నిద్ర రావాలంటే ఏం చేయాలో ఏళ్ళకేం తెలుసు?" సంద్య మాటల్లోని నిస్పృహ సుభద్ర హృదయాన్ని కదిలించివేస్తోంది.

కీటికీలోంచి సంద్య తన చేతిని అవతలికి చాచి, రెండు క్షణాల తర్వాత రోవలికి తీసుకుంటూ, నీరసంగా "జై" అనటం వినిపించింది.

చైతన్య రథం

అరకుంటే అగ్గి
అరిపోతే బుగ్గి
జీవ సహితం చైతన్యం
జీవ రహితం భూన్యం
అందుకే బుద్ధి
జీవిత మొక చైతన్య రథంగా
చేసుకోగల్గి నిత్యసూత్రంగా
లక్ష్మి నిర్ణయం జరిగిన చోట
పుడుతుంది చైతన్య వనంబి.

- కావోపాకం లింగన్న

తలుపు పూర్తిగా తెరుచుకుని రోపలికి వెళ్ళింది సుభద్ర.

"ఒంటల్లో ఎలా ఉందమ్మాయి?" అని అడుగుతూ సంద్య పక్కనే మంచంమీద కూర్చుంది. సంద్యకి ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అవిడ చాలాసార్లు తన్ను పలకరించటం, పరామర్శించటం జరిగిందికానీ, ఎప్పుడూ ఇలా పక్కనే మంచంమీద కూర్చోలేదు. సంద్యకి చిన్నతనంలోనే తల్లి మరణించింది. అమ్మ అంటే ఎలా వుంటుందో ఆ అమ్మాయికి తెలిదు. అందుకే సుభద్ర పలకరింపులో కనిపించే ఆప్యాయత అంటే చాలా ఇష్టం.

"బాగుందంటే. రేపు ఇంటికి వెళ్ళిపోతున్నా."

"మా ఇంటికి రాకుంటేనే... పోన్లే... పెళ్ళి చేసుకుని భర్తతో కలిసిరా. విన్నూ చూస్తే, అమెరికాలో ఉన్న మా మూడో పాపను చూసినట్లుంది. ఏమ్మా వస్తావా?" అంటూ, సంద్య భుజంమీద చేయివేసి, అమె ముఖంలోకి పరిశ్నగా చూసింది.

"పెళ్ళి అనగానే సహజంగా కలగాల్సిన ఉత్సాహం లేదేం తల్లీ. ఎందుకట్లా దిగులు వడినట్లుగా ఉన్నావ్. ఎక్కువగా వర్రి అనటం, కళ్ళపిళ్ళు పెట్టుకోవటం, నీ ఆరోగ్యానికి మంచిది కాదు. ఎప్పుడూ వచ్చుతూ ఉండాలి. ఏదీ..." అంటూ సంద్య గడ్డం పట్టుకుని, ముఖాన్ని పైకెత్త బోయింది సుభద్ర.

అంతే! కట్టు తెగిన చెమటలో నీటిలా వచ్చేసింది ప్రవాహం. సుభద్ర ఒడిలో ముఖం దాచుకొని ఏడుస్తోంది సంద్య. ఆ అమ్మాయినిలా కాస్తేపు ఏడవనిచ్చి, తెలిపినవడ్డ తర్వాత, "ఇప్పుడు చెప్ప నీ మనసులో ఉన్న బాధ ఏమిటో... ఏమా మీ బావ వచ్చినప్పుడల్లా జబ్బు తిరగబెడుతుందని డాక్టర్ గారు అన్నప్పుడే... నాకు అనుమానం వచ్చింది... నీకు అతనంటే... అతనితో పెళ్ళంటేనే అయిష్టం ఉండవచ్చి... నువ్వు ప్రేమించిన అబ్బాయి పేరు సత్యం కదూ? ... అతన్ని గురించి ఎవరికయినా చెప్పేవా?"

"ఉహూ... అంత రైర్యంలేదు... మా నాన్న అతని ప్రాణాలు తీయించినా ఆశ్చర్యంలేదు."

ఎ. కె. ఆర్. - కాశీబుగ్గ

నేను ఒక షడంగ కనిపించకపోతే ఏరహం భరించలేను అంటుంది. వేనేదడగినా యిస్తాను అంటుంది. పోటో కావాలి అన్నాను. అభిమానం మనసులోనే దాచుకో అంది

★ అబ్బ పెద్ద మన్నధ కుంజ! మీ మగ వాళ్ళ యిలాంటి పగటి కలలుకని తీరని కోర్కెలు తీర్చుకుంటూ వుంటారా అనిపిస్తూంది నాకు.

బి. ఎ. - విజయనగరం

పెళ్ళి చేసుకున్నాను. ఇద్దరి పిల్లల్ని కన్నాను. ఎటువంటి చెడు అలవాట్లు లేవు. వేనంటే యిష్టం లేదని మా ఆవిడ పుట్టింటికీ వెళ్ళిపోయింది. ఇలా చేస్తే ఏ ఆడదానిని నమ్ము ?

★ ఆడదానికి శరీరమొక్కటే వుండడయ్యి, మనసు వుంటుంది. దానికి ఆశయాలు ఆలోచనలు వుంటాయి. కొందరు భర్తలు - పిల్లల్ని కనడమే సంసారపు పరమావధి అనుకుంటారు! కాని ఆడది పెక్కు మిషనుగా కాక, మనిషిగా చూడాలని కోరుకుంటుంది. అది చాలా మందికి - వినబడదు.

ఎమ్. ఎ. - బొబ్బిలి

కె. రా. గారూ! రవనలలో ఇతివృత్తం - శిల్పం శైలి భాష వీటిలో దేనికి మొదట ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి!

★ నేను ఇతివృత్తానికి, రీడబుల్ భాషకీ ఇయ్యాలని చూస్తాను.

కష్టమనాలో ఏది గొప్పదంటారు?

★ సుఖమే. సుఖంలో కష్టాల గురించి ఆలోచించం. అలాగే కష్టాల్లో సుఖం గురించే - ఆలోచిస్తాం!

టి. టి. ఎమ్. ఆర్. - పెదకాకాని

నా మీద కోపమా? ఉత్తరానికి జవాబులేదు?

★ కోపమా? ఛ అలాంటిదేం లేదు. జవాబు 'లేవు' అనుకుంటా. అంతే - ఏ రోజుకా రోజు గడిచిపోతూ వుంటుంది.

"సరే అయితే... నాకు చెప్పి జరిగిందంతా... మీ ఇద్దరి పెళ్ళి ఎలా జరగడో నేను చూస్తాను."

మెల్లగా చెప్పకొచ్చింది సంధ్య... సత్యంతో తన పరిచయం, అది ప్రేమగా మారటం, అతని పేదరికం, మంచితనం, అతనికి తనమీదున్న అభిమానం, అతని ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు అన్నీ వివరంగా చెప్పింది.

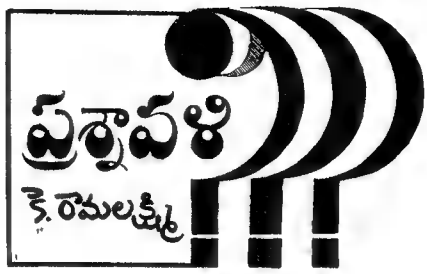
సరిగ్గా అప్పుడే డా. శంకరాపు కూడా వివరాలన్నీ విన్నారు. "విన్నారుగా...మీరా అబ్బాయి కేడయినా ఉద్యోగం చూడాలండి..." భర్తని అభ్యర్థించింది సుభద్ర.

"అతని క్యారికేషన్ ఏమిటి?"

"ఇంజనీరింగ్ పరీక్ష ప్రాసారంకర్."

"పోనీ అతనికింకో ఉద్యోగం అయేదాకా మన నర్సింగ్ హాంకులోనే ఏదో ఒకటి చూపించండి."

"ఇంజనీరు అయిన అబ్బాయి చేసే పనే ముంటుందిక్కడ?"

బి. ఎస్. ఆర్. - కొత్తతల్లి

ప్రశ్నావళి శీర్షికలో మీరిచ్చే జవాబులు నాలంటి అనేకమంది దద్దమ్మలకి తెలివితేటలు ప్రదర్శించడమే కాక ఆనందాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. మీలాంటి వారే మన గొప్ప వ్యవస్థకి సంస్కృతికి మూలస్థంభాలు మీరు లేకపోతే ప్రశ్నావళి ఆంధ్రప్రదేశ్ సంగతి అటుంచి అఖిలాంధ్ర పాఠశాలకమా ఏమై పోతుందోనని ఊహించడానికే భయంగావుంది. నమ్మండి... రియల్లీ ఐ ఎంజాయ్ యువర్ పిరడి?

★ కొయ్! అని ఒక్క ముక్కలో అనేయకలను. కాని రాజధాని నగరపు నడిబొడ్డున నిలబడిన రావుగారికా యింత భేషజమా? అన్న ఆశ్చర్యం నన్ను యింకా రాయించింది. అంతే. డియర్ మిస్టర్ రావు, మీ వ్యంగ్యం అందంగాలేదు అపహ్వానంగా వుంది. కోడి కుంపటి కథలోలాగా - మేమే నా ప్రశ్నావళి లేకపోతే - మీలాంటి పాఠశక జనం ఏమై పోతారోనన్న బెంగ మీకెందుకు? మేధావులిచ్చే జవాబులున్నాయి. వదిలి ఇంగితం పెంచుకోండి. కాస్తేనా ఎడగండి! మరివిషయినన్నంటున్నారుగాని మన ఈనాటి సంస్కృతే భవంతికి మూలస్థంభాలు. మీలాంటి - సంకుచిత సంస్కార (మాడో!) వంతు లేనని తెలియని చిన్నదాన్ని కాదు నేను. ఢిల్లీ వెళ్ళినా మనో వైశాల్యం పెరగని మిమ్మల్ని చూస్తే జాలేస్తూంది. అంతే. ఈ ఉత్తరం ఏ సీరియల్ గురించో ఏ వద్ద ప్రతికరో రాస్తే పెద్దక్షరాలతో వేకేవారు! యీసారి అలా చేయండి. గుడిలక్!

ఎ ల ర్రి

"ఏమో ... నాకు తెలియదు ... ఏం పని చూపిస్తారో మీ ఇష్టం ... అతను లేపట్నం పనిలోకి వస్తాడు. ఇంకా మీ స్నేహితుడికి చెప్పి ఒప్పించటమా, మనమే గుట్టుచప్పుడు లేకుండా వీళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేసేయ్యటమా - ఏది సులువో ఆలోచించండి."

"భలే చిక్కు తెచ్చిపెట్టావుగదమ్మా... సరే సుప్రస వ్రాశాంతి తీసుకో... నీ సమస్య మీ అంటి చేతిలో వెళ్ళేశావుగా... ఇంకా భయంలేదు... విశ్చింతగా పడుకో."

"ఎందుకు పడుకోదూ? ఇవాళ నిద్ర మాత్రం అక్కర్లేదని చెప్పుయ్యండి... పడండి... పోదాం" అని బయలుదేరింది సుభద్ర.

* * *

మూడునెలల తర్వాత ...

ఎం. డి. ఎ. - ఇల్లెందు కాళివే

ప్రతికల ఎడిటర్లు అందరూ ఏదో రంగంలో పేరు పొందిన వారిచే ప్రశ్నలకు జవాబులిప్పిస్తారు, కాని ఒక సామాన్యుని చేత ఎప్పువచరు ఎందుచేత?

★ అందుకు మా సంపాదకులు భిన్నం - చూడండి- సాదా సీదా కంటే సాదా మనిషిని నాచేత యిప్పిస్తున్నారు. ఇప్పటికీ నాకర్థంకాదు- ఏదోపేళ్ళను ఎలా ఎగురుతోంది? బల్లి కిందపడకుండా దూతాల మీద ఎలా పాకుతుంది? చంద్రగ్రహణం ఎలా ఏర్పాతోంది- ఊహా ప్రస్తుతం మా శిను చెప్పి చూశాడు 'సైన్సు అయినా ఆర్థం కాలేదు. 'మన్విత బుద్ధు వేంటి అమ్మమ్మ' అంటాడు. నా సామాన్యతకీ- సర్టిఫికేట్. ఇంతకు మించిన సామాన్య మేధ వుంటుందంటారా?!

ఎ. ఎ. ఆర్. - విశాఖపట్నం

మనిషి తృప్తిగా జీవితం గడపడానికి ఏం చేయాలి?

★ అవసరాలు, కోరికలు కంట్రోల్ తో వుంచాలి గుండ్రాన అర్థమౌదు

ఈ మధ్య విశాఖలో జరిగిన రచయితల సభలు జయప్రదం అయ్యాయని భావిస్తున్నారా?

★ ఎప్పుడు ఏం చేసినా - పాగడేవాళ్ళూ తెగిడేవాళ్ళూ వుంటూనే వుంటారు సార్. అంచేత చేయాలన్న పట్టుదలను మాత్రమే మీరు హర్షించండి. అందుకు నేను పోతుకూచిగారిని అభినందిస్తాను.

యస్. ఎ. ఆర్. - చినవంక

పవిత్రమైన దేవాలయాలపై పెక్కు శిల్పాలండడానికి కారణం?

★ పెక్కుకూడా పవిత్రమైనదే కదా? మనిషి యొక్క గమ్యస్థానం ఏమిటి? ★ మనుగడ ... ఏ రోజుకా రోజు గడిపించడమే గగనమైపోతుంటే గమ్యం ఎవరు గుర్తించుకుంటారు? ★

పోస్ట్లో ఉత్తరాలు మూడు వచ్చాయి. ఒకటి సుభద్ర పెద్ద కొడుకు ఢిల్లీలో ఉన్నతని దగ్గర్నించి, ఒకటి ఆమెరికాలో ఉన్న చిన్నకూతుర్నించి, మూడోది సంధ్య దగ్గర్నించి. ఆ అమ్మాయి భర్త సత్యానికి హైదరాబాదు, హెచ్. ఎ. ఎల్. లో ఉద్యోగం వచ్చి రెండు నెలలయింది.

మూడింటో ముందుగా వదలడానికి సంధ్య ఉత్తరాన్నే ఎంచుకుంది సుభద్ర. చాలా పెద్ద ఉత్తరం రాసింది. అందులో సగభాగం అంటికి, డాక్టరుకుతే కృతజ్ఞతతో ఉన్నాయి.

"ఇక్కడ బాగా చలిగా ఉంటోంది. అయినా నాకు జలుబుకూడా చెయ్యలేదు. ఈ వాతావరణం నీకు బాగా నూటయింది అంటున్నావు అయిన." ఈ మాటలు వదిలి తనలో తనే నవ్వుకుంది సుభద్ర.

"నీకు ఎలర్జీ కలిగించే పదార్థమేదో తెల్పి పోయిందిగా? ఇంకా ఇన్ఫ్లెన్సీయా ఎందుకొస్తుంది" అనుకున్నది మనసులో. ★

కొర్రసాధకులకు సంతృప్తి

ఇప్పుడు!
మరింత కాజాగా
పంచేందుకు
కోపల ముచ్చరేకు

అద్భుతమైన రుచి దావికదే సాటి

❖ సీజర్స్ ఎప్పడూ సంతృప్తి నిస్తుంది.

అద్భుతమైన రుచి
సీగర్స్ తెగడం
ఆర్టిగ్మెంట్ హానేకరం
STATUTORY WARNING
CIGARETTE SMOKING
IS INJURIOUS TO HEALTH

విశిష్టమైన రుచిగాను రుచి విూరు అలాంటి రుచివి
మంచి విలువనల సగరెక్తి మండి మ్రతమే అశిస్తారు.
ఆ అమోఘమైన రుచివి సీజర్స్ ఒక్కటే ఇవ్వగలదు.
లక్షల కొద్ది పొగత్రాగేవారు సీజర్స్ తోనే పంచేందుకు
ఎంతకోవడంలో ఆకర్షం లేదు.

HTC-S-4664-3R

పెద్ద కథ తొలికథ పుష్పం కోమలాదేవి

“మీ పూదయంలోని అలజడిని గుర్తించ గలను. మీతో ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడాలని రమ్మన్నాను. దయచేసి చెప్పండి” అమె వేడికోలుగ అంది. అతడికి చీకాకువేసింది.

“అనులగరూ - ముందు ఈ విషయం చెప్పండి. మీకు అంగీకారమేనా?” అతడి కంఠంలో వ్యంగ్యం ధ్వనించింది.

ఆ మాట అనగానే ఆమె అందరిపైనమైన మోము కూడ ఆనందంతో విస్తారుతుందని - కళ్ళు సిగ్గుతో వారిపోతాయని చాటివరిచి కూర్చున్నాడు. ఆ చాటి విరుపులో అతడి అహం పొంగినట్లుగా ఉంది.

ఆమె సీట్ తీసుకుని గ్లాస్ ప్రక్కన బెట్టింది. అతడి దెస నిశ్చలంగా చూస్తూ అంది “నాకు ఇష్టం లేదు” ఆ మాటలు శరాపూతాలై నై.

మాధవ్ గూడలు చలుకున్న ఒంగిపోయాయి ఎత్తయిన స్థలంలో కూర్చున్న తనను ఒక్క దెబ్బతో క్రింద పడద్రోసి తన శరీరాన్ని తుత్తునియలుగా జేసినంతగా బాధపడ్డాడు ■ తరువాత అతడిలో కోపం రగులుకున్నది. ఈమె... ఈ కురూపి.. తనను ఇష్టపడటంలేదు! ఎంత అహంకారం! డబ్బులో మునిగితేలే ఈమెకు అందం సంగతి ఏం తెలుసును... ఆడీలో చూటుమణిగి ఉన్న పైశాచిక ప్రవృత్తి తల ఎత్తింది. వికటంగా నవ్వాడు. చలుకున్న లేచి నుంచుని - రెండు చేతులు వరచి నట్లు చాపి.

“అమలా - చూడండి... నేను మీకు నచ్చలేదా?” వికటాబ్జహాసం చేస్తున్నట్లు అడిగాడు.

ఆమె తల ఎత్తి అతణ్ణి సఖిఖి పర్యంతం చూడలేదు.

తల వంచుకుని మెల్లగా అంది “మీరు నచ్చటం - నచ్చకపోవటం ప్రశ్న కాదు. ఈ విధమైన సంబంధం నచ్చలేదు.”

అతడు చకీతుడయ్యాడు ఆమె వంచిన తల ఎత్తలేదు. తన సుందర రూపాన్ని తనివితీర అవరోకించటంలేదు. “మీలాంటివారు నాకు భర్తగా లభిస్తుంటే - నేనెంత అదృష్టవంతురాలినండి -” అన్న ధైర్యాల కోసం ఎదురుచూచిన మాధవ్ శరీరంలోని శక్తి అంతా అనిలలా తేలిపోయింది. అతడు నిశ్చలమైతే కుర్చీలో కూలబడి రెండు చేతుల్లో తల పట్టుకున్నాడు.

(గత సంచిక తరువాయి)

“సారి... మీకు బాధ కల్గిందాను... ఈ నీళ్ళు త్రాగండి” అమె గ్లాస్ తో నీళ్ళుపోసి అందించింది మాధవ్ అందుకుని త్రాగాడు. ఆమె కుర్చీ కాస్త దగ్గరగా మేసుకుని అంది “మమ్మల్ని అవమానించాలని ఇక్కడికి పిలిపించలేదు. మీ అందాన్ని కించపర్చటంలేదు. అమాయతో అనటంలేదు. మీ అంత అందమైనవారు నాలంటిదాన్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలి అని అంగీకరించారంటే మీనుండి మీవాళ్ళంతా గొప్ప త్యాగం కోరారు. ఈ త్యాగాన్ని మీరు మనస్ఫూర్తిగా చేస్తున్నావని అనుకుంటున్నాను. కాని ఇందులో చూడవచ్చున్న నేనున్నానన్న విషయం ఎవ్వరికీ పట్టలేదు. ముఖ్యంగా మీకు”

“నాకు పట్టలేదా” తాళి కట్టేది నేను..” అన్నాడు ఎకపక్కంగా.

“జామ కట్టిన తరువాత?”

అతడు ఒక్కసారి ఆమె దెస చూచి తల తిప్పేసుకున్నాడు.

“జామ కట్టినతరువాత నన్ను మీ భార్యగా చూచుకోగలరా? ఆ దైర్ఘ్యం మీకున్నదా?”

అతడు మౌనమే శరణవల్లు కూర్చున్నాడు.

“ఆ రొకంలో పుస్తకాన్ని చూచారా? మీకు పైంలేదు. ఒక్కసారి చూడండి. అన్ని ప్లాయర్ మేధమేటిక్కుకు సంబంధించిన పుస్తకాలే. అసన్న నా పుస్తకాలు. నేను ఎం.ఎస్సీ. పూర్వ మేల్వో పానయ్యానని మీకు తెలుసు. ఫస్ట్ నవ్వాను. గోర్డ్ మడల్ కూడ మీరు చూచారు... కాబట్టి నా ఆలోచనలు ఒక్క అంశంమీద కేంద్రీకృతమై అగిపోవు. ఒక రెక్క ఉంది - ఒక చిన్న ఈక్వేషన్ ఉంది. ఇ-ఎన్-ఎస్-ఇ అన్నంత చిన్న ఈక్వేషన్ తో ఎంత క్లిష్టమైన గణితం ఉంది! దాన్ని విశదీకరించాంటే ఎన్ని పేజీలు నింపాలి! ఈ జీవితాన్ని కూడ అదే దృష్టితో చూస్తాను. మీరన్నట్లు తాళి కట్టటం అనేది ఒక చిన్న చర్య. రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో కట్టినా, లక్షలు ఖర్చుచేసి ఇదురోజుల పెద్దోలో తాళి కట్టినా ఒకటే. కాని జీవితంలో ఆ చిన్ని మలుపు తీసుకుని అగిపోవటం ఘోరం. ■ ఊణం తరువాత ఎలా గడుస్తుంది. రెక్కను పెంచి, ఎన్నో సూత్రాలను ఉపయోగించి ఆన్లర్ తెచ్చి చూపటం లాంటిదే వైవాహిక జీవితం కూడా. అందుకే అడుగుతున్నాను. మీ భార్య గా నాకు మీ జీవితంలో చోటిచ్చి గౌరవించగలరా?”

మాధవ్ తల ఎత్తలేదు. ఆమెపై చూడలేదు కాని ఒక్క నిబ్బూర్పు వదిలాడు.

“చూచారా ... మీ కుటుంబంలోని ఇదుగురు సభ్యుల ఆనందం కోసం మీరు త్యాగం చేస్తున్నట్లు పిలపుతున్నాను. కాని మరొక వ్యక్తిని అధఃపాతాలంతోకి త్రోసివేస్తున్న విషయం మరిచిపోయారు. పెళ్ళైన తరువాత నన్ను నా పాటికి వదిలేస్తారు. డబ్బు ఉంటే ఎన్నో సుఖాల్ని కొనితెచ్చుకోవచ్చు. పేరుకు భార్యగా ఉండటానికి నా వ్యక్తిత్వం ఒప్పుకోదు.”

“వలే నాకీ పెళ్ళి ఒడ్డు అని చెప్పేయండి” అన్నాడు ఆశగా.

“నేను ఆడదాన్ని. అమ్మా నాన్నలు నా పెళ్ళి చేపిరిరిరి. అదివారి కర్తవ్యం. ఈ ఇంటి అల్లుడికి ఉండవలసిన అర్హతలు రెండు ఒకటి సుమారైన ఉద్యోగంలో ఉండాలి. గౌరవంగా బ్రతుకుతున్న కుటుంబానికి చెందినవాడుగ ఉండాలి. ఎవరైన ‘ఏం చూసి సిల్లను వాళ్ళకిచ్చారండి?’ అని అడిగితే వాళ్ళది మంచి సంప్రదాయంగల కుటుంబం - అని-లేక అబ్బాయిది మంచి ఉద్యోగం అని చెప్పకోవచ్చు. మీ విషయంలో ఇంకా గొప్ప కారణమే చెప్పకోవచ్చు.”

“వలే నేను నా అనంగీకారాన్ని తెల్పాలంటారు జానా?”

“జామ” అంది దృఢంగా.

మాధవ్ కంఠం తదానిపోయింది. ఈమె తనను ఒడ్డు అనమంటుంది కాని అది సాధ్యమా? పీచిచ్చే డబ్బుతో అవ్వలసినది, ఇల్లు బాగ్, కుసుమ పెళ్ళి కేజ్ చదువు నిరాటంకంగా సాగి ■ తరువాత ఎన్నో సుఖాల్ని అనుభవించాలనుకుంటున్నాడు. ఆ మధ్య తల్లి తండ్రి తనను కూర్చోబెట్టుకుని పూదయం ద్రవించిపోయేలా దుఃఖిస్తూ తమకు విముక్తి కల్పించమని కోరారు. ఈ సంబంధం ఖాయం అయితే సమస్యలు లేవన్నారు. అందంగా ఉండదు... కాని అందాన్ని కొరుక్కుతంటామా? తండ్రి ఇంకా రెండు నెలల్లో రిటైర్ అవుతాడు. ఆయన పైన్ స్కూల్లో మేష్ట్రులుగా పనిచేస్తున్నారు. ■ తరువాత వాళ్ళ గతి? తను తనకువచ్చే వెయ్యి రూపాయలలో ఈ సంసార బాధ్యతను స్వీకరించి బాధ్యతల్ని నెరవేర్చగలరా? అది తలంచుకోలేనే భయంగా ఉంటుంది -

ఆమె జాలిపడింది. “సాపం - మీరు కూడా నాలంటి పరిస్థితుల్లో చిక్కుకున్నారు... మీరు ఇట్లా ఉన్నారని నేను భయపడి ఒడ్డు అనమంటున్నాను - నేను ఇట్లా ఉన్నానని మీరు భయపడినా కావాలనుకుంటున్నాను. రెండూ విరుద్ధం - కాని దాని ఫలితం ఒక్కటే... పెళ్ళి...”

మాధవ్ తల ఎత్తలేదు. ఆమెకు బాధగాళ్ళ వుంది. పెళ్ళి లైట్లన్నీ ఆర్పివేసి ఒక్క డిమ్ లైట్ మాత్రం వేసింది. “నన్ను చూడటానికి వెల్తురు పనికిరాదు. చీకటిలో మాట్లాడుకోవటం బావుంటుంది.”

మాధవ్ సోఫాలో అనుకుని ఆమెను చూచాడు. మనకగా ఆకారం కనిపిస్తోంది. అదేబాల్కుల్లు.

“మీ నాన్నగారు ఎంత డబ్బు తీసుకోదోతు న్నారో మీకు తెలుసా?”

మాధవ్ నిర్భాంతపోయాడు. తెలిదని చెప్పటానికి సిగ్గుచేసింది.

"చూచారా? ఈ వ్యవహారంలో మీరు ప్రముఖ పాత్ర వహించవలసినది బోయి ఏదీ తెలుసుకోటానికి కూడా ఇష్టపడని మీ ఆంతర్యంలో ఏమున్నదో గ్రహ్యమవుతున్నది. నేను 'ఊ' అనాలి. నా ప్రమేయం ఆంతరకే అనుకున్నాడు. ఈ ముఖ్య విషయాల్ని నాన్నలకు ఒదిలేశారు."

ఆమె నిట్టూర్పు అతడి చేతకాని తనానికి బాధపడు స్పృహ ఉంది.

"చెప్పండి. పెళ్ళయ్యాక ఎక్కడ ఉండాలి?"

"ఎక్కడో ఎందుకు? మా ఇంట్లో..."

దీమాగా అన్నాడు.

"ఔను ... ఉదయం మీ నాన్నగారోచ్చారు. మా నాన్నగారు వేరే ఇల్లు చూచి కూతుర్ని అల్లుళ్ళి ఉంచాలన్నారు. కాని మీ నాన్నగారు ఇష్టపడలేదు. తమ ఇల్లు చాలా పెద్దదని- కాని బాగా పాతబడి పోయిందని రిపేర్ చేయించి - రెండు గదులు కట్టిస్తే కొడుకు కోడలు తమ దగ్గరే ఉంటారని- అంతా కలసి ఉంటే తనకు సంతోషంగా ఉంటు

దన్నారు. మీ అమ్మాయికి వీలుగా ఉండేట్లు కట్టిస్తామని అన్నారు. మరో మాటకూడ అన్నారు- 'మా అబ్బాయికి కోడలితో మా ఇంట్లో ఉండటమే ఇష్టం' అన్నారు."

"ఔను" అన్నాడు మాధవ్ ముక్తసరిగా.

"కాని నాకిష్టం లేదు" అంది అమల దృఢంగా.

"ఎందుకు? మా అమ్మా- అంతా చాలా మంచి వాళ్ళు"

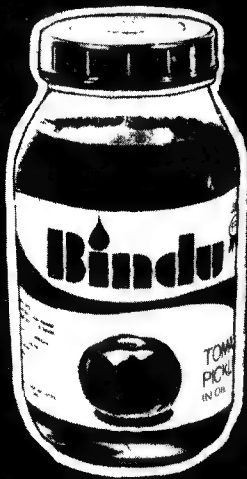
"వాళ్ళు మంచి వాళ్ళు కాదని నేననుట లేదు.

'ముందే చెప్పాను. ఒక అంశాన్ని గూర్చి ఎన్నో కోణాల్లో ఆలోచించటం నా అలవాటు. మీ మాటలను బట్టి ఒక విషయం తేలిపోయింది, నాపై వ్యక్తిగతంగా ఎటువంటి సద్భావం లేదని. ఆ గృహంలో నా స్థానం ఏమిటి? గుమ్మం కదిలి బైటికి వెళ్ళటానికి వీలుండదు- నాలో ఎవ్వరు రాదు - ఎంత మంచివాళ్ళయినా చిన్న మాటతో నన్ను గూర్చి పాపన చేయవచ్చు. కొడుకు భార్యగా, అన్న భార్యగా గుర్తింపు ఉండదు. "పడిఉండు" అంటే పడి ఉండగల స్వభావం కాదు నాది. అట్లా అని ప్రేరేపణగా నా ఇష్టం వచ్చినట్లు వ్యవహరించే అపాంకారం నాలో లేదు. ఈ ఇంట్లో

అమ్మ నాన్న నాకు విశిష్ట స్థానం ఇచ్చారు. ఇద్దరన్నయ్యలను, ఒక అక్కయ్యను పెంచినంత నాల్గోళ్ళా నన్ను పెంచారు. పదిమందిలో తిరగవలసి వచ్చినప్పుడు నన్ను కూడా తీసుకుని వెళ్ళేవారు. డబ్బు మహత్వం కాబోలు నా ఎదుట నన్ను ఎవరు ఏమి అనే వారు కారు. అద్దంలో నన్ను నేను చూసుకుని ఇలా ఉన్నానెందుకని ఒకసారి అమ్మ నడిగాను. ఆమె అతి మామూలుగ సవ్య నన్ను దగ్గరకు తీసుకున్నది. కాలాకిర్చి వేసుకుని బుగ్గన పెట్టుకుని గ్రహణం పట్టిన రోజున వడుకున్నదట. అందుకే నా బుగ్గమీద ఈ నల్లటి అసహ్యకరమైన మచ్చ వచ్చిందట! అదంతా ఉట్టిలే అని తరువాత తెలుసుకున్నాననుకోండి. నాలో ఏ లిడి కృత మైన శక్తుల్ని అతి చాకచక్యంతో గ్రహించి బైటికి తెచ్చి అందులో ప్రావీణ్యం సంపాదించేలా చేశారు. నన్ను ఒక పరిధిలో ఉంచి బంధించలేదు. 'నీకెందుకులేమ్మా' 'ఎవరైనా చూస్తే ఏమనుకుంటారు' 'నీకు బావుండదు' 'నీవు రావద్దు' 'అక్కడికి నీవు వెళ్ళ కూడదు' 'నిన్ను చూచి నవ్వుతారేమి' ఇటువంటి అంక్షలు విధించి నాలో సంకోచబీజాన్ని నాటి నాపై

తెలుగువారి పేరెన్నికగన్న పచ్చళ్ళు ఆహా!! భలే రుచి బిందు పచ్చళ్ళు

మీరు కోరే పలుకర్లాల్లో
మామిడికాయ, నిమ్మకాయ,
అల్లం, గోంగూర, పండుమిరప,
చొమేటూ, ఉసిరికాయ

FOR DEALERSHIP &
BULK SUPPLIES
PLEASE CONTACT

BINDU COTTAGE
INDUSTRIES,

21-7-18, HANUMAN TEMPLE STR.
MUTYALAMPADU,
VIJAYAWADA.520 011

తోణకవి స్వప్నం

నాకు జాలి కల్గేలా చేయలేదు. 'అట్లా తెయ్యారీ' అట్లా ముందంజ వేయాలి అని ప్రోత్సహించారు. నా మానసిక ఎదుగుదల అతి ఆరోగ్యకరంగా ఉన్నది. నన్ను గూర్చి నేను ఆలోచించుకోవడానికి వ్యవధి లేకుండా చేశారు. చదువు, ఆ తరువాత సంగీతం - ఆ తరువాత గిటారు వాయిదలంతో అంపిపోయే దాన్ని. అట్లా అని వారో బాధ, ఆశాంతి, మానసికంగా కృంగిపోవటం వంటివి లేకపోలేదు. నేను అతి మామూలు స్త్రీని. ఒక్క సంవత్సరం గడిచేకొంది నా సరిస్థితిని అర్థం చేసుకుని తొలగిరి ఆలోచించగల మానసిక ప్రవృత్తిని ఇలవర్చుకున్నాను. వికలాంగుల కన్నా అధృష్ట వంతులాల్ని. భగవంతుడు నన్ను ఈ అమ్మా నాన్నల చేతిలో పెట్టాడు. ఇప్పుడు చెప్పండి నన్ను తీసుకుని వెళ్ళి మీ ఇంట్లో పెట్టేసి అంతటితో మీ బాధ్యత తీరిపోయినట్లు వ్యవహరిస్తే నేను భరించగలనా?"

మాధవ్ మాట్లాడలేదు.

అమల అతి మెల్లగా అడిగింది "అపలు మీరు వింటున్నారా?"

"వింటున్నాను. మీరు చాలా దూరం ఆలోచిస్తున్నారు."

"ఔను. మీరు ఆలోచించలేదు. తొలికట్టుటం తరువాత ఫుల్స్టిప్ పెట్టారు- ఆ తరువాత నన్ను మీ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాక ఫుల్స్టిప్ పెట్టారు. అంటే ఆ తరువాత నా విషయంలో బాధ్యత తీసుకోవటంగాని, జోక్యం కల్గించుకోవటంగాని, ఏదీ చేయరన్నమాట!"

"మీరు సారవడుతున్నారు. ఉమ్మడి కుటుంబంలో అమ్మా, నాన్నల ఇద్దరినీ ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. వారి మాట వివాలి. నేను వారికి ఏదీ యిడనై ఉండాలి. నా బాధ్యత వారిదే కనుక మీ బాధ్యత వారు స్వీకరిస్తారు."

"ఔను. సాధారణ కుటుంబాలలో ఇలాగే జరుగుతుంది. మా అక్కయ్య బాధ్యత అంతా వాళ్ళ అత్తమామగార్లదే. వాళ్ళకు అక్క అంటే ఎంతో ఇష్టం. ప్రేమతో చూచుకుంటారు. అట్లా అని మా బావ అక్కయ్య పూసే తనది కానట్లుండలే! ఆమె తన వ్యవసాయం అనుకోవటమే కాకుండా - ఆమె పలహాలు తీసుకుంటారు. వాళ్ళకు కూడ ఎన్నో సమస్యలుంటాయి."

ఆమె మాట్లాడే తీరు అతడి ఆలోచనలకు పడుచుపెట్టింది. ఎంత మున్పితంగా చెబుతోంది! తనకు తెలుసు... వాళ్ళ బావగారు వాళ్ళకు చాల పెద్ద అటో వర్క్ షాప్ ఉన్నదని. కొన్ని స్పెర్షిఫిక్ లను విదేశాలనుండి దిగుమతి చేసుకోవడానికి రై పెన్స్ ఉంది. వీళ్ళకు వాళ్ళ సరితూగ గలరు. అటువంటి ఇంట్లో ఆ విధమైనట్లు అత్త, మామ, భర్త, కోడలు వట్ట ప్రవర్తిస్తుంటే - ఎందులోను పోయిపోవడానికి కూడా ఒక్క విషయంలేని మీ ఇంట్లో నన్ను వాళ్ళువద్ద ఒంటరిగా వదిలేసి మీరు దూరంగా బాధ్యత తీరిపోయినట్లు ఉంటారా? అని అడుగుతోంది - నిజమే... తను అలాగే అనుకున్నాడు. పెళ్ళియ్యాక ఆమెను తెచ్చి ఇంట్లో వదిలేస్తాడు. పడి ఉంటుంది. అమ్మా నాన్న డబ్బు

పంటి జబ్బులకి చిట్కా!

రోజూ చిటికెడు సోడాఉప్పుతో పళ్ళు తోముకుంటే పంటి వ్యాధులను అరికట్టవచ్చు. ఇటీవలి కాలంలో పూర్తిగా మరిచిపోయిన పచ్చటికీ, పూర్వం సోడాఉప్పును పళ్ళపొడిగా ఉపయోగించేవారు. దంత వ్యాధుల నివారణకు సోడాఉప్పు ఉపయోగం గురించి ప్రస్తుతం శాస్త్రీయ ఆధారాలు కూడా లభించాయి.

1978 రోజే అమెరికాలోని నేషనల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హెల్త్ పరిశోధకులు 25 తవ్యాధులను అరికట్టడంలో సోడాఉప్పు, సాధారణ ఉప్పు ఉపయోగపడగలవని ప్రకటించారు.

ఇటీవలి కాలంలో కాలిఫోర్నియా విశ్వవిద్యాలయం శాస్త్రజ్ఞులు నోటిలో ఏర్పడే బాక్టీరియా పై సోడాఉప్పు (సోడియం క్లోరైడ్), ఎప్పంసాల్ట్ (మెగ్నీసియం సల్ఫేట్), సాధారణ ఉప్పు (సోడియం క్లోరైడ్)ల ప్రభావాన్ని పరీక్షించారు.

తక్కువ సాంద్రతలో సోడా ఉప్పు, మిగిలిన రెండు లవణాల కంటే బాక్టీరియాను మరింత చురుగ్గా నిరోధిస్తున్నట్లు కనుగొన్నారు.

వ్యవహారాలు చూచుకుంటారు. తనవాళ్ళంతా పైకి వస్తారు, సుఖిస్తారు. తను ఆమె నుండి దూరంగా అతి దూరంగా ఉండిపోతాడు. అది తన తప్పకాదు. కురూపిగా ఉండి తనను పెళ్ళాడిన ఆమెది-దబ్బిచ్చి తనను కొన్న మామగారిది - అని కసిగా అనుకునే వాడు... కాని... ఈమె... అందరిలాంటిదికాదు. ఆమె సునిశిత పరిశీలన - సంస్కారవంతమైన మాటలు - దానికంటే లేకుండా సూటిగా ప్రశ్నించే తీరు... ముఖ్యంగా తన ఆలోచనల్ని పసిగట్టి ఒక్కో విషయాన్ని బైటికి లాగుతున్న చాకచక్యం అతడిలోని జడత్యాన్ని, దూరంగా పారిపోవాలన్న కాంక్షను పారద్రోలాయి.

"పారి... నేను ఆలోచించలేదు" నేరస్థుడిలా అన్నాడు.

"ఫరవాలేదు. ఒప్పుకున్నారు... మరి అట్లా అయితే దయచేసి ఆలోచించండి. ఇంతకాలం మీరు ఒక కోణంలో ఆలోచించారు. మిమ్మల్ని కేంద్రంగా పెట్టుకున్నారు. 'ఈ పెళ్ళివల్ల ప్రతి ఒక్కరు లాభం పొందుతారు, నేను తప్ప. నా భవిష్యత్తు, నా ఆనందం - నా బంగారు కలలు అన్నీ అగ్నిపాత్రై పోయాయి. నా వెలుగులో అందరూ ఆనందంగా ఉండాలి - నేను కరిగి నశించిపోయినా ఫరవాలేదు' అన్న ఆలోచనతో ఉన్నారు. కాని నా కోణంలో ఆలోచించండి... నాకు జ్ఞానం వచ్చినప్పటినుండి ఈ జీవితంతో అవినయంగా పోరాడుతూనే ఉన్నాను. ఈ పోరాటంలో గెలుపు వాడే అవుతుందన్న విశ్వాసం నాకుండేది. నా కంటం మధురంగా పల్కాలని పాధన చేశాను, నా వాయిద్యం నా చేతిలో అత్యద్భుత శబ్ద తరంగాల్ని సృష్టించాలని కృషి చేశాను. నా 26- అంధునిత్రవారసత్వం 28-1-83

హాటో అందమైన ఆకులు, లతలు, తీగలు, పూవులు రూపుదిద్దుకుంటున్నాయి. ఈ సాపేక్షానికి కారణం నా కృషి. అంతేకాదు అవి జడపదార్థాలు. నా ఇష్టాన్ని వ్యతిరేకించే కత్తి, నా మంచి పరిపోషణను కాంక్ష వాటికి లేవు. వాటికి పృథ్వీ లేదు. మన పృథ్వీయ నున్నతమైన గుణాలకు నిలయం. కనుక మీరు ఆలోచించండి..."

మాధవ్ కళ్ళు మూసుకుని వింటున్నాడు. ఆత్మశ్రద్ధగా తిలకిస్తున్నాడు. ఆమె మాటల్లోని యదార్థానికి - తన సిగ్గుపడ్డాకూడ.

ఆమె కొంతసేపు మౌనంగా ఉండిపోయి తరువాత అంది "ఆలోచిస్తారా?"

మాధవ్ కళ్ళు తెరిచి నితారుణ కూర్చున్నాడు "ఆలోచిస్తాను. తప్పక ఆలోచిస్తాను... అన్నట్లు మీకు సంగతులతో ప్రవేశం ఉందా?"

అతడి కంఠంలో ఆతత - ఆమెకు విరువవచ్చు పుట్టింది. ఆ అతివివేలుగుతో ఆమె మందహాసం చేస్తోంది అతడికి తెలియదు.

"ఓను. ఏదో కొద్దిగా పాడతాను."

"ఇప్పుడు ఒక పాట పాడతారా?"

"ఈమాట. నాన్న అమ్మ వచ్చే వేళైంది. మిమ్మల్ని చూచి ఏమీ అనుకోరుగాని భోజనం చేసి వెళ్ళమంటారు. మీరు నిరాకరించలేరు. ఉన్నంతసేపు నా మాటల్ని మననంచేస్తూ పరధ్యానంగా ఉంటారు. మీరు బయలుదేరితే మంచిది... ఎల్లండి వస్తారు కదూ?... అనలు విషయం మీకు చెప్పాలి. ఇది తరువాత చూడండి" అని ఒక కవరు చేతిలో ఉంచింది.

ఆమె లేచి కాస్త అవతలగా వెళ్ళి "లక్ష్మీ" అని పిలిచింది.

■ పిల్ల రాగానే ఏదో చెప్పి పంపింది.

"రండి..." ఆమె వెళ్ళి నేసింది. ఆమె వెనకాలగా నడుస్తున్నాడు. అమల ఒక్కో గది దాటుతూ ముందు నడుస్తోంది. "మరో విషయం. డబ్బుతో అత్యంత ముఖ్యమైన అవసరాలిని తీర్చుకోవాలి - ఆర్థిక ఇబ్బందులనుండి విముక్తి పొందాలి... కాని... పైపై మెరుగుల కోసం,

బట్టరిల కోసం ఆరాటపడటం మిథ్యస్థితి రాలేదనుకుంటాను."

"లేదు. ఏం... కాలావ్వారా?"

"మీరే ఇంట్లో అడగండి. డబ్బు విషయం పట్టవట్లుండకండి. స్నేహితు..." వేడికోలుగా అంది.

బైటికొచ్చారు. కాదు అగి ఉంది. (డ్రైవర్ దోర్ తీసి పట్టుకున్నాడు. "వెళ్ళాస్తాను. ఎల్లండి వస్తాను" అని కారెక్కాడు.

కలుపు మూసి (డ్రైవర్ తన సీట్లోకి వెళ్ళున్నాడు. ఆమె పై మెట్టుమీదనే నుంచుని ఉంది. మాధవ్ తల ఎత్తాడు. ఆమె అప్పడే వెనుదిరిగింది. కాని ఆ క్షణంలో ఆమె కళ్ళలో మెరిసిన కన్నీటి పాతమ అతడు గమనించకపోలేదు. భారభరిత పృథ్వీయతో వెనక్కి వారి "బిరకత్తుపుర పై. యం.పి.సి. దగ్గర దింపు" అన్నాడు.

కుషన్మీద చేరబడి గజగజ కవర్ చింపాడు.

చిన్న కాగితం ... దానిమీద ఇలా రాసివుంది.

"మీ కుటుంబం ప్లస్ డబ్బు. వీరిమండి మీరు పై నన్. ఇదంతా కలిపే సున్నా... అంటే నేను.

మీ కుటుంబం + డబ్బు - మీరు = 0.

ఈ సున్నాను మన భారతీయులు కనిపెట్టారు.

ఆ సున్నాలాగున నేను ఉండలేను..."

దాన్ని పడే పడే చదివి కేబుల్ పెట్టుకున్నాడు.

ఎంత వృష్టంగా చెప్పింది.

అప్పు అల్లాగే ఉండాలను కున్నాడు.

వెనక్కి జేరబడి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

సున్నా... ఒక్కటి కాదు ఎన్నో సున్నాలు...

వలయాలుగ ఒకదాని వెంట ఒకటి తరుముకు మున్నాయి. చిన్న వలయం ఆ తరువాత గ్రాడ్యు

యల్గా పెద్దది ... ఎన్నో ... ఆ వలయాలు ఎక్కడి నుండి మున్నాయి! సుడిగుండం ... అది

తనలో తీసుకుపోతున్నాయి. తనను బంధించి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తున్నాయి. ఆ సుడిగుండంలో తను పడిపోతున్నాడు

(చేక్ కుదుపుకు మాధవ్ చుట్టుకున కళ్ళు తెరిచాడు. ఎందుకీ విధంగా భావ పడ్తున్నాడు !

ఈ పెళ్ళి వల్ల తను సుడిగుండంలో చిక్కుకు పోయినట్లుగా అయిపోతాడేమో -

ఆమెను తను లెక్కచేయదు - అందుకని మిగతావారు నిర్లక్ష్యం చేస్తారు - డబ్బు వాళ్ళ చేతిలో ఉంటుంది ... తను కూడ సున్నాలాగున అయిపోతాడు. ఒకనాడు ఈ త్యాగానికి 'విలువ ఉండదు, తనకు ఏదీ మిగలదు తను ఒక అనామకుడుగా మిగిలిపోతాడు.

ఉహా ... అల్లా కాకూడదు.

తను మూడే రాత్రిగా ఇకపై ఉండకూడదు ఈ పెళ్ళి ఏ పరిస్థితులలోనూ తప్పిపోనవ్వదు దీని వలన తను అనందంగా సుఖంగా ఉండటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. దీనికి కారకురాలైన ఆమెను మాన్యగృహంలో ఒదల కూడదు.

తను ఎందుకు విరాగిలా తలంచాడు? మరో వ్యక్తిని తన భాగస్వామిగా పదిమంది ఎదుట స్వీకరించి ఆమెను తెచ్చి తనిబట్టే పరియ్యాలను కున్నాడు. ఆమె చూడటం- సరదాగా తిరగటం- అనలు ఆమెను తన అర్థాంగికా విలువకొనబట్టి- ఏదీకూడ క్రమవద్ద తిరిగే మామూలు మగవాడిగా తను ఆలోచించలేదు.

చిన్న సంఘటన ఉపాించుకున్నాడు. "సినిమాకు వెళ్దాం" అని చెల్లి అంటుంది. అంతా తయారవుతారు. "నువ్వెందుకు నువ్వు మాధవ్ వెళ్ళండి" అంటుంది తల్లి.

"అన్నయ్య అనలు తీసుకెళ్ళడం- వదినతో వెళ్ళటం సిగ్గు" అంటుంది చిన్న చెల్లి- "నీకు సినిమా తక్కువైందా?" అంటాడు తను !

ఎంత మోహం !

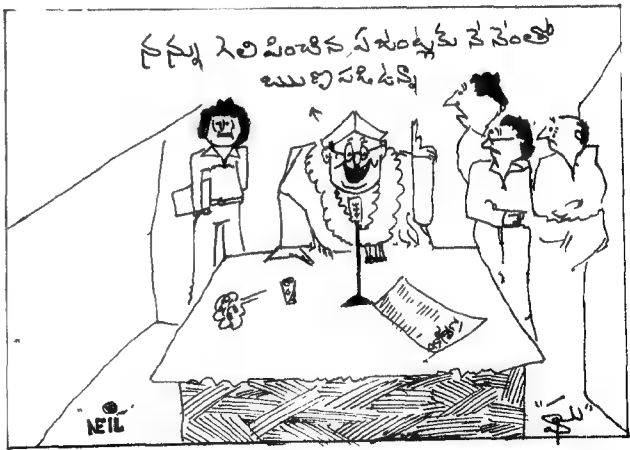
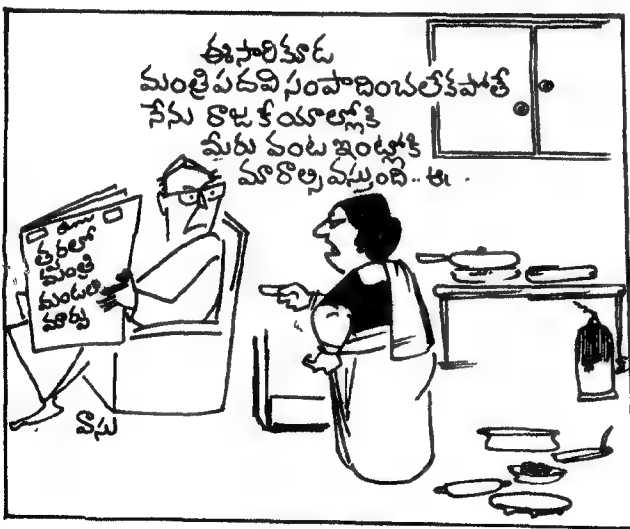
అలాగే- ఒకవేళ అమల చక్కటి చీర కట్టుకుంటే "నీకిది భాగలేదు వదినా" అంటే చాడదా?

"చందమామకు మచ్చ ఉన్నట్లు వదినకు మచ్చ..."

"మచ్చ ఉన్నా చందమామకు అందం ఉంది కాని..."

అంతా మౌనం నవ్వుతున్నారు.

(ఇంకా ఉంది)

సంతానం లేనివారు సంతానం

పొందుటకు - సంప్రదించండి

ప్రముఖ సంతానం ఓ ఫ్యామిలీ
కన్సల్టంట్స్ సెక్షన్
డాక్టర్లు శ్రీమతి అండ్ శ్రీ
చాగంటి రంగయ్య చౌదరి

ఒక కుటుంబమునకు ఒకే బిడ్డ దాక్షిణ్య
వౌదరి వినాదమునకు చేయూతనిచ్చి మన
దేశం క్షేమమును, మీ కుటుంబ క్షేమమును
కోరి చిన్న కుటుంబముగా ఆయాసపుటకు
మరియు జీవితంలో అసలు సంతానరాదని
విశ్వసించియున్న అనేకలు డాక్టర్ చౌదరి
గారి వైద్య నిపుణతతో దేవుని కృపతో
సంతానవంతులై వ అనేకమందిసాక్ష్యములు
కలవు. మీకు సంతానము కల్గవలెనవరకు
ఉచితంగా మందులు ఇవ్వబడును, తదుపరి
మీరు చార్జీ చెల్లించే ఈ గ్యారంటీ వైద్య
మునుపొందండి. సంతానమతులు అవండి.
శ్రీ పురుషులలో రోపించిన యవ్వనశక్తిని
తిరిగి పొందుటకు మరియు ఏ కారణము
వల్లవయసు నిహిస్తు ఆగియున్న శ్రీలక్ష్మి
డి అండ్ ఏ ఆవరేషన్తో నిమిత్తం
లేకుండా సుఖవంతమైన గర్భస్రావము
(ఎబార్షన్) కొరకు మరియు నిరోధ లావు
ఆవరేషన్కు భయపడుచానికి వాటిలో
నిమిత్తం లేకుండా ఒకే బిడ్డతో పుంటూ
తిరిగి మీ కోరిక ప్రకారమే బిడ్డనుపొందే
ఈ చక్కని అవకాశము కొరకు సంప్ర
దించండి.

కనసలేషన్ ఏజెంట్లు : డి. 25
ప్రతిరోజు ఉదయము 8 గంటల నుండి
రాత్రి 8 గంటలవరకు జీపిఎస్ నర్సింగ్
హోమ్, పోస్టా నెం. 1, పోస్టాఫీసు
ఎదురుగా, హనుమాన్ అంక్షన్, పుగోలి
జిల్లా (A. P.) (హనుమాన్ అంక్షన్
వచ్చుటకు విజయవాడ. ఏలూరు. గుడి
బాడ, మాజీపీఠం నుండి ప్రతి అర్ధ
గంటకు ఒకసారి కలదు.)

డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

ఆర్. జె. ఆర్. - హైదరాబాదు

నా వయస్సు 25 సం॥లు. రెండు నెలల
క్రితం ఒక స్త్రీని కలిశాను. తర్వాత పది రోజులకి
అంగం చివర చిన్న పాక్కులు కనిపించాయి. నాకు
ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు. ఈ పాక్కులు కొన్ని
కేప్పులు వాడినా తగ్గలేదు.

★ రోగ నిర్ధారణ చేయకుండా కేప్పుల్లో
వాడినంత మూత్రాన రోగం నయమయ్యే అవకాశం
లేదు. అయిదు రకాలైన సుఖరోగాలు ప్రస్తుతం
మన ప్రాంతాలలో ప్రబలి ఉన్నాయి. పాక్కులనుంచి
కారే 'రస' వంటి వద్రాల్ని పరిశీలించి రోగ
నిర్ధారణ జరుగుతుంది. రోగానికి తగిన మందులు
వాడవలసి ఉంటుంది.

వై. వి. కె. - పిత్తింద్రాబాద్

నా వయస్సు 20 సంవత్సరములు. నాకు
రెండు సంవత్సరముల క్రితం 'పిమోసిస్' వచ్చినది.
మూత్ర ద్వారం దిగుసుకుపోయినది. 'పిమోసిస్'కి
సర్కిమేషన్ ఆపరేషన్ తప్ప గత్యంతరం లేదా?

★ పెమోసిస్కి సర్కిమేషన్ ఒక్కటే
మార్గము.

జి. వి. - మార్కాపురం

నాకు 'సలి' వచ్చింది. అంటే మాట్లాడే
టప్పుడు మొదటి పదములోని అక్షరమును రెండు,
మూడుసార్లు అనను. మామూలుగానే మాట్లాడ
తాను. కాని ర, ల అను అక్షరములను 'య'గా
పలుకుతాను. మాటలు స్పష్టంగా వచ్చుటకు
ఏమైనా ఆపరేషన్ చేయించుకోవచ్చునా?

★ మాటలు స్పష్టంగా రావటానికి శస్త్ర
చికిత్స ఏమీ లేదు. స్పేర్ తెరపీ ఒక దానివల్ల చాలా
మటుకు సాధ్యం అవుతుంది. అల్ ఇండియా
ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ స్పీచ్ అండ్ హియరింగ్
మైసూరులో ఉంది. అక్కడ స్పీచ్ థెరపిస్టులు
ఉంటారు. మీరు వారి సహాయం పొందడం మంచిది.

పి. ఆర్. కె. ఆర్. - విజయవల్లం

నా వయస్సు 24 సంవత్సరాలు. నాకు పది
సంవత్సరాలుగా పాస్త ప్రయోగం అలవాటువున్నది.
అందువలన నా సంతాన యోగ్యత దెబ్బతింటుందా?

★ పాస్త ప్రయోగానికి సంతాన యోగ్యతకి
సంబంధం లేదు.

టి. ఎల్. ఎ - హైదరాబాద్

నాకు 34 సంవత్సరములు. నాకు 12
సంవత్సరముల వయస్సు నుండి కుడిచేతిలో చీము
కారుతుంది. ఇప్పటివరకు ఎందరో సైన్సెస్టులకు
మాపించాను కాని గుణము కన్పించలేదు. చెవిలో
ఎవ్వడూ దూది పెట్టాల్సి వుంటుంది. చీము చెడు
వాసనగా వుంటుంది. చెవు కొద్దిగా తక్కువ చిన
బడుతుంది.

★ దీనిని క్రానిక్ నఫ్థరేటిస్ ఆ టైటిస్
మిడియా అని అంటారు.

ఈ చీమును లేబోరేటరీలో పరీక్ష చేయించ
వలసి ఉంటుంది కల్చర్ అండ్ సెన్సిటివిటీ పరీక్ష
చేయించటం వల్ల ఏ మందుకి క్రిములు లొంగు
తాయో తెలుస్తుంది. ఆ మందుని చెవులలోను,
ఇంజక్షన్ ద్వారాను వాడటంవల్ల రోగం తగ్గే అవ
కాశం ఉంటుంది.

డి. వి. ఎస్. ఎమ్ - అమలాపురం

నా వయస్సు 24 సంవత్సరములు. నాకు
కంఠములో 3 నెలల నుండి నెప్పిగా వున్నది.
మందులు వాడినా తాత్కాలికముగా నెప్పి తగ్గి మరల
నెప్పి వస్తున్నది. ఒక డాక్టరుకి చూపిస్తే ట్రాన్సిల్
సెప్టిక్ అయినవి అన్నాడు. ఇది మందులతో తగ్గు
తుందా? ఆపరేషన్ చేయించుకోవాలా? ఏటికి
కేస్త్రీకు ఏమైనా సంబంధము వున్నదా?

★ సెప్టిక్ ట్రాన్సిల్ యాంటీబయాటిక్
మందులవాడకంవల్ల తాత్కాలికంగా మామూలు పరి
స్థితికి వస్తాయి. కానీ అలా తరచూ జరుగుతుంటే
శస్త్రచికిత్స ద్వారావాటిని తీసేయవలసి వుంటుంది.
సెప్టిక్ ట్రాన్సిల్ టన్క్ కేస్త్రీకి సంబంధం లేదు.

ఎస్ - డి. తిరుపతి

నా వయస్సు 21 సం॥లు. నేను మెచూర్
అయి 6 సం॥లు అవుతున్నది. అప్పటినుంచి మొహా
మంతా విసరితంగా మొటిమలు వస్తున్నాయి. ఒకటి
పోతే ఒకటి వస్తున్నది. ఇది నిమిచేస్తే పోతాయా?

★ స్త్రీలలో 16వ సం॥ నుంచి మొటిమలు
రావటం సహజం. ఏటికిగాను ప్రత్యేక చికిత్స అనవ
సరం అనే చెప్పవలసి ఉంది. ఏటిని పిండటం గానీ,
మూడులతో గుచ్చటగానీ చేయకూడదు. సై
ఫురాకా ప్రగ్నలూట్ ఆయింట్ మెంట్ వాడితే
కొంత మెరుగుదల కనిపిస్తుంది. వయస్సు పెరిగితే
కొద్ది కొత్త మొటిమలు రావటం తగ్గుతుంది.

జైనని జన్మభూమి స్వర్గంకంటేకూడా గొప్పవి(ట).
పుడుతూనే తల్లిని కోల్పోయిన దురదృష్ట
వంతుణ్ణి నేను. స్కాలర్షిప్పు, ఉచితంగా పాస్టలు
భోజనమూ యిచ్చి నన్ను పెంచి పెద్దవాడిని చేసిన
ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమే నాకా జనని జన్మభూమి
అనిపిస్తుంది. టెక్నాస్... కాలిఫోర్నియాలో
రకరకాల ఉద్యోగాలు చేసి— ఐదేళ్ళ క్రితం
న్యూయార్క్ వచ్చి— ప్రాప్రెసర్ గా స్థిరపడ్డాను.
నవ్వింతవాడిని చేసింది ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమే.

భారతదేశంలో నాకు నిజమయిన బంధువు
లేవరూ లేరు. ఒకే ఒక్క మిత్రుడు— విశ్వం
ఉన్నాడు. ఇద్దరమూ కలిసి చదువుకున్నాం. రిసెర్చి
పూర్తయి— నేను అమెరికా వచ్చేసేవరకూ అతను
నేనూ ఒకరి కొకరం ప్రాణంలా మెలిగాం. గంగోపు
పాలు గరిటడైనను చాలన్నట్లు నిజమయిన
స్నేహితుడు ఒక్కడు చాలడా?

న్యూయార్క్— ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి చెందిన
నగరం. నాకిక్కడ గొప్పవారిలో పరిచయాలున్నాయి.
అయినా— పదిహేనేళ్ళ కిందట మనలిన నా విశ్వ
విద్యాలయాన్నొక్కసారి కళ్యాణాచార్యులను, మిత్రుడు
విశ్వం నాలుగు రోజులు సరదాగా గడిపిరావాలని
మనసు కొట్టుకోడం ప్రారంభించింది. అమ్మని
చూడాలని, అమ్మయ్యడైన స్నేహితుడితో సరదాగా

కాలక్షేపం చేయాలని ఎవరుమాత్రం ఉప్పెళ్ళారరు?
మేలుకున్నా... పడుకున్నా... ఆ రోజుల జ్ఞాపకాలే.

అదృష్టవశాత్తూ— అనుకోకుండా అవకాశం
లభించింది. విశ్వానికి కేబులుపంపి—విమానంఎక్కాను.
అమ్మలాటి ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయాన్ని చూడబోతున్న
అనందం... స్నేహితుడు విశ్వంతో సరదాగా గడప
వచ్చున్న సంతోషం... పదిహేనేళ్ళ కిందట మనలిన
వారావరణపు జ్ఞాపకాలు ... ఇప్పుడా పరిపాలనలా
ఉంటాయో అన్న ఆత్రత ... మనసు ఉద్యోగ్గుత
చెందుతూ విడవట్టలేదు. విమానం మేఘాలలో
ఎగురుతూంటే—నా మనసు యింకా ఎత్తుల్లో

ఎక్కడెక్కడో విహరించసాగింది. అనుభూతులు
అమూల్యమైనవి.

ఏరోడోవోకి వచ్చాడు విశ్వం. ఒకరినొకరం
చూస్తూనే పోలుకున్నాం. నిజమయిన స్నేహాలు—
పరివరాలలా—ఎండకి మంచులా కాలానికి కరిగి
పోవు. ఒక్కసారి యిద్దరమూ ఆస్థాయంగా కౌగి
లింసుకున్నాం. అతనికళ్ళలోనూ అద్భుత వచ్చిం
దనే నా నమ్మకం.

“అవతల— కారుంది. పడ...” నా చేయి
పట్టుకు నడిపించాడు విశ్వం. ఇద్దరమూ కారులో
కూర్చున్నాం. కారు—ఘరివేపు పరుగులీస్తూంది.
వారేరుప్పేషన్...అల్లిపురం జంక్షన్ ... సరస్వతీ
ఫియేటర్...

“స్టాగ్ పోసి...” నాకు బాగా తెలిసిన పరిస
రాలు ప్రారంభమయ్యాయి. విశా లం గా మారిన
ఆ రోడ్డు ..అటూ యిటూ కొత్తగావెలినకొట్టు..
పాతరోజులతో పోలికలు...చిత్రంగా ఉంది.

‘కోస్టల్ బ్యాటరీ మీంచి పోదాం... సముద్ర
తీరం వక్కా...”

ఆ సముద్రం ఎంత అందంగాఉంది. అప్పుడొక్కడ
యింత మంచిరోడ్డులేదు. కాని ... “బీచ్ తగ్గి
పోయిందే?” అడిగాను.

“సముద్రం పొంగి ఊరిమీద కురుకుతూంటే .
అడ్డం వేళారు...”

రామకృష్ణమిషన్ దగ్గర “మలుపు తీసుకుని
ఎత్తు ఎక్కసాగింది కారు.

కారు విండోలోంచి ఆత్రంగా చిన్నపిల్లవాడిలా
బయటకు చూస్తున్నాను.

పిరిపురం జంక్షన్...

“ఈ రోడ్డు బాగుంది కానీ...అప్పుడు రోడ్డు
వక్కా ఎర్రపూలతీగలు దట్టంగా అల్లుకునిఉండేవి.”
విశ్వం నవ్వి ఊరుకున్నాడు. నా మనసుగ్రహించి

కాబోలు నమ్మా, నా ఆలోచనలని భంగపరచడంలేదు. కారు—యూనివర్సిటీ పీరియాలోకి వచ్చేసరికి నేను వివశత్యమే చెందాను వివరంవరే అనుభూతి అది. కాకాగింది అతని క్యార్టర్స్ ముందు. అతని శ్రీమతి అచ్చనింది, మేము దిగి యింటికి ఆడుగు పెడుతుంటే

“అనిసోయి ఉంటావు. వేడినీళ్ల స్నానం చేసిరా ...”

నిజమే. ప్రయాణంలో అసౌకర్యం వల్ల కాదు కానీ ఆలోచనలవల్ల నిద్రపట్టలేదు అనందం ఎక్కువయినా మనిషికి నిద్రరాదు కాబోలు.

స్నానం భోజనం.. ఇట్టే నిద్రపట్టేసింది— గాఢంగా తెలివొచ్చేసరికి... గాజు కిటికీలలోంచి గదిలోకి ఎండ పడుతోంది తమాషాగా. లేచివెళ్లి కిటికీ దగ్గర నిలుచున్నాను.

అందమయిన, అద్భుతమయిన దృశ్యం.

అనందంతో ఆత్రుతతో .. గుండెలు భారమై ...

యూనివర్సిటీ బిల్డింగులు . అవి.. హాస్టల్ బ్లాక్స్... ఆ వెనుక సీలంగా పరచుకున్న సముద్రం.. ఎంత అందమయిన పరిసరాలో నెలకొంది ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం ! . ఇంత చక్కని బ్యాక్ గ్రౌండ్ ఏ యూనివర్సిటీకి అభిస్తుంది? కొండమీద ... సముద్రం వచ్చిన ...

“లేచావా! .. ముఖం కడుక్కురా. టీ తీసుకుందాం.”

“నువ్వెంత అదృష్టవంతుడివి! నీకు నా అభినందనలు” ఉద్వేగంగా అన్నాను.

“ఎందుకవి?”

“ఇద్దరమూ యిక్కడే చదువుకున్నాం సువిశ్వశ్శి ఉద్యోగం చేస్తున్నావు నేనేమో యీ అందమయిన పరిసరాలు వొదిలి - పరదేశం పోవసిన వచ్చింది.”

“ఇది ఓ అదృష్టమేనా? చక్కగా ఫినిష్ లో ఉంటున్నావు! అదృష్టవంతుల మీది. ఇక్కడే ముంది?” టీపాయి పట్టించుకు వొస్తున్న మరేం అంది. ఆమె మాటలకు తెల్లబోయాను. ఇక్కడేమీ లేదా?

“దురపు కొండలు...” అన్నాను పేలవగా నవ్వుతూ.

ఆ రోజులు వేరు

“ఓను. దూరపు కొండలు..” అందామె కూడా నవ్వుతూ.

ఆమె ఉద్వేగం నా కర్ణమైంది. నాకు మరక వేశాననుకుందికానీ... అమ్మ వాడిలాటి ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం కంటే అమెరికాలో హాయిగా ఉంటుందంటే - నేను మౌనంగా అంగీకరించలేను నాగరికత మితిమీరితే సుఖాలకంటే దుఃఖాలే ఎక్కువ. అనుభవిస్తే తప్ప అంగీకరించలేరది.

“విద్యార్థిగా గడిపిన విశ్వవిద్యాలయంలో అధ్యాపకుడు కావడం - తక్కువ అదృష్టమనుకోను” అన్నాను విశ్వం చేపు చూస్తూ.

అతను - నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో బాధ ఉంది! ముఖం కడుక్కుని గదిలోకి వచ్చేసరికి - టీపాయిమీద టీ పాల్, కప్పులూ వగైరాలు. ప్లేట్లలో...

మరేం నాకు ఆకాశం కలిగిస్తూంది.

“ఈ బ్రెడ్ టాస్టులు కాక - పెనెట్ లో, దోసెలో చేయలేకపోయా? మించిపోయింది లేదుకానీ - ఇంట్లో చేగోడిలులే పట్టండి.”

“అమెరికా నుంచి వచ్చి చేగోడిలు తింటారా!”

నవ్వాను. “నేనమెరికానుంచి ఆంధ్రదేశం వచ్చిందెందుకే తెలుసా? అవకాశా గాంగూర పచ్చడి తినాలని... ఆంధ్ర భాష వివరించాలని... అత్యుయలతో హాయిగా గడపాలని. మరేం! మీరు దయచేసి వాలో తెలుగులోనే మాట్లాడండి. నేను తెలుగు మరచిపోలేను, అమ్మలాటి ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయాన్ని మరచిపోలేను జీవితంలో. మాతృమూర్తి మాతృభాష - రెండింటి విలువ నాకు బాగానే తెలుసు”

ఆమె నిట్టూర్చింది. నవ్వు వింత పశువుని చూసినట్లు చూసింది.

“డిప్లర్ - ఏం తీసుకుంటారు?”

“రాత్రి - వంకాయ కూర, సాంబారు చేయండి. పెరుగు అన్నంలో అన్నం సంచు కుంటుంటే చాలా బాగుంటుంది.” - “చూడండి. నేను డిప్లర్ తీసుకోను. హాయిగా భోజనం చేస్తాను.”

ఆమె లోపలికి వెళ్లిపోయింది. ఇంకా - చాలా సాయంత్రం ఉంది.

“ఏమిటి కార్యక్రమం?” అడిగాడు విశ్వం “యూనివర్సిటీ పీరియా అంతా తిరుగుదాం మనం చదువుకున్న లెక్చర్ హాల్స్.. రేబోరేటరీలు డైనింగ్ హాలు హాస్టల్ రూమ్.. చూద్దాం విశ్వం! నీకు జ్ఞాపకం ఉంది కదూ, మనం అలోకవర్ణన బ్లాక్ లో ఇరవై నాలుగు గదిలో ఉండే వాళ్లం. ఓపిరా గది చూడాలి. ఆ గదిలో - గోడ మీద - మేకులో - మన యిద్దరి పేర్లు చెక్కేశాం గుర్తుందా?”

అతని ముఖం ఎందుకో ఒక్కసారి వివర్ణమైంది “వద్దు అవన్నీ చాలా మందిపోయాయి.”

“అందుకే. మారిన రూమునిచూస్తూంటే గుండెలో పాత జ్ఞాపకాలు మెదులుతూ ఆ రోజులు జ్ఞాపకం వస్తూ.. చిత్రమైన అనుభూతులు కలగవు?”

“ఈ విషయంలో నువ్వేమీ మారలేదు. నీ భావకత అప్పటికే యిప్పటికీ అలాగే ఉంది” నవ్వాడు “చాలా విషయాల్లోనే మారలేదు” నేనూ నవ్వేశాను. “నద-” అంటూ లేచాను

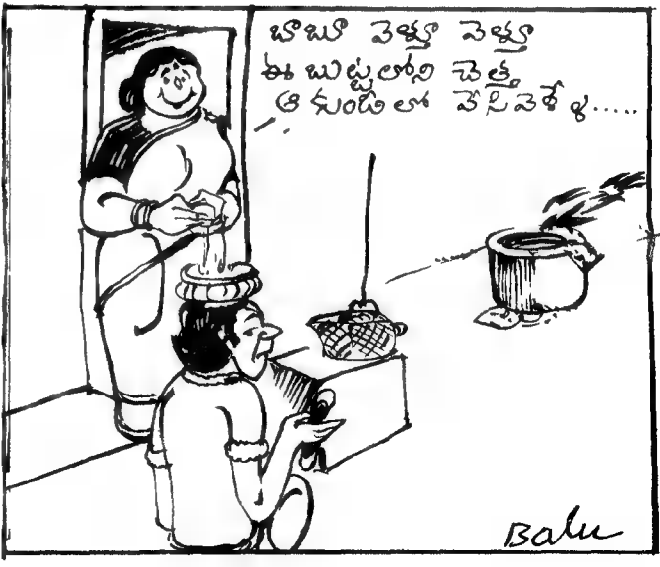
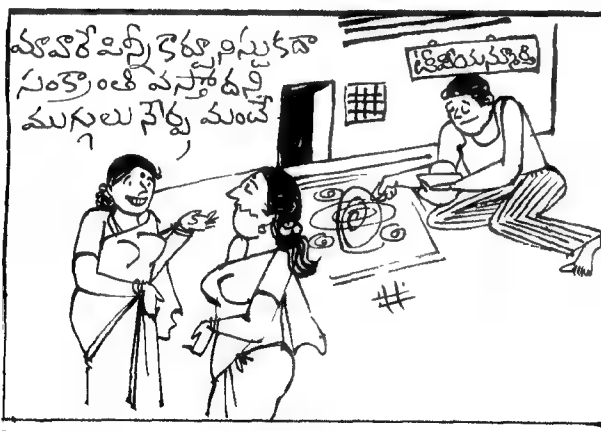
“సారి. కావాలంటే సువ్వు తిరిగిరా విజానికి - మానేస్తేనే మంచిది.”

“ఏమిటి నీ భయం? మరచిపోకు. మనమిప్పుడు ప్రాప్తవర్ణం. అప్పటిలా స్వాదెంట్లు కాము” పెద్దరికాన్ని గుర్తుచేశాను నవ్వుతూనే.

“అందుకే” అన్నాడు. నాకేమీ అర్థంకాలే దతని వైఖరి ఒకటి మౌనం సృష్టమైంది అతనికి నాలో అలా రావడం యిష్టంలేదెందుకో ఇంక అతన్ని ఒత్తిడేయ్యలేదు. ఒంటరిగానే బయలుదేరాను

ఈ పదహారేళ్లలోనూ ఎంతో మారిపోయింది యూనివర్సిటీ. కొత్త బిల్డింగులు ఎన్నో లెక్చర్ హాల్స్.. రేబోరేటరీలు అనేకమైన బ్లాక్స్. ఒక్కొక్కటి చూసుకుంటూ వెళ్తున్నాను. స్వాదెంట్లు నన్ను వింతగా చూస్తున్నారు నేను వారిని పట్టించుకోకుండా నా ధ్యాసలో ఉండి పోయాను పాత బిల్డింగులకి కొత్తపాటికి ఎక్కడా పోలికలు దొరకడంలేదు. ఎంత మార్పు వచ్చేసింది! గదులు మూసివున్నా - పై మంచే వాటిని చూస్తూ కారిడార్ లో నడుస్తున్నాను.

నేను చదువు నేర్చుకున్న లెక్చర్ హాల్స్ ఏవి? గుర్తించలేకపోతున్నానంటే సిగ్గు చేస్తూంది

Balu

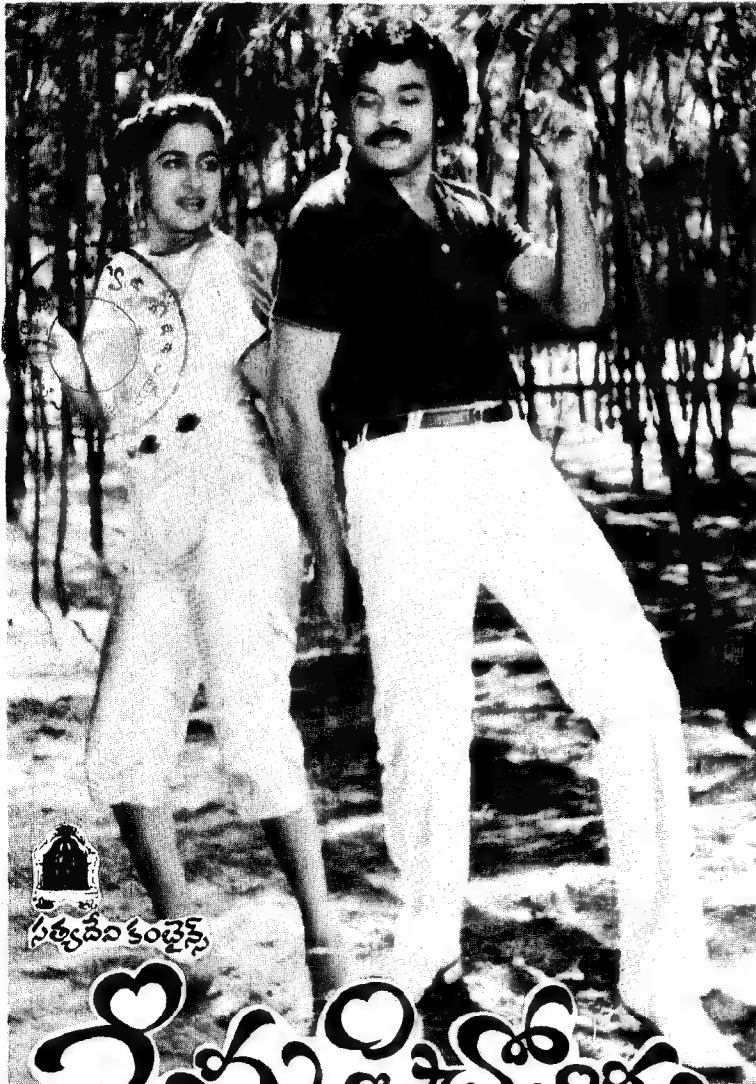

నీను పట్టి కట్టినట్లుగా, పాదాల కట్టలను బట్టి, ముచ్చట చెప్పి మనసును బంగారమును ముచ్చట ప్రలోభాలను వదిలిపెట్టాని, కళ్లారము దిగతాను తున్న బొత్తిక బంధాలను తెగతెంచుకొని, తీగ చీహవ ప్రపంచంలోకి దాడు తీయగోరే ప్రవృత్తి పొందె ఒక సర్వసాధనముభూతి - సావేజ్ అనుభూతి.

సావేజ్ అంటే ప్రపంచంలోకి
అన్వేషించే అనుభూతి
అత్యంత ప్రాచీనమైన అనుభూతి.

Willrich India Ltd.

యస్.పి.వెంకట్రామయ్య పర్యవేక్షణలో

సత్యదేవ కంట్రైన్స్

ప్రేమ పిచ్చి పంజరం

చిత్రకర్త
ఎ.కేదండరామరెడ్డి

నిర్మాతలు
ఎం.రమేష్, ఎస్.జయరామాశాస్త్రి

నైజిం: విక్రమ్ ఫిలిమ్స్, సి.డి.ఐ.వి.యం.సి.
నెల్లూరు: కళ్యాణ్ ఫిలిమ్స్, గుంటూరు: భవనో ఫిలిమ్స్

ఆ రోజులు నేరు

చినా- ఆకాశాతం చావడం లేదు. నేను పోయిపో
లేకపోయినా- అవయనా నన్ను పోయికుంటాయేమో?
ఎంత మారినా- తల్లి దిడ్డను తల్లిగ్గానే గుర్తు
పడుతుండే.

జ్ఞాపకాలను నెమరవేసుకుంటూ... సైన్స్
కాలేజీ అంతా కలియదిరిగినా వెలివడితా. ఆ
గదుల గోడలని ఆత్రంగా నిమిరాను. లాభలేటరీల
గోడలకు తల ఆన్చి ఆ స్వర్గ అనుభవించాను. నన్ను
పిచ్చివాడనుకున్నా సరే. నాకవి రాతి గోడల్లా కాక
అమ్మ వడిలాగే అనిపిస్తున్నాయి.

తప్పిపోయిన పిల్లవాడు తల్లిని వెదుక్కునే
టట్లు- నేను కూర్చుని చదువుకున్న లెక్చరర్ హాల్స్
కోసం వెదుక్కుంటున్నాను వెలిగి. విశ్వవిద్యాలయ
ఆవరణలోని గాలి నన్ను ఉత్తేజపరుస్తూంది.
నమ్మదంపించి వచ్చే ఆ చల్లని గాలి-నన్ను అమ్మ
లాగే చల్లగా తాకుతూంది. ఆ దిల్లింగులు...వరిస
రాలు...నానుట్టుకు నాకు యింట్లో తిరుగుతున్నట్లే
ఉంది. చాలా పెద్ద భవనంలో- అమ్మ ఏ గదిలో ఉందో
అని వెదుక్కుంటున్న పసివాడిని నేను. వాది మీకు
వైరిలా అనిపిస్తే- ఎవరి వైరి వారి కానందం. అంతే.

ఒక లెక్చరర్ హాలు...మూడెంట్స్ కూర్చునే బల్బు
మీద కూర్చున్నాను. నాకళ్ళు ఆర్డ్రీమయ్యాయి.
ఎంత అనుభూతి పూదయాన్ని వోణకినలాడించి
వొదిలింది. అంతలో - తారాలు నేనేందుకు
నాన్ మన్ వచ్చేశాడు.

నేనూ బయటకు వచ్చేసి - మళ్ళీ తిరగడం
మొదలుపెట్టాను. విద్యార్థులు విచ్చలవిడిగా తిరుగు
తున్నారు ! ప్రాప్తేనర్లు మచ్చుకయినా కనిపించడం
లేదు. మునుపు యిలాగకాదు. వేరదలాక విద్యార్థులు
గదులు వొదిలి బయటకు రావడానికి జంకివారు.

జ్ఞాపకాలలో మనసు బరువు గా ఉంది.
పూర్వదయం - అనుభూతులలో నిండిపోతుంది.
ఎందుకో...లభ్యలోకి నీళ్లు ఊరుతున్నాయి ఎంత
తుడుముకుంటున్నా. అలాగే అన్ని మానుకుంటూ...
వరద్యానంగా నడుస్తూ...

త్రుళ్లి పడ్డాను. చిలిపికెరటం నామీద నీరు
జల్లిపోయింది. ఆరే ! నేను నమ్మద్రువువాడికి వచ్చే
కానా ? ఏనాటి అలవాటు! అప్పడూ యింతే. విశ్వం,
నేనూ కలుర్లలోనో, చర్చలలోనో పడి - మాకు
తెలియకుండానే నమ్మదరిరానికి చేరుకునేవాళ్ళం.
ఈ ప్రదేశంలో నాకున్న అనుబంధం ... ఆనాటి
అనుబంధం ... ఎంత చిత్రంగా పునరావృతమైంది!
అమెరికా బీచ్ లోనూ ... నయా గ రా
జరిపితం దగ్గరా- నా కెప్పడూ యిక్కడ లభించి
నంత హాయి లభించనేలేదు విజంగా !

మళ్ళీ ... ఆ రోజులు ... జ్ఞాపకాలు ...
మనసు ఎక్కడో తేలిపోతుంది.

ఒక్కసారి త్రుళ్లి పడ్డాను. గిటార్ ధ్వని
అటుచూశాను.

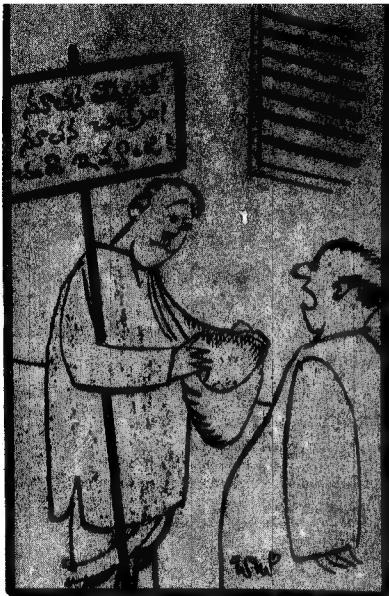
వెన్నెలో ... వెన్నెలెప్పుడు వచ్చేసింది చెప్పా
పెట్టుకుందా ?

వెన్నెలో...చిన్నగుంపు. సంగీతమూ, నృత్యమూ.
వాళ్ళ దాదాపు దిగంబరంగా ఉన్నారు. పిచ్చిగా
గెంతుతున్నారు. వెలిగి అరుస్తున్నారు. జాయంటుల్లు

వయసులు వృద్ధుడు వాళ్లు నానావిధ పాపాలు చేయ
కుండా వుండినట్లు తో ఇప్పుడు
అల్లవారు జామున వాళ్లకే
మనకొగ్గాల ఆపేయి
కదా వేదో!!

నగర సంకల్పం

B. R. Raju.

"మంచి ఆలోచన! ని నివిమా ప్లాన్ ఆయినా నీకు బాధ ఉండదు!"

"విజం చెబితే వేరమా?"

నిలకదమిద విజం

అన్నపూర్ణ ఇంజనీర్... ప్రత్యేక గదిలో కూర్చున్న మోహన్ (కృష్ణరాజా)ను చూసి, డ్రైవర్ వెంకయ్య (రావి కొండలరావు) ఆశ్చర్యపోయాడు. మోహన్ కూడా ఆశ్చర్యంతో "హలో! నమస్కారం, మామగారూ! రండి - రండి," అంటూ పక్కనే ఉన్న బాలు (మాతన్ ప్రసాద్) వంక తిరిగాడు. "ఇతను బాలూ. వా పార్టనర్... ఈయన వెంకయ్యగారు. వా కాబోయే మామగారు," అంటూ పరస్పరం పరిచయం చేశాడు.

"మరి మీ అమ్మాయి పెళ్లి ముహూర్తం ఎప్పుడు పెట్టిస్తారు? మావాడు చాలా తొందర పడుతున్నాడు," అన్నాడు బాలు.

"అదేమిటి బాబూ! మీ దగ్గర్నుంచి కమరు ఎవ్వడొస్తే అని మేము ఎదురుచూస్తున్నాం," అన్నాడు డ్రైవర్.

"మేము రెడీ... రైన్ క్లీయర్! ముహూర్తం పెట్టించేయండి," అన్నాడు బాలు.

డ్రైవర్ "మా అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు," అన్నాడు వరమానందం తో. హఠాత్తుగా కారు హారన్ మోత వినిపించేసరికి ఉలిక్కిపడి, "అయ్య బాబోయ్! అసలు వచ్చిన పని మరిచేపోయాను. ఇక్కడ మోహన్ ఎవరండి?" అన్నాడు.

"నేనే!" అన్నాడు మోహన్.

డ్రైవర్ విస్తుపోయాడు. "మీరేనా? మిమ్మల్ని మా అయ్యగారు పిలుస్తున్నారు. రండి."

బయట కారువద్ద నిలుచోమన్న రాజశేఖరం, (రావు గోపాలరావు) మోహన్ ని చూడగానే చిరాకుతో

"నేను మోహన్ ని పిలవమంటే ఇంట్ను పిలుక్కొచ్చావేటి?" అన్నాడు.

"ఈయనే మోహన్ అండి." అన్నాడు డ్రైవర్.

రాజశేఖరం కోపంగా మోహన్ ని చూస్తూ, "పిచ్చి నేనరుగననుకున్నావా? వీడు ని కాబోయే అల్లుడు కదూ? నేను పిలవమన్నది ఈ కంపెనీ పార్టనర్ మోహన్ ని," అన్నాడు.

మోహన్ ఒక్కడుగు ముందుకు వేశాడు. "ఈ కంపెనీ పార్టనర్ మోహన్ ని నేనే."

"మా డ్రైవర్ కూతుర్ని చేసుకోబోతున్నానని చెప్పాడకదూ?"

"అవును. చెప్పాను. తే మ కుంటా ను," నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు మోహన్.

"ఆ! అమ్మ దొంగ గడిదా!"

మోహన్ తీక్షణంగా చూశాడు. "ఏయ్, ఒర్డమాన్. మాటలు జాగ్రత్తగా రావీయ్!"

"యు ఆర్ ఎ పిల్. మోసగాడివి. నా మమమరాల్ని మోసం చేశావు."

"నీ మమమరాల్నా! ఎవరో అది. దాని ముఖమే నాకు తెలియదు."

సినిమా

"తెలిదా? కారు ఎక్కు. మా ఇంటికి వెళ్దాం."

"బోడి నీ కారెక్కడెమిటి? నాకూ ఉంది."

రాజశేఖరం ఆవేళంతో డ్రైవర్ వంక తిరిగి,

"నరే, వెంకయ్య వద!" అన్నాడు

అందరూ బయలుదేరారు

ఎం. లాలయ్య కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తూ సమర్పించే అమృతా ఫిలింస్ "విజం చెబితే వేరమా?" చిత్రానికి అలవర్తి మార్కెటరాయణ, మన్మథ వెంకట్రావు నిర్మాతలు

(విజం చెబితే వేరమా)

కృష్ణారాజా, జులై 1963

విశేషం

జి. వి. జి.

“వశయ గర్భవ”లో పరశురాంతు ప్రమాదం

ఒక తేల్ రక్తస్రావాన్ని అవుకుంటూ, తరుముకొస్తున్న రోజిలనుంచి అవలీలగా తప్పించుకొని, ఒక ఇరుకు పండులోని ఓ చిన్న ఇంటి గుమ్మం ముందు కుప్పలా కూలిపోయాడు పరశురాంతు (మోహన్ బాబు). ఆ ఇంటిలోంచి బయటకొచ్చిన తులసమ్మ (పండరిబాయి) గాయాలతో స్పృహ లేని పదిన్న పరశురాంతు అతి ప్రయాసతో ఇంటికి చేరవేసి, వీధి జలుపు మూసింది. అతని గాయాలకు కట్టు కట్టి, ఉగ్గుగిన్నెతో అతనివోట్ కొద్దికొద్దిగా పాలు పోయిపోగింది. ఓటికేలోంచి సూర్యకిరణాలు అమృతవర్షంలా అతనిమీద

ప్రసరించాయి. మెల్లగా కళ్ళు మిగ్గుడు. అతని ఎదుట మాతృమూర్తి పాక్షాత్కరించిపట్టయింది. ఆ ప్రయత్నంగా అతని రెండు చేతులూ నమస్కరించడానికి ప్రయత్నించాయి. “అమ్మా! మీరెవరు? వేవక్కడువ్వాను?”

అతని చేతులు పట్టుకొని, “శేమంగా ఉన్నావు. మీ ఇమ్మ దగ్గరే ఉన్నామమక్ ... మవ్వలు, బాబూ? ఏమైంది - చెప్పు,” అంది తులసమ్మ.

“వేళా దురదృష్టపంతుడ్డి,” అంటూ పరశురాంతు జాలిగార మెసించాడు.

తులసమ్మ కళ్ళు మెమ్మిగిల్చాయి. “ఈ రోకంలో దురదృష్టపంతురాల్ని వేవక్కలాన్నే అనుకున్నాను, ఏ కథ ఎంటాంటే-ఏ బాధమందు వాదక తక్కులోంది కాదనిపిస్తోంది. ఏరో వగ రగితే, వారో మమకారం వామంటున్నది.”

“అంటే - మీకెవ్వరూ ...”

“ఒకే ఒకరువ్వారు. అయిన నన్ను కట్టుకున్న కొద్దిరోజులకే విరాక్షిణ్యంగా పదిలేశారు. కానీ, మాంగల్యంమీద మమతను వదులుకోలేక నిరంతరం అయిన రాక కోసం ఎదురుమామ్మ, కడిమిచెట్టులా ఒంటరిగా బ్రతుకుతున్నానయ్యా.”

“బాధ పడకమ్మా! మీ వారెక్కడువ్వారో చెప్పు. ఎక్కడున్నా అయిన కాల్చమీదపడి, బ్రతిమలాడి తీసుకొచ్చి మీ కప్పొస్తాను.”

“అదంత తేలిక కాదు, బాబూ! ... కాస్తేవు ఏశాంతి తీసుకో. కాస్త జాపకాని తీసుకొస్తాను,” అంటూ తులసమ్మ పంటగదికి వెళ్లింది.

పరశురాంతు ఆరోహిస్తాండిపోయాడు.

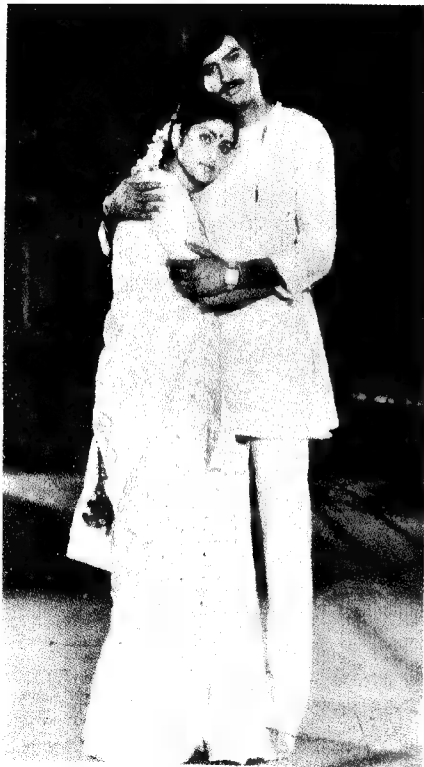
ఏ. చంద్రశేఖరరెడ్డి దర్శన త్వరలో ఎన్. వి. మల్లరాజు సమర్పించే శ్రీవాళిచంద్రా కంపెనీస్

28-1-83 — అందమైన తాళపత్రాలు — 35

‘చీరంలా పంక్తాంతి’లో ఒక దృశ్యం

“వశయ గర్భవ” చిత్రంలో కవిత, గీత, స్వప్న, ప్రభాకరరెడ్డి, త్యాగరాజు, సురాకర్, సారథి, విజయలీత, అమరాధ, కె. జానకి, భీమరాజు, జీవా, పి.హెచ్. కృష్ణమూర్తి, స్రా వెంకటేశ్వరరావు, జయదేవ్ పాత్రధారులు. కలిసింది ఏళ్ళ వారరాజు, రుద్రరాజు వెంకట్రామరాజు విరూపలు.

'దర్శనాలం'లో జయమధ, మోహన్ బాబు.

సినిమా

"సిడుగులాంటి మనిషి"

ఇవాళగజేట్, కె. ఆర్. విజయ, గీత, పుష్పలత ముఖ్యపాత్రలు ధరించిన జనపీ ఆర్ట్స్ ఇంటర్నేషనల్ వారి పైచిత్రం 'షూటింగ్' జపాన్, హిందూ, మలేషియా, హాంకాంగ్, బాంకాక్లో జరిగిందని సమర్థకులు జి. మంగారత్నం తెలిపారు. శ్రీచందర్ మాటలు, అద్భుత పాటలు, కోమలబాబు నిర్మాణం, ఎం. ఎన్. విశ్వనాథం సంగీతం, విశ్వనాథరావు ఇయ్యం, ఎం. ఎ. తిరుమంగం దర్శకత్వంలో వామన్ శకుంతల నిర్మాణం.

వేజెళ్ళ దర్శకత్వంలో చిత్రాలు

"ఇదికాదు ముగింపు" జనవరి 26 న విడుదలవుతుంది. పి. బి. స. రి. లో "అరణ్య రోదన", చిత్రంలో "ఇదిగో ప్రశ్న ఏదీ జవాబు", జూలైలో "కాయ రాజా కాయ", సెప్టెంబర్ లో "ఈ పిల్లకు పెళ్ళివుతుందా?" చిత్రాలు మొదలవుతాయి. "ఈ దేశంలో ఒక రోజు" చిత్రం షూటింగ్ డిసెంబర్ 13 న ముగిసింది. ఈ చిత్ర నిర్మాత యు. మూర్త్యునారాయణ బాబు త్వరలో వేజెళ్ళ దర్శకత్వంలో ప్రారంభించే "కూలి" చిత్రంలో శివకృష్ణ ప్రధాన పాత్రధారి.

'రఘురాముడు'లో శోభన్ బాబు

అమృతా ఫిలింస్ పాఠశాల

నిజంచెబితే నేరమే!

కథానీతికన్నా బలవంతం:

యం.బాలయ్య

GEETHA

శ్రీనివాసరావు

నిజమే అలవర్తి సూర్యనారాయణ మున్నప్ప వెంకటాచలం

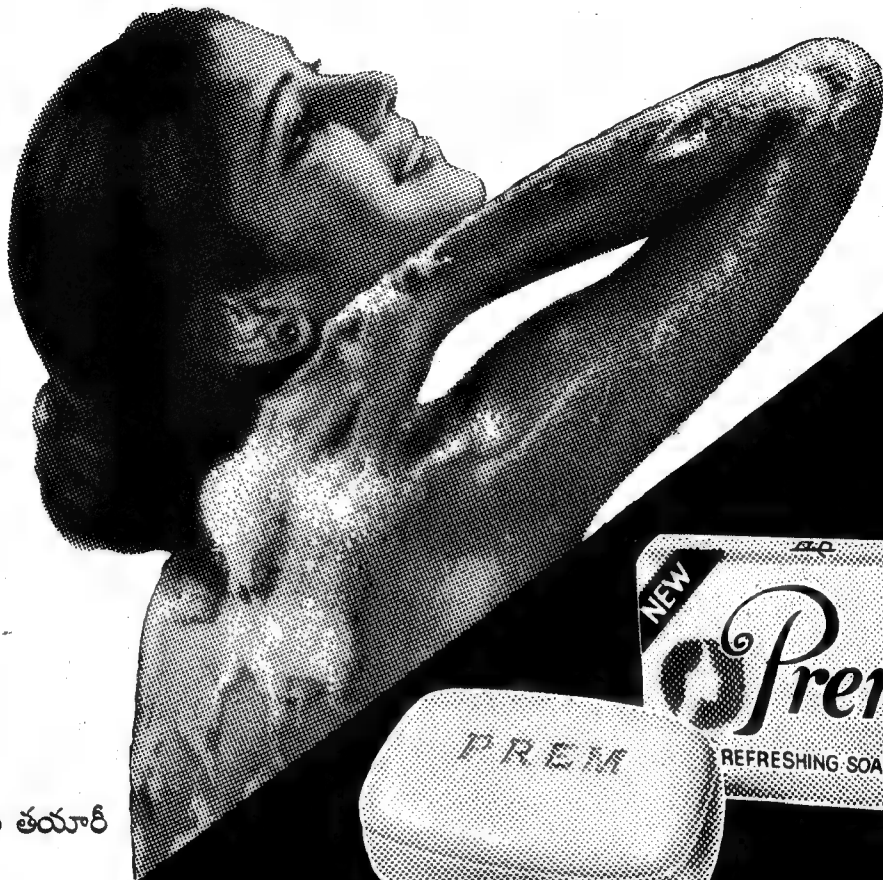
మీ స్నానమునందు ఒక క్రొత్తదనము నిచ్చు
సబ్బు -

ప్రేమ్

సుకుమారమైన మీ చర్మ సౌందర్యమునకు ప్రేమ్.
దీని పరిమళము స్వచ్ఛమైన మరగ మీ శరీరమును
అహోదింపజేయును

మీ శరీరమునకు మృదుత్వమునిచ్చు సబ్బు-ప్రేమ్.

జయలక్ష్మి

గుంటూరు వారి తయారీ

ప్రేమ్ - తాజాతనము నందించు సబ్బు.

‘ప్రేమ పిచ్చోళ్లు’లో రాధిక

“అమాయక చక్రవర్తి”లో

ముగ్గురు మందు తాయీలు !

ముగ్గురు నర్తకిలూ (మాతన్ సెనార్, కాళి విశ్వనాథ్, రాళ్ళపల్లి) కల్లు తాగుతున్నారు. పాండు (బొవా) పాదాపుడగా నున్నా, “రేయ్, నర్తకిలూ ! ఓరి పియమ్మ కడుక్కాడ ! రేకం సరే పేర్లు లేవట్టి - మీ బాబు మీ ముగ్గురికీ ఒకే పేరు పెట్టడం కాదు గాని ” అంటూ అయినంతో ఆగాడు

మాతన్ మా బాబు మాకీ పేర్లు పుత్తె పెట్టలేదండి మా బాప్సేరే మా తాత పేరే. మా మత్తాత పేరే !

పాండు అంటే ఈ నల్లులూజ్ వ్యవహారం మీతోనేకాదు, మీ తాత ముత్తాతల దగ్గర్నుంచి వస్తోందన్న మాట ?

ఇంతలో అమ్మి (జయమాచి) వస్తూ, “మా అప్పడమ్మలు ముగ్గులూ వెంచొందవుల్లాగ కలిసి పెరిసి వుండాలి ఈ పేర్లు పెట్టడంకీ మా అయ్య,” అంది

పాండు వెంచొందవుంటే ముగ్గురు కాలే, ఎర్రమొనూ ! అయిదుగురు. రేపు ఏ మొగడి క్కూడా ఈ పేరే పెట్టుకుంటే ?

రాళ్ళి వా ! రాని మొగడికి ఈ పేరేత వత్తడంకీ. మా వెళుండుది మారాతే జాతకమండీ. అది ఎప్పుటికయినా మారాతే అయిపోర్ది.

విశ్వ గెర్లెట్రి మీద గేరెంట్రి ! ఎప్పుటికైనా మా వెళుండుది మారాతే మొగడై పొర్ది... అంతే

అమ్మి మొగడు కాదుగా నెల్లొప్పపుతామ పాండు బాగుందిరా ! ఇలాగే గెంతునూ ఉండండి. అవతల దొరుగోచ్చారు. మిమ్మల్ని యుంటున్నారు వారేవేటవ్వటకీ మీరీ దుకాణం పెట్టేశారు

సినిమా

మాతన్ అయ్యబాబోయ్ ! మా దుకాణం వెంగళి అయ్యగారికి చెప్పడాకండి

పాండు నర్లే తొందరగా వోళ్ళుకడుక్కుని తగలదండి

రాళ్ళి కడిగేసుకుంటాం (అంటూ కల్లుతో నోరు పుక్కిరించి, ఉమ్మేయడానికి ప్రాణమొప్పక అలాగే మింగేశాడు)

చంద్రమోహన్ హీరోగా విజయవాసినీడు నేతృత్వంలో తయారయ్యే (లలివి చిత్ర వారి “అమాయక చక్రవర్తి” చిత్రానికి జనార్దన్ దర్శకుడు నవకాంత్ తాయాగ్రాహకుడు మ్యూజిక్ రెసెన్స్ విజయభాస్కర్ నిర్మాత మాగంట రవింద్రాధిపతి నమర్యణ శివశంకర్

“వారిరేయి ముచ్చట్లు”

“డిసెంబర్ 18 నుండి జనవరి 10 వరకు ఒకే షెడ్యూల్లో నరసింహం ప్రాంతాల్లో షూటింగ్ పూర్తవుతుంది,” అన్నారు ప్రమోదమాసీన్ అనే మాతవ సంస్థ విగ్నించే పై చిత్రానికి తొలిసారిగా కథ నమకూర్చి, దర్శకత్వం వహించే లక్ష్మీ (బివిఎన్) తయన ఏ పాంజశివరావు, ఏ ఎన్. రావు, అమ్మి దీపికం వర్త ఎలుచితాలకు సహకార దర్శకుడుగా అమలవం గడించారు చంద్రమోహన్ జె ఏ సోమయాజులు, అల్లు రామలింగయ్య, రాజేష్, పూర్ణిమ, జయంతి, తుంది, సెలార నటించే ఈ చిత్రానికి డిసెంబర్ 4 న పాటల రికార్డింగ్లో ప్రారంభోత్సవం జరిగింది ఏ ఎన్ రంగస్థానం మాటలు, కె ఏ మహదేవన్ పంగళం, కె ఎస్ ప్రకాష్ నాయు, డి వెంకటరత్నం కూర్పు, విరాస్థానం విద్యుదాత్ ప్రవీరాగడ్, దుక్కారెడ్డి విర్యాతలు

“ముచ్చట్లు మొగుడు”లో నువ్వోసి

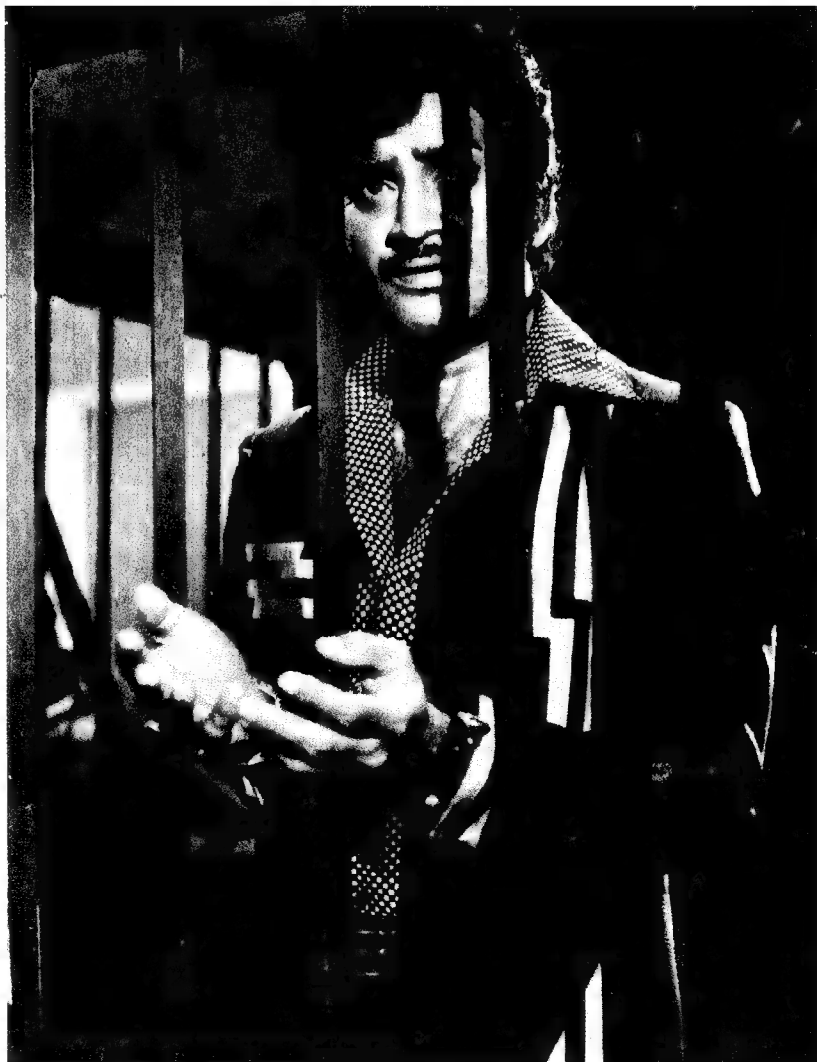
రంజిత్ కుమార్ చిత్రాలు

★ “నేను నిర్మించిన మలయాళ చిత్రం జనవరిలో విడుదలవుతుంది. కేరళ రాష్ట్రంలోని మధ్య తరగతి కుటుంబాలు ఎదుర్కొనే సమస్యలకు అద్దం పట్టి చూపే ఈ చిత్రంలో పూర్తిగా జయరాం, బాలన్ కె. నాయర్, సడమూడి వేణు, మోహన్ లాల్, శ్రీనాథ్, కవిపూర్ పాపన్న పాల్గొన్నారు.” అన్నారు రంజిత్ ఆర్ట్స్ ఆధిపతీ రంజిత్ కుమార్ ఈయన విజయనిర్మల దర్శకత్వంలో నిర్మించే “చట్టానికి వేయకట్టు” చిత్రం షూటింగ్ పూర్తయింది. కృష్ణ, జయసుధ, మాధవి, రావుగోపాలరావు, మాతన్ ప్రసాద్, అల్లు రామలింగయ్య, సత్యనారాయణ, గిరి బాబు, జ్యోతిష్కర్, కాంతారావు, రాజనాథ పాల్గొన్నారు. జనవరిలో డబ్బింగ్, రీరికార్డింగ్లు పూర్తి చేసుకొని, ఫిబ్రవరిలో విడుదలవుతుంది. మాటలను పరుచూరి సోదరులు, మోదుకూరి జాన్స్ రాశారు. వేటూరి, ఆశ్రేయ, గోపి గీతాలకు షక్తవర్తి స్వరకర్త. పుష్పల గోపీకృష్ణ ఛాయాగ్రహకుడు. ఆదుర్తి హరనాథ్ సంకలనకర్త.

★ ఊటీలో రెండు పాటలు చిత్రీకరించబడిన రంజిత్ క్రియేషన్స్ “లంకె బిందెలు” చిత్రం షూటింగ్ డిసెంబర్ 18న మద్రాసులో ప్రారంభమైంది. జనవరికి పూర్తవుతుంది. విజయనిర్మల స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో కృష్ణ, జయసుధ, సత్యనారాయణ, రావు గోపాలరావు, గుమ్మడి, గిరిబాబు, అల్లు రామలింగయ్య, త్యాగరాజు, నిర్మల పాల్గొంటున్నారు. డి. వి. నరసరాజు సంభాషణలకర్త. ఆశ్రేయ, వేటూరి, గోపి గీతాలకు రాజన్ వాగేంద్ర బాణిలు కూర్చారు. లక్ష్మణ్ గోరే ఛాయ, తోట తరణి శిల్పంతో ఎం. బాలకృష్ణ ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడ్యూసర్.

~~~~~

‘ఇదికాదు ముగింపు’లో జ్యోతి

తక్కువ బడ్జెట్ లో

డి. రామావాయుడు నిర్మించే చిత్రం

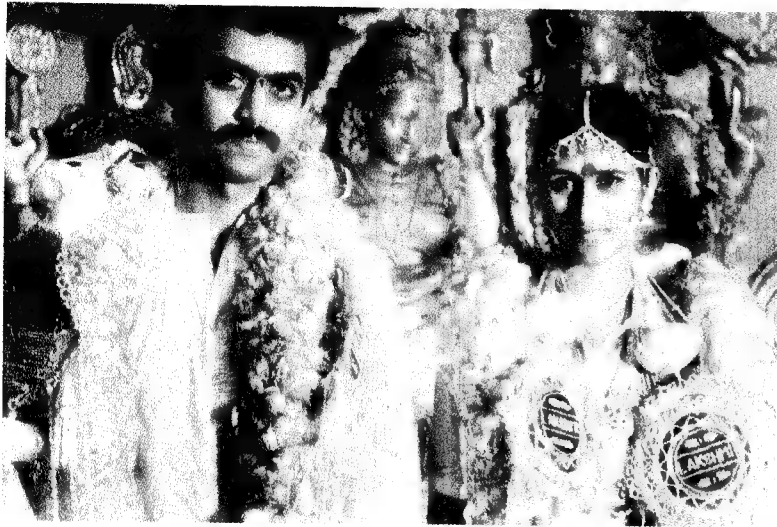
19 కేంద్రంలో వంద రోజులు పూర్తి చేసుకున్న “దేవత” చిత్రం శతదినోత్సవం ఇటీవల మద్రాసు లాక్ కోరమాండల్ హాటల్లో జరిగింది. అంతకు ముందురోజు నిర్మాత డి. రామావాయుడి జ్యేష్ఠ పుత్రుడు విజయనిర్మలకు, తనకు వాస్తవ్యులు శ్రీ యలమర్తి నారాయణరావు ఏకైక పుత్రుడిని పోలి లక్ష్మీతో నైభవోపేతంగా వివాహ సుహృత్సవం జరిగింది. “మోహన్ బాబు హీరోగా వచ్చే మార్చి, ఏప్రిల్ నెలల్లో తయారయ్యే చిత్రానికి బోయిన సుబ్బారావు దర్శకుడు. అదే సమయంలోనే కొత్త నటీనటులతో ఒక తక్కువ బడ్జెట్ చిత్రాన్ని ప్రముఖ తమిళ రెక్టర్ మహేంద్రన్ దర్శకత్వంలో ప్లీట్ చేశాడు. ఈ చిత్రానికి ఇళయరాజు సంగీత దర్శకుడు,” అని సురేష్ ఆధిపతీ డి. రామావాయుడు తెలియజేశారు. ప్రస్తుతం ఈయన ఇద్దరు హీరోలతో “ముందడుగు” చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్న విషయం వాచకులకు విదితమే.

‘దేవదాస్ బెబ్బలి’లో కృష్ణ

చలం చిత్రం

తిరుపతి, పరిసర గ్రామాల్లోనే తొండవాడ, కోడండరామపురం, చంద్రగిరి, కల్యాణి ఆనకట్ట ప్రాంతాల్లో డిసెంబర్ 9 నుంచి జనవరి 6 వరకు నిర్మిరామంగా షూటింగ్ ముగింపుకు వచ్చాం!” అన్నారు చలం. ఈయన సమర్పించే శ్రీ రమణ చిత్ర కంపెనీ తాజా చిత్రంలో ఈయనతో పాటు చంద్రమోహన్, విజయశాంతి, సత్యనారాయణ, అల్లు రామలింగయ్య, రాజేంద్ర ప్రసాద్, జానకి, రమాప్రభ పాత్రధారులు. రాజశ్రీ మాటలు, పాటలు రాసి సంగీతం సమకూరుస్తున్నారు. రంగ చాయ, సోమనాథ్ శిల్పం, రవి కూర్పులతో ఎం. ఎ. రెడ్డి, బాబారావు నిర్వహణ బాధ్యతలు వహిస్తున్నారు. ఎస్. ఎ. పెండ్యాల దర్శకత్వం వహించే ఈ సంపూర్ణ హాస్య చిత్రానికి తమిళంలో శత దినోత్సవం జరుపుకున్న “మణి కైర్” అనే బాలచందర్ స్పెషల్ ఆధారం.

28-1-83 —ఆంధ్రవార్తాపత్రిక— 39

ప్రముఖ నిర్మాత శ్రీ డి. రామానాయుడు కుమారుడు డి. సురేష్ బాబుతో, తలుకు వాస్తవ్యులు శ్రీ నారాయణ చౌదరిగారి కుమార్తె చి. పి. లక్ష్మితో డిసెంబరు 17న మదరాసులో సైబరాంగ వివాహం జరిగింది.

సినిమా

తె. బాలచందర్ దర్శకత్వంలో పంచలవ రాజకీయ వ్యంగ్య చిత్రం

తమిళనాడులో పంచలవం రే కె. తి. వి. న. "తల్లిగర్ తల్లిగర్" అనే తె. బాలచందర్ రూపొందించిన రాజకీయ వ్యంగ్య చిత్రాన్ని కళాకేంద్ర మూవీస్ సంస్థ తెలుగులో అనువదించింది. పిటి ఎడ్లడి ప్రధానాంశంగా గల ఈ చిత్రానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉత్తమ చిత్రంగా ఎన్నుకొని ఉత్తమ స్క్రీన్ ప్లేకి కూడా బహుమతి ఇచ్చింది. ఇంకా ఫిలింఫేర్, ఫిలింఫేర్, సినిమా ఎక్స్ ప్రెస్ ల అవార్డులు కూడా అందించాయి. సోవియట్ చలన చిత్రోత్పాదనకి ఈ చిత్రం సంబంధం మరో విశేషం. సరిత ప్రధాన పాత్రను నిర్వహించింది గజేన్ పాల్ మాటలు, అశ్వేయ గీతాలు, ఎం. ఎన్. విశ్వనాథం సంగీతం, లోకేనాథ్ ఛాయ, కె. సత్యం కూర్పుగల ఈ చిత్రం డిసెంబర్ నెలాఖరులోగా విడుదల అవుతుంది.

విదేశ చిత్ర విశేషాలు

★ హాలీవుడ్ నటుడు బర్ట్ రోనార్డ్స్, లోని అనే నటిని ప్రేమించాడు; పెళ్ళి చేసుకోవా అనుకున్నాడు కూడా. ఇతే, ఈ విషయాన్ని పరమ రహస్యంగా ఉంచాలనుకున్నాడు. అందుకే తన ప్రేమిణితో ఏ ఫోటోగ్రాఫర్ కూడా పోజు ఇవ్వలేదు. కానీ, ఎలాగైనా వాళ్ళిద్దరూ ఉన్న ఫోటోను ప్రచురించి, పంచలవం సృష్టించాలనుకుంది ■ సినిమా పత్రిక. అలాంటి ఫోటోను తీసి పంపిస్తే, లక్ష డాలర్లు బహుమతిగా ఇస్తానని ప్రకటించింది కూడా. ఆ ప్రకటనను ఆ నటుడు చూశాడు. వెంటనే ఆ పత్రికకు ఫోన్ చేసి, "మీరు కోరిన విధంగా వా ప్రేమిణితో వా ఫోటోను నేనే తీయించి పంపిస్తాను. ఇతే, ఒక వరకు. ముందుగా మీరు ఏదైనా శిశువుల అస్పత్రికి రెండు లక్షల డాలర్లు విరాళమిచ్చి, ఆ రోగిదును నాకు పంపించాలి." అన్నాడు. ఆ పత్రిక వెంటనే ఆ ఏర్పాట్లు చేసింది. చివరికి ఆ ప్రేమిణి పేయిల ఫోటోను ప్రచురించి, పంచలవం సృష్టించగలిగింది.

★ "నూవర్ మన్-3" రాబోతోంది. అందులోని ప్రధాన పాత్రధారి క్రిష్ణవర్కకు పారిశోధికం 2 మిలియన్ల డాలర్లు. ఇంత ఐక్యత, కీర్తి లభించినా - ఆ నటునికి సంకోషం లేదు. అతను లోగడ నిర్మించిన "సర్వైర్ ఫర్ టైమ్" అనే ప్రణయగాథా చిత్రం ప్లాన్ అయిందన్న బాధ అతన్ని సతతం వీడిస్తోంది.

★ పూర్తిగా ట్రిప్ లో తయారైన "ఏక్ బాల్ ఫర్" అనే హిందీ చిత్రం మన దేశంలో హిట్ అయింది. ఈ చిత్రాన్ని ఇప్పుడు ఒక నిర్మాత కెనడా, ట్రిప్, అమెరికాలో తయారు చేస్తున్నాడు. పేరు "క్రికెట్". ఒక క్రికెట్ క్రీడాకారుని గురించిన చిత్రం. దీపి నావల్ నాయిక. కపిల్ దేవ్ గెస్ట్ ఆర్టిస్టుగా నటిస్తున్నాడు.

★ సుప్రసిద్ధ హాలీవుడ్ నటి షిర్లే మెక్లెన్ లకు పూర్వజన్మ స్మృతి మీద నమ్మకముంది. కొన్ని సరికోడనలు కొనసాగిందంటు కూడా. తాను పూర్వజన్మలో ఓ వడుపుపుత్రి నడిసి కంపెనీ యజమానురాలుగా ఉండేదని కనుగొనగలిగిందంటు. "నా గురించి ఇలా తెలుసుకునేకొద్దీ ఇంకా తరచి చూడాలనే కుతూహలం నాలో పెరుగుతోంది," అని ■ పాత్రికేయునికి తెలియజేసిందామె.

★ ఆర్. ఫ్రెడ్ హిచ్ కోక్ చిత్రం "ఫెంజీ"లో అద్భుతంగా నటించిన వివై న. మర్చంట్ అనే నటీమణి విపరీతంగా మద్యం సేవించినందున ఇటీవల మరణించింది. వయసు 53.

★ ప్రిన్స్ చార్లెస్ తమ్ముడు ప్రిన్స్ అండ్రూ (వయసు 22) "ఎమిలి" చిత్రంలో కాస్టింగ్ నగ్గుంగా కనిపించి పంచలవం కలిగించిన కూ స్టార్ (వయసు 25) మోజాలో పడడం తల్లి ఎలిజబెత్ మహారాణి-2 కి కోపం తెప్పించింది. ప్రేమపీ ప్రియులిద్దరూ దంపతుల్లా విమానంలో విపరయాత్రకు బయలుదేరారట కూడా.

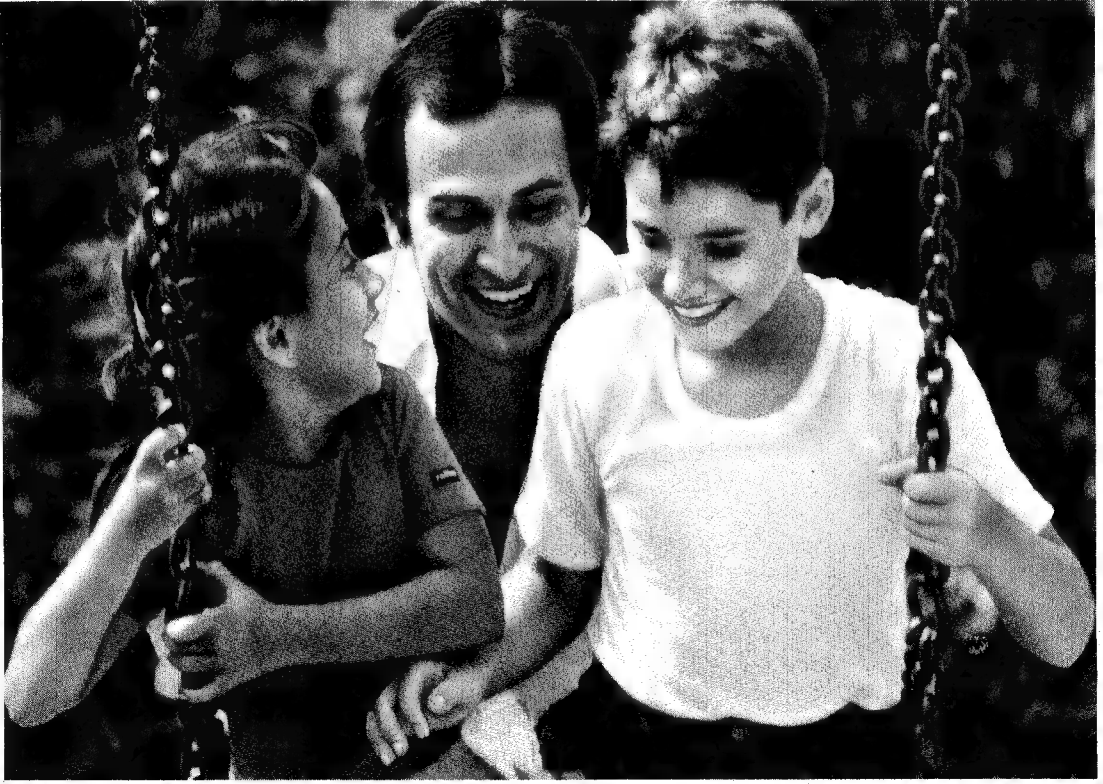

'రెండుజెళ్ల సేక'లో మహాలక్ష్మి

అలయ శిఖరం

"జనవరి అయిదు కల్లా షూటింగ్ పూర్తి చేయాలని నిర్ణయంగా కృషి చేస్తున్నాం," అన్నారని రిపోర్ట్ జగదీశ్ చంద్రశేఖర్. శ్రీ లలితామూవీస్ "అలయ శిఖరం" చిత్రం షూటింగ్ డిసెంబర్ 15న తిరుపతి దగ్గర మొదలైంది. చిరంజీవి, సుమలత, అరుణ, పత్మినారాయణ, గొల్లపూడి మారుతీరావు పాత్రధారులు. గొల్లపూడి సందానలు, సత్యం సంగీతం, కె. ఎల్. ధర్ శిల్పం, బాలు కూర్పుతో కోడి రామకృష్ణ దర్శకుడు.

ఆరోగ్యం, మజా, జూరూ తోడు జూడుగా! తాగండిక బోర్న్విటా.

మీ కుటుంబంలోని వారికి క్యాడ్బరీస్ బోర్న్విటా యివ్వండి. దానిలోని రుచి అంటే వాళ్ళందరికీ మహాయుష్టం, బోర్న్విటాలో ప్రకృతిలోని మంచి లక్షణాలు గల కోకో, మార్ల్, పాలు, పంచదార సమృద్ధిగా ఉన్నాయి. బోర్న్విటా మీ కుటుంబంలోని వారందరికీ ప్రతిరోజూ యివ్వండి-రోజూకు రెండుసార్లు.

OBI/8844/TL

క్యాడ్బరీస్
బోర్న్విటా దీన్నే మంచితనం పడుగుతుంది పిష్టానిక

జీవన్ మృత్యుల

విశ్లేషణము: డాక్టర్ జ్ఞానకర్

స్వేచ్ఛనునానం: కిలను పొంకట దుర్లభుని

అజహం వాన్ హెల్మింగ్, ఎం.డి.,
డి.పి. డి.లిట్ .... (మొదలై వని)
డాక్టర్ పెనార్డుకు రాసిన ఉత్తరం

పెన్సిల్వేనియా, 2 :

నా మంచి మిత్రుడికి,

ఉత్తరం అందగానే, బయలుదేరడానికి సిద్ధంగా వున్నాను. అదృష్టవశాత్తు, వెంటనే బయలుదేరగలుగుతున్నాను. నా మీద నమ్మకం వున్న వాళ్ళని, ఇబ్బంది పెట్టను. తనకు జాగా కావలసిన వాళ్ళ కోసం నా మిత్రుడు నమ్మకం లే, బయలు దేరకుండా వుంటావా? నాకు కలిగిందేమిటో అని అడగండి. గాయం ఏష పూరితం కాకుండా, వెంటనే దానిని నోటితో పీల్చిపారేస్తాను. అట్లాంటిక్ పేషాంటు ఇప్పుడు నువ్వు పిలిస్తే రానా? పిల్చిపారేడికి సహాయం చేయడానికి మున్నా, ముఖ్యంగా నీ కోసం వస్తున్నాను. గ్రేట్ ఈస్టర్న్ హోటల్స్ గదులు తీసుకనివ్వండి. అది అయితే దగ్గరగా వుంటుంది. నువ్వు చెప్పిన అమ్మాయిని, అలవ్వం లేకుండా లేవ పరిశీలించవచ్చు. మర్నీ అదే రాత్రికి నేను వెనక్కి తిరిగి వచ్చే ఆవరణం వుండవచ్చు. మర్నీ ఆవరణం అయితే పురో మూడురోజులు అగి వస్తాను. వీలయితే ఎక్కువ రోజులుంటాను. జాన్, అప్పటివరకు క్షేమమంది.

"వాన్ హెల్మింగ్"

(గత సంచిక తరువాయి)

డాక్టర్ పెనార్డు ఆర్థర్ హార్న్ ఫుల్డర్ కి రాసిన ఉత్తరం

పెన్సిల్వేనియా, 3 :

నా ప్రేయ్యైన ఆర్థర్,

వాన్ హెల్మింగ్ వచ్చి వెళ్ళాడు. మొదట అతను వాత్ పాలు పాల్గొన్నావా? వచ్చాడు. లాసీ వాళ్ళమ్మ వంటగదిలో వుంది. మేం ముగ్గురం మిగిలాం. వాన్ హెల్మింగ్ ఆమెను విశేషంగా పరిశీలించాడు. పరిశీలన చేస్తున్నప్పుడు నేను వాళ్ళ దగ్గరలేను. పరిశీలన పారాంతు అతను నాకు వ్రాస్తే, అది నీకు తెలియజేస్తాను. అతను ఆమె గురించి చాలా శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాడు. ఆమె కేసు జాగా పరిశీలించాలి అన్నాడు. మన మధ్య వున్న స్నేహం, పైగా నువ్వు నమ్మి అంతగా నమ్ముతావో, దాని గురించి చెప్పను. దానికతడు, "నువ్వు ఏమి అనుకుంటున్నావో అది నీ మిత్రుడికి తెలియజేయి. నేను ఏమి అనుకుంటున్నావో కూడా, నీకు తెలిస్తే, వ్రాయు. నేను హాస్యం కోసం అనడంలేదు. ఇది తమాషా అయిన విషయం కూడా కాదు. నావు బ్రతుకుల సమస్య. ఇంకా అంతకంటే ఎక్కువంది కూడా, అన్నాడు. అతను అంత గంభీరంగా అనేదికి, విషయం ఏమిటని అడిగాను. ఇది మళ్ళా మేం దానికే తిరిగివచ్చినప్పుడు జరిగింది. అతను మళ్ళా అంస్టర్ డాన్ కు తిరిగి వెళ్ళి ముందు టీ తాగుతూ అట్లా అన్నాడు. నువ్వు కోసం వెళ్ళుకోకు ఆర్థర్. అతనంత గంభీరంగా,

మానంగా వున్నాడంటే, అతని బుర్రంతా ఆమె మంచికోసం అలోచిస్తోందన్నమాట. సమయం వచ్చినప్పుడు అతను వున్నది వున్నట్టు చెబుతాడు, నమ్ము. అతను ఏమీ చెప్పలేదుకాబట్టి, ఈ విషయం గురించి, అతని రాక గురించి, 'ది డైలీ గ్రాఫిక్' పత్రికకి ఒక వ్యాసం రాసినట్టు నీకు రాస్తానని అతనితో చెప్పాను. అతనంతగా వినిపించుకున్నట్టు లేదు. తను విద్యార్థిగా ఇక్కడ లండన్ లో వదువుకునే రోజుల్లో వున్న మురికి ప్రాంతాలు ఇప్పుడు కాస్త నయం అన్నాడు. రేపు అతని దగ్గర్నుంచి లాసీ గురించి వినిపిస్తే రావాలి లేకపోతే ఉత్తరమే నా రాస్తాడు.

ఇకపోతే లాసీ విషయం. నేను మొదటిరోజున ఆమెను మానవదానికన్నా, ఆ రోజు కళగానే వుంకి కాస్త కూలాపాగానే కనిపించింది. నిన్ను అందోళన పరిచినంతగా ఆమె ఇప్పుడు లేదు. వ్రాసిన తీసు కోవడం మామూలుగానే వుంది. మా ప్రాసెస్ లో వక్కగానే వుంది. (ఆమె ఎప్పుడూ వుండేదిగానే) ఆమెకు లెట్స్ ఏం లేనట్టు అతను అనుకోవాలి అన్నట్టుగా ప్రవర్తించింది. పాపం, దానికోసం ఆమె వదుతున్న అవస్థలంతా నేను గమనిస్తూనే వున్నాను. వాన్ హెల్మింగ్ కూడా ఆ విషయం గ్రహించివుంటాడని నా నమ్మకం. ఎందుకంటే, అతని ఒత్తయిన కనుబొమల చూపు అర్థం నాకు తెలుసు. అతను ఏవో కలుగుతున్నప్పుడు మొదలైతాడు, మన గురించి జబ్బు గురించి ప్రసక్తి లేకుండా. ఆ సమయంలో నటనవాయి, నిలగానే ఆమె కూలాపాగా వుండటం గమనించాను. సంభాషణలో మార్పు తెచ్చినట్టు ఆమెకు తెలియకుండానే తన రాక గురించి చక్కగా చెప్పాడు ఇలా :

"మై డియర్ మిస్. నువ్వు ఎం దరి కో ప్రేమ ప్రితులాలి నయనందుకు నాకు సంతోషంగా వుంది. నీతో నాకు ఎటువంటి లోపం కనిపించడం లేదు. నువ్వు ఉత్సాహంగా లేవనీ, జాగా పాలిపోతున్నానని పీళ్ళంతా చెప్పారు. చాలువాళ్ళే అంటాను పీళ్ళతో. వాళ్ళు అనుకునేదంతా తప్పి అని నువ్వు నేను వాళ్ళకి తెలియజేయాలి. మరి ఇకనికి" - వేరీతో నమ్మి మానీస్తూ అన్నాడు, "అదవాళ్ళ గురించి ఏమైనా తెలుసా? ఎవరో ప్రాథమిక ఇతని దగ్గరికి కొనిస్తారు. వాళ్ళకు నయం చేసి పంకోషం కలుగజేస్తారు. కానీ యువతల విషయం! ఇతనికి చెప్పాలేదు. కూతురూ లేదు. వయసులో వున్నవాళ్ళు, వయసులో వున్న వాళ్ళలో సరిగా చెప్ప

లేరు. బాధలు, వాటికి కారణాలు తెలిసిన నాలాంటి ముసలివాడికి చెప్పారు. ఇతన్ని తోటలో సిగరెట్ కాలుకోడానికి పంపిస్తే, మనం ఒంటరిగా మాట్లాడుకుందాం." అన్నాడు. అతని మాటల అర్థమయింది. నేను బయటకెళ్లి పచార్లు చేస్తూ వుండేపోయాను. తర్వాత అతను కిటికీ దగ్గరగావచ్చి బయటకు చూసి నవ్వు పిల్చాడు. అతను చాలా గంభీరంగా కనిపించాడు. "ఆమెను జాగ్రత్తగా పరీక్షించాను. ఆరోగ్యరోపం ఏం కనిపించలేదు. కానీ నువ్వు చెప్పినట్లు వంటి చాలా రక్తం పోయింది. పోయింది అనేకన్నా, తీసుకోబడింది అనవచ్చు. 'రక్త పీనత' జబ్బు లక్షణాలు లేవు. ఆమె పనిమనిషిని నా దగ్గర పిలిపించమని చెప్పాను. ఆ పిల్లను ఒకటి రెండు ప్రశ్నలు అడుగుతాను. దానితో అన్నీ పరిశీలించినట్లే. ఆ పిల్ల ఏం చెబుతుందో నాకు తెలుసు. దీనికంటే ఏదో కారణం వుంటుంది. ఇంటికి వెళ్ళాక ఆలోచిస్తాను. రోజూ నువ్వు నాకు టెలిగ్రాం ఇవ్వాలి. అవసరం అనిపిస్తే నేను మళ్ళీ వస్తాను. ఈ జబ్బు-బాగా లేకపోయినట్లు కనిపించడం కూడా జబ్బే - నాకు కుతూహలం కలిగిస్తోంది. ఈ అమ్మాయి కూడా నన్ను ఆకర్షిస్తోంది. ఏకీకరణం కాకపోయినా, ఈమె జబ్బుకోసం కాకపోయినా, ఈమె కోసం వస్తాను" అన్నాడు.

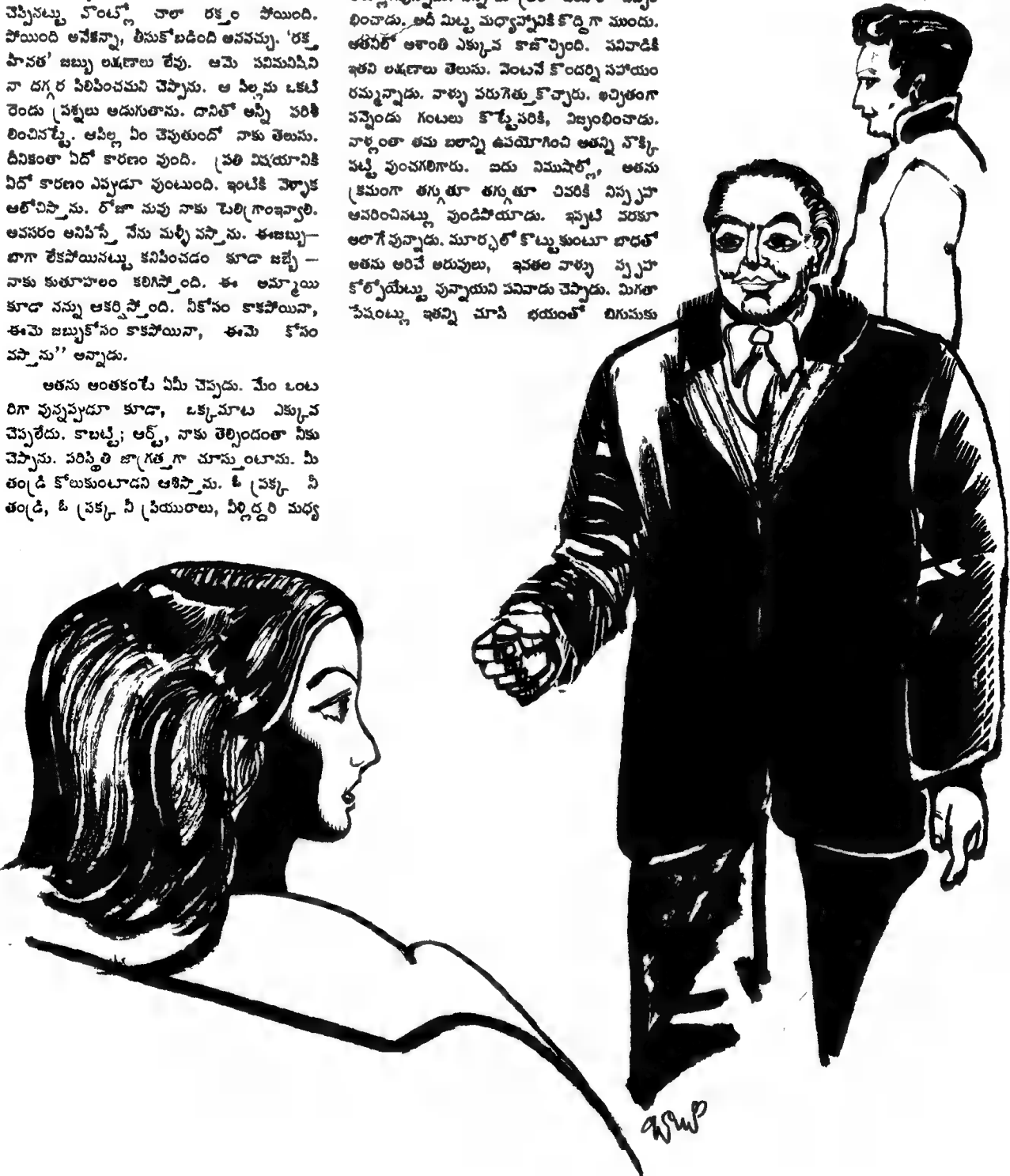
అతను అంతకంటే ఏమీ చెప్పడు. మేం ఒంటరిగా వున్నప్పుడూ కూడా, ఒక్కమాట ఎక్కువ చెప్పలేదు. కాబట్టి; ఆర్ట్, నాకు తెలియదంతా ఏమి చెప్పాను. పరిస్థితి జాగ్రత్తగా చూస్తుంటాను. మీ తండ్రి కోలుకుంటాడని ఆశిస్తాను. ఓ ప్రక్క నీ తండ్రి, ఓ ప్రక్క నీ ప్రేయురాలు, వీరిద్దరి మధ్య

సువ్వు నలిగిపోతున్నావోయ్! || తండ్రికి మధ్య మీ వెయ్యాలనుకుని వుండేపోవడం మంచిదే. అవసరమయితే లూసీని మాడటానికి నీకు కలుగుచేస్తాను. మధ్య మరీ ఆందోళన వడవద్దు, అటువంటి విషయం అవి నీకు చెబితే తప్ప."

డాక్టర్ సెవార్డు డైరీ :

సెప్టెంబర్, 4 : ఆక్సిమిటకారి భక్షకుడు అట్లాగేవున్నాడు. విన్న మాత్రం ఒకసారి విజృంభించాడు. అదీ మిట్ట మధ్యాహ్నానికి కొద్దిగా ముందు. ఆసనంలో ఆకాంతి ఎక్కువ కాజోచ్చింది. పనివాడికి ఇతని లక్షణాలు తెలుసు. వెంటనే కొందర్ని సహాయం రమ్మన్నాడు. వాళ్ళు పరుగెత్తుకొచ్చారు. అచ్చితంగా వచ్చేందు గంటలు కొట్టేసరికి, విజృంభించాడు. వాళ్ళంతా తమ బలాన్ని ఉపయోగించి అతన్ని నొక్కి పట్టి వుంచగలిగారు. ఐదు నిమిషాల్లో, అతను క్రమంగా తగ్గుతూ తగ్గుతూ చివరికి నిస్వపా అవరించినట్లు వుండేపోయాడు. ఇప్పటి వరకూ అలాగే వున్నాడు. మూర్ఛలో కొట్టుకుంటూ బాధతో అతను అరిచే అరుపులు, ఇవతల వాళ్ళు స్వపా కోల్పోయేట్లు వున్నాయని పనివాడు చెప్పాడు. మిగతా పేషెంట్లు ఇతన్ని చూసి భయంతో చిగుముకు

పోయారు. వాళ్ళతో నాకు చేరినాం పని తగిలింది. విజంగానే అంత భయంకరంగా వుండనిపించింది. కాస్త దూరంలో వున్న నాకే అతని అరుపులు నా బుర్ర వెడలగొట్టాయి. ఇప్పుడు ఆశ్రమంలో రోజునా చేత అయింది. నా పేషెంట్లు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ, || మూం కూర్చున్నాడు. అతని మొహంలో నిరసం, రోరోపణ కోపంతో కుర్చిపోడం,

సెప్టెంబర్, 6 : పరిస్థితి విషమంగా మారింది. ఆగకండా, పుష్పబ్బుండి బయలుదేరింది. పాల్వేపడిచే పెరిగింది మీరు వచ్చేదాకా ఇప్పుడు. **డాక్టర్ పెవార్డు అర్థం** **పాల్వేప కు రాసిన ఉత్తరం**

సెప్టెంబర్, 6 : నా ప్రియమైన అర్థం, ఇవారే నీకు చెప్పే కబురు అంత మందికాదు. లూసీ సంగతి మర్నా మొదటికొచ్చింది. దీనివల్ల కొంత మంచి జరిగింది కూడా. లూసీ తల్లి లూసీ గురించి కాస్త అందోళన పడుతోంది కదా! ఆమె గురించి నన్ను ఒక డాక్టర్ గా సంప్రదించింది. ఇదే మంచి అవకాశం అనిపించింది. మా గురువు వాన్ హెల్సింగ్, గొప్ప ప్రియమైన, నా కోసం ఇక్కడకు రాబోతున్నాడని ఆమెను అతనికి చూపించవచ్చునని, ఇద్దరం ఆమెను చూస్తామని చెప్పాను. ఇప్పుడు మేం యదేచ్ఛగా వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళొచ్చు. ఆమె అందోళన చెందదు. అందోళన వడిందంటే ఆమె ప్రాణానికి ముప్పు. లూసీ పరిస్థితి ఆమెకు కొంత బాధగానే వుంది. ఇప్పుడు మేము, మనమంతా కష్టాల్లో మునిగివున్నాం. దేవుడి దయవల్ల గట్టెక్కాలి. అవసరం అయితే రాస్తాను. నా దగ్గర్నించి నీకు కబురు లేనట్టయితే, మా గురువు దగ్గర్నించి కబురుకోసం వేచివున్నానని అనుకోవచ్చు. తొందరగా ముగించేస్తూ,

ఎవ్వడూ నీ జాన్ పెవార్డు.

డాక్టర్ పెవార్డు డైరీ

సెప్టెంబర్, 7 : మేం ఇద్దరం లివర్ పూర్ స్ట్రీట్ లో కలిసినప్పుడు వాన్ హెల్సింగ్ మొట్ట మొదట అడిగింది ఇది :

“మన మిత్రుడికి, అదే లూసీ లవర్ కి ఏమైనా చెప్పావా?”

“లేదు” అన్నాను. “మీరు వచ్చిన తర్వాత రాస్తానని పెరిగింది ఇప్పుడు. మీరు ఇక్కడకు వస్తున్నారని సాదాగా ఒక ఉత్తరం వ్రాసాను. మీన్ లూసీకి అంత బాగాలేదని, అవసరమయితే ఉత్తరం రాస్తానని చెప్పాను” అన్నాను.

“మంచివని చేసావో! చాలా మంచివని చేసావు. అతనికి ఏమీ తెలియకుండా వుంటేనే మంచిది. బహుశా అతను ఎవ్వడూ తెలుసుకో లేడు. అట్లాగే జర్జరాలని అనుకుంటున్నాను. అవసరం అనుకుంటే అతనే తెలుసుకుంటాడు. జాన్, నీకోకా హెచ్చరిక చేయాలి! నువ్వు ఏదీ వాళ్ళ సంగతి చూస్తుంటావు. మనమందరూ ఏదో ఒక రకంగా ఏర్పాట్లై. నువ్వు ఏర్పాట్లతో వ్యవహరించినట్లుగానే, దేవుని యొక్క ఏర్పాట్లతో కూడా వ్యవహరించు. నువ్వు ఏం చేస్తావో, ఎందుకు చేస్తావో, ఏం ఆలోచిస్తావో, వాళ్ళకు చెప్పుకు. వాళ్ళంతట వాళ్ళను తెలుసుకోనివ్వ. విషయాలు వాటంతట అవే ఒకదారికొచ్చి బయటపడతాయి. ఇప్పటివరకూ నీకూ నాకు తెలియి, ఇక్కడ... ఇక్కడ వుంచాలి” అన్నాడు. అట్లా అంటున్నప్పుడు నా హృదయం మీద; నా నడుమీదా చేతిలో తాడు.

అట్లాగే తనకూ చేసుకున్నాడు. “నా ఆలోచనలు నాకు వున్నాయి. వాటిని నీకు తర్వాత చెప్తాను” అన్నాడు.

“ఇప్పుడు చెబితే కాస్త మంచి జరుగుతుంది, మనం ఒక నిర్ణయానికి రావచ్చు” అన్నాను.

నన్ను మాట్లాడవద్దని సైగచేసి నా వంక చూసి అన్నాడు. “ఏమోయ్ జాన్, రైతు మొక్క జొన్న కండెను, గింజ పట్టుకుందానే, మూర్కుడి బంగారు కిరణాలు దానిమీద పడకుండానే, దాన్ని కోసేసి, కండెను వారిచే, చూసావా, ఇది మంచి కండె, ఇది చాలా బాగా పెరుగుతుంది ఇంకా వుంచితే...” అని చెప్పాడు, అన్నాడు. అతని భావం నాకు అర్థంకాలేదు. అదే సంగతి చెప్పాను. దానికి

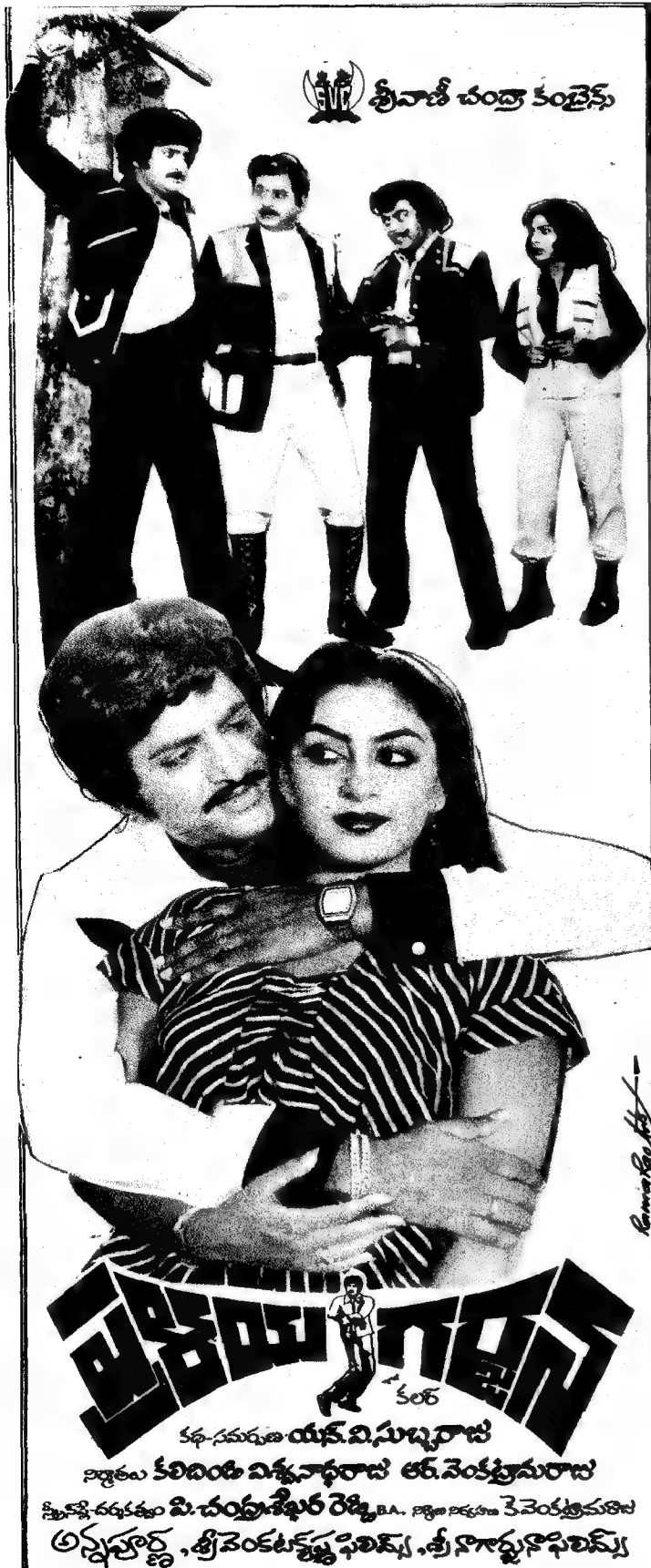
“నువ్వు ఎవ్వడూ శ్రద్ధగా ఏదే విధిద్దావి. అప్పుడు నీ గురించి మిగిలావాళ్ళకన్నా బాగా రాసే వాడివి. నువ్వొక్కడివే బాగా చదివే వాడివి. ఇప్పుడు నువ్వొక మాస్టరువి. మంచి అలవాటు ఎవ్వడూ పొదు- అని నా నమ్మకం. గుర్తుంచుకోవోయ్! విషయం అనేది బాగా తెలుసుకుంటే మంచిది. ఏవో కొన్నికొన్ని జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటే సరిపోదు. అసలది మంచిదికాదు. ఇప్పుడు లూసీ విషయం తీసుకో. ఈమె కేసు జాగ్రత్తగా చూడవలసినది కావచ్చు-కావచ్చు అంటున్నాను, కాకపోనూ వచ్చు. ఈమె కేసులో మనం కుతూహలం చూపిస్తున్నాం. మిగతావాళ్ళు అలా ఏవుంది అనుకుంటారు. కానీ, ఈమె కేసులో ఏదీ చిన్న విషయంగా చూడకు. అన్ని కాగితంపై పెట్టు, నీ నందేవాలు, నీ పూవాలు అన్నీ. తర్వాత

జవాబుగా నా దగ్గరికొచ్చి నా చెవులు రెండూపట్టు కుని అడించాడు, నా చిన్నప్పుడు అతను క్లాసులో చేసినట్లుగా. “మంచి రైతు అయితే చెప్పాడు. అప్పటివరకూ వచ్చిన పెరుగుదల చూసి, పూర్వ నాలునేసేసి, అది బాగా పెరుగుతుందో లేదో ఏ రైతు చెప్పలేడు. చిన్నప్పటి అయితే అట్లా చేస్తారు కానీ, జీవితంలో పనిచేస్తున్న వాళ్ళు చెప్పురు. ఇప్పుడు నన్ను చూడు జాన్! ఇప్పుడే విత్తనం చల్లాను. అది మొలకెత్తాలి, అవల మొలకెత్తడం అంటూ జరిగితే. మొలకెత్తుతుందనే అనుకుంటున్నాను. అది మొలకెత్తి గింజ పట్టేదాకా వేచి చూడాలి” అన్నాడు. నన్ను గమనించాడు. నాకు అర్థమయినట్లుగా అతను గ్రహించాడు. వెంటనే గంభీరంగా మారిపోయి అన్నాడు.

తర్వాత నువ్వు అనుకునేవి, ఎంత నిజమో నీకు తెలుస్తుంది. ఓటమి పొందినప్పుడే మనకు నేర్పు వస్తుంది, గెలిచినప్పుడు కాదు.”

లూసీ జబ్బు లక్షణాలు, ఇంతకుముందు చెప్పినట్లుగానే చెప్పాను, కాస్త వివరంగా. అప్పుడతను గంభీరంగా వుండిపోయాడు. ఏం మాట్లాడలేడు. కొన్ని పరికరాలు, కొన్ని మందులు వున్న సంచి తీసుకున్నాడు. ఇంతలో లూసీ తల్లి లోపలికొచ్చింది. కాస్త కంగారు పడింది. మరీ నేను వూహించ నంతగా లేదు. ఆమె ఈ భయాలకు, అందోళనలకు అలవాటు పడిపోయిందేమోనన్నట్లు కనిపించింది. వాళ్ళ అమ్మాయి పరిస్థితి వింతగానూ, భయంకరం

ఏడియోలలో కొత్తరికార్డు !

జపానులో ఏడియోల ఉత్పత్తి గత పెన్సింబరు నెలలో కొత్త రికార్డు నందు కుంది. ఒక్క పెన్సింబరు నెలలోనే 12,53,000 ఏడియో టేప్ రికార్డులను ఉత్పత్తి చేయటం జరిగింది. అది అంతకు మునుపు సంవత్సరం కంటే 29.4 శాతం ఎక్కువ. ఉత్పత్తిలోపాటు ఎగుమతులు కూడా కొత్త స్థాయిని చేరుకుంటున్నాయి. ఇది గత సంవత్సరం కంటే 54.6 శాతం ఎక్కువ. రంగుల టెలివిజన్ల ఉత్పత్తి కూడా 8.2 శాతం పెరిగినట్లు ఎలక్ట్రానిక్ ఇండస్ట్రీ అసోసియేషను వారు తెలియచేశారు.

జీవన్ మృతులు

గానూ వుంది అని చెప్పినా కూడా, ఆమె తట్టుకు నేట్టుగా కనిపించింది.

ఏమైనా ఆమెను లూసీకి కాస్త దూరంగా వుంచడం మంచిదనిపించింది. అదే విషయం ఆమెకు చెప్పాను. ఆమె అట్లాగే అని వెళ్లిపోయింది వెంటనే. వాన్ హెల్సింగ్, నేనూ లూసీ గదిలోకి వెళ్లాం. నిన్న ఆమెను చూసి విస్తుపోయాను. ఇవాళ చూస్తే, భయం అనిపించింది. ఆమె అతి భయంకరంగా పాలిపోయివుంది. కనీసం పెదాలమీద ఎరుపుగానీ, చిగుళ్లమీద ఎరుపుగానీ లేవు. మొహంమీద ఆమె దవడ ఎముకలు కొట్టొచ్చినట్టు కనపడ్డాయి. వాన్ హెల్సింగ్ ఆమెను చూస్తూ మరింత గంభీరంగా మాదిపెయ్యాడు. అతని కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి. లూసీ చలనం లేకుండా పడివుంది. ఆమెకు మాట్లాడే శక్తి వున్నట్టు కనిపించలేదు. మేం ఇద్దరం మౌనంగా నిలబడ్డాం. వాన్ హెల్సింగ్ తలతో సైగ చేసాడు వాకు. ఇద్దరం గదిలోంచి బయటకొచ్చాం. తలుపులు వేసిన వెంటనే గబగబా పక్కనేవున్న గది దగ్గరకెళ్లాం. అది తెరిచేస్తుంది. వెంటనే అతను నన్ను ఆ గదిలోకి లాక్కెళ్ళాడు. వెంటనే తలుపులు వేసేసాడు. 'అయ్యో దేవుడా ! ఇది చాలా భయంకరంగావుంది. క్షణంకూడా వృధా చేయడానికి వీలే దిస్యడు. రక్తం లేకపోవడం మూలాన ఆమె చచ్చిపోతుంది. ఆమె గుండె పని చేయడానికి రక్తం అవసరం. ఇప్పుడు ఆమెకు వెంటనే రక్తం ఎక్కించాలి. మవ్వో నేనో ఆమెకు రక్తం ఇవ్వాలి' అన్నాడు.

"నేను వయస్సులో వున్నవాణ్ణి. బలంగావున్నాను. కాబట్టి నా రక్తం ఇస్తాను (ప్రాపెర్)" అన్నాను.

"అయితే సిద్ధంగా వుండు. నా సంచి తీసుకో మ్మాను. నా దగ్గర అన్నీ సిద్ధంగా వున్నాయి" అన్నాడు.

ఇద్దరం క్రింది అంతస్తుకు దిగాం. అట్లా దిగుతుండగా, తలుపుకొట్టిన చప్పుడయింది. హాల్లోకి చేరుకునే సరికి పనిమనిషి తలుపు తీసింది.

సూటింగులు: పాలియెస్టర్ బ్లెండ్ మరియు కాటన్

మంచి అభిరుచి. తగిన ధరలు.

వాంఖేడే®

**న్యూషనల్
టెక్స్టైల్
కార్పొరేషన్**

(తమిళనాడు మరియు
పాండిచెరి) లి
ప్రారత సర్కారపు ఒక ఉద్యోగ
సంస్థ

10/64 సోమనందరం మిర్చి రోడ్డు, కొయమత్తూరు-641 009

MCA/NTC/79/TEL

ఇండెంటింగ్ ఏజెంట్లు: బాలాజీ టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 3-4-394, టుబాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-3; సంగం టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 230, మొదటి అంతస్తు, డి. వి. రోడ్, ఆర్. ఎస్. పురం, కొయమత్తూరు-2; స్టాక్-కమి-సేల్ డిపో: ఆర్.పి. థిప్తబ్యూటర్స్, 3-4-394, టుబాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-3.

నీలకాశం

నీరియత శ్వామల

తొమ్మిది గంటలు దాటినా రమేష్ రాలేదు.

“స్టేషన్ కు వెళ్ళాలని సుధాకర్ మరచిపోయారేమో...” సోల్ వనగా అన్నది ఇందిర.

“మాట యిచ్చాక మరచిపోవటం, చెప్పింది చేయకపోవటం సుధాకర్ కి తెలియదు—” అంది వద్ద వెంటనే.

“మీ సుధాకర్ ని నేనేమీ అనలేదమ్మా! ఏదయినా వనిలో బిజీగా ఉండవచ్చు కదా అనే ఉద్దేశంతో అన్నాను”

“స్వంత అన్నతో ఉన్నంత అనుబంధం దానికి సుధాకర్ తో ఉంది. సుందరి పెళ్ళి నిశ్చయమయినప్పుడు ఆ పిల్లను కలుసుకొని గట్టిగా పోట్లాడి మరి వచ్చింది!” అంది వరలక్ష్మిగారు.

“రత్నాన్ని మానె గుర్తించలేని మూర్ఖురాలు సుందరి. ఆ మూర్ఖురాలి కోసం జీవితమంతా ఒంటరిగా ఉంటానని సుధాకర్ అనటం మాత్రం నాకు బాధగా ఉంది” అంది వద్ద.

“ఆ పిల్ల చేసిన గాయం అటువంటిది మరి. నమ్మించి మోసం చేసింది” అన్నది వరలక్ష్మిగారు.

ఇందిరకి సుందరి ఎవరో, ఏమిటో తెలియదు. అడుగుదామంటే నంకోవం. రమేష్ వైపు మళ్ళాయి ఆలోచనలు. ఇంకా రాలేదేమిటి? స్కూటర్ కి ఏమి కాలేదు కదా! ఆ ఆలోచనకే గుండె గుబిల్లుమంది. అసలు స్కూటర్ మీద తీసుకు వస్తానని సుధాకర్ అన్నప్పుడే తను వద్దని ఉండవలసింది. రమేష్ ఉత్తరం వచ్చినప్పుడు డాక్టర్ జాక్సన్ ఊరిలో ఉంటే, జేవీ వంపించటం అడిగి ఉండేది. తన మనసెందుకో ఇటీవలి ప్రతి శ్లఘనా కీడునే కలిగిస్తున్నది. పైదరాబాదులోనే ఏదయినా ఉద్యోగం కనకు దొరికి ఉంటే, ఈ విధంగా తమ్ముళ్ళుంచి ఏడిపోవటం, తన కోసం వాళ్ళు ఈ మారుమూల క్రైకి రావటం ఉండేది కాదు...

జరిగిన తథ - 13

సినిమా మానె స్కూటర్ మీద వస్తూ యాక్సిడెంట్ లో మరణిస్తారు ఇందిర తల్లిదండ్రులు. తన తమ్ముళ్ళ, చెల్లి భవిష్యత్తు తీర్చిదిద్దడానికి ఉద్యోగంలో చేరామకుంటుంది ఇందిర. డాక్టర్ జాక్సన్ తో ఇందిరకు పరిచయం కల్గుతుంది. తన దగ్గర టైప్ రైట్ గా జేరమని జాక్సన్ ఇందిరను ఆహ్వానిస్తాడు. పరిశీలనగానే చెల్లిని తీసుకురమ్మని తమ్ముళ్ళకి చెప్పి తను ముందుగా వస్తుంది ఇందిర. పట్నంలో పెరిగిన ఇందిరకు = పల్లెటూరి వాతావరణం, అక్కడి మనుష్యుల మనస్తత్వాలు నచ్చుతాయి. ఉషని తీసుకవచ్చి దివి వెళతాడు సురేష్. పల్లెటూర్ లోని మనుషుల మనస్తత్వాలు ఎలా వుంటాయో, మూఠనమ్మకాలు వాళ్ళలో ఏ విధంగా పాతుకుపోయాయో తెలియజేయటానికి డాక్టర్ అరుణకు, ఇందిరకు గతంలో జరిగిన = సంఘటన వివరిస్తాడు డాక్టర్ జాక్సన్. ఇందిరకే వద్ద తన కథను వివరిస్తుంటుంది. బావ ప్రసాద్ తో తన పెళ్లి ఇంకా రెండురోజులుందనగా అతని కాలికి ప్రాక్చరయి వాస్తవంలో జేరతాడు. వద్ద వచ్చుకాతకురాలని, ఆమె మూలంగానే తన కొడుక్కి ఈ విధంగా జరుగుతోందన్న మూఠనమ్మకంతో వారిద్దరి పెళ్లి జరగకుండా చేస్తుంది ప్రసాద్ తల్లి. రమేష్ రాకకోసం ఎదురు చూస్తుంటారు ఇందిర, ఉష.

(గత సంచిక తరువాత)

“అన్నయ్య వచ్చేశాడు!” అందింది ఉష. ముందు సుధాకర్, వెనక రమేష్ కూర్చుని ఉన్న స్కూటర్ వాకిట్లో ఆగింది.

రిటీఫ్ తో ఇందిరను నిస్తత్తున ఆవరించింది. కూర్చున్న చోటి నించి లేవాలని కూడా తోచక, ‘అమ్మయ్య!’ అని గుండెలమీద చేయి వేసుకుంది.

“ఉష!” చెల్లెలిని రెండు చేతులతో పైకెత్తి, ముద్దు పెట్టుకొని దించాడు రమేష్.

“అక్కా!” ఇందిర దగ్గరకు వచ్చాడు. “ఎందుకలా ఉన్నావు?” అతనికి అడిగాడు.

“నాకు ఎందుకో భయం వేసింది రమేష్!” చేయిపట్టిలాగి ప్రక్కన కూర్చోపెట్టుకుంటూ అన్నది. “నీవు, సుధాకర్ ఎంతకీ రాకపోతే... ఏదయితో ఆక్సిడెంట్ అయిందేమోనని భయం కలిగింది” అంటుంటే కళ్ళలో నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

“ఏమి అక్కా! అంత భయందేనికి? ఎప్పుడూ ఒకే దురదృష్టం వెంటాడతూ ఉంటుందా?”

రమేష్ ని, సుధాకర్ ని భోజనం చేయమనిపిలిచింది వద్ద. అందరూ ఏద్రోపియవాక కూడా ఇందిర, రమేష్ కుమ్మరు చెప్పకుంటూ కూర్చున్నారు.

“నాకు, సురేష్ కి క్లాస్ టెన్స్ లో బాగానే మార్కులు వస్తున్నాయి అక్కా! అమ్మమ్మ మమ్మల్ని ఎంతో బాగా చూసుకుంటున్నది. నీవు వంపించే డబ్బు హాయిగా సరిపోతున్నది” తను యోగశ్రీమాల చెప్పాక అక్క గురించి అడిగాడు “నీ వర్క్ ఎలా ఉన్నది? ఉషలో చాలా ఇంప్రూవ్ మెంట్ కనిపిస్తోంది. కాస్త బొద్దుగా తయారయింది. నిజం చెప్పాలంటే ఏకా ఈ ఊరి గాలి, నీరు బాగా సరిపడేనట్లున్నాయి. కొంచెం ఒళ్ళు వచ్చింది.”

వచ్చింది ఇందిర “నీవు మాత్రం అలాగే ఉన్నావు రమేష్! మరి రాతంబవళ్ళు చదువుతున్నావేమిటి?” అని అడిగింది.

‘మరి చదవకపోతే ఎలా? మెడిసిన్ లో సీటు రావద్దా?’ అన్నాడు.

చాలా సేపయినాక, అతి సామాన్యంగా అంటున్నట్లు అడిగింది ఇందిర “రమేష్, మధు ఎప్పుడయినా కనిపించాడా?”

అక్క ముఖంలోకి నిశితంగా చూశాడు రమేష్, మధుని వదులుకున్నందుకు అంతగా బాధపడుస్తూ అన్నట్లు. ఓ నిమిషం అగి చెప్పాడు “మధు మన యింటకి రాలేదక్కా! ఒకటి, రెండు సార్లు బయట కనిపిస్తే పలకరించబోయాను. మానీ చూడనట్లు చెల్లిపోయాడు”

“టైము వస్తోండు దాటేంద్వి రమేష్, ఇంక వదుకో!” అంటూ ఎంభావణ నిలిపివేసింది ఇందిర.

మర్నాడు డాక్టర్ జాక్సన్ ని చెల్లి పలకరించి వచ్చాడు రమేష్. చెల్లెలి ఆరోగ్యం మెరుగవటం, అక్క కూడా తల్లి తండ్రుల గురించి దిగులు ఆట్టే పెట్టుకోకుండా కొంత ఊరట చెందటం రమేష్ కి సంతోషం కలిగించాయి. తమ్ముళ్ళకు చదువులు సాఫీగా సాగిపోతూండటం ఇందిరకు ఆనందం కలిగించింది. ఇందిర, రమేష్, ఉష ఆ రోజులూ సొలం గట్లపైవు, చెరువువద్దకు, గుడికి హాసాగా పీకార్లు తిరిగారు. ఆ సాయంత్రం చెరువు దగ్గరగా ఇసుకలో ఉన్న పడవ అంచున కూర్చుని కుమ్మరు చెప్పకుంటున్నారు ముగ్గురూ. బల్లకట్టు మనిషిని చూసి పలకరింపుగా చేయి ఊపి అతని దగ్గరకు వెళ్ళింది ఉష.

“దీనికి అందరూ స్పేహితులే!” నవ్వింది ఇందిర. “సుదర్శనం మాస్టారు, డాక్టర్ జాక్సన్ వంటి పెద్దవాళ్ళ దగ్గర్నుంచి, పసిపిల్ల డాకా— అందరితో స్పేహం కలుపుకుంటుంది.”

“అమ్మ, వాన్న గురించి ఎప్పుడూ అడగదా?”

“ఎందుకు అడగదు? కానీ వెనకటిలాగా దిగులుతో, బెంగతో అడగదు! వాళ్ళు ఇకరారు— అని అర్థం చేసుకుంది. ‘ఇప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు? ఏం చేస్తున్నాడు?’ ఇటువంటి ప్రశ్నలు అడుగుతుంది. మేము ఏదో సర్దిచెప్తాంటాము.”

మార్కులు అసపేక్షపడ్డారు. ఆకాశం కనకాంబరం రంగులో కాంతినిస్తున్నది.

“అక్కా...” గతంలోకి చూస్తూ అన్నాడు రమేష్— “ఆ రోజు మనం అమ్మకు కొన్న నీర ఈ ఆకాశం రంగులోనే ఉన్నదికదూ...”

“అవునురా... మనం దురదృష్టవంతులం” భారంగా అన్నది ఇందిర.

“నాకెప్పుడూ కలలో అమ్మ కనిపిస్తూనే ఉంటుంది అక్కా... ఒక్కొక్కమారు మనకు రైల్వం చెప్పున్నట్లు కనిపిస్తుంది. ఒక్కొక్కమారు మన గురించి దిగులు పడున్నట్లు కనిపిస్తుంది... ఎప్పుడూ ఆ కనకాంబరం వీరలోనే కళగా ఉంటుంది... కలవచ్చిన మర్నాడు, అమ్మ మన మధ్యలోనే ఉంది అనే ఫీలింగుతో మనసుకి ఏదో స్పృహతన చిక్కుతుంది...”

“అంతా భ్రమ రమేష్! అమ్మలేదు—నాన్న లేరు—అనే విషయాన్ని గుర్తుంచుకోనే మనస్థితి కు బాటలు వేసుకోవాలి. నాకు తరచుగా వచ్చే కల చెప్పనా? అదోక రైల్వే స్టేషన్. ప్లాట్ ఫారమ్ నిండా జనం. రైలు ఒకటి ఆగి ఉంటుంది. నేను హడావిడిగా పరుగెత్తుతూ వస్తాను. ఆ రైలు ఎక్కాలి. నాకు, రైలుకి మధ్య దూరం. నిండుగా జనం. రైలు దగ్గరకు పరిగెత్తుతూ ఉంటాను. అది వెళ్ళిపోతుందని ఆతృత, కంగారు, పరుగెత్తలేక ఆయాసం— నా స్థితి వర్ణించలేను. ఇంక

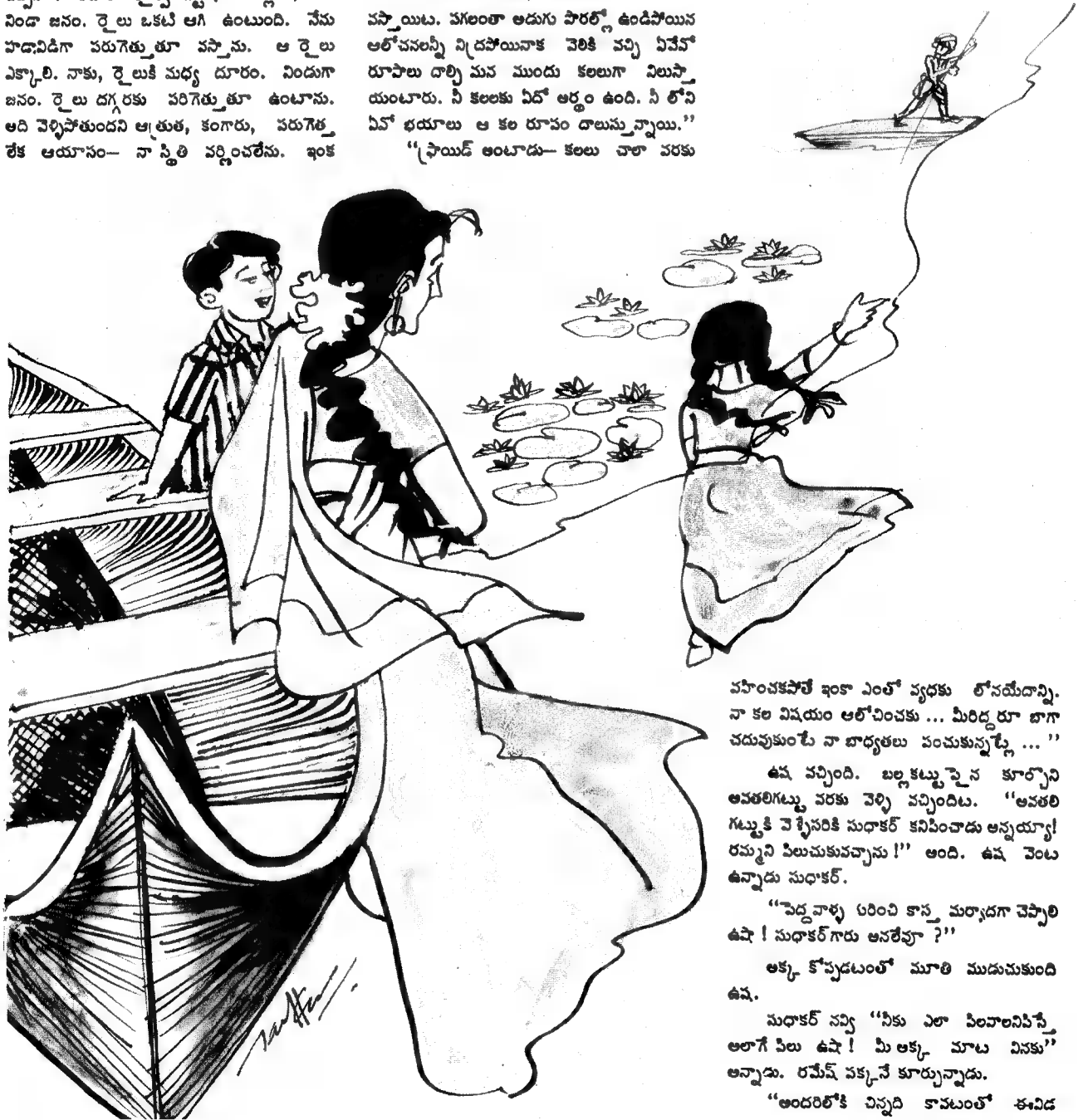
దగ్గరకు వచ్చేవాను...అదిగో, ఆ కమ్మి పట్టుకుంటే ఇంక రైలు ఎక్కేసినట్లు...వెంట్రుకవాని దూరంలో ఉండగా రైలు కదులుతుంది. నేను ఇంకా పరిగెత్తుతూనే ఉంటాను. రైలు వేగం వుంజుకోని వెళ్ళిపోతుంది. నేను ప్లాట్ ఫారమ్ పైనే ఉండిపోతాను... అంతే రమేష్, మెలకువ వచ్చేస్తుంది. విజంగా చాలా దూరం పరిగెత్తినట్లే ఒళ్ళంతా చెమట పట్టే, గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటూ ఉంటుంది. ఈ కల ఒకసారి కాదు, తరచుగా వస్తూనే వుంటుంది. ఏమిటంటావు? ఎప్పటికయినా రైలు ఎక్కేనట్లు కల వస్తుందా?”

“మనసులోని అనుభూతులే కలల రూపంలో వస్తాయిట. హఠాత్తుగా అడుగు పారల్లో ఉండిపోయిన అలోచనలన్నీ నిద్రపోయినాక వెలికి వచ్చి ఏవో రూపాలు దాల్చి మన ముందు కలలుగా నిలుస్తాయంటారు. నీ కలలకు ఏదో అర్థం ఉంది. నీ లోని ఏవో భయాలు ఆ కల రూపం దాలుస్తున్నాయి.”
“ప్రాయిడ్ అంటాడు— కంటు చాలా వరకు

మన తీరని కోరికలకు ప్రతిరూపాలు అవి... నేను రోజంతా బిజీగా ఉంటాను. మనసులో ఏ ఆలోచనలు ఎక్కువసేపు నిలిచేందుకు అవకాశమే ఇవ్వను... ఏ రోజు కా రోజు అన్నట్లుగానే కాని, ఏవో కోరికలతో మేడలు కట్టను... మరి నాకు ఈ కల ఏమిటో అర్థం కాకుండా ఉంది.”

“అక్కా, నీవు సెక్యూరిటీ ఫీలవటంలేదు. మా బాధ్యతల బరువు మానసికంగా నిన్ను చాలా వ్రేలి పెడుతుంది ...”

“అలా అనుకోవద్దు రమేష్! మీ బాధ్యతలు

వహించకపోతే ఇంకా ఎంతో వ్యధకు లోనయేదాన్ని. నా కల విషయం ఆలోచించకు ... మీరిద్దరూ బాగా చదువుకుంటే నా బాధ్యతలు పంచుకున్నట్లే ...”

ఉష వచ్చింది. బల్లకట్టుపైన కూర్చోని అవతలిగట్టు వరకు వెళ్ళి వచ్చింది. “అవతలి గట్టుకి వెళ్ళేసరికి సుధాకర్ కనిపించాడు అన్నయ్యా! రమ్మని పిలుచుకువచ్చాను!” అంది. ఉష వెంట ఉన్నాడు సుధాకర్.

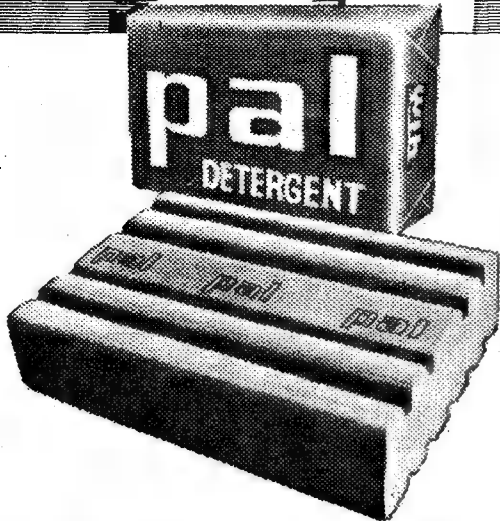
“పెద్దవాళ్ళు లరించి కాస్త మర్యాదగా చెప్పాలి ఉషే! సుధాకర్ గారు అనలేవా?”

అక్క కోప్పడటంతో మూలి ముడుచుకుంది ఉష.

సుధాకర్ నవ్వి “నీకు ఎలా పించాలనిపిస్తే అలాగే పిలు ఉషే! మీ అక్క మాట వినుకు” అన్నాడు. రమేష్ వక్కనే కూర్చున్నాడు.

“అందరిలోకి చిన్నది కావటంతో ఈవిడ

కళ్లు చెదరే తెల్లదనంకోసం పాల్ డిటర్జెంట్ సబ్బు బిళ్ల

తెల్ల బట్టలు కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపే తెలుపు తేవడమే
కాదు—పాల్ డిటర్జెంట్ సబ్బు బిళ్ల మీ రంగు బట్టలు
ఉతకడానికి పనికి వస్తుంది.

వాడుకలో సౌకర్యం, లాభం తెచ్చే పాల్ డిటర్జెంట్
సబ్బు బిళ్ల - ప్రతి విషయాన్ని ప్రత్యేకంగా చూసే
గృహిణుల తొలి ఎన్నిక అనాలి.

నిజమైన తెల్లదనానికి పాల్ డిటర్జెంట్ సబ్బు బిళ్ల.

అల్ట్రా మరైన్ అండ్ పిగ్ మెంట్లు లిమిటెడ్
రాణిపేట-642 403 తమిళనాడు.

నీ లా కా శం

అంటే ఇంట్లో అందరికీ గారాబమే! దానితో కాస్త
పెంకితనంపాలు ఎక్కువయింది" అన్నాడు రమేష్.

"కాస్త పెంకితనం ఉంటేనే అందం!" అని
సుధాకర్ అనేవరికి ఉష సంతోషంగా నవ్వింది.

"నేను ఇంట్లో అవగానే మెడిసిన్ చదవాలని
అనుకుంటున్నాను సుధాకర్ గారూ! చాలాకష్టమైన
కోర్స్ అంటారు - విజమేనా?" తనకు ఇష్టమైన
టాపిక్ గురించి అడిగాడు రమేష్.

"మెడిసిన్ ఒక్కటేకాదు రమేష్, ఏ విద్య
యినా శుభ్రంగా అభ్యసించాలంటే కష్టపడాలి!"

"మీరు చాలా కష్టపడి, చదివేవారా?"

"డాక్టర్ జాక్సన్ పెంపకంలో పెరిగానుకదా—
కష్టపడకుండా, బద్దకంగా కాలం గడిపేయటం
చాలా చెడు అనే అభిప్రాయం మనసులో పాతుకు
పోయింది. రాత్రింబవళ్లు చదివాను— యూనివర్సిటీ
ఫస్ట్ రాంక్ కూడా తెచ్చుకున్నాను..."

"ఎం. డి. కూడా చదివి ఎందులోనయినా
స్పెషలైజ్ చేస్తే బాగుండేది కదా?"

"పీడియాట్రిక్స్ చదవాలనే అనుకున్నాను.
కానీ, మధ్యలో ప్రేమతో పడ్యానోయ్! పెళ్లి
చేసుకోవాలను కొని, ఎం. బి. బి. ఎస్. అవగానే
ఉద్యోగం వెతుక్కున్నాను. తీరా అటు పెళ్లి చేసుకో
లేదు. ఇటు ఎం. డి. చదవమూ లేదు!" సుధాకర్
వప్పుతూ, తేలికగా అన్నా అతని మాటల వెనక ఏదో
వ్యధ ఉన్నట్లు అనిపించింది ఇందిరకి.

"పోనీ... ఇప్పుడు చదివమ్మనుకదా..." ఇందిర
అంది చిన్నగా.

సుధాకర్ ఏదో చెప్పబోయాడు. అంతలోనే
ఏదో గొడవనిరావటంతో ముగ్గురూ అటు మాళ్ళారు.

అంతవరకు పిల్లలు ఈతలు కొద్దున్నారు.
అక్కడ ఇప్పుడు అంతా గుంపుగా చేరారు. ఏదో
గొడవ జరుగుతున్నది.

సుధాకర్ చటుక్కున లేచివెళ్ళాడు. ఇందిర,
రమేష్, ఉష కూడా అతని వెనకే వెళ్ళారు.

ఏడేళ్ళ పిల్లవాడు ఒకడు ఈత కొడుతూ
లోతులోకి వెళ్లి మునిగిపోయాడు. ఎవరో యువకుడు
బయటకు తీసి, ఇసుకలో పడుకోబెట్టాడు. పిల్లవాడికి
స్పృహలేదు.

గుంపులో ఎవరో సుధాకర్ ని చూశారు.
"డాక్టరు బాబు వచ్చారు" అంటూ ప్రోవయ్యారు.
సుధాకర్ ఏమీ కంగారు పడలేదు. మామూలుగానే
ఉన్నాడు. పిల్లవాడి ప్రక్కనే మోకాళ్ళపైన
కూర్చుని వాడి చూశాడు. తర్వాత చేతులు, కాళ్ళు
పరనగా పైకి, క్రిందికి అడిస్తూ, ఉపరితలత్వం
లోనికి గాలి వెళ్ళేందుకు ప్రయత్నాలు చేశాడు.
క్రమంగా పిల్లవాడి ముఖ వర్ణం మారసాగింది.
చిన్నగా కళ్ళు తెరిచాడు.

"అమ్మయ్య!" అనుకున్నారు జనం. ఆపైన
డాక్టర్ జాక్సన్ క్లినిక్ కి తీసుకువెళ్ళారు పిల్లవాడిని,
సుధాకర్ పలచోస్తాన.

"నాకు ఇందుకే డాక్టరు వృత్తి అంటే
యిష్టం... మృత్యుముఖం నించి బయటకు తీసుకు
వచ్చాడు ఆ అబ్బాయిని" అన్నాడు రమేష్.

అవునన్నట్లు తలచింది ఇందీర.

* * *

== రాత్రి రేవేన్ తిరిగి హైదరాబాదు వెళ్ళిపోయాడు. సుధాకర్ మ్యాటర్ పై న ఎక్స్‌మింకుని స్పెషల్ కేస్ తీసుకువెళ్ళంటే, కనుచూపుమేర దాటే వరకు నిలబడి చూశారు ఇందీర, ఉష.

గదిలోకి వచ్చి కూర్చున్నాక ఉష దిగులుగా ఉండటం చూసి, పద్మ దగ్గరకు పిలిచి 'చందమామ' లోని కథ వినిపించాగింది. ఇందీర కూడా వింటూ కూర్చుంది. కథలో రాజకుమార్‌పై మార్మతికుడు ఎత్తుకుపోవటం, రాజకుమారుడు దేవతపద్మ వరం పొంది, మార్మతికుడిని ఓడించి, రాజకుమార్‌పై తీసుకువచ్చి పెళ్ళి చేసుకోవటం— అన్నీ వచ్చాయి. కథ పూర్తయేసరికి ఉష నిద్ర పోయింది.

పద్మ నవ్వుతూ అంది. "నా జీవితంలోనూ వరం యిచ్చే దేవత తలపెట్టడంతే బాగుండును— 'మా అత్తయ్య మనస్సు మార్పు తల్లి' అని కొరుకానే దాన్ని."

"అది కథ వద్దా! ఇది జీవితం! మధు చూడు, పరిస్థితులు తారుమారయే సరికి నన్ను మరిచిపోయాడు. నన్ను అర్థం చేసుకుంటాడని ఇస్కాల్‌పూ ఏదో మూల ఒక ఆశ ఉండేది. ఇప్పుడెందుకో == ఆశ కూడా వన్నగిల్లలేంది.

మధు గురించి నీకు ఎన్నడూ చెప్పలేదుకదా? మా అమ్మ, నాన్న వెళ్ళిపోక ముందు, నాకు పెళ్ళి సంబంధాలు చూసి మధుని వరుడిగా విశ్రయించారు. అతనికి, అతని కుటుంబానికి కూడా నేనెంతగానో నచ్చాను— ఎంతగా నచ్చానంటే కట్నం కానుకలు ఏమీ లేకుండా చేసుకుంటామన్నారు. కాని మధు నాయనమ్మగారు పోవటంతో, విశ్రయించిన ముహూర్తానికి మా పెళ్ళి జరిగలేదు. కొన్ని వేలలు వాయిదా పడింది. మధు తరచు మా యింటికి వస్తూ ఉండే వాడు. ఇద్దరం బంగారు కలలతో స్వామీశ్వరనే పిలుస్తూనే ఆనందంగా కాలం గడిపాం. సినిమాలకు, షికార్లకు తిరుగుతూ ఉండేవాళ్ళం. ఇంతలో సడన్ గా అక్సిడెంట్ లో అమ్మ, నాన్న పోయారు..."

ఇందీర కథంతా మౌనంగా విన్నది పద్మ.

నీది దురదృష్టం ఇందీరా! కాని మధుని కూడా పూర్తిగా తప్పు పట్టలేం. మామూలు మగ వాడిలాగే ప్రవర్తించాడు అతను."

"అతనికి కాని ఏదయినా విషయం సంభవించి

ఉంటే నేను ఎన్నాళ్ళయినా అతనికోసం ఎదురు చూస్తూనే ఉండేదాన్ని. మరి అతను నా విషయంలో అలా చేయలేకపోయాడెందుకని?"

"ఈ ప్రపంచంలో ఒక్కో మనిషిది ఒక్కొక్క అభ్యంతరం. 'నాలాగా అతను ఉండడేమిటి?' అని ప్రశ్నించే హక్కు ఎవరికీ లేదు. ఎవరి తీరు తెన్నులు వాళ్ళదే! అయినా నీవు మధుని మరిచిపోవట్లే, అవమానిస్తు తలచుకుంటానే ఉన్నాడేమో! కొన్నాళ్ళు గడిస్తే, అర్థం చేసుకొని తిరిగి నీకు దగ్గర అవుతాడేమో!"

"నిజంగా అలా అయితే ఎంత బాగుంటుంది. వద్దా! నీ మాటలు మళ్ళీ ఏదో ఆశలు రేపుతున్నాయి."

పద్మ చిన్నగా నవ్వి "గుడ్ నైట్ ఇందీరా, స్లీప్ డ్రీమ్స్ లు యూ" అని వక్కమీద వారింది.

"గుడ్ నైట్" రైలు ఆర్పింది ఇందీర.

పడుకోగానే, కళ్ళు ముందు ఆ సాయంత్రం జరిగిన సంఘటన మెదిలింది. తెలివి తప్పిన బాబుకి స్పృహ తెప్పిస్తున్న సుధాకర్ — ఆ దృశ్యం కనిపించి నట్లే అయింది. ఏ పని చేసినా అతను ఎంత తెలివిగా, ఎంత చాకచక్యంగా చేస్తాడు ... అనుకుంటూ నిద్రలోకి జారింది.

* * *

రోజులు చకచకా గడిచిపోతున్నాయి. ఇందీర టైపింగ్ పని చురుకుగా పాగిపోతున్నది. సుధాకర్ తో పరిచయం పెరిగాక, సాయంత్రాలు కూడా అక్కడే ఉండి క్లినిక్ బాగా నడవటానికి సాయం చేస్తోంది ఇందీర. ఒకమారు సుధాకర్ ఉషను తన హాస్పిటల్ కి తీసుకు వెళ్ళి పరీక్షలు చేయించి, రోపరి జబ్బు పూర్తిగా తగ్గిందనే వార్త తీసుకువచ్చాడు. కాని తిరిగి జబ్బు రాకుండా ఉండటానికి మందులు, ఔషధానికి బానిక్స్ కొన్నాళ్ళ పాటు తీసుకుంటూ ఉండాలన్నారని డాక్టర్లు.

సుధాకర్ తో స్నేహం క్రమంగా ఇందీరకు పెరిగింది. క్లినిక్ లో పని ఎక్కువగా లేవచ్చును, డాక్టర్ జాక్సన్, సుధాకర్ లతో కలిసి కాఫీ తీసుకుంటూ, వాళ్ళు ఏవో మెడికల్ ప్రాబ్లమ్స్ చర్చించుకుంటూ ఉంటే విసుటం ఇందీరకు ఉత్సాహంగా ఉండేది. ఇప్పుడు క్రొత్తగా ఒక నర్స్ కూడా అక్కడ జాయిన్ అయింది. ఆవిడ సరదాగా

ఉండే మనిషి. ఆవిడ భర్త == ఊరి సాతశాలలో మౌనంగా బదిలీ అయివచ్చాడు.

ఒక సాయంత్రం ఇందీర టైప్ చేసిన కాగితాలన్నీ పర్చి పెట్టేస్తుంటే ఆ గదిలోకి సుధాకర్ వచ్చాడు.

"ఇందీరా, నా కాగితాలు కొన్ని టైప్ చేసి ఇవ్వగలరా? తొందరేం లేదు —"

అతను యిచ్చిన కాగితాలు చూస్తూ "ఇప్పుడే టైప్ చేస్తాను ... అయితే 'వీడియో ట్రీక్స్' ఎం. డి.కి అప్పి కేషన్ పెద్దన్నారన్నమాట!" అంది.

"అవును ఇందీరా! చిన్నపిల్లల జబ్బులు కుదిర్చి, వాళ్ళబాధలు తగ్గించే నేర్పు నాకు ఈ విద్య ఇస్తుంది. అసలు ఎప్పుడో చదివి ఉండవలసింది—" అతని మనసు ఏదో గతంలోకి పోయింది.

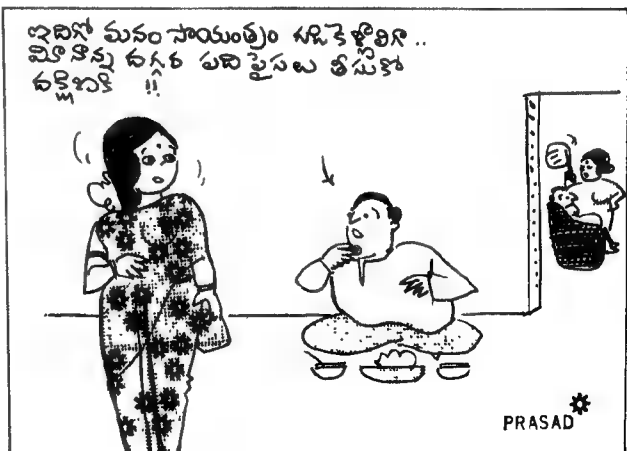
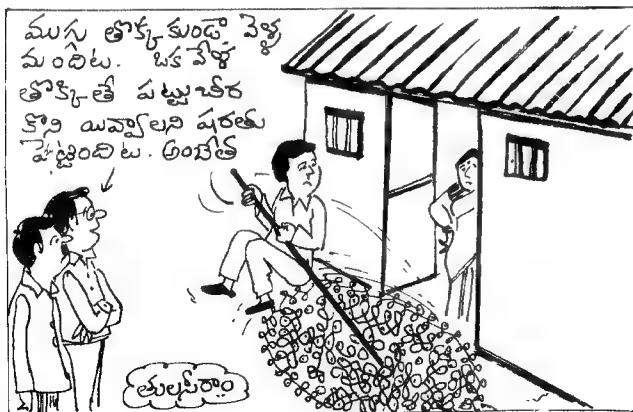
తెల్లకాగితాలు టైప్ రైటర్ లో బిగించింది ఇందీర, అతని మనసులో బాధ ఏమిటో — అనుకుంటూ.

ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చోని మృదువుగా ఉన్న ఆ చేతివేళ్ళను చూస్తూ అన్నాడు సుధాకర్, "నుందరి వేళ్ళూ ఇంతే ... చాలా నాణాకుగా ఉండేవి ..."

ఇందీర ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఇంకా ఏమిటి చెప్తాడా, అన్నట్లు చూసింది.

"హైదరాబాదులో ఎం.బి.బి.ఎస్. చదువు తున్నప్పుడు నాకు పరిచయమైంది నుందరి. నా క్లాస్ మేట్ రవి చెల్లెలు. ఆ అమ్మాయి చాలా అందంగా ఉండేది. మొదటి పరిచయంలోనే ఆకట్టుకుంది నన్ను. పరిచయం పెరిగిన కొద్దీ, స్నేహిత మైన కొద్దీ, అకర్షణ పెరిగి, స్నేహం ప్రేమలోకి మారింది. నా కోర్స్ పూర్తి కాగానే పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నాను. వాళ్ళ యింటిలోనూ మాకు ప్రోత్సాహమే యిచ్చారు. నుందరిని ఈ ఊరికి ఒక మారు తీసుకువచ్చి పద్మవాళ్ళకి, జాక్సన్ అంకుల్ కి పరిచయం చేశాను. అంకుల్ షిఫ్ట్ లో పెరిగిన నేను నా చదువు ఇతరులకు ఉపయోగ పడటానికే కాని, కేవలం ధవార్యులకు కాదని భావించేవాడిని. నా ఆశ యాదాన్ని నుందరికి వివరిస్తూ ఉండేవాడిని. తనూ వాతో ఏకీభవిస్తున్నట్లే మాట్లాడేది....

(ఇంకా వుంది)

PRASAD

నవీనోదయగాక...!

వి.యస్వీరమజౌరావు.

రెండేళ్లకితం... .. నేను ఈ ఊరు బదిలీ అయి వచ్చిన్నాటికి... .. రామ చంద్రరావుగారికింకా పెళ్లి కాలేదు.

ముక్తా మొహానా తెలియని ఈ ఫూల్స్ అడుగు పెట్టి పెట్టగానే మొట్టమొదట పరిచయ మయింది; షాడోల్స్ ఆ పరిచయం ఆర్యుయ్యై ప్రగాఢమైన స్నేహంగా రూపొందింది... రామ చంద్రరావుగారొక్కరేనే.

అప్పటికి... ..

'ఇంత జరిగినా'

ఇప్పటికి... ..

'నా మట్టుకు నాకు'

స్నేహితుడూ, గురువూ, మార్గదర్శి; నా జీవితంలో... రామచంద్రరావుగారొక్కరే. మన్నిస్తున్నంత మాత్రాన; వయసులో పెద్ద తేడా ఏం లేదు మా యిద్దరికీ. మహాయతే; ఏదో ఏళ్లర్థం నేనాయనకన్నా చిన్న.

ఎంతో మరి; 'మీరు'ని దాటి 'మీర' లేదు సంబోధన ఇట్లుంటే అట్లుంటేమా; ప్రాణంలో ప్రాణంగా కలిసి మనసినప్పటికీ. ఏ విషయంలో కాని అరమరికప్పుడే ఎరగని అరుదైన స్నేహం, గడిపినప్పట్లాను. ఈ మధ్యనే... నాల్గైళ్లు తొందమకుంటాను... మా యిద్దరి మధ్యా... .. 'కల్యాణి' అడుగు పెట్టిన రోజు కూడా... మా 'స్నేహం' అణుమాత్రానూ వడల్పదు

పరికరా... ఇదుగో 'ఉపాసన' ఈ 'తుపాను' వచ్చిందా...

ఇద్దరికీ ముగ్గురయి; ఆ అనుబంధం మరింతగా అల్లుకుంది తీవ్రమే సాగి పూలుపూసి.

చిత్రం ఏమిటంటే... ..

రామచంద్రరావుగారికన్నా చాలా కాలం ముందు నా జీవితంలో తటస్థపడింది 'కల్యాణి'. ఆ అమ్మాయిది మా ఊరే. మాయద్దరిల్లా పక్క పక్కనే. ఏదోవరస కోసం తీగెలులాగి కలుపుకున్న చుట్టరికం మాట అటుంచి అంతకు మించిన ఆర్యుయ్యతా భావం మా రెండు కుటుంబాల మధ్యా ఎన్నో ఏళ్లుగా. కల్యాణి నాకన్నా నాలుగేళ్లు కాబోలు చిన్న. నేను దియ్యేవాడైక్కిన్నాటికి, కల్యాణి ఇంటర్నెట్ వచ్చింది. బ్రహ్మాండమైన మార్పులైచ్చుకుని టెన్షన్ పానయిన పిల్లకి అక్కడితో చదువు అపేక్షిస్తానంటూ మూర్ఖపుట్టు పట్టు క్కూర్చున్న ఆ అమ్మాయి తండ్రితో యుద్ధం చేసి ఆ అమ్మాయిని ఇంటర్నెట్ జాయిన్ చేయించడానికి మా నాన్నగారు పడ్డ అవస్థ. నాకు జ్ఞాపకం. ఉద్యోగం సద్యోగం లేకుండా ఏదాదిపాలు మా ఊరి రోడ్డు పక్కనేనూ నేను బలాదురుగా తిరిగిన రోజుల్లో; చదువుతోపాటు, అప్పుడే వయసులోకికూడా ప్రమాదం అయిన కల్యాణి నా శిష్యురాలు. 'ప్రపంచపు తీరు' మీద అప్పుడప్పుడే అనగానాన ఏర్పడుతోన్న వయసు నాది. ఎదిగి ఎదగని జ్ఞానంతో, తొలి కిరణపు తాకిడికి రేకలు విచ్చుకునే మొగ్గవయసులో కల్యాణి. రేలేత వెన్నెల సాయంంతో సాగుము దిద్దుకుంటూ, ఆకు ఆకునా పువ్వు పువ్వునా తళతళలాడే మంచు దిండువులా; చిరుగాలి తాకిడికి చిటారుకొమ్మల పరమంచే చిగురాకు కదలికలా; ఉదయపు అరికిడికి ఉరికిపడ్డ తెలిమట్టు తొలినపులా; ప్రకృతి సౌందర్యాన్నిటిని కలబోసి నింపుతున్న విశాలమైన కళ్లల్లోంచి వారికే వెలుగులు, ఎర్రటి పెదవులపై మెరిసే వెలుతురు పువ్వుల నవ్వులై ముగ్ధమనోహరంగా పీల్చి సుకుమారంగా వుండే కల్యాణి; ఆ రోజుల్లో నాకు ఆకర్షకమైన కాలక్షేపం. ఒక్క రోజు కనవడకపోతే తోచని స్థితిలో ఏదాదిపాలు కల్యాణిలో గడిపిన రోజులు నా గుండెల అట్టుడుగున పదిల వరుచుకున్న మధురమైన జ్ఞాపకాలు. చదువుతోపాటు సంగీతమూ, సాహిత్యమూ; గంటల తరబడి సాగే మా కాలక్షేపపు ముచ్చట్లు. మా అత్యంత సాన్నిహిత్యానికి వో నిర్వచనం ఏర్పడే రోపల, ఎదురుచూస్తున్న ఉద్యోగం రావడం; నేను మా ఊరు విడిచిపెట్టేసాను. ఉద్యోగంతో ఊళ్లుపట్టి పోయిన నాకు, నాలుగేళ్లవరకూ మా ఊరి మొహం చూట్టనే వచ్చేదు. అప్పుడేనా, మా ఊరిలోని క్కూరణం రామచంద్రరావుగారు పట్టినవట్టు.

తమాషా ఏమిటంటే...

మా ఫూల్స్ కొచ్చేస్తవరకూ;

రామచంద్రరావుగారు మాడబోయే అమ్మాయి కల్యాణిని నాకు తెలియజేశారు.

నాలుగేళ్ల తర్వాత మళ్లి కల్యాణిని, రామచంద్ర రావుగారి పెళ్లి మాపుతోనే, ముట్టంపడింది.

నేరెగిన వెలుతురు మొగ్గ సహజ కిరణాల కాంతుల్ని అణువణువునా పొదుగుకుని విరిసిన ముద్ద మందారంలా, ముగ్ధసింధూరంలా, సుచంద్రరావు

గారి నిర్ణయం కోసం తలవంచుకుని, అప్పుడే తెంపి తెచ్చిన ముద్దబంతి పువ్వులా, కూర్చున్న కల్యాణిని చూసి; అత్తీయతతో, అవ్యాజమైన అనురాగంతో, నా గుండె తడిసి ముద్దయిపోయింది. మా రామ చంద్రరావుగారి మంచి మనసుకి కల్యాణిలాంటి అమ్మాయి తోడుకావటం, ఇద్దరికీద్దరూ చేసుకున్న అదృష్టవేనెనుకున్నాను మొట్టమొదటి క్షణంలో.

కల్యాణిమ్మానైన వెంటనే వో నిర్ణయానికి రాజేకపోతే, ఎవడికయినా, వాడి జీవితంలో వాడికి, పెళ్లి అనేది శుద్ధదండంగయిన విషయం.

తిన్నకుండామన్నా కళ్ళు తిన్నకోలేనంత అసభ్యతకి ఏమగళ్ళయినా లోనుచేసినత అద్భుతమైన సౌందర్యం కల్యాణిది.

రామచంద్రరావుగారికీ, కల్యాణికి, పెళ్లి చూపులనే తతంగం అదే ప్రారంభం.

పెళ్లిచేసుకోవాలన్న నిర్ణయం వచ్చిరాగానే, ఏర్పాటుయిన మొదటి పెళ్లిచూపుల్లోనే, అంత అందమైన అమ్మాయి తటస్థపట్టంతో, ఎగిరి గంతెయ్యలేదుగాని అంత వసిచేసారు రామచంద్రరావుగారు, పెళ్లిచూపులయ్యాక మా యింటకొచ్చి.

కల్యాణి 'అదృష్టవంతురాలు' అనుకున్నాను రామచంద్రరావుగారి నిర్ణయం విన్న క్షణంలో.

రామచంద్రరావుగారి వాదానికి ఇంతా అంతా కాదు. ఏ విషయం కయినా వొక్క నిమిషం అలస్యం చేయనిస్తేనా? ఉదయం చూట్టానూ, మధ్యాహ్నం చూట్టానూ, సాయంకాలంకల్లా తాంబూలాల పువ్వునుకుని ముహూర్తాలు నిర్ణయం చేసుకోవాలూ క్షణాల్పమేద జరిగిపోయాయి ఆ వొక్క రోజులో.

నెల తిరుక్కుండా పెళ్లి అయిపోయింది.

ఇట్లుంటే అట్లుంటే కావలసినవాళ్ళాచటాన్ను; పెళ్లికి రెండువేళ్ళలా పెత్తనం అంతా నాదే. నా సలహా లేకుండా, నన్ను సంప్రదించకుండా, పెళ్లి మొత్తంలో ఎంత చిన్న వ్యవహారానూ జరగలేదు. పెళ్లియిన వారంకల్లా; కొత్త దంపతులకి, ఇల్లు చూట్టం దగ్గర్నుంచీ కొత్త కావరంకి కావల్సిన సరంజామా అంతా నా చేతులమీదే ఏర్పాటుయింది. భార్యభర్తలు కొత్త ఇంట పాలు పొంగించినపూట, వాళ్ళ కావరంలో విస్తరేసిన మొట్టమొదటి అతిథివేసే.

అలా; మా రామచంద్రరావుగారి భార్యయినంత మాత్రంవేత, చిన్నప్పట్లుంటే ఎంతో చేరికయిన కల్యాణిని 'ఏవండి'నిగాని 'మీరూ'నిగాని పిలవటం ఎందుకవోమరి ఎంతో నిబ్బెట్టుగానూ, చాలా కృతకంగానూ అవించింది. ఆ చిన్న విషయానికి వో ప్రాముఖ్యం ఇవ్వటం మాటలుంటి, దాన్నిగురించి పట్టించుకోలేదు రామచంద్రరావుగారు. ఆ దృష్టి లేదు కల్యాణికి.

కావరం మొదలెట్టిన నాల్గోజుల్లోకోరో రోజు రాత్రి భోజనం చేసి హోటలు మెట్లు దిగుతో, సాయంకాలపు షికారుమంచి తిరిగిస్తోన్న కొత్త దంపతుల కెదురుపడేప్పటికి, రామచంద్రరావుగారి కేం ఆరోచనాచ్చిందోమరి -

"రేపట్లుంటి మీరు మాతోపాటే మాయింటోనేవుంటారు" అన్నారు నన్ను చూస్తూనే.

అయినేదో మాటవరకు కన్నట్లుగా ఎంచి తేలిగ్గా నవ్వేస్తాన్నేను.

"మేం నీయన్గానే చెప్తున్నాం" 'కదు కల్యాణి' అన్నట్టు భార్యచేపు చూస్తూ అన్నారాయన.

"అవునండీ...అయినవాళ్ళం మేం వుంటోండా ఈ దిక్కుమాలిన హోటలు కూడు ఇంకా తినటం ఏం బావోలేదు." భర్త ప్రతిపాదనని నమర్చిస్తూ అన్న కల్యాణి మాటలకు;

"అనవసరంగా శ్రమెందుగానీ... ఇంకేవన్నా కబుర్లు చెప్పండి..." అని తప్పించుకోబోయాను.

"షడ్రాఫోపేతమైన హోటలు భోజనం వాడుకుని మాతో చారూ మెతుకులు తినటం మీకు శ్రమేమరి..." నిష్కారంగా అంటన్న కల్యాణిని అడ్డుకుని;

"అదికాదు కల్యాణి..." నవ్వుచెప్పబోతున్న నన్ను మరి మాటాణ్ణి ఇండా;

"ఇంక మరేం చెప్పకండి సోదీ. తెల్లారేసరికి, మీరు మీ పెట్టేబేడతోనూ వచ్చి మా ఇంట్లో వుంటారు. మీకోసం ముందు గది భారీ అయి పిద్దంగా వుంటుంది. అంతే. పద - కల్యాణి..." అంటూ వెళ్లిపోయారు నన్నలా రొద్దుమీదలేసి.

మొండికేస్తే, రామచంద్రరావుగారి సున్నితమైన మనస్తత్వం ఏ విపరీతంకీ దారితిస్తుందో;

అయినతో రెండేళ్ళ సన్నిహితత్వంలో నేను బాగా ఎరిగున్న విషయం. అయినతో వ్యవహారాలనే వుంటాయి. ఏ నిర్ణయానికి అంత తొందరగా రారాయన. వాచ్చేరా ఏమాత్రం తేడాపాడా వచ్చినా నిలదొక్కుకోలేరాయన. ఆ గాయం నుంచి వొకంతట తేరుకోలేదు. చాలా అనుభవాలే అయ్యాయి నాకు. ఏనయితే అదయిందని, మొండికెత్తి, వాళ్ళ నిర్ణయానికి తలవొగ్గకుండా వుంటే... మా జీవితాల్ని ఊహించని మలుపులకు తిప్పే... ఈ సంఘటన... జరిగుండేది కాదేదో ననిపిస్తూందివ్వుడు.

ఊహించలేకపోయాం ముగ్గురిలో ఏ వొక్కరూనూ.

రామచంద్రరావుగారిని వొప్పించకూడదనే కారణం వొక్కటే; ఆ తెల్లారేసరికి వార్షిద్దరి మధ్యకి నన్ను లాక్కెల్లింది.

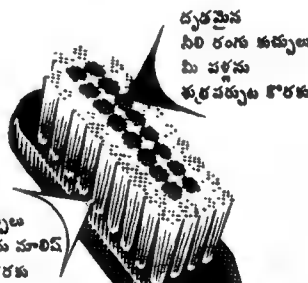
నా రాకతో, రామచంద్రరావుగారి మొహంలో నంతోషంనూ... కల్యాణి కళ్ళల్లో వెల్తురూ గమనించాను, వచ్చిన మొదటి క్షణమే. పాటానీళ్ళల్లా కలిసిపోయాం ముగ్గురికీ ముగ్గురూనూ.

ఆ నెలకొన్న మాత్రం చిన్న పేచీ వచ్చింది.

ఇద్దరికీద్దరూ ఏకనయి నా నోరు మూయించా అమ్మసారు.

అక్కడ మాత్రం బెనకలేదు నేను.

టూ-ఇన్-వన్

ఫోరోహెన్స్ డబుల్ యాక్టన్ టూత్ బ్రష్ మీ పళ్ళను శుభ్రపర్చడంతో పాటు చిగుళ్ళను మాలిష్ కూడా చేస్తుంది.

ఫోరోహెన్స్

టూ-ఇన్-వన్ టూత్ బ్రష్

అడల్ట్ మరియు జూనియర్

54==అం. ధనవి. తవారవి. తి== 28-1-83

వెనకే లోపలకెళ్తా అంటేన్న కల్యాణిని ఇంకో మూల మాటాడేట్లుకుండా;

“అ కథలన్నీ ఎంటూ కూర్చోబానికీక్కడెవరూ తీరిగ్గా లేరుగానీ ముందు నాకు భోజనం వొడ్డించు” కల్యాణితోనోడు ... ఎవరితోన్నా ... రామచంద్ర రావుగారంత కఠినంగా మాటాడుతోందా వివటం అదే మొదటిసారిగా.

“ఏమయిందివచ్చుదా ? ఎందుకంత చిరాకూ?” అడుగుతోంది కల్యాణి.

“ప్రతిదానికీ నీకు సంజాయిషీ చెప్పకోవాలా ఏం ? వొడ్డించు వేగం నా కవతల పనుల్ని.”

“వొడ్డించటానికీ, నేనింకా వంట మొదలెట్టాడు.”

“పెత్తనాలు మొదలెట్టావుకదా, నీకింకేం గుర్తుంటుంది ?”

“అదివారల్లో వంటగంటక్కూని భోజనం చెయ్యని మీరు వరకొండన్నాకాకండా వచ్చివొడ్డించి మంటారన్నే మాపించనా? బైటికెళ్లమందేచన్నా చెప్పేల్లా?”

“ప్రతిదీ నువ్వు చెప్పే చేస్తున్నావా ?”

“చెయ్యకూడని వల్లం వేస్తేయ్యటం లేదు. అయినా నేనన్నదేదీలే ? మీరడుగుతోన్నదేదీలే ?”

“అనవసరంగా వాగక. నా కనలే చిరాగ్గా వుంది.

రామచంద్రరావుగారంత కఠినంగా మాట్లాడ గలరని కంటకూడా ఊహించవచ్చేను అక్కడ ఇంకో ఊణం వుండలేకపోయాను. వున్నవాణ్ణా పట్టు లేచి బయటకొచ్చేసాను. ఏం చెయ్యాలో తోచక, చిరాగ్గా నిలిచినచోట నిలబడలేక, ఊరంతా తిరిగాను చాలా సేపు. చాలోజాలర్నాత, అడుగుపెట్టిస్తూన్నమాసి, హోటలు ప్రాచయటరు ఆ శ్రమతోయాడు. భోజనానికోటిక్కట్టయ్యమనడిగినప్పుడయితేమరీమా.

నీహించని అన్నం తెలుకుతూ కూర్చున్నప్పుడన్న; “ఇదేదీలే మళ్ళీ హోటలు వట్టేనూ ?”

నా నవ్వవారలన్నీ బాగా ఎరిగున్నవాళ్ళటేమిటో దగ్గరకొచ్చి, మొహంలో మొహంపెట్టి మరి, వలకరింపుగా అడిగినప్పుడు; జీవంతేని వో నవ్వు వాళ్ళకి సమాధానంగా వచ్చి, లేచి, చేతులు కడుక్కుని, బైటికొచ్చేసి, కొంతదూరం వచ్చేసాక, టేబుల్ మీద కళ్ళద్వారాలు మరిచిపోయానన్న సంగతిగుర్తొచ్చి,

మళ్ళీ హోటల్లోకి వెళ్లి, భోజనానికివం ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసిన గదిలో కడుగుపెట్టిబోతోవుండగా, చిన్నగదిలోంచి, ఇండాకట్లా వలకరించిన ఇద్దరిలో ఒకడు ...

“పూర్వజమంతో ఆ రామచంద్రరావుగారే పెళ్లం వీడి ఏయ్యారాల్లో గురూ. వీడిదీ దాప్తి వాకే పూర్ణ. వీడితో కొంతకాలం గ్రంథం సాగించినర్నాత, ఏమయ్యో మరి, ఈ రామచంద్ర రావుగారితో పెళ్లయింది. వాడూ ఏడూ బంకలా అంటుకు తిరుగుతారే, ఆ రామచంద్రరావుగారో మఫ్. మొగుల్లందం పెట్టుకుని పాత్రేయిడితో వ్యవహారం సాగిస్తోన్నది. దాన్ని మధ్యలో పెట్టుకుని తెగ తిరుగుతారే సీల్లద్రూ. ఆ మధ్యరోజు ఏనిమాలో మాసాన్లే దానికి వాడటూ వీడిటూ. ఇంటర్వెల్లో పెళ్లాన్ని వీడికప్పుచెప్పేసి వాడెల్లి పోయాడు గురూ. వెనకేట్లానే వున్నావేనో. వీళ్ళ మరి నీమీమా చూడ్గదమకో. వోకళ్ళమీద కొకళ్ళ వాలిపోయి, అంటుకుపోయి, సాగించిన నరసాలు చూడాలి ...” వింటున్న నాకు నరసరంతో రక్తం మరిగిపోయింది. ఆ కారుకూతలు కూస్తున్న వాడిని అక్కడికక్కడే తప్పి పోతద్దాచప్పుత కోపం గుండెల్లోంచి తప్పి కొచ్చింది.

“వీడికి చెప్పి చాలాకులారేనా ?” అవతలి వాడు అడిగివాడికి;

“కొబ్బరి ముక్కలాంటి గుంట అప్పునంగా దొరుకుతూ వుంటే పెళ్లం దుకురా పెడనావాని...” అంతే నాకు మరి వోళ్ళు తెలి లేదు. వాడి రక్తం కళ్ళచూడాలి, గదిలోకడుగు పెట్టేచరికి...

“వచ్చారాపో... ఇదిగో మీ కళ్ళజోడు...”

తీసి పెట్టుంచానానో.” అంటూ సర్వరద్దొచ్చాడు.

అ మాటలకి, వోటికొచ్చినట్టు పలుకున్నాడు వెనక్కి తిరిగి ముప్పూ చూసేసరికి, వాడి మొహంలో రక్తం ఇంకిపోయింది. వాళ్ళ కట్టినా, రోడ్డున మొరగే కుక్కని కొట్టినా, వోకటే వనిపించి, వెదవ్వక అసహ్యంగా చూసి; నా వీకేం కోర్చి కుండా కాపాడేన నర్రురు వంక కృతజ్ఞతతో చూసి, కళ్ళజోడుండుకుని బయటకు వచ్చేసాను.

బుర్రని దొరికేస్తే అలోచనలతో, ఏం చెయ్యాలో తెగక, తిరుగుతేనే వున్నాను ఊరంతా.

ఎదురుపడ్డ వాళ్ళంతా ‘శంకిస్తున్నట్టే’ చూస్తున్నట్టువిపించారు. వేరెల్లి హేళన చేస్తున్నట్టే కనిపించారు. తుచ్చుపై న భావాలు తాపులేని పవిత్రమైన మా ముగ్గురి ‘అనుబంధానికి’ ఎన్ని చిలవలు వలవలు కలిస్తోందీకోకం అని ముట్టూ మసిలే ప్రపంచం మీద ఖాండించి వుమ్మేయ్యూనవ్వంత అసహ్యం ఏర్పడింది మొట్టమొదటిసారిగా. లోకం మాటలాపుట్టి, మనసావా నా న్యూవాల్ని అణు వణువునా ఆకళింపు చేసుకున్న రామచంద్రరావుగారు కూడా లోకం దృష్టితోనే చూస్తున్నారన్న తలంపు వచ్చినప్పుడల్లా బాధతో దహించుకుపోయాను. స్వచ్ఛమైన నవ్వులూ, లోకమెరుగని పాపనవ్వులూ, ఏపాపనూ ఎరగని ‘కల్యాణి’ మీద అనుమానాన్ని పెంచుకో కలిగేంత అవినేకపు ప్రితికి రామచంద్రరావుగారూ దిగజారిపోయారన్న ఆలోచనకలిగినప్పుడు నిలువెల్లా కందించేపోయాను. ఇంకా ఉపేక్షించి కల్యాణి మను గడని మరివై సంక్షిప్తం చెయ్యడానికి ఇంకోఊణం అయినా వచ్చుకోలేదు మనసు. వెంటనే వాల్లిద్దరి మధ్య నుంచి తవ్వకోవాలి. అంతేకాదు; రామచంద్ర రావుగారి అనుమానపు కోరలు వాడెక్కడకమందే, వాటి బారివడక కల్యాణి బ్రతుకు చివ్వాదిప్పుం కాక ముందే; నా ‘అదిర్నాన్ని’ ‘అధిమలాన్ని’ పక్కకు బెట్టి తక్షణం, ఎలాంటిదోలాంటి అమ్మాయితో నా పెళ్లి జరిగిపోవాలి వారం తిరిగే లోపల. ఆసీనను కాళ్ళూ వేళ్ళూ పెట్టుకుని బ్రతిమలాడయినా ఈ పూర్ణుంచి ప్రాప్తసర్వేయించుకు, నా ఉనికే తెలియవంత దూరం వెళ్లిపోవాలి.

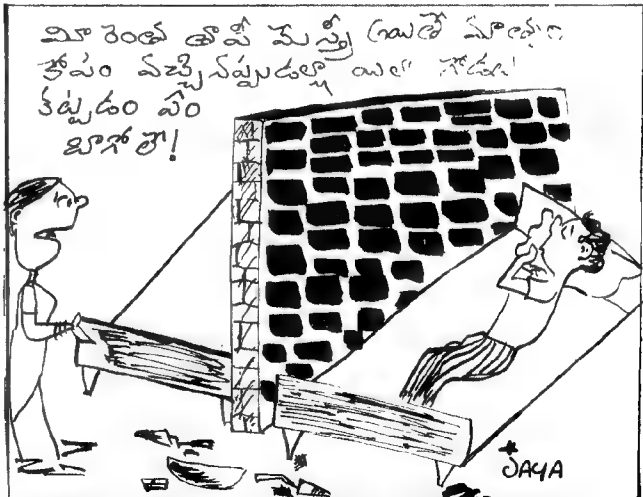
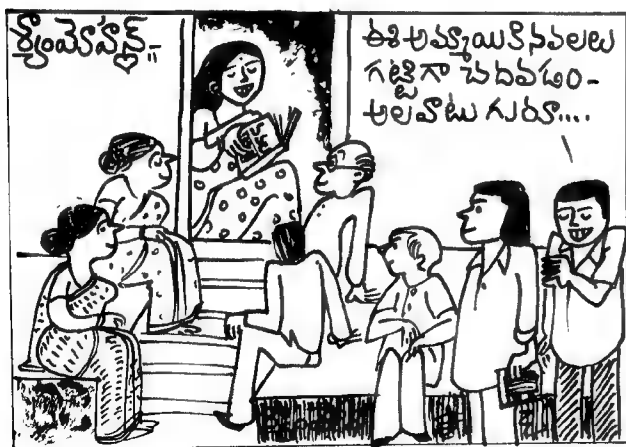
అలోచన అక్కడికి తెగిన మరుక్షణంలో, మరో ఊణం ఆరంభం చెయ్యకుండా ఇల్లు చేరేటప్పటికి, చాలా రాతయివారోజు.

భార్య భర్తలప్పటికేకా పడుకోలేదు.

వీధి గది తలుపులు తీసుండటం మూలాన, పిల్లవల్లిన అనసరం లేకుండా, నా గదిలోకొచ్చి, లైటువేస్తే వేవచ్చినట్లు తెలుస్తుందని, వీకట్లోనే బట్టలు మార్చుకుంటున్నాను...

“అతవోక్కఊణం ఈ ఇంట్లో వుంటానికి వీల్లేదు...వీల్లేదు...వీల్లేదు.” రామచంద్రరావుగారి గొంతు విధిలోకి వినబడేటంత బిగ్గరగా.

“ఆ ముక్కేలాగానే చెప్పండాయనో” పరిశీలనగావంటే తప్ప వివరణంత నెమ్మదిగా, కల్యాణి.

"వాకేం పట్టలేదు చెప్పటానికి..."
 "రా రమ్మని పిలిచింది మీరా? నేనా? పిలిచిన వాళ్ళే చెప్పిరి పామ్మని"
 "నాకదన్నా తెలియలేదు."
 "నాకూ తెలియలేదు."
 "తెలియలేదు నమ్మక్కేదు లోకం."
 "ఇప్పటికీమాట చాలాపార్లన్నారూ మీరు..."
 "నేననటంకాదు... లోకం నం తా కోడై కూస్తోంది..."
 "లోకంతోపాటే మీరూనా?"
 "నిన్ను లేకుండా పాగ రాదుకదా..."
 "నిజంగా నిన్నే గనక వుంటే... పుట్టి పాగ కాదండీ... ఆకాశాన్నంటే మంటే లేస్తుంది... ఆ అగ్నిని ముందు నిలబడి దమ్ముండదు మళ్ళీ ఈ లోకానికి. ఎవళ్ళ అంతరాత్మని వాళ్ళ మోసం చేసుకోకుండా పవిత్రంగా వున్నవాడు... ఈ లోకం కూసే కారుకూతల్ని తెక్కచెయ్యక్కర్లేదు."
 "తెగించినవాళ్ళకు ఎవడేం అనుకుంటే ఏం భాతరూ..."
 "తెగించటం అంటే అర్థం... నిజంగా 'తెగించినవ్వడు' తప్ప తెలియదండీ."
 "తెలియచెయ్యడానికి సిద్ధపడ్డావన్న మాట చివరకీ..."
 "సహిష్ణున్నాకొద్దీ... ఆ సహనాన్నింకా పరీక్షిద్దావన్నాస్తే..."
 "చూస్తే... చూస్తే ఏం చేస్తావు... ఏం చేస్తావే... బరి తెగించి వాళ్ళే తీసుకుని లేచిపోతావా..."
 "ఆపండి... ఆపండి... ఆపండి. ఈ మక్కే మరోళ్లనెళ్లనానుంటే... వాళ్ళ రక్తం కళ్ళ చూసేదాన్ని... తాళి కట్టిన భర్త అయిపోయారు గనక, ఇంకా ఆ సంప్రదాయాన్ని గౌరవిస్తున్నాను. అంత మాట అన్నా మీమీద ఇంకా నాకు మిగిలిన పూజ్యభావాన్ని దయచేసి పాగట్టుకోకండి..."
 "నోరూయ్... నీకులు వల్లించకు. వాడిమీదే 'రోకుం'దని ఆరోజే ఏడ్చుంటే నిజేవంగా వాడికే వాడిలేసుండేవాళ్ళే. నోరు మెదపడానికి మళ్ళా గుండెలు చాలేయకాదు ఆరోజు. నన్నడ్డం పెట్టుకుని, చాలుమాటుగా, పాగినన్నాళ్ళ పాగిద్దావన్నాస్తే రిద్దరికీద్దరూ. నా కళ్ళ కప్పినా లోకం కళ్ళ కప్పలేకపోయావు. నిజం బైటపడ్డాక... తెగించడానికి సిద్ధపడ్డావు. నా రక్తం కళ్ళ చూసయినా వాడితో లేచిపోదావన్నావున్నావు. అలాంటి నువ్వు... తాళి, భర్త సాంప్రదాయం అంటూ నీకులోకబోస్తే... ఇంకా సమ్మంత వెలికుట్టిని కాదే. కొద్దోగొప్ప పూదయం వున్న మనిషిని గనక, మరొకగా వాళ్ళే పామ్మన్నెప్పుమంటున్నాను... గతం మరిచి కుదురుగా కాపరం చేసుకోమంటున్నాను. జాతు పట్టుకుని బయటకీడ్చియూ ల్పిందివేయి, దయతో శ్రమిస్తున్నాకొద్దీ నోటి కొచ్చినట్టు మంచిచెడ్డా మరిచి మరి పేలుతున్నావు. వీధిలోకి గెంటేస్తే నీ బ్రతుక్కేగలి పడుతుందో ఆలోచించుకుని మరి మనుసుకో... ఈమాత్రం దయ కూడా చూపించరవళ్ళా..."
 "దయ! మీకున్నది దయ కాదండీ...నా శరీరం మీద మోజు."

నవ్విపోదురుగాక...

"మాజానదే చేసుకున్నావే... నీ మాజంతా వాడిమీదున్నవైతా..."
 "ఎవడో కూసిన కారుకూతల్ని ఆ ముక్కన్నానికి మీకున్న ఆధారం వొక్కటంటే వొక్కటి చెప్పండి?"
 "సవాంశ ఆధారాల్లో ఏదన్నప్పుమంటానే?"
 "పున్నాయున్నాయన్నంకాదు. చెప్పండి?"
 "చెప్తే, అగ్నిప్రవేశం చేసేపి పాత్రవల్నాన్ని ముజుపువరిచేసుకుంటావేంటి నీరాదేవిలా కొంచెం తిప్పి..."
 "యంగయంగాల్పించి ఎంతమంది నీతలు అగ్ని ప్రవేశం చేస్తేమట్టుకు మీ రామచంద్రుళ్ళ అనుమానాన్ని చల్లారింది గనక?"
 "నీమీద మాత్రం అనుమానంలేదు నిజేవం నైన నమ్మకం తప్ప."

వాళ్ళకేం తెలుసు?

నా దేశాన్ని
 పాలిస్తున్నది
 శాసిస్తున్నది
 "రామపులు!"
 "కేతువులు!"
 వాళ్ళకేం తెలుసు?
 మా "కుద్దాద" ఎంత
 భయంకరంగా ఉంటుందో
 మా "మేదానంపల్లి" ఎంత
 ఘనంగా ఉంటుందో!

— కె. కిశోరుబాబు
 కె. ఆశోకుబాబు

"అపో అంత నమ్మకం వున్నవాళ్ళా మళ్ళీ పిలుకుంటాననటంకాదుకో?"
 "తప్ప చేసినా, సర్పాదయంతో శ్రమించగలిగే మానవత్వం."
 "హా. మానవత్వం! 'తాళి' కట్టిననే అపొంకారంతో, అభం శుభం తెలియని అదపిల్లల్ని 'అనుమాన పీకాచం'తో, చితహింసలు పెట్టి ఈ దేశపు 'మొగుళ్ళ' అమానుషత్వం అది..."
 "ఏమిటే నీ పాగరూ... ఎవళ్ళే చూసుకునే నీ మిడినీమిలు... ఊరుకుంటున్నాకొద్దీ నోటి కొచ్చినట్టు పేలుతున్నావు... బెల్... గెటాల్... ఇంకొక్క శ్రాణం నా కళ్ళముందుంటే నిమ్మా... విన్నం చేస్తానో నాకే తెలియదు... పో... పోయి వాడితోటే ఊరేగు... పోవే..."
 ఊరు ఊరంతా వినవడేలా గావుకేలేస్తూ, అలాగాజనం కూడా ప్రవర్తించవంత అసభ్యంగా, మెడమేద చెయ్యేసి, అమానుషంగా, గెంటుకుంటూ వచ్చి, గదితలుపులు భద్రాల్పిసి, రామచంద్రరావుగారు రాక్షసంగా తోసేసరికి, ఆ మొరుకి, వీధి గదిలోకి

తూలి పంబోయిన కల్యాణి, తలుపుల వెనకే నిలబడ్డ నమ్మ అసరాచేసుకుని, నిలదొక్కుకుంది.
 తలుపులు తెరవగానే కనబడిన నన్నూ ... రెప్ప పాటులో నా చేతుల్లో వొదిగున్న కల్యాణిని ... చూసేసరికి; రామచంద్రరావుగారిలో అప్పటికే పూర్తిగా రాజకాన్ని 'అనుమానం' అగ్నివర్షంతలా భళ్ళన బద్దలయింది. చాలా సేపట్టుంచి, ఆసక్తిగా ఆ గొడవ వింటోన్న, ఇరుగూ పొరుగూ, రామచంద్రరావుగారి అరుపులకి, వీధి గుమ్మంముందు, శ్రాణంమీద పోగయ్యేరు.
 మాయద్దరి ముందూ .....
 ఆ సుమానంతో, కుత కుత లాడిపోతోన్న రామచంద్రరావుగారు;
 మా వెనక .....
 అది రాజేసిన లోకం.
 చుట్టూ ఏకటి.
 లేనిదోషం అంటగట్టబడిన, నిరసరాదుల్లా ... మధ్యలో మేం ఇద్దరంనూ.
 తన ముందున్న 'అనుమానం'కి, 'పెన్నెముక'గా, నిలబడ్డ జనాన్ని చూసేసరికి, ఆ బలంతో పూర్తిగా రెచ్చిపోయి, వివేకాన్ని కోల్పోయిన రామచంద్రరావు గారు, నిప్పులు కురిసే కళ్ళతో .....
 "ఇంకేం ... సిద్ధంగా కానుకునే పున్నాడన్న మాట ... ఆ ధైర్యంతోనే, నోటికొచ్చినట్టు పేలుతున్నావన్నమాట... తెగతెరుపులు చేసుకోడానికి తలపడి, కావలా వుంచేవన్నమాట... శబ్దాల్ ... ఇంకేం, కుక్కల్లా వీధిన పడదీద్దరూ ... పొండి... నా గుమ్మంలోంచి ముందు బయటకు నడవండి ..."
 వాళ్ళ మరచి కేకులు వేస్తున్నంతసేపూ, 'నమ్మ' నేను అణగదొక్కుకుని, అయిన 'అవేశం' ఊపిరి తీసుకునేందుకు ఆగిన శ్రాణంలో; నా చేతుల్లో వడగాలికి వాడిలిపోయిన చిగురుటాకులా, పెనుతుపాను తాకిడికి దిక్కుతోచని పూలతీగలా, క్రుంగిపోతున్న కల్యాణిని, అయిన దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి;
 ఆధారంలేని అనుమానంతో, అర్థంలేని అవేశంతో, మిమ్మల్ని మీరు మరిచిపోయి, లేనిపోని అభాండాల్నిస్తూ రామచంద్రరావుగారు ... ఆగండి ... వొక్క నిమిషం మాటాణ్ణియండి నమ్మ ... కల్యాణిది మా ఊరేని, మా రెండు కుటుంబాల మధ్యా ఎన్నో ఏళ్ళగా సాన్నిహిత్యం వుందని, ఇవాళ మీకు కొత్తగా ఎవరో వచ్చి చెప్తే తెలిసిన విషయం కాదు కదా... వాకే వూళ్ళో వక్క వక్క ఇళ్ళల్లో కొన్నేళ్ళగా మసలినవ్వడు వయసులో పెద్ద తేదాలేని వో అమ్మాయి, వో అబ్బాయి మధ్య నువ్వు కేవలం స్నేహం, చనువుని ఇవాళ, ఇన్నేళ్ళ తర్వాత, ఎవరో వెధవలు భూతద్దలలో మీకు చూపించి 'బూతు' అంటగడితే, నమ్మేసి; వీళ్ళే సర్వస్వం అన్నమ్మకుని, అయినవాళ్ళని ఎన్నో ఏళ్ళ అపాయితల్ని వొదులుకుని, ముక్కా మొహం తెలిసి మీ వెంట నడిచిపోయిన అభం శుభం తెలిసి అమ్మాయికి ... మాటల్లో, మనసులో ప్రాణంలో ప్రాణంగా మసలిన స్నేహితుడికి ... ఎవడో పసి పాటూలేని వెధవ పనిగట్టుకుని ఏదో కూస్తే, అది ఎట్టుకుని 'నిచంగా' ఊహించుకుని, లేనిపోని సంబంధం అంటగట్టి, నీవతి నీచంగా మాట్లాడ
 56— సంప్రదింపులవార్త—28—1—83

ట్టచేగకుండా, అగ్నిపాక్షిగా కట్టుకున్న పెళ్లాన్ని అమానుషంగా వీధిలోకి తోసెయ్యటానికి, మీ సంస్కారం ఏ మట్టిలో కలిసిపోయింది రామచంద్రరావుగారూ? మీకు దేనిమీద నమ్మకం వుంటే దానిమీద ప్రమాణం చేసి చెప్తున్నాను... మాయామర్మం తెలిసి నయినా, పక్కా ఇంటిలోనే వున్న అమ్మాయిగా, కేవలం పరిచయం, స్నేహం తప్ప కల్యాణి మీద ఎవ్వడూ మరో భావంగానీ, ■ దుష్టిగానీ, నాకు లేవు గాక లేవు. కల్యాణిలాంటి అమ్మాయి భార్యగా అభివర్ణించేది ఎవరి జీవితానికయినా అపురూపమయిన వరం. లేనిపోని అనుమానాలతో ■ వరాన్ని కాదన్నుకోకండి. తన బ్రతుకు బద్దంలే మీ రూపే నిలుపుకున్న ఈ అమానుకులారా జీవితం అల్లరిపాలు చెయ్యకండి రామచంద్రరావుగారూ....."

■ రోజుల్లా మధనపడ్డ నా మనోవేదన, అణుమక్కో లేకపోతోన్న ఆవేశం, కట్టులు తెంచుకుని గుండె లోంచి పెల్లుబికిన మాటల వెల్లువే అయింది. మనసు విప్పి నేను మాట్లాడిన ప్రతి మాటా వో చల్లబడి మంచుబిందువై, రామచంద్రరావుగారిలో సెగలు పోగులు గ్రుక్కుతోన్న అనుమానాగ్నిని చల్లార్చి, కల్యాణి కావరాన్ని నిలబెడుతుందన్న కొండంత ఆశా, అందుకునే చేసిన విశ్లేషణయిత్యమూ, ముక్కాచెక్కా అయిపోయింది. నేను మాట్లాట్టం ఆపిన మరుక్షణం...

"అయిందా నీ ఉపన్యాసం? నా కళ్ళు కప్పి ఇంకా మీ వ్యవహారం సాగించుకోటానికి చెప్పారని దేనన్నా మిగిలుందా? మరో మాటమాట్లాడినా... ఇంకో షణం నా కళ్ళముందు నిలబడ్డా... ఏం జరక్కుంటుందో అంతా జరుగుతుంది. అందుకు నేనే చెయ్యవలసివచ్చిందే... మిత్రద్రోహంతో కావరాలు కూర్చే సీరాంటివాళ్ళని నరికిపోగులెయ్యడానికి లోకం వో కన్నేసేవుంటుందేమోదా. అజ్ఞులక్కణ్ణం ముందిక్కణ్ణం ప్రాణాలతో బయటపడు. చూడూ... దయచేసి మరోళ్ళ బ్రతుకుల్ని ఇలాగే మంటగలవకు... వెళ్ళు... వెళ్ళిక్కణ్ణం..."

అంతమంది ముందు, చెయ్యవలసినదిన్నీ మాటలన్నందుకు... ఇంకోళ్ళా అయితే...

ఆ రోజు నా చేతుల్లో వాళ్ళ తలతెగిపోయిందేది. రామచంద్రరావుగారుగాక, కల్యాణి భర్తగా, ఆ షణంలో బ్రతికిపోయాడాయన. నా తొందరపాటు కల్యాణి బ్రతుకునెక్కడ ముక్కలు చేస్తుందోన్న భయం నన్ను పిరికిపాళ్ళ చేసింది. రామచంద్రరావు గారన్న వాక్కోమాటకీ, నరనరాల్లోనూ ఉడుతెత్తి మొహంలోకి తమకొచ్చిన రక్తపు ఉధృతాన్ని అతి కష్టమీద అణగదొక్కుకోవాల్సివచ్చింది. అయినా, చెయ్యవలసినది, అన్ని మాటలూపడి మౌనంగా వెళ్ళిపోడానికి నా ఆత్మగౌరవం ఎదురు తిరిగింది. అందుకే... చివరగా...

"చూడండి రామచంద్రరావుగారూ... చెయ్యవలసినది, మీరన్నీ మాటలన్నా, ఏం చాతకాక పూరుకుంటున్నాననుకోకండి. చేసింది తప్పుకానట్టే నోరుమెదిపే గుండె దైర్యంలేక తలొంచుకువెళ్ళి పోతున్నాడని మీరనుకుంటే, అది-మిమ్మల్ని మీరింకా మోసం చేసుకోవలసివే గ్రహించండి. నేనే తలుచు కుంటే మీరూ, మీ గుడ్డిలోకం ఏకదైవియమౌచినా ఎదుర్కోగలిగే నా వల్లా ప్రదర్శించటానికి షణం సేపునట్టదు. కల్యాణిమీద నాకున్న అపారమైన గౌరవం ఒక్కటే నన్ను అశక్తుణ్ణి చేసిందిషణంలో. వెళ్తున్నాను... కళ్ళకి అనుమానపు పాఠాలు కమ్ముకున్న మిమ్మల్ని, మీకు బలంగా నిలబడ్డ లోకాన్ని మానీ భయపడి మాత్రం కాదు. భర్త అనుమానానికి, అమానుషానికి, నిరాశ్రితంగా బలయి పోతున్న 'కల్యాణి'లాంటి నా దేశపు స్త్రీల వ్యవస్థ' మీద భీతితో తలవంచి నమస్కరిస్తూ వెళ్ళి పోతున్నాను. వెళ్ళే ముందొక్క మాట... 'స్త్రీ'ని గౌరవించలేనివాళ్ళ ఈ దేశంలోనేకాదు ఏ దేశంలో నయినా పశువులకన్నా పాపం. అందునా నా దేశపు 'స్త్రీ'కున్న పవిత్రత ఈ ప్రపంచంలో ఏ దేశపు స్త్రీకీలేదు. ఆ స్త్రీలను గౌరవ పరిచే పశు ప్రాయాలు కాకండి... తెలవ..." చెప్పడంకు కున్నది చెప్పే తేలికపడ్డ మనసుతో అక్కణ్ణం చాళిత్యంగా వెళ్ళిపోడానికి వెనుక్కు తిరుగుతోన్న షణంలో.

"ఆగు..." రామచంద్రరావుగారి అరుపుకి ఆగి, వెనక్కి తిరిగాను.

కల్యాణి అదేచోటలో నుంచునుంది. రోవలికెళ్ళటానికి వీల్లేకుండా గుమ్మాని కడ్డంగా రామచంద్రరావుగారు.

ఈ వార్త అంతా ఆసక్తిగా చూస్తూ వీధి గదిముందు షణాషణానికి పోవుతున్న జనం. వెనక్కి తిరిగిన నా కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ...

"కల్యాణి అంత స్వచ్ఛమైనదా..."

అడిగిన రామచంద్రరావుగారి గొంతులో పాళన. మాపులో వ్యంగ్యం.

పదిమందిలోనూ 'పంచాయితీ' జరుపుతోన్నట్టు ఆయన అడగటం చూస్తే వాళ్ళ మండింది.

"ఏమన్నా మచ్చుకైనా లేదంటాయితే..."

నా మానాన్ని ఆసరా చేసుకుని మరింత వేలాకోళంగా అడిగినదానికి; కల్యాణి తలెత్తి చివ్వున చూసిన చూపులోని తీవ్రతకి అక్కడికక్కడే ఆయన మసికాలింది.

భార్య 'పవిత్రత'ని పదిమందిలోనూ నిలబెట్టి ప్రశ్నించగలిగే భర్త.

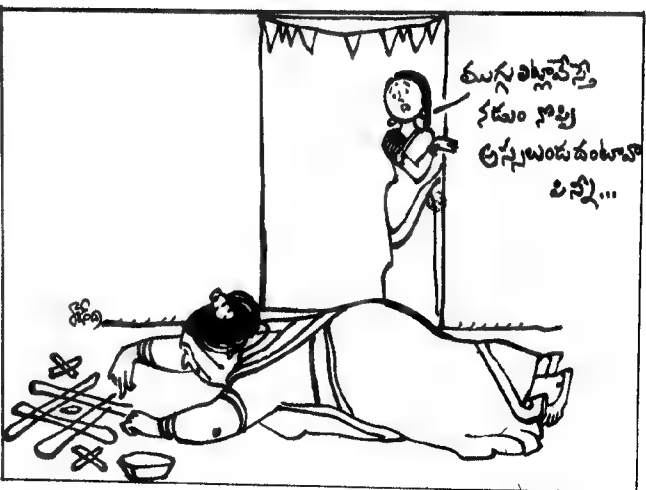
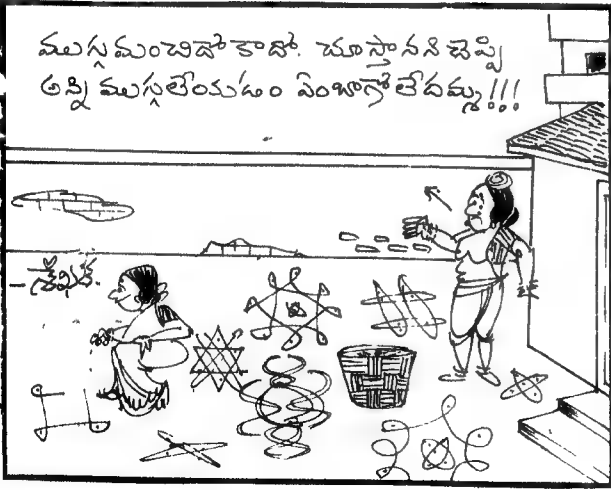
■ సర్వాధికార పట్టం వొక్కపురుషుడికే కట్టు బెడుతూ వచ్చిన యుగయుగాల చరిత్ర.

■ అవాంకార రాక్షసత్వానికి తరతరాలుగా బలయిపోతున్న నోరుమెదిపే దైర్యంలేని ఈ దేశపు స్త్రీ.

అన్ని విధాలా 'అభ్యుదయం' సాధించానని పిరిపిగుతూ చెప్పుకునే 'మగజాతి' స్త్రీని అగౌరవ బరచటంలో 'అబద్ధకదళ'లోనే వుందని చెప్పటానికి 'రామచంద్రులు' ఇటుకీ కోకాల్లలు.

■ 'జాతి'లో జన్మించినందుకు సిగ్గుపడటంతో పరిపాడు. సమయం వచ్చినప్పుడు పురుషుడికి పురుషుడే 'స్త్రీ' గురించి పర్రైన సమాధానం చెప్పాలి. వాకెందుకని నోరు మూసుకోవడమంత 'ఆత్మహ్యూనత' మరొకటిలేదు. ఏది ఎలా జరిగినా ■ 'ప్రకృతి' పర్రైన సమాధానం చెప్పాలనే నిర్ణయించుకున్నాక, వెనకా ముందూ అలోచించలేదు.

"చూడండి రామచంద్రరావుగారూ... మీరు పాళనగానే అడిగినా... మీ భార్య గురించి మీకు చెప్పవలసి రావలం నా అధర్మం. కల్యాణి గురించి చెప్పవలసి వచ్చినందుకు గర్విస్తూ చేస్తున్నాను.

మీరూ మీ బాబుపట్నం రోకనూ గుండెదైర్యంతో
వినండి... ఆకాశం నుంచి అప్పుడే పుట్టిరాలివడ్డ
మంచు బిందువుకన్నా, మంచుబిందువుతో విశ్లే
షించి బ్రతుకుని సార్థక పరుచుకోవడానికే తూర్పు
దిశన తొలిసారిగా జన్మించిన ఉదయ కిరణం కన్నా
స్వచ్ఛమైనది... రోకనెరుగు పసిపాపపుకన్నా
పవిత్రమైనది మా కల్యాణి. చాలా... ?

కల్యాణి ఎడల నా మనసులోగల అపారమైన
గౌరవాన్ని నిస్సంకోచంగా నిర్భయంగా చెప్పండి వివి;
“చాలు. కల్యాణి పట్ల నీ కుండే ‘మోజా’ని
బయటపెట్టడానికి ఆ మాత్రం చాలు...” అంటూ
కల్యాణి వేపు చూసి. “చెప్పవే... నువ్వు చెప్ప
వాడి గురించి నీ గుండెలో పొగిపిల్చే ప్రేమని
వాడికన్నా వేడిగా...” చాలా వ్యంగ్యంగా రామచంద
రాపు గారడిగిన మాటకి;

ఈ చోద్యం అంతా అనక్కిగా చూస్తూ
వినోదిస్తున్న జనంలో నవ్వులు, గుసగుసలు, కలకం.
అప్పుడు చంద్రచందమైన కోనంతో కల్యాణి
కళ్లల్లో కురిసిన నిస్సంపర్వం మగజాతి సమూహంగా
మాడి మసి అయిపోతుంది.

“చెప్పమంటారా? చెప్పేవి తట్టుకోగల
చేపుందా మీకూ?” (స్త్రీలొకం సమస్తమూ
కల్యాణి గొంతులోంచి గర్జించిపెట్టుంది.

“అయ్యా... విన్నారుకదా... చూపారుకదా
వాళ్లమీద వాళ్లకున్న వ్యామోహం...” సోగయిన
జనానుభవేంద్రించి అంటూ, కల్యాణివేపు తిరిగి...

“ఎవళ్లకుంటుందే? మొగుడిచాలున వరాయి
మొగుడితో ‘రంకు’ సాగించే నీలాంటి అడవిశాచాన్ని
తట్టుకోగలిగే చేన ఏ మగాడికుంటుందే...”
అంటూ నావేపు చూస్తూ...

“ఏనవ్వావు? ఆకాశం నుండి రాలివడ్డ
మంచుబిందువా? నువ్వు... కొంపలు కూర్చే

నవ్విపోదురుగాక...

చరిపిడుగుని... అవునా? వరాయివాడి పెళ్లాం
గురించి వాడిక్కూడా తెలియనంతగా చెప్పగలవచ్చు
మాట. (స్త్రీలను ఉద్దరించటానికి నువ్వక్కడివే
కంకణం కట్టుకున్నట్టువచ్చుమాట ఈ దేశంలో...”

జనంలోంచి పెద్దపెట్టువ నవ్వు. ఆ అంద
ఘాసుకుని మరింత రెప్పిపోయి...

“అంత ధైర్యం వుందేం నీకూ? ఇంతమంది
సమక్షంలో, ఇదిగో దీన్ని పదిలేస్తున్నాను.
మొగుడిదిలేవన అడదాన్ని... మంచుబిందువో,
పువ్వు, పవ్వు, పల్లకాడో ఏదో అన్నావే ఆ
అడదాన్ని... ఏదీ జన్మంతా వెల్లివి పెట్టుకుని
పూజించే గుండెదైర్యం వుందా... వుందిరా నీకూ?
వున్నా లేకున్నా ఈ క్షణంతో దీనికి నాకూ ఎలాంటి
సంబంధంవూలేదు. పోవే... వాడితోటే పోతావో...
వాడు ఏ అంటే వాళ్లాటాడే మరోడు మరోడు...
ఎంతమంది లేరు? అవసరం తీరకే వదిలేసే
వెదలు ... వెంటజ్జే మార్చుకున్నా వంటల్లో
బిగుసూ కండల్లో కావరసూ వున్నంత కామూ
వెల్లిపోతుందే... ఆ తర్వాత కుక్క బ్రతుకే.
మొగుళ్ళే మోహించేస్తే అడదాని బ్రతుకంతే...
పో...ఈ జన్మలో నీ మొహం చూసించుకు మళ్ళీ...”

ఎంత అధికారంవున్నా, ఏ మొగాడూ, వో
అడదాని గురించి, మాటాడనంత నీవంటా; కట్టుకున్న
పెళ్లాన్ని, చెయ్యివేరానికి, అనరాని మాటలన్నీ అవి;
తలుపులు ధదాల్చి మూసేసి రోపంకెల్లిపోయా
దాయన; కట్టుబట్టలేక కల్యాణిని పడివీరితో
‘దోష’గా వదిలేసి.

అంత దారుణంగా ఆయన ప్రవర్తించినా
‘ఇదేమిట’ చూస్తున్న జనంలో వొక్కరంటే
వొక్కరు వెదవి మిగిలి అడిగిన పుణ్యాపూజలేదు.

పైగా, సొక్కులుగా నిలబడ్డ వాళ్లలో ఎక్కువభాగం
(స్త్రీలే. పాటి (స్త్రీలైన పిడికెడు సానుభూతి
అయినా చూపించలేదు వాళ్లల్లో వొక్కళ్లయినా.

సీసీమా విడిచిపెట్టిస్తారాక వెల్లిపోయే ప్రేక్ష
కుల్లా ఎవరి దారిన వాళ్లు వెల్లిపోయారు. ఏదారి
కనవడక. దిక్కుతోచని పక్షిలా మిగిలిపోయింది
కల్యాణి నా ఎదుట.

అంతరాంతరాల్లో కల్యాణి పట్ల నాకు గల
ఎవలేని గౌరవానికి ‘సీవత్సం’ అపొందింది; నన్నే
గాకుండా, ఏ సాపమూ ఎరుగని నిష్కళంకమైన
కల్యాణిని కూడా దోషిని చేసి, దుమ్మెత్తిపోసి;
రామచంద్రరావుగారూ, ఆయనోపాయి ఆయన
కండగా నిలబడ్డ గుడ్డిరోకనూ ఏకవై; నడివీదిలో,
నిరాశిజ్యంగా, ఒంటరిదాన్ని చేసి, ఒదిలేసి వెల్లిపోతే;
సమయం ఒచ్చినప్పుడు, నిర్ణయం తీసుకోవాల్సివు
న్నప్పుడు, వల్లించిన అదర్శాలను గాలికి ఒదిలేసి;
నామూలంగా భర్త అనుమానానికి గురయి నిండు
బ్రతుకు బలయిపోయిన కల్యాణిని; నేనూ వదిలేసి,
నామానాన్న నేనూ వెల్లిపోయే నీవత్సానికి పాల్పడలేక
పోయాను.

అందరిలాగా ఆమెను ‘గాలి’కి వదిలేసి, నా
ఆత్మి గౌరవాన్ని కించపరుచుకుని; ఈ మనుష్యుల
పట్ల ఆమెలో నా మూలంగా కొద్దో గొప్పో మిగుల్పు
కున్న ఆమె ఆత్మ విశ్వాసాన్ని పమ్ము చేయలేక
పోయాను.

జరిగిన అవమానానికి, నేలకు తల దించుకుని,
చెయ్యాల్సిందేనిటో తోచక, ఆచేతనంగా మిగిలి
పోయిన కల్యాణికి; నేనున్నానని ధైర్యం చెప్పే
తోడూ నీదా కావలసివచ్చినప్పుడు; ఈ రోకానికి
జడిసే వీరికి పందనయి, ఆత్మమ్యూపతకి రోసుకాలేక
పోయాను.

నా సంస్కారం మీద నాకున్న ఆత్మవిశ్వాసంతో,
కల్యాణి ఎడల నాకు సంపూర్ణంగా వున్నపవిత్రమైన
భావంతో; ఆమెకు నా చేతిపందిరినప్పుడు.....

పునర్జీవించిన ఆమె ధైర్యవంతు;

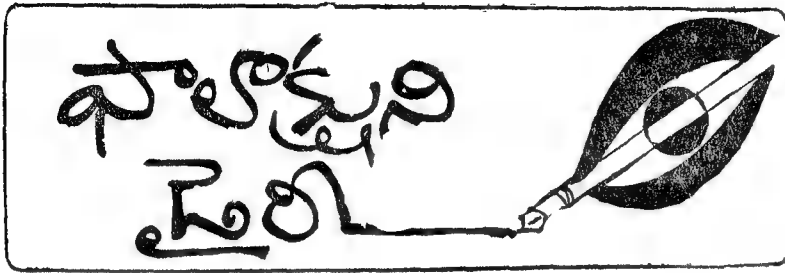
ఈ రోకంమీద ... బూజుపట్టిన దాని
సాంప్రదాయంమీద ... ‘తిరుగుబాటు’ ప్రకటిస్తూ;
విశాలమైన ఆమె కళ్లల్లో అఖండంగా వెలిగిన
జ్యోతిని; చూసినప్పుడనిపించింది ... ‘కళ్లన్న
వాడొక్కడే’ మాడతగ్గ అపూర్వ సుందర దృశ్యం
అదని!

కొండంత ధైర్యంతో ...

చేయూ చేయూ కలిసి, వీధిలోకి అడుగుపెట్టిన
మాకు ... వెలుతురుని ప్రసవించడానికి వేగిరవడే
మేరుచుక్క జాజ్వల్యమానంగా ప్రకాశిస్తూ ... ఆ
చీకట్లో మా కొత్త జీవితానికి వెలుగుబాట పరిశోధి;
తలుపు సందర్భంలోంచి మమ్మల్ని చూస్తున్న
‘రోకం’ గుసగుసగా నవ్వుకుంది, ‘పం చెయ్యడానికి’
దమ్ము ధైర్యంలేక.

“నవ్విపోదురుగాక ... మాటేలే వెరపు ...”
అనుకుంటూ... సాగిపోయాం ఇద్దరికిద్దరనూ...
మేం ఏర్పరుచుకోబోతున్న; కొత్తరోకలోకి ...
పరికొత్త జీవితంలోకి !!!

ప్రతికల వారిమై బలప్రయోగం !

కన్నడ వెండితెర నటుడు రాజకుమారుడు గురించి వోమాదిరిగా సుధాఅనే ప్రతికరాసిందట. దాంతో ఆ నటుని అనుయాయులు సీనిమానుంచి ఇంటికి వెళ్తున్న ఆ ప్రతిక పోల్ గ్రాఫరు శివ యోగిని పట్టుకుని బలవంతంగా కారంలోనికి వెళ్తుంటే అతనివల్ల విలేజింగ్ గంగధర్ మండలియార్ అడ్రసు తెలుసుకునట్లన్నీ కార్లలో తీసుకుని ఒక చోట నాలుగంటలు నిర్బంధంలోవుంచి వారిని భయపెట్టి గంగధర్ చేత క్షమార్పణ ప్రతం రాయించి తీసుకుని అవక వదిలేశారు.

మంగమ్మ వ్యక్తు పాదరసం !

కర్నూలు జిల్లాకు చెందిన మంగమ్మ అనే వోవగ్గు సన్యాసిని రామకోటి అనే అతని తన సోదరి సామ్రాజ్యతోనూ, ఆమెజర్నల్ ఫుల్స్ తోనూ కలసి చంపిందన్న నేరం రుజువు అయిపండు వల్ల కర్నూలు జిల్లా సెషన్స్ జడ్జి 47 పేజీల జడ్జి మెంటులో ఆమెకు యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించారు. మొన్న డిసెంబరు తొమ్మిదో తేదీన ఈ 24 ఏళ్ళ మంగమ్మ అనే వగ్గు సన్యాసిని రామకోటి అనే వోవగ్గుతో రహస్య కామ సంబంధాల పెట్టుకున్నదనీ, రామకోటి వివాహం చేసుకో నిశ్చయించు కున్నాడ అశ్రమానికి రావటం మానేస్తే, ఈమె వోవగ్గుతోనే అతన్ని రప్పించి వ్యవహార సీనికీ చంపిందని తేలిందట. ఈ వ్యక్తు కేవలం మానసిక కామ అనూయే కారణమని జడ్జి గారు అభిప్రాయపడ్డారు. ఎనిమిదవ ఏట ఇంట్లోంచి పారిపోయిన ఈమె బట్టలు విసర్జించి వగ్గు సన్యాసినిగా పేరుమోసిందట. తెల్లని గోధుమరంగుతో మిలమిలలాడే శరీర వర్ణంతో యీమె రోజుకు కనీసం ఆరుసార్లు స్నానం చేసి, జుట్టు శుభ్రపరచుకుని చక్కని తైలాలు రాసు కట్టి, మంచి మెత్తని పరపులమీద పవళించేదట. కొర్టుకు కూడా వగ్గుగానే వస్తున్న యీమె

ఎప్పటికప్పుడు కొత్తే !

రాంపగల్ టాటాకు చెందిన పురైనా గ్రామంలో గంగరావ్ బమ్మ, శ్రీపాల్ యాదావ్ అనే ఇద్దరు రైతులు వసంబరు 13న వారి పొలంలోనే గిరిజా సింగ్ అనే వో ధనికుడు తన అనుయాయులతో వచ్చి తుపాకులతో, కాల్చి చంపేసి వారి భూమిని ఆక్రమించుకున్నాడట. పోలీసు సూపరింటెండెంట్ విచారణలో అద్భుతాలు తెలిశాయట. ఆ పూరిలో ధనికులు యీ బీదవారికి ప్రభుత్వం యిచ్చిన పొలంలో పొంబోకు భూములు చేర్చి సుమారు ఏడువేల ఎకరాలు తమ స్వాధీనం చేసుకుని గత వది వత్సేండ్లుగా వ్యవసాయం చేస్తూ కొన్ని లక్షలు గడించారట. వారికి ఎదురు తిరగబోయిన వారి శూలు గతవదేళ్ళలో పుష్కరాదిలో కనిపిస్తుండేవట. ఈ విషయం ప్రభుత్వానికి లోగడ తెలియనిది కాకపోయినా ఎప్పటికప్పుడు కొత్తగా విప్లవీయంతానే రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వాలు ఆశ్చర్యపోతూ యిన్నాళ్ళూ గడుపు తున్నాయట.

మానభంగానికి అరేళ్ళ జైలు !

వంత్ గవి అనే పూరిలో ఏడుగురు యువకులు ఒకానొకా పిల్లని పట్టుకుని జననం వారం లేని చోటుకు తీసుకుపోయి తమ కామ దాహం సమీపిగా విడిచిగా తీర్చుకున్నారు. ఈ కేసు సతారా సెషన్స్ జడ్జి ముఖ్య కుర్కర్ని విచారించి ఆ ఏడుగురికి ఆరేసిళ్ళు కారాగార శిక్ష, తలారెండు వందలు జరిమానా విధించారు!

ప్రచారంలో ప్రమాదాలు !

హనూబాబాద్ తాలూకా మడుగుల గూడెం అనే గ్రామంలో వింతలూరు అప్పలయ్య అనే అతను యన్టీ రామారావు తెలుగుదేశం పార్టీకి ప్రచారం చేస్తుండగా పట్టనగలు అతన్ని గువపాల తోనూ, కర్రలతోనూ కొట్టి చంపేశారట. సంద్యాలలో ఎన్నికల ప్రచారకథలు గోడలమీద రాసే శుభవేళలో ఇందిరా కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం పోట్లాడుకున్నారట. అవక సుమారు మూడువందల మందిమూక మృడిగా తెలుగుదేశం అభ్యర్థి యం. సంజీవరెడ్డి గారి ఇంటిమీద విరుచుకుపడ్డారట.

రాజకీయం !

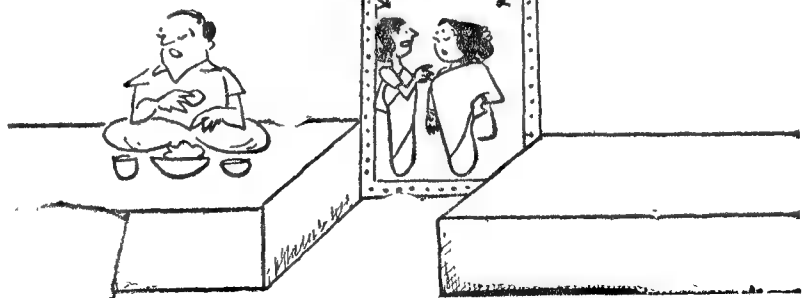
తెలుగు తెర నటుడు శ్రీ యన్టీ రామారావుకు ఎన్నికలకు గాను ఉపయోగించడానికి ప్రయత్నిస్తే ఒక హెలికాప్టరుకూడా దొరకలేదట. ఒక యన్ డైర్యం చేసి హెలికాప్టరు అడ్డకిస్తానని ఒప్పుకుని మారు గంటలకు నాలుగు లక్షల అరవై వేల అడ్డ అడిగి, యన్టీఆర్ ఒప్పుకునే సరికి ఆ హెలికాప్టరుకు కావాలిన ఇంధనాన్ని ప్రభుత్వపు రిఫైలరీ వరల్డ్ నుంచి మీరే తెప్పించుకోవాలి అన్నారు. తాను వ్యతిరేకినూ ప్రైవేట్ ప్రభుత్వాన్నించి తన ఇంధనం పొందగలదా ! పాలిటిక్స్ నగా నేమి !!

పోటీలో దెబ్బతిన్న బాక్సింగ్ వీరుని ముతి

లండన్ లో పోయినాడు జాన్ లో బాక్సింగ్ అలలలో నైజీయన్ బాక్సింగ్ చాంపియన్ యంగ్ అలీ అనే ఆయన్ను బాల్ మేనేజుయేగన్ అనే ఆయన బాక్సింగులో ఎగిరి వో గుడ్డు గుడ్డారట. దాంతో ఆ అలీ ప్లూ తప్పి పడిపోయి, అట్టుంచి కోమలానికి పోయి అర్బెల్లకాలం అలానే కోమలో వుండి మొన్న డిసెంబరు 18వ తేదీన చనిపోయా రట. *

ఎం వనికొ... మో అట్టెంట్లు పు
బొచ్చికి అటు మోక
ఇంచేసి అటు మోక
పడుకుంటున్నాడేం?

ఇదివరకే నాకొక పంపిణీ
మో ఇంట్లో అటుపెరితే
అట్టె అట్టె... అట్టె
మంచి ఇదీ వరస...

“మేనా నమ్మామా?” అని అడిగింది చెప్పలు తొడుక్కొంటున్న విశ్వాన్ని
 “నమ్మం నాక్కాదు! నీకు!” నవ్వుతూ నమాధానమిచ్చాడు. అర్థంకావట్లు చూపించి లలిత.

“మరేంలేదోయ్! వాడు మళ్ళీ రేపు బొంబాయి వెళ్ళాడట! వేళ్ళే నెలరోజులకు గాని రాడు. అందుచేత ఈ రోజే నీ ఉద్యోగం సంగతి తెల్పుకోవాలికి బయల్పెరాను.”

“నా ఉద్యోగం కోసమా ఈ హడావుడంతా!” నిట్టూర్చింది లలిత.

“ఈసారి నీకు తప్పకుండా జాబ్ వస్తుందోయ్! మన బుజ్జిగాణ్ణి ఎల్లూ కాన్వెంట్ హాస్టల్లో జాయిన్ చేశాం కాబట్టి, వాడి సమస్య మనస్కృడులేదు. నీక్కూడా జాబ్ వస్తే మనం ఎంతో హాయిగా బతకవచ్చు! బుజ్జిగాణ్ణి బాగా చదివించి ఇంజనీర్ చేయవచ్చు. మనం లోన్ తీసుకొని ఓ చక్కని ఇల్లు కట్టుకోవచ్చు! మనకు కావల్సిన

ఉ ద్యో గం

[10వ పేజీ తరువాయి,

ఖరీదైన వస్తువులనన్నింటినీ అయ్యుకోవచ్చు! ఈ కోర్కెలన్నీ తీరాలంటే నీవు కూడా ఉద్యోగంచేయాలి. కెమికల్ స్ట్రాక్చర్ మేనేజర్ శేషగిరికి ఫండట! అందులో నీకు తప్పకుండా ఉద్యోగ మిప్పిస్తానని లోగడ శేషగిరి సామెత చేశాడు. ఈ రోజు మళ్ళీ వాడితో ఆయనకు ఫోన్ చేయించి వస్తాను..” అంటూ మూలమన్న గొడుగు తీసుకొన్నాడు విశ్వం.

బయట వర్షం జోరుగా వడుతూంది. స్కాంటురు మోకాళ్ళచరకు మడతపెట్టి, చేత్తో గొడుగు నట్టుకొని మెల్లగా రోడ్డు మీదికి వెళ్ళాడు విశ్వం.

విశ్వం వెళ్ళిన దిక్కు చూస్తూండి పోయింది లలిత. ఆ క్షణంలో లలిత మనసులో భర్తమీద ఎవరేని అభిమానం కలిగింది.

వర్షం వడుతున్నా లెక్క చేయకుండా ఆయనలా పేదవాడుని దగ్గరకు బయల్పేరటానికి కారణం తన మీద ఆయనకున్న ప్రేమే!

తన కోసం ఆయనలా వెళ్తుంటే మనసంతా దాదాగా వుంది. అసలు తన మనసులో ఉద్యోగం చేయాలన్న కోరిక ఎందుకు వుట్టిందో?

బయట వర్షం జోరు అధికమైంది.

మెరుపులు -

ఉరుములు -

వాలావరణం భయంకరంగా మారింది. లలిత వరండాలో వున్న కుర్చీలో కూర్చుండి పోయింది.

ఆమె మనసులో గతం మెదిలింది.

ఉద్యోగం చెయాలన్న కోరిక తనలో కల్గి దాదాపు పదేళ్ళవుతోంది.

అని తను స్కూల్ ఫెన్స్లో చదివే రోజులు ...

రుబులను చాచే సబహుమతులు గలవందే

ఎవన్ మిక్సర్-గ్రైండర్ క్వీజ్ పోటీ

1వ బహుమతి రూ. 2,500/- వగదు.

2వ బహుమతి రూ. 1,000/- వగదు.

3వ బహుమతి 100 ఎవన్ బహు ఉపయోగకారి కెచెప్ మెషిన్లు 240/-కి కిక్కిరిస్తే రేలు వినే రేడా 2 బ్యాండ్ బ్రాన్డ్లతో రూ. 165/-

ఇది అమ్మకాల ప్రోత్సాహక పరకం. భారత దేశమంతటా మా ఎవన్ మిక్సర్లని ప్రచారణ పొందేటట్లు చేయవలసి దీని ద్వారం.

ఈ క్రింది మూడు లైనులలో మేము పరకొందునుంచి 19 వరకు అంకెను, ఎటువంటి కూడినా మొత్తం పరిశ్రమలును వచ్చే విధంగా ఉపయోగించాము.

వర్షం వదిలారు పరకారు పంపొచ్చి వదిలారు పరకారు పరకారు పరకారు పరకారు

మీరు చేయవలసినది :-

అదే విధంగా మీరు వర్షం వదిలారు పరకారు అంకెను మూడు లైనులలో, ఎటు వైపు వదిలారు కూడినా వో పరిశ్రమలు వచ్చే విధంగా ఉపయోగించవచ్చును. ఒక అంకెను ఒకసారి మాత్రమే ఉపయోగించాలి.

వివిధరీతులు, పరకారు : ఒక కుటుంబం నుంచి కేవలం ఒక ఎంప్లీ మాత్రమే అమోదిస్తారు తెల్ల కాగితం మీద రేడా పోస్ట్ కార్డు మీద కూడా వ్రాసి ఎంప్లీ పంపించవచ్చును. వచ్చిన సాల్వేషన్లకు బహుమతి యిస్తారు పరిశ్రమలు విస్తరించిన వెంటనే విజేతలకు తెలియబడుతుంది. పంపించువారి పిన్ కోడ్ నుండి విస్తరించు మా ఎంప్లీని 15 రోజుల్లోగా పంపించండి. మీ దిగుబాటు ఎంప్లీతో రేడా హిందీలో మాత్రమే వ్రాయండి.

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.,

వైద్య విద్యార్థి, వైద్యవార్డు, సెక్స్ సైన్లెస్ట్.

వివాహము వాయిదా వేయ
నవనరం లేదు. పాస్త

ప్రయోగం, నరముల బల
హింస, శ్రీమద్భగవద్గీతకు
ఆయుర్వేద చికిత్స.

హిస్టుర్యా చికిత్స కలదు

రావున్ కి నిక్,

టి. బి. రోడ్, తెనాలి.

ఫోన్ : 700 1010.

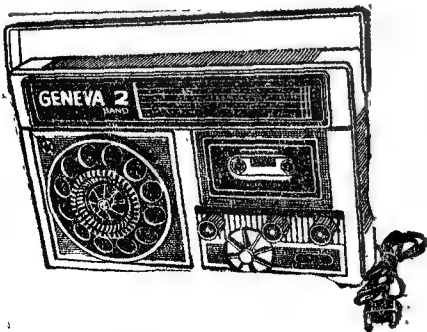
సినీతారలు

మీకు వచ్చే నలుగురితో
సెక్స్ ఫాటో సెట్ 10 రూ.
మీరు మెచ్చే జీవితీ నటుడి
ఫాటో సెట్ 5 రూ.

నటీనటుల ఆటల గల డిస్క 2 రూ.
కావలసినవాడు M.O. చేయండి.

వై.కె.మూర్తి
నానందాబిని నిజయ్యకె. 2

రోపాలు నిరూపించి రు. 2000 లు తీసుకోండి

చక్కని పనితీరుతో ఉత్తమ నది విస్తృతం ఉండి
జెనీవా వి.ఐ.సి. ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్మిర్
టైపు టూ-ఎన్-ఒన్ మోడల్,
1983 జనరేషన్ సాంకేతిక పుష్టి
(డాన్సింగ్ మ్యాజిక్ లైట్) టాపుడు
స్వీకృతి ధర రు. 170 లకే (వస్తువులు
కలుపుకొని) లభిస్తున్నది. ఇంటర్
ప్రయోగంలో చక్కని తోడు. పుట్టిన
రోజు, వివాహాలు వంటివి కానుకలకు
విసివ్వ వైచిది. మీ ఆద్రునుకు వి.సి.సి.
ద్వారా పుచిత కానుక రిప్పవచ్చి

చెయ్యవో సహా పంపబడును. ఇష్టం లేకపోతే 30 రోజులలోగా మీ డబ్బు వాపసు. 2 సం,లు
గ్యారంటీ. నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి. మీ ఆద్రును ఇంగ్లీషు లేదా హిందీలో వ్రాయండి

GENEVA ELECTRONICS,

136, New Lajalpur [D. 72], DELHI-51, Phone : 212453.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్థిల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

75 సంవత్సరములకు పైగా
సుఖజీవనమునకు
లోడ్ టానిక్ ను
వాడిన స్త్రీలు ఎందరో

ఉచిత వైద్య పరిశోధన
ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విభాగమునకు
ఈ కూపన్ ను పూర్తిచేసి మీ జాబితా పంపండి.

నా పేరు _____
నివాసము _____
PIN _____

కేసరి కుటీరం స్త్రీవటులిమిటెడ్

బాయ్స్, మద్రాసు-14

విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ - విజయవాడ

ఉద్యోగం

వాళ్ళు అడిగిన ప్రశ్నలన్నింటికీ సరిగ్గానే
సమాధానం చెప్పింది.

ఫలితంగా పోస్టింగ్ ఆర్డర్స్ వచ్చాయి.

అయితే ఉద్యోగం చేసే అదృష్టం
తనకు కల్గలేదు. కారణం తన తల్లి
హతాత్తుగా కన్నుమూయటం. పెద్ద కూతు
రైన తను తల్లి పోయాక సంసార
బాధ్యతలు స్వీకరించాల్సి వచ్చింది. తనకు
పోస్టింగ్ చాలా దూరాన రావటంతో ఆ
పరిస్థితుల్లో ఇల్లు కడలటానికి వీల్లేక
ఉద్యోగాన్ని వదులుకుంది తను.

కాలచక్రం తిరుగుతూంది ...

చెల్లెళ్ళు, తమ్ముళ్ళు పెద్ద వాళ్ళ పు
తున్నారు. నాన్నగారు తనకు సంబంధాలు
మాడసాగారు కట్నం యిచ్చేకత్తి లేనందున
తనను చేసుకోటానికి ఎవ్వరూ ముందుకు
రాలేదు.

అడదానికి పెళ్లికంటే ముందు తన
కొళ్ళమీద తను నిలబడగల అత్యున్నత
అవసరమని తను తెచ్చుకుంది అ దుకే
ప్రయోజనాలు ఇంటర్ కట్టి వేసయింది.
కాశీనమయం చూసుకొని టైప్ రైటింగ్
కూడా నేర్చుకుంది.

ఆ సమయంలోనే తనకు బాబాయి ద్వారా
ఈ సంబంధం రావటం, కట్నం తీసుకో
కుండా తనను వివాహం చేసుకోడానికి ఆయన
ఒప్పకొంటుంది, తన పెళ్లి జరిగిన వెలకే తన
తండ్రి కన్నుమూయటం అన్నీ వరుసగా జరిగి
పోయాయి ...

పెళ్ళు ముఖా తనకు చదువు మీద ఆసక్తి
తగ్గలేదు. ఆయన సాత్నాహంతో కష్టపడి
చదివి డిగ్రీ పుచ్చుకుంది తను.

ఉద్యోగం చేయాలనే కోరిక మాత్రం
మనసులో మిగిలిపోవటంతో తను ఎన్నోసార్లు
ఆయనకు తన కోరిక తెలియజేసింది.

అప్పట్లో తను ఉద్యోగం చేయటం
ఆయనకిష్టం వుండేది కాదు.

కానీ ఇప్పుడు పరిస్థితుల్లో వచ్చిన
మార్పులు ఆయన మనసును కూడా మార్చ
కల్గాయి.

ఆయన అన్నట్లు తను ముజ్జీగా డి
గ్రీవిషయం చక్కగా తీర్చిదిద్దాలంటే
డబ్బు కావాలి...

అంటే తను కూడా ఉద్యోగం చేయాలి...

కాలం ఎంత విచిత్రమైందీ ?

ఒకప్పుడు తను ఉద్యోగం కావాలనుకొంది
కేవలం నరదా కోసం -

కాని మరినేజ్... ?

దబ్బుకోసం !

ఆయన ప్రయత్నాలు ఫలించి తనక్కూడా
ఉద్యోగం వస్తే...

తక్కువ కరెంటు పోవటంతో లలిత
ఆలోచనలు ఆగిపోయాయి.

చీకటి . చుట్టూ చీకటి...

బయట వర్షం వడ తూనే వుంది తలుపు
గడియవేసి ఆ చీకట్లోనే మెల్లగా తడుము
కొంటూ నంటింటోకి వెళ్ళింది అగ్గిపెట్టె
కోసం.

కిటికీలో వున్న అగ్గిపెట్టె వానకు తడ
వటం చేత కాబోలు ఎన్ని పుల్లలు గీచినా
వెళ్ళ లేదు.

అగ్గిపెట్టెను అక్కడే వదిలేసి మెల్లగా
వచ్చి మంచమీద కూర్చుంది లలిత.

తలంతా భారంగా వుండటంచేత మెల్లగా
నడంవాలి కళ్ళు మూసుకొంది...

తలుపు తట్టిన శబ్దం విని ఉరిక్కినచీ
లేచింది.

గదిలో లెట్టు వెళ్ళ తూంది.

కరెంటు వచ్చి ఎంత సేవయిందో తను
కొంటూ లేచి కూర్చుంది.

మళ్ళీ తలుపు తట్టిన శబ్దం.

"వస్తున్నా! " అంటూ గబ గబ వెళ్ళి
తలుపు తీసింది. అంతే !

ఎదురుగా కనిపించిన దృశ్యాన్ని చూడగానే
ఆశ్చర్యపోయింది.

ఎవరో అనరిచితులు -

లలితకు నోటమాట రాలేదు.

కాళ్ళ వణకసాగాయి.

"మేము విశ్రాంతి పులికలం. శిష్యునిగారి
కారుకు ఏక్సిడెంటయింది. ఫ్రంటీస్కో
కూర్చున్న విశ్వానికి బాగా దెబ్బలు తగిలాయి.
హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేశాం ! " వాళ్ళలో
ఒక వ్యక్తి చెప్పాడు.

లలితకు భూమి గిరున తిరిగినట్లయింది
శరీరంలోని నరాలన్నీ పొడిచిన తప్పుతున్నట్లు
నిపించింది. మనసు మొద్దుబారిపోయింది.

ఇంటికి తాళం వేయాలన్న దాస్
లేకుండా అసంకల్పితంగా వాక్స్ నిలదెట్ట
వున్న బాక్సీలోకి వెళ్ళి కూర్చుంది.

* * *

' మానవ జీవితం చాలా చిత్రమైతది. ఏ
క్షణంలో ఎవరి జీవితం ఎలా మలుపు తిరుగు
తుందో ఊహించటం కష్టం ! పుట్టిన ప్రతి
ప్రాణికి మరణం తప్పదని తెల్సినా జీవితమీద
తీసి పెంచుకోటం, బంగారు భవిష్యత్తును
నిర్మించుకోవాలనే తపన కల్గటం, మనసులో
చిన్నెన్నో ఆశలు, కోరికలు ఉద్భవించటం
అనివార్యమై పోతూంది మానవుడికి. పుట్టిన
క్షణం మొదలుకొని కడ శ్వాస వదిలేవరకు
మనిషిని 'కోరిక' అనే అదృశ్య శక్తి కీలు
బొమ్మను చేసి ఆడిస్తుంది. నిజం చెప్పాలంటే
కోరిక కూడా మనిషితోనే జన్మిస్తూంది.

ఆకలి తీర్చుకోవాలనే కోరిక కల్గి అన్నదే
పుట్టిన పసిపాప ఏడిస్తే, తన శరీరానికి తగిన
రీతిలో దహన సంస్కారాలు జరుగుతాయో
లేదోనని ఆఖరి శ్వాసను వదులుతూ మరొకడు
ఏడుస్తాడు.

పుట్టుక, గిట్టుక మధ్య మనిషికి ఏన్నో
ఆశలు... ఎన్నెన్నో కోరికలు...

ఒక కోరిక తీరితే మరో కోరిక పుట్టు
కొస్తుంది. కడుపు నిండా తివాలన్న కోరిక
తీరితే, ఒంటినిండా బట్టకావాలన్న కోరిక
పుడుతుంది. అది తీరగానే నీడనిచ్చే ఇల్లు

వీర్యమకావాలన్న కోరిక... ఇలా మనిషి
కోరికల చేతిలో బానిసగా మారిపోతున్నాడు...

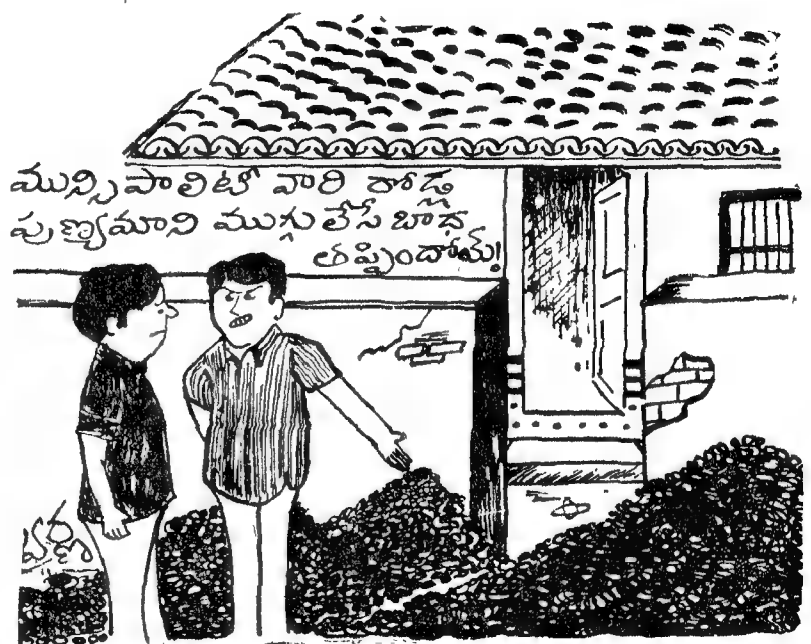
నిజానికి లలిత జీవితంలో కూడా అనుకోని
సంఘటన జరిగిపోయింది...

తన ఉద్యోగం కోసం వెళ్ళిన భర్త ఏక్సి
డెంటో, కళ్ళ మూశాడన్న నిజాన్ని ఆమె
చాలా రోజుల వరకు నమ్మలేక పోయింది.

హాస్పిటల్... అనరేషన్... కోమా....
పోస్ట్ మార్చెడ్... ఏడుపు... పెడబొబ్బలు...
దహన సంస్కారం... బంధుమిత్రుల రాక...
సామభూతి ఎల్లరింపులు... అన్నీ కలలోని
సంఘటనల్లా ఒకదాని వెనుక మరొకటి జరిగి
పోయాయి.

వదేళ్ళ క్రితం తన అంతరంగంలో
పుట్టిన కోరిక తన వసుపు కుంకుమలనే
బలిగా తీసుకొని భావన కల్గగానే లలిత
చిన్న పిల్లరా ఏడ్చింది. తమ్ముళ్ళు, చెల్లెళ్ళు,
దగ్గర బంధువులు ఓదార్చి ధైర్యం చెప్ప
టానికి ప్రయత్నించారు. కర్మకాండలన్నీ జరి
పించి బంధువులంతా వెళ్లిపోయారు.

ఓ రోజున ఇంటిముందు కారాగటం
చూసిన లలిత ఒక్కోపున బుజ్జిగాట్టి
ప్రక్కన కూర్చోబెట్టి తను లేచి నిలబడి

తాజావార్తలకు, ప్రత్యేక శీర్షికలకు, వైవిధ్యంగల వ్యాసాలకు
ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక చదవండి.

మీకు బేబీ/బాబు కావాలా

ఆవరేషన్, ఇతర వైద్య చికిత్సలలో విరాళం
చెందిన పోదరిమణులు అనేకులు మా
సలహాలచే సంతానవతులంగా ఇచ్చినయోగ్యతా
శ్రమలుగలవు. స్త్రీ పురుష సంధ్యాదోష
నివారణ విధులు. ఉచిత నివరమాలకు:

శ్రీ నాగార్జున మూలిక మఠీరం,

రామాలయం వీధి, 2వ లైన్, కెడారేశ్వరపేట,
తెనాలి-2. విజయవాడ-3.

కార్టూన్లు
పంపేవారికి మనవి

కార్టూన్లలో పాటలు స్వంత
చిరునామాగల స్తాంపులు అతికించిన
కవరు పెట్టి సంపాదకుడు, ఆంధ్ర
పత్రికావారపత్రిక, గాంధీ నగరం,
విజయవాడ-3. అన్ని చిరునామాకి
టపాలో పంపాలి. వీటి పరిశీలనకు
కనీసం 6 నుంచి 8 వారాలు పట్ట
వచ్చును. ఈలోగా, నేరుగా కాని,
టపాలోగాని వీటిపై ఉత్తరప్రత్యుత్త
రాలకు తావు ఉండదు. కార్టూన్లు
'టపా'లో పోయినా, దారిజన్మపోయినా
సంపాదకునిబాధ్యత వుండదు. ప్రత్యేక
సంచికలకు కార్టూన్లు పంపేవారు
కవరుమీద ఆ సంచిక పేరు ఉదహ
రించాలి. ఈకార్టూన్లకి కూడా పై
నిబంధనలు వర్తిస్తాయి.

-సం.

ఒంటినిండా కొంగును కప్పకొని తల వంచు
కొంది. ఓ వ్యక్తి సరాసరిన వరండాలోకి వచ్చి
"అమ్మా! మేము విశ్వం అస్సీనువాళ్ళం!
మా మేనేజర్ గారు వస్తున్నారు..." అన్నాడు.

ఆందర్నీ లోపలికి ఆహ్వానించి కూర్చోమని
చెప్పి తనుకూడా ఓ కుర్చీలో కూర్చుని
బుజ్జిగాడి తల నిమరసాగింది.

"ఇంత చిన్న వయసులో దేవుడు మీకు
అన్యాయం చేశాడమ్మా! మా అందరికీ ఎంతో
బాధగా వుండమ్మా! మేము ఓ మంచి
వ్యక్తిని పోగొట్టుకొన్నాం! మా సంస్థ ఓ
సినియర్ వర్కర్ ను కోల్పోయింది..."
మేనేజర్ గారి మాటలు వింటుంటే లలితకు
దుఃఖం ఆగలేదు.

బుజ్జిగాడి తలమీద గడ్డం ఆన్చి, రెండు
చేతుల్నీ ముఖాన్ని దాచుకొని చిన్న పిల్లలా
విలపించింది.

"మీకు కల్గిన ఈ లోటును ఎవ్వరూ
తీర్చలేనిదమ్మా! కాని మా చేతనైన
సహాయం మేము చేయటానికి సంకల్పించు
కొన్నాం! అందుకే మీరు పుట్టేడు దుఃఖంతో
బాధపడుతున్నారని తెలిస్తే మిస్ కోమల్మితో
మీకు అప్లై కేషన్ పంపించి, మీతో పూర్తి
చేయించి మా పాదాభిషేకు రికమెండ్
చేశాం! ఇదిగోనమ్మా, పోస్టింగ్ ఆర్డర్..."
అంటూ కవరును అందించారు మేనేజర్.

లలిత కన్నీళ్లు తుడ్డుకొంటూ లేచి
నిలబడి కవరు అందుకొని కృతజ్ఞతగా నమ
స్కారం చేసింది.

వాళ్లంతా బయటకు వెళ్ళాక చేతిలోని
ఆర్డర్ ను చూసుకొంది. తనకూడా....
ఉద్యోగం... వచ్చింది...

ఉద్యోగం అనగానే ఆమెకో ఫుల్ టైం
చీర, రూబీ బ్రాస్, వేనిటి బ్యాగ్... వగైరా
గుర్తుకు రావటంలేదు... జోరుగా పడుస్తూ
వర్షంలో ప్యాంటును మోకాళ్ళవరకు మడత
పెట్టి, చేత్తో గొడుగు పట్టుకొని రోడ్డు
మీద నడుస్తున్న విశ్వం రూపమే లలిత కళ
ముందు కదలాడింది.

మాతన యవ్వనం పొందండి! సంతానవతులు కండి. చర్మవ్యాధుల నుండి
విముక్తులుకండి. హస్తప్రయోగమువలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్ర
స్థూలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసరకాలముందు అసంతృప్తి, సంతానము
లేకపోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు ఆద్యుత చికిత్స! పోస్టుద్వారాచికిత్సకలదు.

"క్యాంపులు" :- ప్రతి ఆదివారం "భీమవరం" షెడ్యూల్ లాడ్జీలో
ఉదయం 9 గం. నుండి సాయంత్రం 6-30 గం. వరకు. ప్రతినెం 1 మరియు
16 తేదీలలో "రాజమండ్రి" హోటల్ అప్పరలో మధ్యాహ్నం 12 గం.
నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు, ఆయుర్వేదభిషక్,
సెన్స్ & సిన్స్ సైన్సెస్, పార్కురోడ్, గుడిచాడ-521301. ఫోన్: 522 & 540.

హైదరాబాద్ నాట్ బుక్

అరుసుల రామచంద్ర

ఒక చిన్న సలహా :

బీదెళ్ల క్రిందట మైసూరులో సుప్రసిద్ధ ఇంగ్లీషు భాషా రచయిత శ్రీ ఆర్. కె. నారాయణన్ కు కలుసుకొన్నాను. ఆయన లండన్ సమీపంలో జరిగిన ఒక వచనసభను తెలిపారు. శ్రీ నారాయణన్ సుప్రసిద్ధ రచయిత హక్స్లేను కాబోలు చూడడానికి ఎప్పుడో ఒక దశాబ్దం క్రితం వెళ్లారట. అక్కడ ఒక మహిళ కూర్చోని వుంది. ఆమె వయసు మల్లినా చాలామందరంగానే ఉంది. నారాయణన్ రోపరికి వెళ్లడానికి బంకారట. ఫలసాధేయ రమ్మని ఆ రచయిత చెప్పిన పదన నారాయణన్ రోపరికి వెళ్లారట. ఈమె ఎవరో తెలుసా మీకు? అనడి గారట ఆ రచయిత. తెలియదు అన్నారు నారాయణన్. ఈమె ఒకప్పుడు ప్రపంచాన్ని పూసే వేసిన చలన చిత్ర తార గ్రేటూగార్స్—అన్నారట ఆయన. నారాయణన్ అవాక్కయి పోయి, అలాగే చూడసాగారట. వయస్సు మల్లించేకాని ఆమె సౌందర్యం ఏమాత్రమూ చెక్కు చెదర లేదుట. నారాయణన్ ఆశ్చర్యాన్ని చూచి ఆయన అన్నారు — ఈమె చలన చిత్ర సలస మూసే దాదాపు మూడు దశాబ్దాలు గడిచాయి. ఇప్పుడొక వల్లెటూరులో స్థిరపడి హాయిగా వుంది— అని. పాశ్చాత్యుల మనస్తత్వం అది. కీర్తి వతాక గినివాంగణంలో రెపరెపలాడుతున్నప్పుడే సంతృప్తితో రంగంమంచి విరమిస్తారు. అందరూ చీ, థూ, అనే వరకు పట్టుకొని వేళ్లాడరు. మనవారు కూడ ఈ పద్ధతిని అనుసరిస్తే ఎంతో బాగుండును — అన్నారు నారాయణన్. ఈ సన్నివేశాన్ని తన పుస్తకంలోను పొందుపరిచానని కూడ అన్నారు. డిసెంబర్ 27 వ తేదీన రవీంద్ర భారతిలో వడ్మశ్రీ వేదాంతం సభ్య నారాయణ శర్మ భామాకలాపాన్ని చూచినపుడు నాకు శ్రీ ఆర్. కె. నారాయణన్ మాటలు మనస్సులో మెరిశాయి. శ్రీ సత్యనారాయణశర్మ గొప్ప నర్తకులు, విశ్వవిఖ్యాతి ఆర్జించిన వారు. సందేహం ఎంత మాత్రమూ లేదు. రెండు మూడు దశాబ్దాల క్రితం పున్నట్టు ఇప్పుడు

వారా? అత్యావలోకనం చేసుకోవాలి. నర్తకునికి ముఖ్యంగా వుండవలసిన లక్షణాలలో ఒకటి నవ్వుని నడుము. నడుము బలిన తర్వాత ఎంత విద్వాంసుడయినా ప్రేక్షకులను రంజింపజేయ లేదు. బుట్ట బొమ్మ తైత్తలూడుతుండడం చూచి ఎవరూ అనందించలేరు గదా! కనుక శ్రీ సత్యనారాయణ శర్మ వంటి విశ్వవిఖ్యాతలు అత్యుపరిశీలన చేసుకొని, ఉత్తమ శిష్యులను తమను మించిన వారిని తీర్చిదిద్దడంలో శ్రద్ధ తీసుకోడం మంచిది. సత్యభామ పాత్ర భాగవత హరివంశాదులలో ఎలా వుంది? శ్రీ సత్యనారాయణ శర్మ ఒకప్పుడు ఆ అందచందాలు విరజిమ్మేవారు. అప్పుడు ఆయన దేవాయష్టి, హానభావాలు స్త్రీలకూ ఉపదేశాత్మకాలుగా వుండేవి. అలాటివారు వయసు మల్లి, ఒడల, పెరిగి, నడుము లావెక్కి మెడ తిరగక అవకీర్తి పడడం నమంజనం కాదు కదా! అంతటి గొప్ప కళాకారుడు సన్మూల పాటు కారాదనే దృష్టితో, సహృదయతతో నలహను స్వీకరిస్తారని విశ్వసిస్తున్నాను. పిమర్మను తెలుగువారు సహిం

చరు. కాని సహృదయులైన కళాకారులు మన ర్మకులను అర్మియులుగా భావించడంలోనే కళ, దానితో పాటు వారి కీర్తి విస్తరిస్తాయి. ఎన్ జివో 11 రోజుల సమ్మె :

డిసెంబర్ 14 రాత్రి నుంచి సమ్మె ప్రారంభించిన ఆరు లక్షలమంది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నాన్ గెజెటెడ్ ఉద్యోగులు, పదకొండు రోజుల పాటు సమ్మె కొనసాగించి డిసెంబర్ 25 రాత్రికి విరమించారు. ప్రభుత్వోద్యోగులు 39 కోరికలు కోరారు. వాటిలో 25 కోరికలను ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. ప్రభుత్వం ఆమోదించిన వాటిలో ముఖ్యమైనవి: వేతనాల వ్యత్యాసాలను తొలగించడానికి అధికారులతో ఒక సంఘాన్ని నియమించడం, ప్రభుత్వోద్యోగులకోసం ఒక ప్రత్యేక సహకార గృహనిర్మాణం సంఘం ఏర్పాటుచేయడం, కంటింజెంటు ఉద్యోగులను రెగ్యులర్లైజ చేయడం కుటుంబ సంక్షేమ పథకానికి తుదిరూప మిచ్చి పదవీ విరమణచేసిన వారికి పది వేలరూపాయలు ఇవ్వడం, గ్రామ ప్రాంతాల ప్రభుత్వోద్యోగులకు నాలుగు శాతం ఇంటి అద్దె ఇవ్వడం 1976 ఆగస్టుకు ముందు కుటుంబ నియంత్రణ చేసుకున్న వారికి, పట్టభద్రులైన ఎన్. జి. ఒ. లకు ప్రోత్సాహకరించే ఇంక్రిమెంటు, ఎన్. జి. ఒ. ల పిల్లల చదువుకోసం సంవత్సరాంతంలో ఆరు వందల అడ్వాన్సు, ఎల్. టి. సి. సౌకర్యాన్ని 75 కిలో మీటర్ల రోపు ప్రాంతానికి కూడ వర్తింప చేయడం, సమ్మె కాలాన్ని ప్రత్యేక కాజాయల్ లిఫ్టుగా పరిగణించడం, అర్జిత సెలవు 30 రోజులకు డబ్బుచెల్లించే అవకాశం, అర్జిత సెలవును 240 రోజుల వరకు పేర బెట్టుకొనే అవకాశం, ఉద్యోగులకు ఉదారంగా రుణాలు మంజూరు మొదలంటుంది.

సువ్వాగవోయ్ మెంకట్రాన్! మొదటిదండ
మానాడిని వెయ్యనియ్యవోయ్!

ముఖచిత్రం

దిగునప్పులు చిందిస్తున్న ద్వితీయచిత్రములు, డామింగ్ హిల్ కృష్ణ ముఖచిత్రంతో వెలువడవ కొత్తసంపుటకు ప్రారంభ సంచిక ముమ్మల్నెంతో ఆకర్షించింది.

మేమారి శ్రీరాజి (కరీంనగర్)

‘ఏ కులము నీదండే?’

7-1-83 నందికొట్ “ఏ కులము నీదండే” కథ చాల బావుంది. లక్ష్యముద్ది సాధించడానికిచక్కని ప్రయత్నం చేశారు రచయిత్రీ. అసలు ఎప్పుడు “నందివర్తనం” అని చదివినా, ఆ మాట విన్నా మా చనిపోయిన అమ్మమ్మ జ్ఞాపకానికి వస్తుంది. మాది సినరై న శ్రీ వైష్ణవ కుటుంబం. అమ్మమ్మ పాఠ పాటున కూడ నందివర్తనం అని అనదు. అవిడ భాషలో అది గరుడవర్తనం. అర్థం అయింది కదా అవిడ శ్రీ వైష్ణవ అలోచనా సరళి.

జి. వి. ఎల్. ఎన్. స్వామి (బరంపురం)

వేదియా న్నామ

సూత్ర రూపంతో విరాజిల్లిన ఈవారం, (14-1-82) వారపత్రిక “నటి శ్రీరాజు” నయనానందకర రూపం అందించింది. ఈవారం “లోకం పోడ” ఈ వారానికే పైతై లైట్. కథలో మిగిలున్న వెలుగు, గురుదక్షిణ చాలా బాగున్నాయి. భక్త్యధరంలో నియమా పాలన విషయం బాగా పుష్కరించారు శ్రీయంత్రులు బులుసు వేంకట రమణయ్యగారు. వారికి మా కృతజ్ఞతలు. రానున్న పత్రికకై వేదియున్నాము.

పక్కిగోపాలకృష్ణ పట్నాయక్, బల్లిగూడ(బరిస్సా)

దేముడు ఉన్నాడు

31-12-82 తేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికపై ప్రచురించిన నటి సుహాసినీ ముఖచిత్రము నాకు బాగా నచ్చింది. ఈ వారం కథలన్నీ చాలా అత్యుత్సాహంగా ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా “దేముడు ఉన్నాడు” కథ నన్ను బాగా ఆకట్టుకుంది. వన్నెరెడ్డి రత్నకుమారి (తిరువార్తియూరు)

నజాతి ధృవాలు

31-12-82 వారపత్రికలో ప్రచురించిన ‘నజాతి ధృవాలు’ శ్రీమతి రాజ్యశక్తి కొలాస్కర్ గారి కథ చాలా బావుంది. శ్రీనివాస్ అర్. హెచ్. పోజిట్, అమె భర్త సుధాకర్ అర్. హెచ్. నెగి ట్ అని వ్రాశారు. అవిధముగా ఉంటే, రియా క్ట్ రాదు. భర్త అర్. హెచ్. పోజిట్ ఉండి, భార్య నెగిట్ అయితేనే వస్తుంది. అదీ కాక మొదటి బిడ్డ అంతగా ఎఫెక్ట్ కాదు. కామ్యూల్తో బాటు, ఎఫెక్ట్ అయే బిడ్డలు ఎక్కువవుతారు. అందు వలన మొదటి గర్భముతో ఉన్నప్పుడే భార్య, భర్త కూడా అర్. హెచ్. బిడ్డ గ్రూప్ చేయించుకుని, దానికి తగిన వైద్యనలహా తీసుకోవాలి.

డాక్టర్ రామంకెడ్డి (తిరుపతి)

ఇది సంధ్యాసమయం

పెద్ద కథ “ఇది సంధ్యా సమయం” చాలా బాగుంటుంది. ఈ కథలో సుజాత పాత్ర సహజత్వానికి చాల దగ్గరగా ఉంది. రచయితకి కన్నెసిల్లల మనస్తత్వం బాగా తెలుసునని చెప్పడానికి ఈ కథ ఒక నిదర్శనం. అడవిల్లలు కళ్ళకి నచ్చినదాన్ని, ఎంత తొందరగా తమ సొంతమనిషావిస్తారో, అది పొంద లేవుడు కలిగే మనస్థితిని బహుచక్కగా వివరిస్తున్నారు.

కె. రాఘ సీతాదేవి (రాయపూర్, ఎం. పి.)

కృష్ణ ముఖచిత్రంతో వెలువడవ ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక నయనానందకరంగా ఉండినది. కథలు మెచ్చుకోదగినవి. ‘ఇది సంధ్యా సమయం’ చూడరుగా ఉంది.

రమ్య, చంద్రశేఖర రెడ్డి (నగర)

31-12-82 నటి ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక మీది నటి సుహాసినీ ముఖచిత్రం మాకు చాలా నచ్చింది. ఇది సంధ్యాసమయము కథ మాకు ఎంతగానో నచ్చింది. రాగాన్ని, నీలాకాశం సీరియల్స్ చాల బావున్నాయి.

వై. కృష్ణకుమారి, కె విజయలక్ష్మి (పాతమల్లాయపాలెం)

“సుహాసినీ” బొమ్మచాలా బాగా ఆకర్షించింది ‘ఇది సంధ్యా సమయం’ కథ చాలా బాగుంది చదవాలి చదవాలి అనిపిస్తుంది

విజయభాస్కరరెడ్డి (కలవాయి)

పోచంపల్లిలో గాంధీ కేంద్రం :

అచార్య వివేకాభావే భూదానోద్యమం ప్రారంభించిన పోచంపల్లిలో గాంధీజీ నిర్మాణ కార్యక్రమం తీవ్రప్రచారం చేయడానికి ఒక కేంద్రాన్ని స్థాపించాని గాంధీ నిర్మాణ కార్యక్రమ కార్యకర్తలు డిసెంబర్ 26 న సమావేశమై నిర్ణయించారు. ఈ కేంద్రం తన పరిసరాలలోని 20 గ్రామాలలో గాంధీ నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని అమలు పరుస్తుంది. గ్రామ సీమలలో ఎద్యపాన వ్యవస్థాన్ని రూపుమాపడానికి ఈ కేంద్రం కృషి చేయాలని స్థానిక కార్యకర్తల మహిళా సంఘాల తదితర స్వచ్ఛంద కార్యకర్తల సహకారంతో గ్రామీణ సమాజం పునర్నిర్మాణానికి ప్రయత్నించాలని అభిలషారత గాంధీ స్మారక నిధి అధ్యక్షుడు శ్రీ కె. అరుణాచలం నూచించారు. ఈ సమావేశానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ గాంధీ స్మారక నిధి అధ్యక్షుడు శ్రీ కె. కోదండరామిరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. ప్రారంభంతో ఆంధ్రప్రదేశ్ భూదాన టోర్నీ అధ్యక్షుడు శ్రీ సి.వి. చారి ప్రసంగిస్తూ గాంధీ నిర్మాణ కార్యక్రమం గురించి ప్రచారం చేయవలసిన అవసరమందని అన్నారు. కేంద్ర

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

స్థాపనకై తగుచర్యలు తీసుకోడానికి శ్రీ కోదాటి నారాయణరావుకు అధికార మిచ్చారు. వర్షంలో శ్రీయంత్రులు ఉమ్మెత్తల కేసరావు, కర్నూడ కం శ్రీనివాసాచార్యులు, హరి అదిశేషు, జనీర్ హుసేన్, రాధాకృష్ణ టోషి పాల్గొన్నారు.

త్యాగరాజ గానసభ ఉత్సవాలు :

త్యాగరాజ గానసభ 16వ వార్షిక సంగీత పుత్ర నాటక ఉత్సవాలను డిసెంబర్ 27 న రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ బి. వి. రామన్ ప్రారంభించారు. ప్రారంభోత్సవానికి విద్యాశాఖ కార్యదర్శి శ్రీ ఎన్. ఆర్. మూర్తి అధ్యక్షత వహించారు. ఉత్సవాధ్యక్షుడుగా ఎన్నికయిన ఆస్థాన వృత్తాచార్యుడు శ్రీ నలరాజ రామకృష్ణ సు సమ్మానించారు. శంఖవాదాలు, మృదంగధ్వనులు మిన్న జుట్టగా పున్న నర్తం కూరుస్తుండగా సమ్మానం అపూర్వంగా జరిగింది. ఆంధ్రదేశపు ప్రాచీన వృత్తాలను ప్రచారం చేయడంలో త్యాగ

రాజ గానసభతో తమ పూర్తిగా సహకరిస్తామని శ్రీ రామకృష్ణ అన్నారు. ప్రారంభంలో సభ అధ్యక్షులు శ్రీ వి. పి. శాస్త్రి స్వాగతం చెప్పారు. వార్షికోత్సవం చెయ్యర్నో శ్రీ కళా సుబ్బారావు సభాకార్యక్రమ నివేదికను చదివారు. సభ త్వరలో పుత్ర జంత్ర వాద్యాల తరగతులను ప్రారంభిస్తుందని ఆయన తెలిపారు. సంయుక్త కార్యదర్శి శ్రీ ఉలిందకొండ బదరినాద్ ధవ్వనాలు సమర్పించిన పిదప ఆస్థాన సంగీత విద్వాంసుడూ శ్రీ మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణ పాటచేర్చి జరిగింది.

ఉవశ్రుతి :

“మాచావా, ఎంతవని చేశాడో నీ సుపుత్రుడు! మన ప్రమేయం లేకుండానే పెళ్లి చేసుకొన్నాడట!” అంటూ ఒక ఉత్తరాన్ని తల్లివైపు విసిరాడు తండ్రి. అంత కోపవంధుకండ్రి. అప్రమేయాడని పేరు పెట్టాము. దానికి తగినట్లుగానే ప్రవర్తించాడు! అని నెమ్మదిగా అప్పది తల్లి.

**మీలాంటి
మగవానికి
తృప్తినిచ్చేది-చార్మినార్!**

విశ్రాంతి పొందండి! చార్మినార్ తాగండి.

చిట్టబుద్ధి వైద్య హెచ్చరిక: సిగరెట్ తాగడం ఆరోగ్యానికి హానికరం

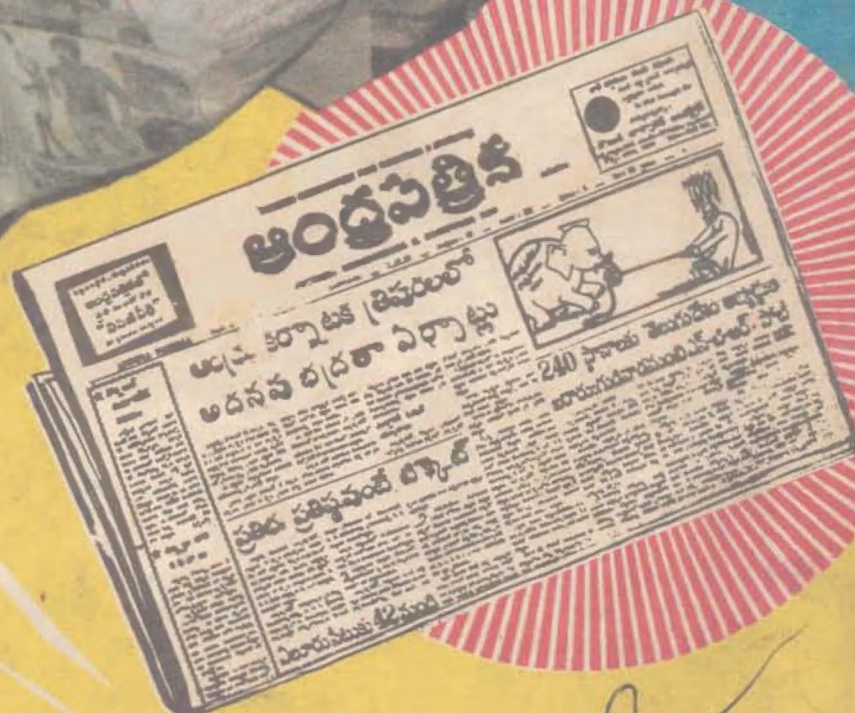
STATUTORY WARNING: CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

CASVS-262-253 TEL

1983 జూలై
జులై తార
జులై ప్రక

తాజా వార్తలతో పాటు
తాజా సినిమా కథలు
అందించే
విశ్లేషణ దినపత్రిక....

దినపత్రిక కావాలనివారు మా వారపత్రిక అమ్మేచోట ఆడగండి.
లేదా మా ఏజెంటును సంప్రదించండి.

Geetha